

Maviler 34 yıl sonra galip

Ali Murat Hamarat 22.02.2008

Premier Lig'deki Manchester derbisi heyecanı Old Trafford'daydı. Taraflar unutulmaz bir günde 'Düşler Tiyatrosu'nda yerlerini almıştı. Bundan 50 yıl önce Kızılyıldız ile ?ampiyon Kulüpler Kupası çeyrek finalinde oynayan Manchester United takımını Ada'ya taşıyan uçak kaza yapmış ve sekizi futbolcu olmak üzere 23 kişi ölmüştü. İşte 6 ?ubat 1958'deki bu kazanın 50. yıldönümü İngiltere ile İsviçre arasında oynanan hazırlık maçında anılmıştı. Manchester'ın iki yakası da kendilerine düşeni gerçekleştirmek için dün sahadaydı. Tabii kollarındaki siyah bantlarla. Manchester United'ın 50 yıl önceki formasını giydiği, forma reklamı almadığı ve numaraların 1-11 arası sıralandığı bu tarihi maça lig ikincisi ev sahibi hızlı başladı. Sekizinci dakikada artık Manchester United efsaneleri arasında yerini alan Giggs soldan vuruyor, City'nin file bekçisi Hart müthiş çıkarıyordu. 23. dakikada Petrov nefis bir ara pasıyla Ireland'ı Van der Sar ile karşı karşıya bıraktı. Hollandalı file bekçisi gole izin vermezken seken top Vassell'in soluna geldi. Vassell vurdu, Hollandalı çıkardı. İngiliz golcü ikinci denemesinde ağırları havalandırarak Manchester'ın Mavilerini havalara zıplattı. İki dakika sonrasında bu sefer karşı kalede bir tehlike yaşanıyor ancak Hart, Tevez'e gol fırsatı vermiyordu. 36'da sezonun yıldızı Cristiano Ronaldo soluyla vuruyor, Kaptan Dunne gemisini kurtarıyordu. 45'te Petrov kesiyor, Portsmouth'tan transfer edilen Benjani kafayla ilk yarının sonucunu ilan ediyordu: 0-2. 'Busby'nin Bebekleri'nin ruhu Manchester United'ı puana taşıyacak mıydı, bu sorunun cevabı aranırken ikinci yarı başladı. En son 34 sene önce Old Trafford'da kazanıp Manchester United'ın küme düşmesine neden olan City avantajını koruyabilecek miydi? 56'da Tevez ağırları havalandırdıysa da yan hakemin kalkan bayrağı Mavilerin yüreklerine su serpmişti. Uzatmalarda Carrick farkı bire indirse de City 34 yıl sonra Rüyalarda Tiyatrosu'nda kabus görmüyordu. Dunne'in savunmadaki başarısı, Ireland'ın orta sahadaki dinamizmi Mavilerin tarih yazmasını sağlarken bütün gözler o kazadan sağ kurtulan Sir Bobby Charlton'daydı aslında. Bu asla unutulmayacak tarihi maçta Sekiz Manchesterlının ruhu United'a yetmedi. 'Yaşasa dünyanın en iyisi olacaktı' denilen Duncan Edwards ve diğer yedi arkadaşını düşünmeden bitiremedik. Ada'da onlar konuşulacak bugün, yarınsa 34 sene sonra gelen galibiyet...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Viyana'da Vals

Ali Murat Hamarat 21.06.2008

Viyana'nın Ernst Happel Stadyumu'nda, EURO 2008'in ikinci çeyrek finali Roberto Rosetti'nin düdüğüyle başladı. Türkiye, tarihindeki üçüncü Avrupa ?ampiyonası deneyiminde ikinci defa çeyrek finali yaşıyordu. Kazanan beş gün sonra Basel'de oynanacak yarı finalde Almanya'nın rakibi olacaktı.

Tarihimizde üç kere oynadığımız ve yenemediğimiz Hırvatistan'ı Osmanlı İmparatorluğu'nun iki defa kuşatıp alamadığı şehirde geçebilecek miydik? Sorunun cevabı evet olarsa, başlıklar belliydi, yazılar da yırtılmayacaktı!

5. dakikada Hamit kaleyi uzaklardan yokluyor ancak sonuç alamıyordu. Çek Cumhuriyeti maçının son düzlüğünde orta sahaya sürülen ve galibiyetin mimarlarından olan Hamit'in sağ bekte ayağına bağlanan prangadan kurtulması, Türkiye'nin de silkinmesi anlamına geliyordu. İki dakika sonrasında Hırvatlar tehlikeli geliyor ancak Hakan Kadri Balta kadrini konuşturuyor ve kademeye giriyordu.

Yavaş yavaş oyuna ağırlığını koyan Hırvatlar 19'da yeni Cruyff Modric ile geldi, küçük bücürün ortasında Olic altı pastan direği dövdü. Belki '70 milyonun duaları', belki beceriksizlik tabelanın değişmesine mani olmuştu. 10 dakika boyunca rakibin yumruklarını karşılamak zorunda kalan bir boksör misali dayanan Türkiye 30. dakikayla birlikte oyunu dengelemeye başladı.

37'de Tuncay'ın Simunic ile mücadelesinde hakemin penaltı noktasını göstermesini beklediysek de bir sonuç çıkmadı. Ceketini fora etmiş Fatih Terim'i bir dakika sonrasında gelen Mehmet Topal'ın enfes şutu sakınleştirdiyse de top bir karış farkla auta çıktı.

50'de Gökhan Zan'ın iskasında Olic ile Rüştü karşı karşıya kalıyor, Türkiye tarihinin en fazla milli olmuş oyuncusu pozisyona 'dur' diyor, hemen akabinde hata yapıyorsa da şans yakamızı bırakmıyordu. İki takım da kürekleri aheste çekince oyun orta sahada sıkışıyor, pozisyon gelmiyordu.

70'te Hırvatların sol kanattan başlattığı atakta Rakitic müsait pozisyonda topu havaya dikince karizmatik teknik direktör Slaven Bilic sinirleniyordu. Yer yer madene dönen sağ kanattan iki dakika sonra Rakitic kesiyor, Olic Hakan'ın kademesinde kaleyi bulamıyordu.

83'te Srna'nın frikiğinde Rüştü adeta kalesinde devleşti. 117. maçında tecrübeli file bekçisi kariyerindeki en önemli kurtarışlarından birini yapmıştı. 89'da yine Modric getirdiği topta, Rüştü kaleyi Olic'e kapatınca yarı finalist uzatmalara kalmıştı.

100'de bu sefer Semih gole yaklaştı, gol kralının şutu kalenin bir karış üstünden auta gitti. 119'da bu sefer sol kanatlarından yüklenen Hırvatistan, Rüştü'nün hatalı çıkışından yararlanıyor, Modric'in ortasında babasının böbreğiyle yaşama dönen Klasnic kafayı maalesef vuruyordu. Uzatmanın uzatmalarında Semih'in muhteşem solu, yarı finalist penaltılarla belli olacak diyordu: 1-1.

Penaltılarda Hırvatların orta saha yıldızları Modric ve Rakitic kaçırınca, Almanya'nın rakibi belli oluyordu: Türkiye. Viyana sonunda düşmüştü!

21.06.2008

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türkei über alles

Ali Murat Hamarat 26.06.2008

Basel'de yarı final maçı. Türkiye, turnuvaların gediklisi Almanya'nın karşısında. Bir köşede daha önce beş kere Avrupa ?ampiyonası'nda yarı final görmüş turnuvalar takımı Almanya, diğer tarafta tarihinde ilk defa yarı final heyecanı yaşayan Türkiye. 'Mucizeler çağı hiç bitmesin' derken belki de bir değil üç futbol destanı yazmış ay-yıldızlılar, 2002 Dünya Kupası yarı finalinden sonra tarihinin en önemli virajını dönmeye çalışıyordu. Sakatlar ve cezalıları nedeniyle kulübeyi bile dolduramayan Türkiye, inancıyla finali hedefliyordu. Milli marşı 'Deutschland über alles' olan ve Almanya'nın herkesin üstünde olduğunu yedi cihana haykıran bir dünya devini devirmek istiyordu. 8. dakikada Hamit Alman defansının 'buyur' dediği pozisyonda, Lehmann'ın böğrüne çalışıyordu. Beş dakika sonrasında bir anlamda dar kadronun sahaya sürdüğü Ayhan bırakıyor, Colin Kazım'ın vuruşu direktten sekip sahanın üzerindeki örümcek kameraya yaklaşıyordu. Direktten dönen topun sesi kulaklarımızda çınlarken, 22'de eşine az rastlanır bir taç organizasyonu ile öne geçiyorduk. Sabri-Ayhan arası gidip gelen topta, bir zamanların 'Sarbi'si kesiyor, Kazım'ın direktten dönen vuruşunda devreye giren Uğur Boral, Lehmann'ın bacakları arasından golü buluyordu. Turnuvada sadece 9 dakika önde oynayan ay-yıldızlılar öndeydi. Acaba

derken dört dakika sonrasında Podolski'nin getirdiği topta Schweinsteiger 1-1 diyordu. O kadar kolay gelmişti ki gol, yanmamak elde bile değildi. Aynı Podolski'nin sürükleyip Rüstü ile karşı karşıya kaldığı pozisyonda turnuva boyunca yakamızı bırakmayan şans yine yanımızdaydı. 38'de Boral frikikten şansını denediyse de Lehmann tecrübesini konuşturdu. Üç dakika sonrasında Sabri kaleyi bulamayınca ilk yarı berabere bitti. Ezber bozmuştuk, tek kale oynamış, şampiyona boyunca atmadığımız kadar şut atmıştık. Lahm'ın Sabri'nin müdahalesiyle yerde kaldığı pozisyonda elini düdüğüne götüremeyen karşılaşmanın İsviçreli hakemi Busacca bakalım bunun bedelini ödetecek miydi? İkinci yarının ilk dakikalarında Türkiye hafif frene dokunurken, Almanya dizginleri eline alıyordu. 'Panzerler'in suya sabuna dokunmaz ataklarının ardından saza eline alan ay-yıldızlılar zorluyor ancak Kazım'ın indirilişinde korkulan başa geliyor, diyet ödeniyordu. 79'da Klose Rüstü'nün boşa çıktığı topta kafayı vuruyordu. Bu rüya burada mı bitiyordu? 85'te Sabri, rakibinin sağından atıp solundan geçiyor, Semih dünya tarihinin bütün büyük golcülerine şapka çıkartıyordu: 2-2. Tam uzatmalar derken, Hitzlsperger'in kaçırdığı Lahm, o meşhur ve yaşayanın ciğerini söken cümleyi akıllara geriordu: "Futbol doksan dakika sürer ve Almanlar kazanır". İttire kaktıra, öyle ya da böyle!

26.06.2008

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nonda böyle istedi

Ali Murat Hamarat 14.08.2008

Harika bir yazın ardından Ali Sami Yen'in çimlerindeydi Galatasaray. EURO 2008'in peşinden sarı-kırmızılıların yeni teknik direktörleri Michael Skibbe'nin yönetimindeki ilk resmi maçta ne yapacağı merak konusuydu. 19 yıl önce o zamanki adı ve statüsüyle Şampiyon Kulüpler Kupası'nın yarı finalinde buluşan iki takım, bu sefer Devler Ligi vizesi almanın peşindeydi.

Hazırlık maçlarının suskun takımı dört stoperle çıkıyordu sahaya. Alman hocanın aklındakini tam anlarız derken, beşinci dakikada Steaua Bükreş'in golü geldi. Kaledeki varlığı tartışılan Aykut'un akıl almaz hatasında Kolombiyalı Dayro Moreno takımı öne geçiriyordu. Aykut uzaklaştırmaya çalıştığı topu önündeki çarptırınca fileler havalanmıştı.

Ali Sami Yen'de soğuk duş etkisi yaratan bu golden sonra Galatasaray toparlanabilecek miydi? Sağ kanattan Bükreş'in yıldızının geliştirdiği atakta, İsviçre Alpleri'nde dikkat çeken oyunculardan Nicolita'nın volesi 13. dakikada farkı ikiye çıkardı.

Mecidiyeköy'de donmuştu tribündekiler. İlk 15 dakika geride kaldığında, Şampiyonlar Ligi Kaf Dağı'nın ardında gözükiyordu. 19'da Galatasaray soldan dolduruyor, yeni transfer Meira'nın ayağından seken topa vuran Nonda ağları havalandırıyor. Galatasaray organize olmadan golü bulmuştu.

33'te Aykut bu sefer hatasını telafi etti ve mutlak bir pozisyonu engelledi. 41'de Avrupa Şampiyonası'nın yıldızlarından Arda getirdi, Nonda'nın bir karıştan vuruşu kaleciden dönünce ilk yarı deplasman takımının üstünlüğüyle tamamlandı. Lincoln'ün ceza sahasında düşürüldüğü pozisyona kayıtsız kalan Fransız hakemle ilk goldeki Aykut, 45 dakikanın akılda kalanlarıydı.

İkinci yarıda Mehmet Topal'ın yerine giren Barış'ın getirdiği hareket anında belli oldu. 46'da pozisyona giren genç futbolcu kaleciyi aşamazken, bir dakika sonrasında beraberlik geldi. Arda'nın sol kanattan kestiği topa kafayı yapıştıran Nonda skoru eşitledi.

60'ta Rumen takımının tanıdıklarından Petre vuruyor, savunma tehlikenin büyümesine mani oluyordu. Bir dönem Galatasaray'da top koşturan futbolcu bir dakika sonrasında Lacatus'un gazabına uğruyor ve alışık olduğu Ali Sami Yen'in çimlerine veda ediyordu.

İlerleyen dakikalarda Cim Bom'un olgunlaşamayan cılız ataklarına Steaua, saman alevini andıran pozisyonlarda attığı şutlarla cevap veriyordu. 85'te Goian'un kafa vuruşu kaleyi yalayınca, taraftarlar derin bir oh çekiyordu. 90'da Nicolita yine kaleyi yokluyor ancak sonuç alamayınca karşılaşma 2-2 bitiyordu.

27 Ağustos'ta Bükreş'te oynanacak rövanş nefesleri kesecek.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gün Işığında Skibbe

Ali Murat Hamarat 17.08.2008

Almanya'da başardıklarıyla 'ikinci adam' görüntüsü veren Michael Skibbe'nin Galatasaray'da ne yapacağı imza attığı günden beri merak konusu. Onun özgeçmişini kısaca hatırlayalım.

Dizindeki sakatlık nedeniyle futbolu 22 yaşında bırakan Alman futbol adamı, 24 yaşında Dortmund altyapısında çalışmaya başlamıştı. Daha sonra yardımcı antrenörlüğe yükselip Ottmar Hitzfeld'in yardımcısı olarak 1997'de Şampiyonlar Ligi'ni kazanıp ertesi sene 32 yaşında Dortmund'un başına geçmişti. Yer yer kendisinden daha yaşlı futbolcularla çalışan Skibbe, ilk sezonunda ekibini dördüncülüğe taşımıştı. 2000'de gelen bir teklif üzerine Dortmund'u bırakıp Almanya Milli Takımı'na transfer oldu.

Teknik direktörlük lisansı olmayan Rudi Völler'in yardımcılığını yapmak üzere 'Panzerler'in teklifine evet diyen Skibbe, dört yıl görevde kaldı. İkinci adamdı, Völler'in yanında bazılarına göre asıl işi yapandı, ancak biraz gölgede kalmayı tercih etmişti. 2002 Dünya Kupası'nın finalinde Brezilya'ya boyun eğen Almanya, EURO 2004'e erken havlu atınca, Skibbe ile Völler görevlerine veda etti.

Almanya Futbol Federasyonu'nun daveti üzerine ülkenin futbol altyapı organizasyonunun en tepesine geçen Skibbe, 2005'teki 20 yaş altı Dünya Şampiyonası'nda Almanya'yı idare etmiş, sonrasında da Leverkusen'in başına geçip iki defa UEFA Kupası'nda çeyrek final oynamıştı.

Hazırlık maçlarında verimsiz bir görüntü çizen sarı-kırmızılılarda nefesler tutulmuş, camia için önemli bir hedef görünen Şampiyonlar Ligi ön elemesinde karşılaşacağı Steaua Bükreş maçı beklenmeye başlanmıştı. Galatasaray tarihi düşünülünce, takımın belki de en kötü hazırlık maçları dönemini yaşadığı 1999-2000 sezonunun sonunda lig, kupa ve belki de kulübün müzesinin en önemli parçası olan UEFA Kupası kazanılmış ve Süper Kupa'ya giden kapı açılmıştı.

Ali Sami Yen'in tribünlerini dolduranlarla, ekranları başındaki milyonlarca Galatasaray taraftarı değişik bir ilk 11 tercihi karşısında şaşırды. Dört stoperli kurgu, hele ki yedek bekleyen Ayhan ve Barış gibi iki çalışan ve savaşçı orta saha oyuncusu düşünülünce, kâğıt üzerinde sorgulanmaya mahkumdu. Sonuç da malumun ilanı oldu.

Geçen sezon devre arasında Ankaragücü'nden alınan Emre Güngör'ün sağ bek mevkisine çekilmesi aslında Skibbe'nin 'Devler Arenası' ile ligin zorlu maçlarını düşünerek yaptığı defansı kuvvetlendirmeye yönelik bir tercih gibi görünüyordu. Emre başta yerini yadırgadı ancak sonradan sağ bekte bir tercih olabileceğini gösterdi.

Asıl savunmanın ortasında büyük bir ağırlık olması düşünölen Meira'nın sakatlıklar nedeniyle ileri sürölmesi orta sahanın etkinliğini azalttı. Portekizli savunma oyuncusunun defansta yaptığı müdahalelerdeki başarısı, Alman teknik adama ipucu olmalı. Arda ve Lincoln'ün sahadaki varlıkları sahada savaşıan orta saha oyuncularının sayısının birden fazla olmasını gerektiriyor. Yoksa bu yapıda geçen sezonun harika çocuğı Mehmet Topal, soyadıyla müsemma kalabilir.

Sabri, Ayhan, Barış gibi alternatiflerin yanı sıra sakatlıktan dönmesi umulan Linderöth ile birlikte Skibbe'nin elini güçlenecektir. Başta yenilen şok gollerden sonra sarı-kırmızılıların gösterdiği şartlı refleks gelecek için skor bakımından ümit verdiyse de, oyunu karşı tarafa yıkmak düşünölünce birçoklarının ilk maçtan umudu kırıldı.

Sakatların kadroya girmesiyle birlikte Galatasaray'ın güçleneceğı ve oyun şablonunun oturacağı kesin ancak Bükreş'te camianın asıl beklentisi olan Şampiyonlar Ligi'ne ulaşılacak sonuç elde edilir mi, işte bu sorunun cevabını bulmak zor. Sahaya doğru sürölecek bir Galatasaray'ın şansı elbette var. İki maç arasındaki iki haftalık sürenin Galatasaray için bir avantaj olduğı muhakkak.

Almanya'da gölgede kalmayı tercih etmiş Skibbe'nin Türkiye'deki ilk maçında gün ışığında irdelenmesi doğal. Birkaç maça kadar MR'ının bile çekileceğı düşünölülecek olursa, bugünkü Süper Kupa finali ve ligin açılış maçını kazanarak Bükreş'e adım atması kendisi için bir zorunluluk gibi gözüküyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerginlikten Türkiye çıktı

Ali Murat Hamarat 07.09.2008

Futbola gönöl vermişlerden, tarihçilere herkes ekran olmadı, internet başında yerini almıştı. Hattâ milyarların peşinden koştuğı oyunla hiç ilgilenmeyenlerin bile gündeminde Ermenistan'ın başkenti Erivan'da oynanacak bu karşılaşma vardı. Kurşun geçirmez camların arkasındaki cumhurbaşkanları, ısıklanan milli marş düşünölünce, futbolun sadece futbol olmadığı bir maçıydık. Tıpkı 1974 Dünya Kupası'nda Batı'nın Başbakanı Willy Brandt'ın baş danışmanın köstebek çıkması üzerine koltuğından olmasından 1,5 sonra oynanan ve duvarla bölünmüş Almanya'nın her iki yakasını bir araya getiren karşılaşma, yine 1994 Dünya Kupası'nın unutulmaz ABD-İran buluşması gibi. Oysa ki sadece futbolun oynanması ve iyi olanın kazanması en büyük dilekti.

3. dakikada Mevlüt'in indirdiğı topta şutu atan Semih ilk tehlikeye imza atıyordu. Dört dakika sonrasında Mkhtirayan'un uzaklardan vuruşunda, Volkan sektirmeden edemiyordu. İlerleyen dakikalarda oyun orta sahada kilitleniyor, bozuk zeminde kördövüşünden hallice bir futbol dikkat çekiyordu.

26'da Emre'nin 20 metreden attığı frikik, kalenin bir karış üstünden auta çıkıyordu. Üç dakika sonrasında, Tuncay'ın ikramını kontrol eden Fransa patentli Mevlüt, karşı karşıya pozisyonunda ölçüp biçip vuruyorsa da, açığı tutturamıyordu.

36'da Ağrı Dağı'nın iki ucundakiler arasındaki ilk zeytin dalını ev sahibi Ermenistan uzattı. İki Ermeni futbolcu arasında gidip gelen top, kaleye on metre uzaklıktaki Mevlüt'e geldiyse de Sochoux'nun gol ayağıının basireti bağlanmış gibiydi.

İkinci yarıya taraflar kürekleri aheste çekerek başladı. Sıkışan oyunda Fatih Terim ilk kozunu oyuna sürdü. Gol pozisyonlarını harcayan Mevlüt'e kement atan Fatih Hoca, iki kişilik oynamasını beklenen Kazım Kazım'ı Hrazdan Stadı'nın patates tarlasını andıran sahasına gönderdi. 60'da Kazım'ın indirdiğı topta Tuncay tabelayı

değiştirdi. 'Rapçi rahatlığındaki duble isimli' kendisine inananları adeta haklı çıkarmış, Fatih'in gemisini kurtarmıştı.

73'te Emre'nin soluna gelen topta Türk delegasyonu ümitlendiyse de, bir sonuç çıkmıyordu. 77'de yine Emre köşe noktasından, hafta boyunca oynayıp oynamayacağı merak edilen Aurelio'nun kafasını buluyor, Brezilya asıllı oyuncunun asistinde nöbetçi golcü Semih, bir metreden cezayı kesiyordu: 0-2. Semih'in milli takım formasıyla beşinci golü Erivan'daki gergin havayı yumuşatıyordu.

EURO 2008 sayesinde rüya gibi geçen yazın dönüşünde 2010 Dünya Kupası yolunda ilk maç geride kaldı. 14 Ekim 2009'de Türkiye'deki randevunun sadece maç olması dileğiyle! Belki Hrant da tribündeki yerini alır, belli mi olur!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çim değil Fener suni

Ali Murat Hamarat 14.09.2008

Milli maç arasının ardından Ankara'nın suni çiminde Hacettepe, Fenerbahçe'yi ağırladı. Hafta boyunca normal çimde çalışan Kanarya, suni çimde ne yapacaktı? Eski adıyla Oftaş, yeni adıyla Hacettepe, mor formasıyla kazanıp fiyaka satmanın peşindeydi. Sarı-lacivertliler ise sayısız sakatı nedeniyle kâbus görmekten korkuyordu.

Deplasman takımı oyuna hızlı başladı. Çarşamba akşamı Porto ile şampiyonlar Ligi heyecanına 'merhaba' diyecek Fenerbahçe, erken bir gol bulup maçı koparmak istiyordu. 8. dakikada rapçi Colin Kazım aşırıyor, top üst ağlarda kalıyordu.

19'da Uğur Boral'ın yaptığı muz ortaya uzak direkte kafayı çakan Alex ağları havalandırdı. Geçen sezon her iki maçta da gol atan Brezilyalı, geleneğini sürdürmüştü. İlerleyen dakikalarda Hacettepe atak gözükürken, Fenerbahçe geriye yaslandı. Ev sahibinin saman alevi gibi ataklarında Sandro'nun cılız şutu Volkan'ı zorlamadı. 44'te Alex'in kaçırdığı La Liga gol kralı apoletli Güiza'nın vuruşunda Recep başarılıydı. Hemen akabinde Hacettepe'nin geliştirdiği atakta, Can Arat top yerine havayı dövünce araya giren İbrahim şahin ilk yarının sonucunu ilan etti; Can'ın Uzakdoğu sporlarını andıran başarısız müdahalesi ile kaleci Volkan'ın şuttan iki saniye önce yere yıkılması takımların soyunma odasına 1-1'lik sonuçla gidilmesini sağlamıştı.

50. dakikada yeni transfer Josico'nun hatası sonrasında gelişen atakta, Hacettepe kendi sağ kanadından yüklendiyse de, kaleci Volkan kalesinde güven verdi. Pozisyonda Fenerbahçe'nin sol kanadında bir Allah'ın kulunun olmaması düşündürücüydü. Beş dakika sonrasında eski takımına karşı oynayanlardan Gökhan Gönül'ün ikramını Tozo, kelimenin tam anlamıyla harcadı. Orta saha oyuncusu uzaktan şansını denemek yerine boş arkadaşlarına pas verse, tabela değişebilirdi.

58'de Kazım kesti, Güiza altıpastan topa dokunamadı. 60'ta yine Fenerbahçe'nin sol kanadından geldi Hacettepe. Orhan kesti, ilk golün kahramanı Can kendi filelerini havalandırdı. 65'te Recep'in hatasında Güiza kafayı patlatamadı. 80'de oyuna sonradan giren Gürhan karşı karşıya pozisyonda vurduysa da, Recep'i aşamadı. 86'da Fenerbahçe savunmasının arkasına sarkan Sukaj'ın vuruşunda Volkan devleşince tabela değişmedi. Uzatma dakikalarında Güiza'nın 'al da at' diye bıraktığı Burak topa dokunamadı. Sukaj'ın Volkan'ın altında kaldığı pozisyona hakem penaltı dedi. Penaltı noktasının başına gelen Kadir topu auta yollarken, Volkan hakemi yukarıya şikayet edince, hakem Abitoğlu dışarıyı işaret etti. Volkan'ın atılmasıyla beraber gerilen ortamda gelen son düdüğü, üç puan Hacettepe'nin diyordu. Sarı-lacivertliler sezonun ikinci deplasman maçından da boynu bükük ayrıldı. Fenerbahçe'nin çarşambaya kadar kendisine çekidüzen vermesi gerek!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sevgilileri ancak penaltılar ayırdı

Ali Murat Hamarat 04.02.2009

Günlerden salı... Öğlen saati olmasına rağmen Sivas 4 Eylül Stadı'nda iğne atsanız, yere düşmez. Valilik tarafından bir günlük tatil mi ilan edilmiş bilinmez, şehir tribündeki yerini almış, Galatasaray ile oynayacak çeyrek final rövanşını bekliyor. Yiğidolar, İstanbul'da elde ettiği gollü beraberliği cebe indirmenin bilincinde, yemese tur atlayacağını biliyor.

Bünyamin Gezer'in düdüğüyle başlayan heyecan kasırgasının ilk dakikalarında Kamanan est. Fransız futbolcu, ilk maçta Balili'ye yaptığı asistten sonra rahat durmayacak gibiydi.

7. dakikada İbrahim Dağışan'ın hatasından yararlanan Arda, sol ayağıyla plasesini yapıyor ve Petkovic'i avlıyordu. Yarı final peşindekilerin iki haftalık zaman dilimi içindeki üçüncü randevusunda Galatasaray ilk defa öne geçmişti. Artık Sivas atmak zorundaydı.

14'te Sezer'in enfes pasını müsait pozisyonda kontrol etmeye çalışan Mehmet Yıldız, parlayamıyordu Sivas'ta. 30'da bir Kamanan giriyordu ki devreye. Mehmet Topal'ın hatalı pasını kontrol eden Fransız futbolcu, 30 metreden çıkıyor, futbolseverlere jeneriklik bir gol izlettiriyordu.

40'da sol çaprazdan ceza sahasına giren Mehmet Yıldız, pas yerine şut atınca bir zamanların sarı-kırmızılarını derin bir oh çekti. 45'te başka bir vilayetten gelen topu göremeyen Emre Güngör'ün ikramını değerlendiremeyen Musa Aydın, berbat vurdu. Uzatmalarda Kamanan, Aykut'u çalımlasa da, boş kaleye vurmaya sevmeyi öğrenemedi. Hemen sinirlenmemeli, Bergkamp da vurmazdı.

İkinci yarıya ev sahibi hızlı başlıyordu. Sahaya birçok eksikle çıkan Aslan'ın savunmasındaki yerleşim hatalarından yararlanan Sivas, derin toplanlarla rakibini sarsıyordu. 57'de Musa vurmakta geç kalıyor, hemen akabinde Arda'nın ortasında altıpastan Ümit Karan, zoru başarıyordu.

Sivas bozkırında sağlık koşuna çıkmış gibi olan Nonda, 72'de sahne aldı. Kongolu, Denizli'de uzaklardan yaptığını denediyse de olmadı. 81'de Galatasaray'ın 'kocası' Balili getirdi ancak Yıldız dokunamayınca uzatmalara gidildi.

91. dakikayla birlikte emin olmuştuk, bu filmin sonu penaltılarla gelecekti. Zaten istisnaları dışında kimse kaleye gitmedi. Uzatmanın son anlarında kızaran Mehmet'siz penaltılara geçen ev sahibi, Petkovic'in hünelerini konuşturmasıyla yarı finalin vizesini aldı. Kutlamalarda Sivaslıların üstünde yazan "Hiçbir başarı tesadüf değildir" yazısına takılmıştık ki İsrailli Balili'nin takım arkadaşı İbrahim Dağışan, Filistin bayrağını sahanın ortasına dikmişti. Peki ya Galatasaray kazansa ve bir futbolcu bayrağı dikseydi?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ah o madalyanın bir dili olsa

Ali Murat Hamarat 18.02.2009

Türk futbolunun zirveye çıktığı gündü 17 Mayıs 2000. Kopenhag'ın Parken Stadı'nda Arsenal'i penaltı vuruşlarıyla geçen Galatasaray, UEFA Kupası'nın kulpunu tutmuştu. Birçoklarının rüyasında görse bile inanmayacağı zafer gelmişti Danimarka'da. Bugün bile unutulamayan o sevinç karesindeki figüranlardan biri Alper Tezcan'dı.

Kupaya uzanan yolda Bologna karşısında 90. dakikada Fatih Terim'in oyuna sürdüğü 19 yaşındaki genç yeteneğin ayağı, Wome tarafından kırılmıştı. Bütün masrafları kulüp tarafından karşılanmak üzere Alper, ameliyat masasına yatmıştı.

Çabuk toparlar diye beklenirken kendine bir türlü gelememi. Galatasaray, vefa borcu gereği kendisini Kopenhag'a götürdüğünde, Alper çocuklar gibi şendi. Sezonun son maçında kadroya girdikten sonra bir türlü kendisine sarı-kırmızılı camiada yer bulamadı genç sağ bek. Devamlı kiralandı durdu, ancak o gittiği hiçbir yerde kalıcı olmayı başaramadı.

Hakkında gece hayatına düşkünlüğünden dem vurulmuştu. Ultraslar'ın trafik kazasında ölen lideri Alparslan Dikmen, 2003'te hakkında bir yazı kaleme alıyor ve "Yazıklar olsun denecek" birisinin olmadığını, Alper'in kendine yazık ettiğini vurguluyordu.

Bugünlerde zor durumdaki ailesi için UEFA Kupası madalyasını satışa çıkardığında, kulüp kanalından bir açıklama gelmeyip federasyonun da bu olaya müdahil olmaması düşündürüyor doğrusu. O UEFA Kupası madalyasına bir internet sitesinde 103 bin TL'den fazla fiyat biçilmiş. Vefa İstanbul'da bir semt adıyla, insanın da onurunun pahası yok sanki! Artırmaya katılanlar da Vefa'da boza içiyordur hani!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cesur Yürek yine Florya topraklarında

Ali Murat Hamarat 24.02.2009

Galatasaray'da kötü gidişin faturası Michael Skibbe'ye kesilirken Alman teknik direktörün halefinin adı beklenenden çabuk kondu. Denize düştüğü anlarda camianın efsanelerine sarılmayı adeta bir Galatasaray teamülü haline getirmiş yönetimin, son sarıldığı isim Bülent Korkmaz. Fatih Terim ve Hagi haklarının da

tüketildiği düşünülünce geriye zaten bir Hakan Şükür kalıyor ya neyse...

Hayatını Galatasaray'a adanmış, tekmeyle uzattığı kafasıyla Ali Sami Yen tribünlerinin sevgilisiydi Büyük Kaptan. Aslında ailesinin adını Cesur koymak istediği, nüfus müdürlüğündeki memurun ısrarı üzerine Bülent olmuştu. Ailesi ve yakın çevresinin Cesur diye hitap ettiği çocuk, yıllar içinde sarı-kırmızılı camianın bir vazgeçilmezi olmuştu. Çocukluğu boyunca kulağına fısıldananlar belki de bütün futbol kariyerini etkilemiş, 'Cesur Yürek' olarak adlandırılmasına neden olmuştu.

UEFA Kupası finalini çıkan koluna rağmen bitirmekle kalmamış, sadece Galatasaraylıların değil bütün futbolseverlerin beynine kazınan unutulmaz karede kupayı havaya kaldırmıştı. İkinci Fatih Terim döneminde kadrodan uzaklaştırılmışsa da, yılmamış yeniden formasına ve kaptanlık pazubandına kavuşmuştu.

Dile kolay kariyerinde içlerinde sekiz şampiyonluk, bir UEFA Kupası ve bir Süper Kupa'nın da bulunduğu 29 zaferde rol oynamıştı. 100'den fazla kez terlettiği milli takımla kazandığı dünya üçüncülüğü de cabasıydı. Sarı-kırmızılıların ezeli rakipleri Fenerbahçe ile Beşiktaş'tan daha fazla Avrupa'da maça çıktıktan sonra 37 yaşında sessizce uzaklaştırıldı 11'indeyken geldiği camiadan. Bir jübile bile fazla görülmüştü Büyük Kaptan'a. Galatasaray'ın resmi yayın organı olan dergisi bile bu duruma sessiz kalamamış, Eylül 2005'te "Florya toprakta, o Cesur" manşetiyle çıkmıştı. Taraftarın asla hazmedemediği bir şekilde gönderilmişti, adı belki de Galatasaray'ın bir tesisine verilir diye beklenirken...

Gençlerbirliği, Kayseri Erciyes ve Bursaspor derken yine ölümsüz olduğu topraklara döndü. Florya toprak olmasa da, o hâlâ cesur. Jübileyi bile ona fazla görmüşlerin en zor anında yine devreye girdi. Tribünlerin gözündeki kredisi o kadar yüksek ki... Teknik direktörlük koltuğunda başarısız olan Hagi'nin hâlâ heykelini dikmek isteyen taraftar, bir başka sevgilisine kavuştu. Peki, birçok oyuncunun dilinden anlayacağına emin olunan Bülent Korkmaz ile maya ya bu sefer tutarsa... İşte o zaman adı stada verilir!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türk usulü dev randevu

Ali Murat Hamarat 16.03.2009

Maça gel... Bir tarafta yıllardır mazisini arayan Anadolu'dan çıkabilmiş tek şampiyon, diğer köşede Avrupa fatihi Galatasaray. Kazanan mağrur, kaybedense süzgülün yoluna devam edecek. Beş takımlı müthiş yarışın iki aktörü, hedef mutlak üç puan.

Atılan konfetilerle başladı maç. Daha yedinci dakikada tabela değişmişti. Tayfun'un ortasını sektiren Sabri, futbolculuğu tartışılan Alanzinho'yu kendi halinde bırakınca müthiş bir gol geldi. Brezilyalı ufak bücür, sol ayağıyla uzak köşeye bir füze çıkarırken Sabri'nin Sambacıyı önce unutup ardından vurdurması inanılmazdı. Milli takımın beki Hopa tarafına doğru zıplarken bir anda Avni Aker'de erken gelen golün etkisiyle ortam romantikleşti. Avrupa Şampiyonası düzenlemeye talip bir ülkenin önemli bir stadının lambaları herhalde Edison'dan kalmaydı.

19'da bücür Alanzinho'nun yerde kaldığı pozisyonu Yunus Yıldırım devam ettirince skor eşitlendi. Lincoln'ün yokluğunda maestroluğa soyunan Arda'nın müthiş pasıyla buluşan Baros, Sylva'yı avladı. Bu karar sonrası

Trabzon, adeta gerildi. Her pozisyonda hakeme itirazlar yükselirken tribünler, maçı yöneten Yunus Yıldırım'dan gol beklemeye başlamıştı. Oyun ufağından çığırından çıkarken gelen ilk yarının son düdüğü, çılgın akan Karadeniz'i bir nebze sakinleştirdi.

Perşembe akşamı Hamburg ile oynanacak hayati UEFA Kupası maçı öncesi Aslan, 49'da gole yaklaşıyordu. Ayhan'ın indirdiğı topu Baros, sadece dürtebilince Egemen devreye giriyordu. Hemen akabinde Alanzinho'nun vuruşu Umut'ta kalıyor ancak golcü futbolcu gönyeyi bulamayınca açığı yanlış ölçüyordu.

Tam ev sahibi baskıyı artıyordu ki 61. dakika geldi çatıyor, Trabzon'un konfeti ve balon şovu nedeniyle futbol yine 2,5 dakika duruyordu. Bunu fırsat bilen Isaac da pabuçlarını değıştiriyordu.

67'de Sylva fol yok yumurta yokken yumurtladı. Senegallinin sektirdiğı topta Baros'un vuruşunu çizgiden çıkaran Song, Arda'ya mani olamadı. 69'da De Sanctis ile karşı karşıya kalan Isaac başarısızdı.

Yaser'in kırmızı kartıyla bir kişi eksik kalan Aslan 84'te yıkılıyordu. Alanzinho'nun bıraktığı topa harika vuran Colman skoru eşitliyordu. Kalan dakikalarda başka gol olmayınca, puanlar paylaşılıyordu.

Tam Türk usulüydü. Elektrik söndü, balonlar nedeniyle bile maç durdu. Şaka gibi!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Rüyası Aslan'a yalan söyledi

Ali Murat Hamarat 20.03.2009

Yıllar önce bir mart günüydü 18 Mart 1992. İstanbul'da güneş, Ali Sami Yen'de kar hâkimdi. Güneydoğu'da çığ düşmüş, Zonguldak'ta grizu patlamış, Erzincan'da deprem yaşanmıştı. İnsanların bir sonuçla teselli bulduğu günlerde Werder Bremen'i ağırlayan Galatasaray, son dakikada kara takılmıştı.

Tam 17 yıl bir gün sonra yine bir Alman takımı. Yer yine aynı. Arada Galatasaray UEFA Kupası ve Süper Kupa kazanmış, Türkiye, Dünya Kupası'nda üçüncü olmuş, Avrupa'da yarı final oynamış. Türkiye kabuk değıştirmeye başlasa da, gündeminin her gün başka tarafa çekildiğı bu günlerde, o karlı günde sahada olan Bülent Korkmaz'ın öğrencileri devşirme stoperleriyle sahada yerini alıyordu. Seçim sath-ı mailinde Başbakan'ın da dahil olduğu binler yağmur altında çeyrek finali düşlüyordu. Gol yememek yetse de, her maçta kalesinden top çıkarmaya alışmış bir takım söz konusu.

Alman Dili ve Edebiyatı okumuş Kafka meftunu Hollandalı Martin Jol, takımını ilk dakikalarda sahaya iyi yayıyordu. 10. dakikada Olic'in kafasında yürekler ağza geliyordu. 19'da Sabri inadiyla ceza sahasında topu sökse de, bir çuval inciri berbat ediyordu.

Galatasaray'ın yüreğı en sağlamların bile kalbini tekletecek savunma hattı, her topta tansiyonu yükseltirken 42'de gol geldi. Hafta boyunca oynayıp oynamayacağı hakkında papatya falı bakılan Arda'nın pasıyla topla buluşan Baros'u fol yok yumurta yokken ceza sahasında indiren Boateng, penaltıya sebebiyet verdi. 'Sonradan görme stoper' Kewell öyle bir vurdu ki... Topun canı yanmıştı sanki!

İkinci yarıya golle başlıyordu Galatasaray. 48'de Ayhan'ın pasını alan Arda'nın zarif bir şekilde 'al da at' dediği Baros, topun dibine giriyordu. Rüya gibiydi. Derken 57'de tribünler titriyordu. Guerrero'nun uzaklardan şutunda top ne yazık ki köşeye gidiyordu. Üç dakika sonrasındaysa tabela eşitleniyordu. Yine Perulu Guerrero devreye giriyor, topu tavana asıyordu. Rüya bir anda karabasana dönmüştü...

81'te Jarolim'in vuruşu direkte patlıyor, 85'te Olic yan ağları buluyordu. Baros'un şutu Rost'tan dönünce emindik, çeyrek final hayal olmuştu. 89'da savunmanın gerisine kaçan Olic, güzel bir aşırıyla son noktayı koydu. Yine bir mart gününde rüyası yalan söyledi Aslan'a. Kadıköy, artık rüyalarda!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Süt dökmüş kedi misali

Ali Murat Hamarat 23.03.2009

Hamburg karşısında 2-0 öne geçmesine rağmen karşılaşmayı kaybederek UEFA Kupası'na veda eden Galatasaray, lige tutunmak için Eskişehirspor'u devirmek zorundaydı. Saracoğlu rüyası biten Aslan, rakiplerinin puan kaybettiği haftada kazanırsa 'üçlük' atacak, 13 puanı cebe koyacaktı. Bakkal defterini bırakalım, bu kayıp puan hesabını bir başka bahara bırakalım.

Yağmur çiseleyen İstanbul günlerinde, Ali Sami Yen'de Nuh Tufanı kopmasına alışık Galatasaray taraftarı tribündeki yerini almıştı. Skibbe'nin yerine geçtiği gün Lincoln ile papaz olabileceği sinyallerini veren Bülent Hoca, Brezilyalı mastronun Hamburg karşısındaki performansını cezalandırmıştı. Aslan'ın bu sezon attığı gollerin üçte birini atan Baros'un cezası piyangoğunun Ümit'e vurmasını sağlamıştı.

4. dakikada Sabri uzaklardan vurma alışkanlığını sürdürdü. Top deseniz, Yeni Açıık'ın tribününe takıldığı için Mecidiyeköy tarafında bir kaza olmadı. Es-Es'in daha topa hâkim gözüktüğü dakikalarda, 21'de Kewell'in kafası 2,05'lik dev kaleci Ivesa da kaldı. 25'te Galatasaray'da S.O.S veren Volkan'ın kanadından gelen kırmızı-siyahlılar heyecanlandırıysa da, Eskişehir'de Aslan'ı yıkan Youla topu kurtaramadı. Uzatmalardaki duran top organizasyonunda sarı-kırmızılılar şapkadan tavşan çıkaramayınca, ilk yarıda gol sesi çıkmadı. 45 dakika boyunca taraftarı uyutan maçın hareketlenmesi futbolseverlerin en büyük temennisiydi.

Nadarevic'in ikinci sarı görüp atılmasıyla 54'te Eskişehir eksiliyordu. 59'da Doğa köşeyi görse de De Sanctis izin vermiyordu. 65'te Arda'nın ortasında Ümit'in kafası kaleyi tutmuyordu. 69'da gol geliyordu. 10 kişi oynayan Eskişehir Youla'nın ince plasesiye öne geçiyordu. Gineli golcü bomboş durumda affetmiyordu.

Kenarda oturtulup cezalandırılan Lincoln'süz sarı-kırmızılıların ne yapacağı merak konusuydu. Bu arada Sambacı gözden çıkartıldıysa, oynatılmayarak her gün değeri düşüyor, iktisatçılar beri gelsin!

Kalan dakikalarda Aslan, eksik rakibini ısırrır diye bekleyenler yanıliyordu. Süt dökmüş kediye dönmüş bu takım, milli maç arasında kendisine gelir mi, kestirmek zor. Galatasaray'ın bu hali üzüyor. Bir de ligin üst sıralarında yer alan takımların durumları düşünülünce, 28 Mart'ta Santiago Bernabeu'da oynanacak İspanya karşılaşması hakikaten korkutuyor.

Sıkletimiz yetmedi

Ali Murat Hamarat 29.03.2009

Yer Santiago Bernabeu. 2010 Dünya Kupası elemelerinde İspanya, Türkiye'yi ağırlıyor. Futbolun mabetlerinden Real Madrid'in yuvasında, şu ana kadar oynadığı bütün karşılaşmaları kazanan Avrupa şampiyonu ev sahibi, EURO 2008'e renk katan ay-yıldızlıları yenerek Güney Afrika vizesini cebe koymak istiyor.

Dünya Kupası yolunda, 1954'te karşı karşıya gelen iki ülke birbirlerini birer kez yenmiş, Roma'da tarafsız sahada oynanan üçüncü maç berabere bitince, kura atışına gidilmişti. Real Madrid'e gönül veren, İspanya'nın karanlık bir dönemine damgasını vuran diktatör General'in küçük adaşı Franco'nun attığı para yazı gelince, Türkiye tarihinde ilk defa Dünya Kupası'na gitmişti. Final oynayacak 'yenilmez armada' Macaristan ile Almanya aynı grupta yer alan ay-yıldızlılar, İsviçre'de daha ileri gitmek için 54 yıl bekleyecekti...

Oynadığı son 29 karşılaşmadır yenilmeyen İspanya, serisini devam ettirerek Puskas'ın önderliğinde 1950'lerde 33 maçta sahadan yüzünün akıyla çıktıktan sonra 1954 Dünya Kupası'nın finalinde kaybeden Macaristan'ın dünya rekorunu tarihe gömmek istiyordu. Türkiye cephesinden bakılınca, acaba İspanya ile oynanan sekiz karşılaşmada atılan dört golün üçüne imza atan 'Canavar Burhan' sahada dolaşıyor muydu?

5. dakikada Middlesbrough taraftarının sevgilisi Tuncay'ın pasıyla buluşan Nihat, boşta gezmekten sıkılan iki arkadaşını görmek yerine, çerçeveyi görünce gol gelmiyordu. Hemen iki dakika sonrasında Semih deniyordu. 44 yıl sonra 'Dede' Aragones ile Avrupa'da gülen 'Boğalar' acaba ilk 10 dakikada bir başkasına bu kadar fırsat vermiş miydi?

İlerleyen dakikalarla birlikte ev sahibi kontrolü ele geçirdiye de, saçını Sevil Berberi'ne mi kestirdiği merak edilen Volkan Demirel'in kalesine çok da etkili gelemeydi. 41'te Tuncay, Arda'yı kaçırdı ancak Galatasaraylı futbolcu, Madrid'in mahalle baskısına yenik düşerek topu tutamadı. Hemen akabinde Torres, Arda'ya top nasıl durdurulur dersi verdiyse de, Volkan'ı geçemeyince ilk yarıdan gol sesi çıkmadı.

60'da Torres'e yapılan gereksiz müdahale golü getirdi. Xavi'nin ortasında arka direkte biten Sergio Ramos 'çerçeveyi tutturamadım' diye ellerine başının arasını alırken Barcelona'nın eski asbaşkanlarından Amador Bernabeu'nun torunu olan Pique, fileleri havalandırdı. Aslen Katalan soyadı olan Bernabeu, maalesef Kastilya topraklarında sahne almıştı!

86'da Xabi Alonso'nun müthiş vuruşuna 'dur' diyen Volkan, sonucu ilan ederken saha 'Ole' diye inliyordu.

Kilomuz yetmedi, ağır sıklet boksörüyle yarım saat kadar dövüşebildik. Son dakikalardaki baskıdan ikinci golün çıkmamış olması şans doğrusu. Ali Sami Yen'de sanki daha zorlu bir mücadele bizi bekliyor.

Z'amansız' şaka

Ali Murat Hamarat 02.04.2009

Bugün 1 Nisan, neşe doluyor insan. İstanbul'da bahar, tatlı nefesini hissettiriyor. Dünya Kupası yolunda üçüncülüğe düşen milliler, 30 maçtır yenilgiyi unutmuş grubun lideri İspanya'yı ağırlıyor. Ya kazanıp 'Boğalar'a şaka yapacağız, ya da Güney Afrika'ya biraz daha uzaklaşacağız.

İspanya'dakinin aksine Türkiye kontrollü başladı. Ay-yıldızlılar oyunu karşı tarafa yıkmaya çalışırken Avrupa şampiyonu sahayı harika parselliyordu. Boş alan bulmak için tapu kadastro memurlarını göreve çağırırken 13. dakikada yürekler ağızlara geliyordu. Hakan'ın baltalaştığı, Emre'nin aşık olduğu pozisyonda topu göğsünde pamuğa çeviren Riera'nın harika vuruşuna Volkan, zorlukla 'dur' diyordu.

19'da kullanılan köşe atışında, ilk maçın yıldızı Ramos'un dürttüğü topu müsait durumdaki Torres, daha yavaş kaleye göndermeyi başardı. Dakikalar 26'yı gösteriyordu ki gol geldi. Hem de ev sahibinin lehine. Xavi'ye nazire yapan Arda'nın kaçırdığı Tuncay, bomboş durumdaki Semih'i bulmuştu bir kere. İspanyollar ofsayt diye ellerini kaldırıırken tabela değişmişti bile! 55 yıldır gelmeyen gol sonunda gelmişti. Gerçi o tarihten bugüne sadece beş kere oynamıştık ama neyse.

Ali Sami Yen ilk yarım saati müteakip 'Ole'lerle inlemeye başlayınca, gözler 'Boğalar'a takıldı. Macaristan'ın 33 maçlık namağlubiyet serisini geliştirmenin peşindeki İspanyollar, ne yapacaktı?

42'de Semih'in indirdi, Nihat bindirdiyse de füzesi kaleye tutmadı. Son dakikalardaki İspanya baskısından sonuç çıkmayınca ilk yarının sonucu ortaya çıktı.

47'de Arda'nın kaçırdığı Semih, Nihat'ı kaçırdıysa da Villarreali futbolcu, sanki bugün işverenin memleketini üzmemeye niyetliydi. Çok daha zor pozisyonlarda kalecilerin korkulu rüya gördüren forvet, şaka yapıyor gibiydi.

62'de Volkan şaka yapıyordu. Milli kaleci kornerden gelen topu Torres'in kafasına indiriyor, Liverpoollu forvetin kaleye giden vuruşunu İbrahim elle kesince, Türkiye üzülüyordu. Zira Xabi Alonso, penaltı noktasından affetmiyordu.

74'te sağ açıkta unutilan Xavi, Torres'i bulsa da, Volkan bu sefer üç direk arasında devleşiyordu. 81'de önce Casillas, ardından Marchena şaka yapıyor, üç saniye sonra gelen Tuncay'ın şutunda İspanyol file bekçisi, ne yazık ki bu sefer görevini hatırlıyordu. 85'te Torres'in yerine henüz bu sahaya ayak basmamış Güiza, Ali Sami Yen'le tanışlıyordu.

88'de Gökhan şaka yaparak kaleye iki adımdan vuramıyordu. Uzatmalarda Güiza indiriyor, Riera skoru ilan ediyordu.

Şaka gibi, Eşek şakası gibi!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Trabzon'un gündüz kabusları

Ali Murat Hamarat 06.04.2009

Ligin 26. haftası geride kalırken Trabzonspor, İstanbul Büyükşehir Belediyespor'u ağırladı. Bordo-mavililer ilk iki sıradaki Sivasspor ile Beşiktaş'ın aldığı üç puanı müteakip zirveden kopmamak için kazanmak zorundaydı. Seçim sath-ı mailine girdikten sonra altı mağlubiyet alan ve düşme hattının bir basamak üstündeki deplasman takımıysa, belediyeyi koruduktan sonra lige sıkı sıkı sarılmanın peşindeydi.

Başlama vuruşu öncesinde, gündüz maçlarındaki kötü performansı dikkat çeken Karadeniz ekibi, şeytanın bacağına kırabilecek miydi? Bu sorunun cevabını ararken ilk tehlike Belediye'den geldi. Elmacık kemiğindeki sorun nedeniyle sahaya maskeyle çıkan Sylva sektirdiyse de Bebbe dokunamadı. 21'de Selçuk'un kaçırdığı Yattara, bomboş durumda topu dağlara taşlara dikince ne oluyor demiştik.

Ev sahibinin baskısı arka arkaya pozisyonları getiriyordu. 29'da Gökhan Ünal, mevkisinin ne olduğunu dosta düşmana hatırlatan bir kontrolün ardından denese de, defans araya giriyordu. Serkan'ın pasında Colman topun canını yakıyor ancak kaleci Behram güzel çıkarıyordu. 36'da milli takımda da görev yapan Gökhan Ünal, adeta imkânsız başarılar değme stand-upçıya taş çıkarıyordu. Yattara'nın getirdiği topu tutamayan Umut'tan meşin yuvarlağı alan santrfor hafif çaprazdan kaleyi hedefliyor, sağ açıktaki gölgede bekleyen Yattara'yı buluyordu. İlk 45 dakikadan gol sesi çıkmazken ikinci yarının neye gebe olduğu merak konusuydu.

55'te Tjikuzu getirdi, yakınında bir adet bordo-mavili bulunmayan Erman pişiremedi. Pozisyon harcama konusunda hovardalıktan sıkılmayan Trabzonspor, sanki Belediye'yi de bozmuş gibiydi.

67'de Yattara'dan aldığı topla kaleye yüklenen Gökhan Ünal, Behram'a takıldı. Aynı oyuncu, 75'te oyuna sonradan giren Alanzinho'nun pasını auta vurunca taraftarda yolunacak saç baş kalmamıştı. Hemen akabinde İbrahim Akın Sylva'yı keşke çalımlamasaydı dedik. Hayır o kadar kötü vurdu ki nerdeyse Gökhan'a nazire yapacaktı. 78'de Cale'nin bindirmesinden Behram galip çıkınca emindik artık gol olmayacaktı.

Bugün dört köşeydi meşin yuvarlak. 'Alayına isyan' istemiyordu canı üç direk arasından geçmek. Onun sikkınlığına futbolcuların beceriksizliği eklenince, Trabzon'da ses çıkmadı. Üç vakte kadar şehrin iklimi değişecek olsa da, Akdeniz olmayacağı aşikâr!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İte kaka nereye kadar

Ali Murat Hamarat 07.04.2009

Ne Obama'nın ziyareti, ne İtalya'da onlarca insanın hayatını alan deprem... Hayat devam ediyor. Gaziantep'e konuk olan Galatasaray'ın şampiyonluk şansının sürmesi için formül basit, üç puan gerekiyor. Derken 'Olmak ya da olmamak maçı'nda beklenen düdük geliyor.

Sakatlar nedeniyle S.O.S veren Galatasaray defansının 2. dakikadaki ilk hatasında kaleyi gören Beto'nun vuruşu, ölen vatandaşları için siyah bant takan İtalyan kaleci De Sanctis'te kaldı. Siyah bant demişken, sadece onun kolunda olması biraz düşündürüyor. Hayatla de akıllara Vefa'nın sadece İstanbul'da semt adı bir olmamasıyla övünenler geliyor. Neyse.

10'da fileler havalandı. Kewell'in savunmadan seken ortasına röveşatayı yapıştıran Baros, neden gol krallığının tepesinde olduğunu anımsattı. Galatasaray'ın sol bekinde refakatçiden öteye gidemeyen Volkan'ın kanadından

ev sahibi gelirken 15'te gözlerimize inanamadık. Sabri'nin sadece yere basmak için kullandığı sol kramponuyla çektiği şutu Murat zorlukla çeldi.

Bir o kalede, bir bu kalede gidip gelen top Kamil Ocak Stadyumu'nu dolduran yüreklerini hoplatıyordu. Şehrin plaka numarası 27. dakika geldiğinde, tribünlerde şov başlıyordu. Trabzon'un sonunda vazgeçtiği şovu, gecikmeli olsa da güneye inmiş, hepimize geçmişler olsun!

38'te Antep'in ele avuca sığmayan maestrosu Tabata solunu konuşturduysa da, topu kornere tokatlayan De Sanctis, ilk yarının sonucunu ilan etti.

İkinci 45 dakikaya arka arkaya pozisyonlarla başlayan Antep, Galatasaray'a gazi edemedi. 58'de Baros sürüklediyse de Murat'ı aşamadı. Kewell güzel hareketlerle uyuyan taraftarları kendine getirirken 68'de Ayhan çalımını iyi bir vuruşla süsleyemedi. Orta sahada sıkışan oyuna müdahale eden Bülent Hoca, dayanamayıp Ümit Karan'a kemendi attı. Takım arkadaşı kontenjanından olsa gerek, içler acısı haldeki golcüyü 73 dakika tahammül etmeyi buna bağlamalı. 81'de sıkıntıdan bilardo topuna öykünen meşin yuvarlağı kaleye yollayan Mehmet, Aslan'a güven vermedi Karan'ın yerine giren futbolcunun ümit vermediği aşikârdı. 89'da Bekir, uzatmalarda Beto altı pastan, uzatmalarda Aslan sahadan galip ayrıldı.

Biraz Baros, biraz Arda... Saman alevinden hallice Kewell ile Aslan, beş yıl sonra İmam Çağdaş'ın diyarında kazanırken pazara derbi var. Bakalım şu andaki halleri düşünülünce, Galatasaray ile Fenerbahçe'nin randevusu körlerle sağırların birbirini ağırlamasına mı sahne olacak?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gölgede futbol, güneşte lider

Ali Murat Hamarat 12.04.2009

Bir tarafta 12 haftadır liderliği kimseye kaptırmayan Sivasspor, diğer köşede son dört maçta 10 puan toplayan Antalyaspor. Futbol kâğıt üstünde oynansa, üç puanı rahat kapacak 'Yiğido' Güney'den güzelim bir güneşi de beraberinde Sivas'a getiren rakibini ağırlıyor.

Ankaraspor karşısında ruhsatsız kulübeyi ayaklarıyla parçalayan teknik direktör Bülent Uygun, son defa tribünde yerini aldı. 4 Eylül Stadı'nda iğne atsanız, yere düşmezdi. Taraftarının da desteğini arkasına alan Sivasspor, hızlı başlayacak diye bekleyenler yanıldı.

İlk yarı boyunca harika bir havada gölgede futbol gölgede kalıyordu. Ligin son haftaları geldikçe iyi bir oyun beklemek, hayalperestlikten başka bir şey değildi. Hayır başka ligleri izlemesek, yel değirmenlerine savaş açan Don Kişot gibi hissetmezdik ya neyse.

Dillense 'ben bu ilk 45 dakikadan çok sıkıldım' diyecek meşin yuvarlağın sesine kulak veren takımlar ikinci devrede açılıyordu. Biz futbolseverlere borçlu olan ekiplerden önce Antalyaspor, ardından Yiğido kendini

affettiriyordu.

54'te Yiğido'nun savunmasını yaran Brezilyalı b   r Tita'nın egoistliği Antalya'yı yaktı. Beş dakika sonrasındaysa bu sefer karşı kalede Herkül Tum'un egoist olmaması tabelayı değiştirmedi. B   r  n yerinde Herkül olsa Antalya, Brezilyalının pozisyonuna Kamerunlu girse Sivas'ın   ne geçmesi işten bile değildi.

61'de Yiğido'nun son haftalarda s  nen yıldızı Mehmet, müsait pozisyonunda fileleri havalandıramadı. şampiyonluğa ulaşan beşinci takım olmayı düşleyen Sivas, strese yenik düşmüş gibiydi. 68'de Djiehoua'nun ortasına altı pas içinde dokunamayan Tunuslu Ali Zitouni, takımını mutlak bir golden etti.

Aynı futbolcu 15 dakika sonra kızarınca Antalya yanıyor, ev sahibi nefes alıyordu. Bir kişi fazla oynamanın avantajıyla Antalya kalesini ablukaya alan kırmızı-beyazlılar, 86'da çok istedikleri     puanı Sezer ile alıyordu. Mehmet'in bıraktığı topa vuran genç orta saha oyuncusu, Sivas'ı zirvede tutuyordu.

Bu sonuçtan sonra lider ile takipçisi Beşiktaş, İstanbul'daki derbiyi tok satıcı edasıyla izleyecek. Bu arada sıralamada bulunduğu yerle göz kamaştıran Sivas'ın futbolunun gölgede kalmaması temennisiyle...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Düşman kardeşler kan ağlattı!

Ali Murat Hamarat 13.04.2009

Bir köşede ev sahibi Galatasaray, diğer tarafta Fenerbahçe. Gazozuna bile oynasalar, kıyamet kopar bu ülkede. Türkiye'nin bütün dertleri unutulur, gündem değişir. 100. yılının ilk maçını kutlayan rekabetin düşman kardeşleri aslında varlıklarını birbirlerine borçlu. Hele maçın 'ya tamam ya devam' maçı olduğu d  ş  nl  nce, Habil ile Kabil'in ezelden ebediyete sürecek savaşından kimin galip çıkacağı merak konusu. Bugün birisi kazanacak, yarın diğeri. İnsanlık var oldukça!

40 ay sonra Ali Sami Yen'e ayak basan Fenerbahçe Başkanı Aziz Yıldırım'ın Galatasaraylı mevkidaşı Adnan Polat'ın yanına oturmasıyla dev ma  demir aldı. Aslan'ın daha istekli başladığı maçın 6. dakikasında Roberto Carlos yıllar önce Fransa'yı avladığı noktadan aynı vuruşu yapmak istediye de top toplayıcı çocukları buldu. Fenerbahçe'de oynamış Galatasaraylılardan Emre Aşık'ın bir pozisyonu müteakip önce kanı aktı, ardından şortu parçalandı. İlk kan dökülmüştü...

13'te Ali Sami Yen tribünlerinin hedefindeki eski Galatasaraylı Emre Bel  zoğlu biraz dikkatli olabilse tabelanın değişmesi işten bile değildi. Ters kademeye giren Aslan'ın ilk yarı boyunca en sinirlisi Sabri gole mani olmuştu.

Dakikalar ilerliyor, sahanın dört bir köşesinde sertlik artıyordu. Hakem Fırat Aydınus'un yumuşaklığı futbolcuların kötü niyetine boyun eğiyordu. Fenerbahçeli Selçuk'un   mit Karan'a attığı tekme cezasız kalıyordu. Profesyonel bir futbolcunun rakiplerine karşı   zen gösterme yükümlülüğü olduğunu unutmaması kabul edilemezdi. İstemedен insan yaralayanların bile ceza aldığı d  ş  nl  nce, oyuncusunun ucuz kurtulduğunu

hisseden Aragones, Selçuk'u devre sonunda çıkardı.

53'te sarı-lacivertliler tehlikeli geldi. Semih bomboş durumdaki Deivid'i görmeyince fileler havalanmıyordu. Akabinde kullanılan kornerde, altıpas içinde demarke pozisyonundaki iki Fenerbahçeli birbirini tutuyordu! 64'te Arda'nın ortasında Baros soluyla vuruyor, Volkan güzel çıkarıyordu.

80'de Kanarya, solundan organize geldiyse de, Colin Kazım kaleyi bulamadı. 89'da Güiza Türkiye'yi yaktığı sahada acele edince 362. derbi başladığı gibi bitti. Görüntü çok, ses yok. Son saniyede yaşananlara söylenecek sözse çok! Ne yazık ki emin olduk, iki takım da kan dökmeye devam edecek.

Sizce de futbol kan ağlamadı mı? Hayır başka ülkelerde de futbol oynanıyor, kan gövdeyi götürmüyor!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Meşin yuvarlağın canı istemedi

Ali Murat Hamarat 19.04.2009

Liderliğe haftalardır ambargo koyan Sivasspor, Mevlana'nın diyarındaydı. Şampiyonluğa ulaşan beşinci takım olmak isteyen Yiğidolar, evinde sezon başından beri pek parlak bir tablo çizmeyen Konyaspor karşısında ne yapacaktı?

Ankaraspor karşılaşmasında 'ruhsatsız' yedek kulübesini tekmeledikten sonra dört maç ceza alan teknik direktör Bülent Uygun, jöleli saçlarıyla sahalara dönüyordu. Daha önce Konya'da hiçbir zaman galip gelemeyen Sivasspor, şeytanın bacağına kırmak istiyordu. Puan kaybı halinde Bursa'yı konuk edecek Beşiktaş'a 28. haftada liderlik yolu açılacaktı.

Dakikalar 17'yi gösterirken tribünler ayağa kalkıyordu. Milos'un dar açıdan vuruşuna Petkovic dur diyordu. Hemen akabinde kullanılan köşe atışında Sivas'ın ceza sahası karışıyordu. Yaşanan karambolde Bilica ile Petkovic birbirine girse de top kaleye gitmiyordu.

20'de Tum'un kafası direkte patlıyordu. Topu önünde bulan Musa, bir değil iki kere vuruyor ancak meşin yuvarlağı üç direk arasından geçiremiyordu. 22'de ev sahibinin Serhatlarından Akın olan, saldırıyor ancak pası veremiyordu. Konya'nın etli ekmeği Kocaeli'nin pişmaniyesine benzemiyor tabii...

İlk yarının son anlarında Petkovic kornerden gelen topta, ceza sahasında Avustralya folklorundan örnekler sergileyince, taraflar soyunma odasına sessiz gidiyordu. Maçtan sonra Yiğidoları Hacı Şükrü'de fırın kebabı ziyafeti mi bekliyordu bilemiyorduk ancak tahıl ambarından çıkarılacak üç puan kırmızı-beyazlılar için altın değerinde olacaktı.

55'te topu önünde bulan Veysel, çok sevmediği sağ pabucuyla vurduysa da sonuç alamadı. Ev sahibinin Serhatlarından Akyüz olanla Mehmet Yıldız'ın boğuşmaları yer yer bizi güldürürken 64'te Konya yönetimin beklediği an geldi çattı. Hakkında "Her maç nasıl oluyor da oynuyor" İsmail Güldüren sahadaki yerini aldı.

Telekız operasyonunda merkeze götürülenlerden Celaleddin'in başlattığı ataklarda Sivas savunmasının telaşı dikkat çekiciydi. İsmail taç çizgisinin yanında atmaya çalıştığı röveşatayla bizi güldürüyordu. 73'te Hayrettin soldan kestiği topta Kamanan'ın şutu yan ağlarda kalıyordu. 80'de Balili kafasını kullanıyor ancak üst direğe takılıyordu. 85'te Bülent Sivas savunmasını birbirine tokuşturuyor ancak Petkovic'i aşamıyordu. İnanmıştık, gol olmayacaktı zira meşin yuvarlağın canı istemiyordu. Maçın son anlarında Cihan'ın Avustralyalı kaleciyi geçtikten sonra yerde kalışıyla hakem Bünyamin Gezer oralı olmuyordu. Tıpkı eski Galatasaraylı futbolcunun elle düzeltişiyle ilgilenmediği gibi.

Fikstüre bakıldığında en zor deplasmanlarından birinden puan çıkaran Sivasspor için bu beraberlik büyük bir kayıp gibi gözüküyor. Hattâ bu bir puan şampiyonluk yolunu bile aralamış olabilir, bekleyip göreceğiz.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nonda Baros el ele, Aslan nerede

Ali Murat Hamarat 20.04.2009

Atatürk Olimpiyat Stadi'nda bir köşede Büyükşehir Belediye, diğer tarafta Galatasaray. Dipteki rakiplerinin nefesini ensesinde hisseden ev sahibi mutlaka puan peşinde. Dört maçta iki gol yiyen, daha doğrusu onları da kendi ağlarına atan Turuncuların Avrupa kovalayan rakibi Galatasaray son üç haftada sadece bir defa fileleri havalandırabilmişti. Beyaz sayfa açılabilir miydi?

Geçen hafta oynanan Fenerbahçe derbisinden ağır yaralı çıkan Aslan Sabri, Emre Aşık ve Arda'sız sahaya ayak basıyordu. Bülent Hoca, savunmanın ortasında yakasından düşmeyen sakatlıklar nedeniyle bir sezondur hastanede daha çok terleyen Emre Güngör ile Semih ile başlıyordu. Fenerbahçe'den sonra Galatasaray'ın da genç Semih'i sahne alıyordu.

Daha dakikalar 10'u gösterirken tabela yandı, Emre Güngör dışarıdaydı. Bayağı sahada kalmıştı. 'Ona oynar' diye izin verenleri yukarıdakine havale edelim. 22'de Belediye tehlikeli geldi. Bu Galatasaray'da rahat forma bulur denen Erman bıraktıysa da İbrahim Akın fileleri bulamadı. 24'te bir Barış Özbek klasiği yaşandı. Almanya patentli futbolcu, yaklaşık 50 defa yaptığını tekrarladi. Soluna çektiği topa vuruşu yine dağlara taşlaraydı.

26'da Efe dar açıdan şutluyordu. De Sanctis uyumadı. Hemen devamında Barış'ın bulduğu Kewell içeri çeviriyor ancak Vinicius Hızır gibi devreye giriyordu. 30'la beraber Lincoln pres yapmaya başlıyordu. Derken ilk yarının son düdüğü geliyordu.

İkinci yarıya Belediye hızlı başladı. Oyuncuların biraz kahraman olma çabası, biraz da beceriksizliği tabelayı değiştirmiyor gibiydi. 55'te Erman Bebbe'yi görse skorun değişmesi iştten bile değildi.

62'de İbrahim Akın kesiyor, Bebbe'nin kafa vuruşunu De Sanctis harika çıkarıyordu. 66'da Barbosa'yı çalımlayan Nonda, bomboş durumdaki Baros'a 'al da at' diyordu: 0-1. Çek futbolcu ligdeki 19. golünü atmıştı. 2002'den beri Galatasaraylı futbolcuların yakalayamadığı 18 rakamı aşılmıştı. Yedi yıl önce 18 golü aşan isimse Belediye

kulübesinde oturan Arif Erdem'den başkası değildi.

Havadan her topla tehlike yaşayan Galatasaray, Bebbe'ye önce 86, sonra 89'da kafa vurduruyordu. Uzatmalarda Kewell ile Nonda fileleri havalandıramayınca maçın sonucu ortaya çıkıyordu. Aslan ite kaka kazandı, bu koşullarda zaten istenen oldu. Haftaya ne olur, Allah kerim!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Az kalsın pişmiş aşı su katıyorlardı

Ali Murat Hamarat 23.04.2009

Türkiye Kupası yarı finalinin ilk maçında Ankaraspor'u deplasmanda 3-1'le geçen Beşiktaş, ununu elemiş eleğini asmış bir şekilde rövanş için İnönü'ye ayak basıyordu. Ama futbol oynanmadan kazanılmıyordu. Takvimler bahar dese de, bunu kabullenmekte zorlanan havanın aksiliği 'çifte kupalı kumru' olma peşindeki siyah-beyazlıları 12. adamından yoksun bırakmıştı. Eksiklerine rağmen Sivas'tan final vizesi alan Fenerbahçe'nin rakibi kim olacaktı?

4. dakikada 'Leoparlar' açık arazide hızlıydı. Mehmet Çakır'ın ayağından topu söken takım arkadaşı Meye solunu konuşturamıyordu. Dakikalar ilerliyor, bindirmelerin ustası İbrahim sahne alıyordu. 'İndirememelerinin hastasıydık' gerçi, ancak o kadarı kadı kızında da olurdu tabii. 22'de bir anda tabela değişti. Meye indirdiği topu önce alıyor, ardından kaleye gönderiyordu. Avrupa'da oynanan maçların olağan şüphelisi Hakan Arıkan'ın müdahalesi yetersiz kalıyordu.

35'te skora eşitlik geldi. Harika bir vücut çalımını müteakip kaleyi şutlayan Delgado'nun vuruşunu Senecky sadece çelebiliyordu. Topu fileleri gönderen Holosko, Slovak Milli Takımı'ndan arkadaşını üzüyordu. Senecky'nin uzaklardan gelen şutta ters ayakta yakalanmasına takılmışken Kartal nerdeyse öne geçiyordu. Delgado-Holosko paslaşmasında Arjantinli üç direk arasını bulamıyordu. Devrenin sonunda kafasındaki sargıyı aksesuar haline dönüştürerek değme modacıya taş çıkartan Gökhan Zan Yusuf'un ortasına altıpastan vuramıyordu. Pozisyonda rakibi kambura yattı gibi geldiyse de hakem oralı olmamıştı.

56'da Ankara güzel geldi. Erhan'ın sert ortasında, Meye topuğunu konuşturmak istemekle kaldı. Gabonlu iyi niyetten sınıfı geçiyordu. Tabii futbolda hal ve gidişe puan verilmiyordu.

73'teki Slovakların buluşmasından direk galip çıktı. 81'de Ramazan'ın ortasına uçarak kafa atan Ömer Aysan, Ankara'yı öne geçirdi. Topun İbrahim'den sekmiş olmasının hiçbir anlamı yoktu. Bu golle birlikte 'sahadaki bitse de gitsek' havası dağılmıştı.

Ankara yüklenirken arkası kevgire dönüyordu. Önce Holosko, ardından Bobo futbolun takım oyunu olduğunu unutuyor, boş arkadaşlarını görmüyordu.

Kartal çok rahat maçı zora soksa da, 2009'un ilk mağlubiyetini alarak finale çıkmayı başardı. Galiba hakikaten de birçok Beşiktaşlının da dediği gibi 'içinde Beşiktaş varsa, her zaman bir acaba vardır.'

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sivas'ın rüyası pespembe

Ali Murat Hamarat 26.04.2009

Sivas tarihi günlerinden birini yaşıyordu. Lig tarihinde şampiyonluk tatmak isteyen beşinci takım olmak isteyen ev sahibi, daha önce bu mutluluğu yakalamış tek Anadolu ekibini konuk ediyordu. Geçen sezon Galatasaray'a boyun eğdiği günden beri evinde hiç yenilmeyen 'Yiğidolar' deplasman fatihi Karadeniz ekibini ağırlıyordu.

Gergin geçmesi beklenen liderle üçüncünün randevusu dostane başladı. Sivaslılar çiçek, Trabzonlular fındık dağıtırken başkanlar el ele 4 Eylül Stadı'na ayak bastı. İğne atsanız üç kişiden 'ah çıkacak' doluluktaki tribünler rüyaları sürsün istiyordu.

6. dakikada Sivas tabelayı değiştirdi. Sezer'in nefis bir şekilde kaçırdığı Hayrettin, son haftaların etkisiz elemanı Musa'yı bulunca şehrin gözü aydın oldu! 15'te Selçuk'un ortasında Egemen üç direk arasını bulamadı.

20'de Sivas'ta görülen rüya pembeleşiyordu. Mehmet Yıldız'ın kullandığı taç golle sonuçlanıyordu. Topu alan Murat Erdoğan, bomboş durumdaki Sezer Badur'u görüyordu. Almanya patentli yıldız kendisinden de müsait pozisyondaki Abdurrahman'a topu aktarınca, sağ beke sadece vurmak kalıyordu. Bordo-mavililerin daha 20. dakikada üçe bir yakanması akıl alır gibi değildi. Ödenen bedel tabelada yazıyordu.

Ersun Yanal 28'de kemendi Alanzinho'nun boynuna attıysa da iş işten geçmiş gibiydi. Attıklarından çok kaçırdıklarıyla ismiyle tezat bir görüntü çizen Umut sahadaydı. Karadeniz ekibi Sivas bozkırını dalgalandırmaya kalksa da, devrenin sonunda ligin en az gol yiyen ekibi olan Sivas'ın hanesindeki 2, üç puana fazlasıyla yetiyordu.

47'de fileler yine dalgalandı. Mehmet ellerinden sonra, ayağıyla da golü yaratıyordu. Bu sefer asist yaparak yıldızlaşan kaptan, Hayrettin'e güzel bir gol attırıyordu. Kaç maçtır etkisiz olan kaptan sezonun en kritik haftalarında 'ben de varım' derken haftalardır gol noktalarında kısırlık çeken 'Yiğido' patlamış gibiydi. Sivas'taki manzara artık tozpembeydi.

51'de fark daha artabilirdi. Mehmet'in şutuna son anda uzanan Sylva başarılıydı. 77'de öbür taraftaki fileler havalandıysa da kalkan bayrak 'hayır' demişti. Birden fazla futbolcusu ofsayta düşen Trabzon'un umutları böylece eriyordu.

Cüneyt Çakır'ın son düdüğüyle Sivas bayram yerine döndü. Beş hafta kala artık bütün ipler 'Yiğido'nun elinde. Şampiyon olmak için de kukla ustası olmaya gerek yok, kazanmak yetiyor!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Amansız takip sürüyor

Ali Murat Hamarat 27.04.2009

Lider Sivasspor, Trabzon'u devirince Beşiktaş'ın Eskişehir'de kazanması zorunluydu. Siyah-beyazlılar tarihe bakıldıkça en sevmedikleri deplasmanların birine ayak basıyordu. Kasap et derdindeyken, düşme hattının hemen üstünde yer alan kırmızı-siyahlıların puandan başka bir düşüncesi yoktu. Diğer büyüklerle de evinde çelme takan Es-Es, korkulu rüya görmemek için sahadaydı.

Fırtına gibi başladı maç. Televizyondan yayınlanan maçların kendisini en fazla göstermeye ismi olan Engin'in 4. dakikada frikiğini Rüştü çeldi. Hemen akabinde Sivok kendi kalecisini avlamaya kalktıysa da tecrübeli kaleci yine başarılıydı. 10'da yine ev sahibi tehlikeli geldi. Köşe atışına kafayı yapıştıran Youla, kaleyi bulamadı.

20. dakikayla birlikte üstündeki ölü toprağını atan Beşiktaş, Holosko ile taraftarını heyecanlandırıyordu. 27'de top önünde biten Delgado, bitiremiyordu. 33'te Alman tankı Ernst, kaleyi gördüğü vuruyor, Serdar Özkan'ın soktuğu kafa gole mani oluyordu.

38-40 arası Eskişehir'de kopan tufanda Delgado iki, Andersson bir kere sahne alıyordu. Fırtınanın sonunun sessizlik olması futbolseverliğin şanssızlığıydı. Şilili Tello'nun bazukası 23 Nisan kontenjanından sahaya çıkmış izlenimi veren genç Sinan'dan eriyince, ilk yarıdan gol çıkmıyordu.

50'de Holosko'nun sert ortasında tribünler heyecanlanıyordu. Delgado, kendi kalesine gol atmakta olağan şüpheli Emre Toraman'dan çabuk davranınca fileler havalanmıyordu. Hemen akabinde Bülent Kocabey ısıtıyor, ortamı soğutmak İbrahim Üzülmüz'e düşüyordu. Hakkını verelim, emektar futbolcunun kademesi golü engellemiştir.

58'de 'olağan zanlı' Gökhan, hakem Selçuk Dereli'ye yaptığı faulle ilgili olarak 'yukarıda Allah' var derken frikiğin başına Bülent Kocabey geliyordu. Kaleyi yalayan meşin yuvarlağın canı sanki gol olmak istememiştir.

67'de Tello uyuyan Eskişehir defansının arkasına sarkan Bobo'yu bulunca tabela değişti. Brezilyalı golcünün zamanlaması, hayali ofsayt çizgisinin gerisinde yakalanmasını sağlamış, fileleri havalandırmıştı. 72'de Eskişehir kornerinde Rüştü, dertsiz başına dert alıyordu. Kontratakta Kartal üçe bir gelse de Bobo bitiremiyordu. Eskişehir'de yağın yağmurun şiddetini artırmasıyla birlikte sahaya maestro Yusuf çıkıyordu. Yürüyerek Eskişehirliileri ipe diken yıldız oyuncu, Holosko'ya kariyerinin en rahat golünü attırıyordu.

Kartal'ın Sivas takibi belli ki daha sürecek. Amansız olan Kartal mı dersiniz?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol kâğıt üstünde oynanmıyor

Ali Murat Hamarat 04.05.2009

Sivas'ın mağlup olduğu haberi İnönü'ye çabuk gelmiş, kıyamet gününü andıran tribünler futbolun güzelliği için toplanmış. "Bizimki bir aşk hikâyesi" diyen binler, altı yıldır hasretini çektikleri şampiyonluğa ulaşmayı bekliyor. Ununu elemiş, eleğini asmış takımlar kontenjanından sahada olduğu düşünölen Fenerbahçe, bir onur mücadelesinde. Üç puanı cebine indirecek Beşiktaş şampiyonluğu aralayacak olmasının bilinciyle sahaya ayak basıyor...

Daha önce Galatasaray ve Fenerbahçe'de şampiyonluk tatmış Mustafa Denizli'nin öğrencileri 8. dakikada tehlikeli geldi. Dün akşamki Barcelona misali, ezeli rakibinin başına döndüren siyah-beyazlılarda Ekrem çerçeveyi bulamadı.

10'da La Liga gol kralı apoletli Güiza, mabad-ı şahanesiyle indirdiği topa öyle bir vurdu ki inanamadık. Meşin yuvarlak da inanmamış olsa gerek, üç direk arasından geçmedi. 20'de derbilerin golcüsü Selçuk uzaklardan denedi. Hem de ne deneme! Yıllardır tavuk karasından çektiği iddia edilen Rüştü güzel çıkarıyordu, tıpkı 29'de 'Küçük Emrah' bakışlı Güiza'nın mermisine dur dediği gibi.

32'de fileler havalandı. Güiza'nın topla buluşturmak istediği Semih ile milli takımdan arkadaşı Gökhan Zan'ın mücadelesinde meşin yuvarlağı önünde bulan İspanyol golcü, aşırma vuruşuyla Kadıköy'deki ilk maçı anımsattı. Dalya diyen Beşiktaş'ın olağan zanlısı, gol sonrası Yunus Yıldırım'a depar atacağına, Semih'e dikkat etse ağlar sarsılmazdı. Kartal'ın kalan dakikalardaki baskısından sonuç çıkmayınca, soyunma odasına mutlu giden Fenerbahçe oluyordu.

Mustafa Hoca ikinci yarıya iki değişlikle başladı. Gökhan ile Delgado çıkıyor, Yusuf ile Cisse giriyordu. Bu değişiklikler semeresini nerdeyse anında veriyordu. Fenerbahçe'de de oynamış Yusuf'un pasında Bobo, Volkan'ı aşamıyordu. Birkaç dakika sonrasında Emre ile Deivid birbirine giriyordu. 'Anlamak mümkün değil' derken 53'te Fenerbahçe muhteşem bir gole imza atıyordu. Arka arkaya gelen pasların ardından Semih muhteşem çakıyordu. Acaba Dede, Türkiye'nin Real Madrid'i dediği oyuncularına El Clasico'yu mu izletmişti?

56'da kavgaya müdahil olan Aragones, Emre'ye 'dışarı gel' dedikten sonra milli futbolcuyu sakinleştirmek için uğraşıyordu. İşi işmiş doğrusu...

64'te 40 metre topla giden Holosko, hıncını meşin yuvarlaktan çıkarınca fark bire iniyordu. Slovak futbolcu sezonun gollerinden birinin altına imzasını koymuştu. 78'de Ekrem'in sürüklediği akında devreye giren Holosko, bu sefer pişiremedi. Son dakikalarda önce Güiza, ardından Gökhan Gönöl'ün vermediği paslar sarı-lacivertlilerin hevesini kursağında bırakıyordu.

Uzatmalarda boşta kalan bir topta Roberto Carlos bütün deneyimini konuştururken milli takımın kalecisi Volkan nerdeyse pişmiş aşı su katıyordu.

Sarı-lacivertlilerin aklı bütün sezon nerdeydi diye sormadan hayıflanamıyor insan. Kaç olur denilen maçı muzaffer takımı bize futbolun en temel kuralını tekrar hatırlattı: Futbol kâğıt üstünde oynanmıyor.

Futbol ilahları istemedi

Ali Murat Hamarat 10.05.2009

Aylardan Mayıs. Ligin en oyuncaklı günleri gelmiş çatmış. Lider Sivas, can derdindeki İstanbul Büyükşehir Belediyespor'u ağırlıyor. Hesap basit, ne olursa olsun kazanmak. Zaten dörtte dört tutturan 'Yiğido' tarih yazacak, İstanbul ve Trabzon'dan sonra ligde üçüncü bir şehir mutlu sona ulaşacak. Rakip Belediye, artık çalışmaya başlamazsa, Bank Asya'nın yolunu tutacak.

Adını Sivas Kongresi'nin yapıldığı günden alan 4 Eylül Stadyumu hınca hınç dolmuş, tarihi günlerinden birini yaşıyordu. En son yine bir Mayıs gününde Galatasaray'a mağlup olan ev sahibi, 370 gündür sahasından boynu bükük ayrılmamanın verdiği rahatlıkla hakem Bülent Yıldırım'ın başlama düdüğünü bekliyordu.

Sivas hızlı girer derken bir de baktık Belediye çalışıyor. Bu sezon gol bakımından nfile çalışmış Gökhan, 8. dakikada Sivas'a kabalık ediyor. Gökhan Kaba, Abdurrahman'ın adeta içinden geçerek solunu konuşturuyor.

Bu şok golle kırmızı-beyazlılar toparlanır derken 16'da fark nerdeyse ikiye çıkıyordu. Ekrem'in ortasına Zeki'den önce dokunan Musa, takımına derin bir nefes aldırıldı. En azından 60 saniye kadar... Gökhan Kaba kendisinin ve takımının ikinci golünü tabelaya yazdırdığında Sivas'ta hava adeta buz kesmişti.

Bülent Uygun'un öğrencileri için bir şeyler ters gidiyordu. 20'de sağ kanattan deplase olan Kus, kafasını kaldırsa farkın üçe çıkması işten bile değildi. İlk yarının sonunda futbolun ilahları sevimsiz yüzünü Sivas'a gösterdi, hem de iki defa. Bilica'nın sestten hızlı, ışıktan yavaş giden füzesi direktte patlıyor, top önüne düşen Tum'un bazukası direğin canını acıtıyordu. Fortis Türkiye Kupası'nın yarı final rövanşında yaşanan senaryo tekrarlanmıştı. O gün önce Sezer sonra Kamanan, aynı direklerle takılmıştı.

İkinci yarının başında Bülent Hoca, skoru çevirebilmek için üçlü savunmaya dönüyor, Balili'yi sahaya sürerek riskleri alıyordu. 48'de yayınlanmayan maçların kahramanı İbrahim Akın sağdan ceza sahasına girdiğinde kafasını kaldırsa, fark üçe çıkacaktı. Bir zamanlar Beşiktaş forması giyen futbolcu, şampiyonluk yarışı veren eski takımını havalara uçuramamıştı.

61'de aynı futbol ilahları Belediye'yi kolluyordu. Tum'un direktte yumuşayan kafası Musa'nın önüne indiğinde, civarında kimsecikler yoktu. Orta saha oyuncusu kaleye bir avuçtan imkansız başarıyor, çerçeveyi bulamıyordu. Mehmet Yıldız oyuna sonradan dahil olan Hasağiç'e topu teslim ettiğinde Sivas'ta umutlar azalıyordu. Üç top direktten dönmüş, sayılı dakika kalmıştı. Kulakların olduğu Ankara'dan da iyi haberler geliyordu.

75'te fark bire indi. Savunmanın arkasına sarkan Tum affetmedi. Kamerunlu golcü uzatmalarda iki metreden topu Hasağiç'e nişanladığında anlamıştık, futbol ilahları 'hayır' demişti. Bazen dört köşe oluyor top, canı gol olmak istemiyor. Ne dersiniz deyin, asıl patron o!

Herkes gider tersine, Fener Mersin'e

Ali Murat Hamarat 14.05.2009

Yıl 1983, Fenerbahçe en son kupayı kazanmış. O gün doğanlar 26 yaşında. Dönemin Başbakanı Turgut Özal önce terfi etmiş, ardından öbür tarafa gitmiş. Finalde Mersin İdmanyurdu filelerini havalandıran Selçuk Yula, o günden beri adı sorulsa bile 'o maçta gol atmıştım' diyor. O tarihi günün fotoğrafıysa arşivleri süslüyor. Fenerbahçe efsanesi devam ediyor...

26 yıllık hasret bitse ne olacak? Ezeli rakiplerin en çok dalgasını geçtiği şey tarihe gömülecek. Kim bilir kimi takımların işkence olarak gördüğü kupanın belki de esprisi ortadan kalkacak. Tabii sponsor açısından bakılınca Fenerbahçe kazanırsa kupanın marka değerine artacak.

Bu sezon büyük maçları kazanamayan Beşiktaş, 6. dakikada öne geçiyordu. Kupa boyunca Aragones'in şans verdiği Volkan Babacan orta beklerken top ağlarla buluşuyordu. Yılların kurdu Yusuf eski takımını üzerken Kartal golü kutluyordu.

13'te beş maçlık cezasının ardından sahalara dönen Lugano, Uruguay'ın voleybol takımına göz kırparken sarı kartı gördü. Ondan sonraki mimikleri değme tiyatrocuya taş çıkartıyordu. 20'de İzmir'de esmeye başlayan Fenerbahçe fırtınası 27'de sonuç veriyordu. Bir dakika öncesinde direnen Hakan Arıkan, Beşiktaş maçlarının golcüsü Güiza'ya bu sefer dur diyemedi. Lugano ile başlayan akında Deivid müthiş bir pas çıkarırken beyaz formalılar nerdeydi!

38'de Roberto Carlos'un Real Madrid günlerini anımsattığı frikikte Hakan başarılıydı. 41'de Güiza kaleyi düşünmeyince soyunma odasına eşitlikle gidildi.

İkinci yarıya hızlı başlayan Beşiktaş kontratağında Bobo, kartpostal gönderilecek mesafeden soluyla vurmaya kalkıyordu. Haliyle de olmuyordu. 56'da Brezilyalı futbolcu bu sefer sağıyla çakıyordu. Sesten hızlı giden meşin yuvarlak sanki ışınlanmıştı. Bu dakikaya kadar ayağındaki prangayı dikkat çeken Bobo, müthiş vurmuştu.

60'ta Semih, 63'te Lugano üç direk arasını bulamıyordu. Mamafih son pozisyonda Hakan, ortada sıçan oynamıştı ya neyse. Hemen akabinde Tello'ya 'hayır' diyen Volkan'ın imdadına direk yetiştiriyordu. Maç giderek 'atan alırspor'a dönerken 73'te kupada yedinci golünü atan Bobo, bir anda dengeleri altüst etti. Gökhan Gönül'ün büyük hatasında devreye giren Yusuf hazırlıyor, Lugano'dan seken topa Brezilyalı kafayı yapıştırıyordu. 80'de Bobo ile verkaç yapan Holosko, fotoğraf çektirirken parmak emerek yeni doğan bebeğine selam ediyordu.

90'da Alex'in penaltı noktasından fileleri bulması adeta teferruattı. Beşiktaş ile şampiyonluğa koşan Denizli'nin fendi İspanya kariyerinde kupa beyi olarak nam salan Aragones'i yeniyordu.

Herkes gider tersine, Fener gider Mersin'e. Sarı-lacivertlilerin kupa lanetini anlatmaya kelimeler yetmiyor.

Maniniz yoksa, Kartal oturmaya geliyor

Ali Murat Hamarat 18.05.2009

Ligde kalma derdindeki Ankaragücü, çarşamba akşamı kupa kaldıran Beşiktaş'ı ağırlıyordu. En son Galatasaray'ın 2000'de yaşadığı çifte kupa mutluluğunu tatmak isteyen Kartal, mutlak üç puan derken can derdindeki ev sahibi karşısında ne yapacaktı?

Başlama vuruşu öncesi Ankaragücü taraftarlarına birbirine girerken karşılaşma öncesi yapılan saygı duruşu ortamı sakinleştiriyordu. Derken santra yapıldı. Çok değil bir dakika sonra top yine aynı noktaydı. Gelişen Beşiktaş atağında Burak'ın uzaklaştırdığı meşin yuvarlak arkası dönük Bobo'nun eline çarpmış ve fileleri bulmuştu. Bu şans golüyle mücadeleye önde başlayan siyah-beyazlıların yüreği ağzına geldiğinde dakikalar 8'i gösteriyordu. Arka direkte bomboş beklerken nerdeyse bir de kahve söyleyecek vakte sahip İlkem, Rüştü'ye takılıyordu.

17'de tabela eşitlendi. İlk golün kahramanı Burak'ın kafasını ancak Iglesias'ın önüne çelebilen milli kalecinin ikramını Arjantinli boş geçmemişti. Mehmet'in yılmazlığına 450. maçına çıkan İbrahim'in delilikleri eklendikçe maç renkleniyordu. 23'te harika başlayan Beşiktaş akınında topu önünde bulan Fabian Ernst, adeta meşin yuvarlağın canına kast ediyordu. Ara transferde gelerek Kartal'ın yüreğini mangallaştıran Alman futbolcunun güzel golünün hemen akabinde fark nerdeyse ikiye çıkıyordu. Tello'nun füzesine karşı Serkan direniyor, onun çeldiği top önünde biten Holosko, bitiremiyordu. 27'deki Tello-Serkan düellosunun galibi yine değişmiyordu. İlerleyen dakikalarda oyun orta sahada sıkışıyor, devreye liderin üstünlüğüyle giriliyordu.

Duran topların sultasına sahne oldu ikinci yarının ilk 15 dakikası. Bobo ile başlayan tufanda iki defa sahne alan Jaba'nın kafa vuruşları çerçeveyi bulamadı. Sahanın en kısa boylu adamı, 60'da bu sefer frikikten şansını denediyse de Rüştü başarılıydı. Yardımcıyı ziyaret eden Mustafa Denizli'ye dördüncü hakem mani olmasa, daha önce Galatasaray ve Fenerbahçe'ye şampiyonluk kazandıran deneyimli teknik adam, korner bayrağının orada oturmaya gelmiş gibiydi.

82'de Beşiktaş müthiş bir kontratağa imza attı. Holosko ile başlayan akında sonradan oyuna giren Ekrem, Bobo'nun kafasını bulduğunda fileler havalanmıştı. Direğin dibinde dinlenen örümcek homurdanadursun, Ankara'da şampiyonluk şarkıları söylenmeye başlamıştı.

Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü'nün 162. yılını kutlayan tarafların duran toplarda sahayı parselleyemedikleri maçtan çıkan sonuçla Beşiktaş yoluna devam ediyor. Pazara derbi var, buluşalım haftaya!

'Madenci'nin fendi 'Mızıkacı'yı yendi

Ali Murat Hamarat 21.05.2009

Bu topraklara hiç yabancı olmayan Mircea Lucescu'nun takımı Shakhtar Donetsk, Thomas Schaaf tarafından yönetilen Mızık-a-i Hümayun'u ağırlıyor. Bir tarafta adını Donetsk'in madencilerinden alan Ukrayna temsilcisi, öbür köşede Grimm Kardeşlerden yadigar Bremen Mızıkacıları. 1955'te Fuar Şehirleri Kupası olarak başlayan, 1971'de adı değişip UEFA Kupası olan organizasyon, son şampiyonunu İstanbul'da buluyor. Avrupa futbolunun patronunun adını taşıyan kupa, ilk defa Asya'ya taşınmış, uluslararası alanda son kez maç yöneten İspanyol Luis Medina Cantalejo'nun ilk düdüğünü bekliyor.

Werder Bremen'in oynayıp oynamayacağı hakkında papatya falı bakılan Brezilyalı savunma oyuncusu Naldo ile kaptan Baumann, Şükrü Saracoğlu'na ayak basıyor, Alman tribünlerinin neşesi artıyordu. O sırada gözler hem Galatasaray hem de Beşiktaş'ı şampiyonluğa taşıyan Lucescu'ya takılıyordu.

İlk düdükle birlikte hiç alışık olmadığımız bir Lucescu takımı vardı sahada. 6'da Luiz Adriano dikkatli olsa tabela değişebilirdi. Özellikle Werder'in sol kanadında bulduğu cevheri işleyen 'Madenciler' 25'te öne geçti. Savunmanın gerisine deplase olan Luiz Adriano topun altına öyle ince girdi ki kaleci Wiese havaları döverken altındaki çimler kalkmıştı. Aynı Brezilyalı iki dakika sonra farkı ikiye çıkaramadıysa suçu kendinde aramalı.

35'te Bremen'in Brezilyalı Naldo, uzaklardan mızık-a çalışıyor, gelen frikikte kaleci Pyatov kabul günü düzenliyordu. 40'da Perulu Pizarro, ikramlarını sürdüren Pyatov'un hatalı çıkışında cezayı kesemiyordu. Hemen akabinde karşı kalede Lewandowski'nin sestten hızlı giden bazukasına direnen Wiese, meslektaşına ders veriyordu. Werder'in sol kanadının kevgire döndüğü ilk yarının sonunda taraflar eşitlikle soyunma odasının yolunu tutuyordu.

52'de Ukraynalıların en golcü 'Sambacı'sı Jadson, frikikte sahne alırken Alman Milli Takımı'nın kalesine göz kırpan Wiese'nin repliği değişmiyordu. Dar alanda kısa paslardan, ters toplarla futbol resitali sunan Ukraynalıları yakından izlemek isteyen bir kedi heyecanına dayanamıyor, Saracoğlu'na ayak basıyordu. 78'de Mesut ortalıyor, Pizarro'nun kafasında Pyatov asıl işini hatırlıyordu. Kalan dakikalarda başka gol olmayınca uzatmalara geçiliyordu.

Her ne kadar savunmanın sağında oynasa da takımını sırtlayan Srna, 97'de ceza sahasında kendisini unutturan Jadson'u bulduğunda olanlar oldu. Wiese'nin etkisiz kaldığı pozisyonda top fileleri bulmuştu. Hemen akabinde voley patlatan Pizarro'nun şutu çizgide durduruldu. 105'te Willian aşırıdıysa da top direkler arasından geçmedi. 110'da oyuna sonradan giren Tziolis'in şutu kaleyi yalarken Pizarro'nun fileleri bulan vuruşuna 'faul' denince nokta konmuştu. Son kupa Lucescu'nun öğrencilerinin olmuştu...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Esti fırtına, yağdı gol

Ali Murat Hamarat 25.05.2009

Şampiyonluk, olmadı Devler Ligi vizesi peşindeki Trabzon, Allah ne verdiyse diyerek yıllar sonra ayak Eskişehir'e basıyordu. Karadeniz ekibi balık, ev sahibi can derdindeydi. Henüz ligde kalmayı garantilememiş olan Es-Es, puanı cebine koyup taraftarıyla ligde kalmanın mutluluğunu paylaşmak istiyordu.

Kırmızı-siyahlılar kontrollü başlarken ilk pozisyonu 6. dakikada bordo-mavililer bulduysa da topu önünde bulan Giray, meşin yuvarlağı dağlara taşlara gönderdi. 18'de bir anda tabela değişti. Eskişehir savunmasının üst üste hatalarından faydalanan Ceyhun Gülselam, şık bir vücut çalımını müteakip fileleri bulmuştu.

Trabzon'un ister istemez kulağı rakipleri Beşiktaş ve Sivas'a kayarken sol kanadı hafiften alarm vermeye başlıyordu. 38'te sezonun ilk yarısının harika çocuğu Selçuk inandıysa da füzesine direkler izin vermedi. Hemen akabinde minik Alanzinho, Kocaeli'nde başlattığı aşırma goller serisinin altına yeni bir çentik atmıştı. Eskişehir tribünleri yönetimi istifaya davet ederken Kadıköy'deki Fener alayı, ev sahibinin ligde kaldığını müjdeliyordu. İlk yarının sonunda Trabzon istediğini alırken Sivas'tan iyi, Kartal'dan kötü haber vardı.

İkinci devrenin ilk çeyreğinde çekilen aheste kürekler, fırtınanın habercisiydi. 63'te Umut arka direkte biten Ceyhun'un kafasına adrese teslim bir top yolladığında fark üçe çıkmıştı. 66'da sahne alan Doğa, sol direğin dibindeki ağlarda dinlenen örümceği uykusundan etmişti: 1-3. 74'te ise fark bire indi. Giray'ın akıl almaz hatasını değerlendirmek Youla'ya düşmüştü.

Eskişehir'de esen gol tufanında 78'de Colman, maestro olduğunu hatırlıyor, Arjantinlinin bulduğu Umut affetmiyordu. 89'da yine sahne alan Colman, muhteşem hareketlerini nefis bir asistle süslüyor, Alanzinho'ya ise skoru ilan etmek düşüyordu: 2-5.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tarih onu yazacak!

Ali Murat Hamarat 31.05.2009

Yer Denizli Atatürk Stadı. Bir tarafta ununu elemiş, eleğini asmış ev sahibi, karşı tarafta 2003'ten beri şampiyonluk bekleyen Beşiktaş. Siyah-beyazlıların tarihinin en çok eleştirilen başkanı Yıldırım Demirören'in koltuğu oturduğu günün beşinci sene-i devriyesinde, Kartal ipi göğüslemek istiyor. 1987'de sondan bir hafta önce Beşiktaş'ı, 2006'daysa son maçta Fenerbahçe'yi şampiyonluktan etmiş Horoz'un sicili acaba dedirtse de, bu saatten sonra Mustafa Denizli'nin öğrencilerinin mutlu sona ulaşamamaları imkânsız gibi gözüküyor.

'Üç Büyükler'i şampiyon yapan ilk teknik direktör olmak için sahaya ayak basan deneyimli teknik adamın hesabı belli: Tarih yazmak. "Ortaçağ'a kadar baktım, bir ülkede üç ayrı takımda zafer kazananı bulamadım" diye espri yapan Mustafa Hoca'nın aslında çok da uzağa bakmasına gerek yok. Bir dönem Fenerbahçe'yi çalıştıran Otto Baric'in Avusturya günlerini anımsatalım yeter. Tarihin Beşiktaş'ı şampiyon yapan ilk yerli hoca olarak yazmaya hazırlandığı kurt hoca, Fortis Türkiye Kupası'ndan sonra ligi de tepede bitirmeyi düşünüyor. 19 yıl aradan sonra kazanılacak çifte kupa, yılların özlemini dindirecek; Demirören, efsanevî başkan Süleyman Seba'dan sonra tarihe geçecek.

Deniz Çoban'ın ilk düdüğüyle oyunu karşı kaleye yıkan Beşiktaş hızlı başladı. Kanatlardan arka arkaya tehlikeler yaratan Kartal, 10. dakikada derin bir nefes alıyordu. Sezonun ikinci yarısında Denizli'ye gelen ve attığı gollerle takımını ligde tutan Angelov'un serbest atışı direktte patlıyordu. Bu dakikada akla siyah-beyazlı tribünlerin adeta vecizleşmiş sözü düşüyordu: "İçinde Beşiktaş varsa, her zaman bir acaba vardır."

13'te İstanbul'dan gol haberi geldi. Arda Sivas filelerini havalandırınca, bir anda işler basitleşmişti. 26'da Tello'nun füzesine direnen Cenk'in boynu iki dakika sonra büküldü. Beşiktaş'tan ayrılmasına kesin gözüyle bakılan Cisse'nin pasıyla buluşan Holosko, yerden bir vuruşla bayramı başlatmıştı. Bu gole hemen karşılık vermek isteyen ev sahibi oyunu karşı kaleye yıktıysa da, pek bir sonuç alamadı. İlk yarıda tabelanın sonunda yazan Kartal'a yetiyor, kulakların sağa sola çevrilmesine gerek kalmıyordu.

İkinci 45 dakikanın başında Sivas'ın gelen golü canları o kadar sıkıyordu. Hesap basitti, tabela değişmediği sürece Kartal'ın pençelerinden kimsecikler kupayı alamayacaktı. 63'te İbrahim Toraman 20 metreden solunu konuşturduğunda anlamıştık, şampiyonun kim olduğunu. Değme solağa nazire yapan savunma oyuncusu adeta hesabı kesmiş, şeref tribünündeki başkanı havalandırmıştı. Mevkidaşından yıldırım bir özür dileyen Demirören, oturduğu koltuğun sorumluluğunu anında hatırlarken Beşiktaş'ın şovu çoktan başlamıştı.

Maçın son çeyreğinde taraflar açılıyor, tribünler hop oturuyor, hop kalkıyordu. Her iki kalede yaşanan tehlikelerde fileler havalanmıyordu. 78'de Mustafa hoca, kenarda bırakarak üzdüğü İbrahim'i sahaya sürüyor, koluna da kaptanlık pazubandını taktırarak gönlünü alıyordu. 85'te skoru ilan eden Braga, ev sahibinin şeref golünü atıyordu.

İbrahim'lerin terlik kavgasıyla başlayan sezonun son maçında Toraman, şampiyonluk golünün altına imzasını atarken Üzülmaz, karşılaşmayı kaptan kapatıyor, derken gelen son düdük, 13. şampiyonluğu müjdeliyordu.

19 yıl sonra gelen çifte kupa, 6 yıl sonra kazanılan şampiyonluk. Tarih bunları yazacak. Bir de bu takımın muzaffer kumandanını. Mustafa Denizli, yine şampiyon yaptı birisini!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biraz ciddiyet...

Ali Murat Hamarat 03.06.2009

Ligin hitamının ardından ununu eleyip eleğini asan futbolcular, Azerbaycan karşındaydı. Söz konusu hazırlık maçı olunca olağan şüpheli konumundaki milliler, son zamanlarda ilişkilerin biraz gerildiği 'kardeş' ülkeyi ağırılıyordu. Vücutları olmasa da akılları tatile çıkmış ay-yıldızların karşısına çıkan Azeriler ise Dünya Kupası elemelerinde cumartesi günü oynayacakları Galler'i düşünüyordu.

UEFA Kupası'nı kaldırdığı günün dokuzuncu yıl dönümünde geçirdiği talihsiz kazanın ardından ameliyat olan Fatih Terim, sol elindeki sargıyla Kayseri Kadir Has Stadyumu'na ayak basmıştı. Karşı kulübeyse bir zamanlar

Almanya'yı çalıştıran Berti Vogts, 'nereden nereye' dedirtiyordu.

Tutuk başlayan ilk 45 dakikanın ilk diliminde Türkiye topa hakim olsa da, futbolda gidişe puan verilmiyordu. 13'te Nuri'nin müthiş pasının hatırını harika hareketlerle süsleyen Tuncay'dan önce davranan Azeriler, gole mani oluyordu. Uzatmada bir klasik yaşandı. Rakip dünya sıralamasında 142. sırada yer alan Azerbaycan da olsa, duran bir top, her zamanki gibi bir korku filmi senaryosunu doğurdu. Altıpasta topun ayağına gelebileceğini rakip haliyle tahmin edemeyince ilk yarı golsüz bitti.

52'de Semih, Kocaelispor'dan tanıdık Sadıkov'un müdahalesiyle yerde kalınca top penaltı noktasındaydı. Sadıkov kırmızı kartla cezalandırılırken Semih penaltıyı kullanamadı. Bir kişi eksik kalan rakip karşısında tabela 70'de değişti. Halil Altıntop'un füzesi yolda savunmadan sekince, kilit çözülmüştü.

75'te sahne alan İbrahim Üzülmez, belki de son milli maçında fileleri havalandırıyor. Şampiyonluk maçının son dakikalarında Mustafa Denizli'nin kaptanlık pazubandını taktırdığı futbolcu, solunu güzel konuşturmuştu. Arda'nın vuruşuna Farhad dur deyince karşılaşmanın sonucu ortaya çıkmıştı.

Milliler şu hazırlık maçlarını bir ciddiye alsa...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İkinci adamların kralı II. Johan

Ali Murat Hamarat 09.06.2009

Galatasaray'ın yardımcı antrenörlüğüne getirdiği Johan Neeskens, tam bir futbol efsanesi. Adından kelli Hollandalıların futbol ilahı Cruyff'un gölgesinde kalan Neeskens, dünyanın en iyi ikinci adamlarından biri olarak kabul ediliyor.

1951'de doğan Neeskens, 19'unda Ajax'a geldiğinde futbolun manifestosu total futbol ilan edilmiş, hasat zamanı gelmişti. Rinus Michels'in idaresinde şiir gibi top oynayan Amsterdam ekibinin başta sağ bekiydi Neeskens. Takımın beyni Birinci Johan önderliğinde Hollanda'nın tozunu atan Ajax, artık var olmayan Şampiyon Kulüpler Kupası'na ambargo koyacak üç defa mutlu sona ulaşacaktı. İkinci Johan, sağ bek olarak başladığı kariyerinde orta sahanın ortasına monte edilip adaşına asist yaptı durdu. Michels'in ardından önce Sarı Fare Cruyff 1973'te, ardından Neeskens Barcelona'nın yolunu tutmuştu. 1974 Dünya Kupası finalinde açılışı Neeskens yaptıysa da Breitner ve Müller Hollanda'yı üzmüştü. 1978 Arjantin Dünya Kupası'nda ise Cruyff'un yokluğunda Portakallar, yine ev sahibine kaybedecekti.

Michels ve Sarı Fare ile birlikte Barcelona'da sonradan markalaşacak Hollanda kolonisinin kurulma aşamasında rol oynayan Neeskens'e resmen lakabı takılacaktı: Johan Segon. (İkinci Johan) Kulüp tarihinin kısır yıllarında sahne almıştı birinci Hollanda jenerasyonu.

Cruyff kısa bir Amerika macerasının ardından Avrupa'ya dönerken Neeskens, Ahmet Erteğün ve Nesuhi

Ertegün'den tanıdık, dünya yıldızlarına beş yıldızlı emeklilik sunan Cosmos'ta tam beş sene forma giyyordu.

Futbolu bıraktıktan sonra küçük takımları çalıştıran Neeskens, Hiddink'ten gelen görev emrine hayır diyememişti tıpkı Koeman ve Rijkaard gibi. Hiddink'in vedasından sonra Rijkaard, teknik direktör olurken ikinci Johan, kendisiyle özdeşleşecek ikinci adam pozisyonunda çoktan yerini almıştı. 1998'de Hiddink'in öğrencileri Brezilya'ya penaltı atışları neticesinde boyun eğerken EURO 2000'de oynadığı harika futbolla dikkat çeken Rijkaard ve şürekâsı bu sefer İtalya'ya yine aynı senaryoyla mağlup oluyordu.

EURO 2000 macerasının ardından NEC Nimjegen'in başına geçen Neeskens, takımını yirmi yıl ona çok güvenen ilk işvereni Hiddink'in ricasını kıramayacak ve 2006 Dünya Kupası'nı kazanacak İtalya'ya tartışmalı bir şekilde boyun eğen Avustralya'nın akıllara kazınmasında rol oynayacak, sonra da ikinci işvereni Rijkaard ile Barcelona'da yine buluşacaktı.

Hiddink gibi yeşil sahalarda satranç oynayan bir dahiden, Rijkaard gibi bir karizmaya futbolun ilahlarının hep sağ kolu olan bu adamın varlığı bile heyecan veriyor. O hep gölgede kalsa da, yanında oturduklarının gözleri kamaştırması dikkatlerden kaçmıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Jokerler şapkadan tur çıkardı

Ali Murat Hamarat 17.07.2009

Temmuz ayının ortası. Rakipleri hazırlık maçlarına çıkarken ligi beşinci bitiren Galatasaray, UEFA Europa Ligi'ne ikinci eleme turundan başlıyor. Rakip dünya futbolunda yeri olmayan Kazakistan'ın Tobol ekibi. Taraftarına Trömsö faciasını yaşatan Aslan'ın Kostanay kentine olan ziyaretinin turistik olmaması, sarı-kırmızılı renklere gönül verenlerin tek dileği.

Özgeçmişini okuttuğunda bile ceketinin önünü ilikleten Rijkaard, ilk resmî karşılaşmasına 'yerli malı, yurdun malı' diyerek çıktı. Çiçeği burnunda kaptan Arda ile geçen sezonun gol kralı Baros, kulübede Hollandalı teknik direktöre eşlik ederken genç bir kadro sahadaydı. İlk düdükle başlayan heyecan fırtınasında, daha taraflar sahaya alışmamıştı ki fileler havalandı.

Nurgaliyev'in sağdan kestiği serseri mayını Zhumaskaliev'i bulunca, iş işten geçti. Her devrin adamı Sabri, artık ezberlettiği kademe hatalarına yeni bir çentik atmıştı.

Hemen akabinde kornerden gelen topa, takımın yenilerinden Mustafa Sarp'ın vurduğu kafa kaleyi bulmuyordu. 9. dakikada tehlikeli bir noktadan kazanılan frikikte, plasesini konuşturan Sabri, meşin yuvarlağı Ali Sami Yen'e göndermeye kalkmıyordu. Sıkışan oyunda sönen ışıklar, ilk yarının sonunu romantikleştiriyordu.

45 dakikalık romantizmden sıkılan Rijkaard, Arda ve Baros'la başladı ikinci yarıya. Atılacak bir golün öneminin farkındaki çalıştırıcı, jokerleri çıkarmıştı cebinden. Derken ilk organize atak 56'da geldi. Tabii ki de jokerlerden!

Defansın ancak kornere uzaklaştırabildiği top, köşe yuvarlağını terk ettikten iki saniye sonra fileleri buldu. Yeni 10 numara'nın ortasına kafayı yapıştıran Baros, tabelayı eşitledi. Bu golle İbra Aslan'a dönmüş, galibiyet beklenmeye başlanmıştı...

71'de Alparslan'ın acemiliği Galatasaray'ı bir kişi eksik bırakıyordu. Ortada fol yokken ikinci sarı kartı görmeyi başaran genç futbolcu, acaba dedirtiyordu. 82'de savunmanın gerisine sarkan Baros, kaleciyi aşamıyordu. Uzatmalarda yine Arda'nın kullandığı duran topla tehlike yaratan sarı-kırmızılıların forveti Yaser'in yıldızı son vuruşta sönüyordu.

Aslan Kostanay'dan istediğini alsa da Adnan Polat'ın "Hayat biter, transfer bitmez" sözünü hatırlatmakta fayda var, zira bu takım en az birkaç yeni isim istiyor. Yine de Galatasaray, haftaya güçsüz rakip karşısında Kazak dansı oynar, tur için korkmaya gerek yok.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tehlikenin farkında mısınız

Ali Murat Hamarat 31.07.2009

Yer Tel Aviv. Ligi beşinci bitirmesinden kelli, Avrupa defterini erken açan Galatasaray, cehennemden bir parça serin İsrail'de Netanyahu önünde. Aslan hızlı başladığı karşılaşmada, Yampolsky'nin yan çizmesiyle soğuk duşunu alıyordu. Henüz ilk kez Galatasaray kalesini bekleyen Leo Franco'nun ağlarında gördüğü gol, fırtınayı müjdeliyordu.

30'da Arda'nın şiir gibi pasıyla buluşan Baros'a mani olan defans, hemen akabinde gelen köşe atışında uyuyunca Hakan Balta, İsrail ekibinin umutlarını baltaladı: 1-1. Galatasaray savunmasının az adamlarla yakalandığı pozisyonda, Hızır misali yetişen Sabri, meşin yuvarlağın çizgiyi geçmesine mani oldu. İlk yarının son diliminde yaşanan Galatasaray ataklarında top bir türlü üç direk arasından geçmeyince, tabeladaki eşitlik bozulmuyordu.

Tel Aviv'de yaşanan kasırgada kurşunu Kewell sıktı. 47'de genç Aydın'ın pasında sahne alan Avustralyalı derin bir nefes aldirmıştı takımına. Farkın artması kaçınılmazdı. 52'de sağ kanattan gelen Cimbom'da, Mustafa Sarp topa kafayı vurmak yerine, meşin yuvarlağı Kewell'a bıraksa filelerin sarsılması işten bile değildi. Rijkaard'ın öğrencileri sahayı harika parsellerken, güçsüz rakibini hallaç pamuğu gibi atıyordu. Geliyorum diyen gol, bir dakika sonra geliyordu, hem de muhteşem bir şekilde!

Elano'nun transfer edildiği günde 10 numara bir oyun oynayan Arda'nın soluyla kaçırdığı Sabri'nin muhteşem vuruşu tavanı buluyordu. Sarı-kırmızılı camianın bir türlü bağına basamadığı futbolcu, adeta yılların acısını toptan çıkarıyordu. 66'da Kewell'ın yerine giren Keita, ilk defa sahne alıyordu. 73'te gol sağanağını Baros kapatıyordu. Maestro Arda'nın adeta eliyle kafasına topu yolladığı Çek forvet, Tel Aviv'deki ter idmanında tabelayı çiziyordu: 4-1.

Güle oynaya rakibini dağıtan Aslan, bugünün işini haftaya bırakmazken sanki haykırdı: Sıradaki gelsin! Galatasaray Elano'dan sonra bir de savunma oyuncusu alırsa... İşte o zaman olay olur.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslan'ın fiyakasından geçilmiyor

Ali Murat Hamarat 24.08.2009

Bir tarafta sezonun fiyakalı Galatasaray. Karşı köşede beraberliklerin takımı Kayserispor. Avrupa'da rakip takımlar karşısında farka koşan, ligde oynadığı iki maçta da gol olup yağan Aslan, Tolunay Kafkas'ın yönetiminde belli bir istikrarı olan deplasman takımını ağırlıyordu. Geçen sezonun beraberlik rekortmeni Kayseri, öncelikle bir, sonra üç puan derken; mor formalı Rijkaard'ın öğrencileri kazanma geleneğini sürdürmek istiyordu.

Halis Özkahya'nın düdüğüyle başlayan maçın ilk dakikasında Kayseri geldi. Cangele, bir zamanların sarı-kırmızılılarının sol tarafından kan alırken devreye Leo Franco giriyordu. Hemen toparlanan Galatasaray, oyunu karşı sahaya yıkıyor, hemen olgunlaşmasa da pozisyonlar birbirini kovalıyordu. 14'te ceza sahasında sıkıntıdan adeta bir de Türk kahvesi söylemiş olan Arda'nın gerine gerine attığı voleyeye hamle yapan Baros, fileleri havalandırıyordu. Kayserililer hakeme bakarken maçın mutlak hâkimi ortaya noktaya koşmuştu bile. Oysa ki geçen sezonun gol kralı Çek futbolcu, golüne rağmen sezon başından beri sürdürdüğü etkisiz performansları hanesine bir çentik atmaya hazırlanır gibiydi.

Ev sahibinin baskısı sonuca yansımazken bir anda tabela eşitlendi. 31'de Eski Fenerbahçeli Gökhan Emreciksin'in kullandığı köşe atışına kafayı yapıştıran Makukula, Ali Sami Yen'de arıza çıkarmıştı. 35'te bu sefer karşı kaledeki kornerde devreye giren Makakula, kendi kalecisini avladı. Portekizli futbolcu hava toplarının mutlak hâkimi olduğunu böylece dosta düşmana kanıtlarken devrenin sonunda Makukula'nın hanesinde iki yazsa da, Galatasaray soyunma odasına mutlu gitmişti.

İkinci yarıya Elano ile başlıyordu Hollandalı hoca. Keita'nın boynuna atılan kemendi sorgularken 62'de Rijkaard'ın özgeçmişini bir daha hatırladık. Brezilyalı telgraf çekseniz iki günde gelecek yerden soluyla öyle vurdu ki... Muhteşem vuruşuyla Hagi'yi akıllara düşüren Sambacı topun canına kast ederken jenerikler çoktan şenlenmişti.

İlerleyen dakikalarda Bursa'dan alınan Mustafa Sarp hamallığıyla göz doldururken, 88'de Arda'nın pişirdiği akında fileleri havalandıran Baros, kötü olduğu maçı iki golle noktalıyordu. Aslan istediğini alırken ligin en az gol yiyen takımlarından birine karşı gösterdiği performans takdire şayan. Rakipler tehlikenin farkındaysa, eller çoktan şakaklarda demektir...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uzak diyarın kralı Fener

Ali Murat Hamarat 25.08.2009

Türk-Türkiyeli, Türk-Kürt... Bir günümüzün açılımsız geçmediği bu zaman diliminde belki de unutilan en önemli araçlardan biri spor. Ve onun milyonları peşinden sürükleyen branşı futbol. Dünyanın birçok coğrafyasında umudun adı olan bu basit oyun, neden bu topraklar için tam manasıyla düşünülmüyor? Sorunun cevabını büyüklerimize bırakmalı ancak Bismil'deki Kürt çocukla, İstanbul'daki Türk yaşıttının kalbinden geçen en azından 90 dakika için aynıysa, işte bu ahvalde çalınacak ilk düdüğün manası bambaşka gibi duruyor. Diyarbakırspor'un daha önceki serüvenleri sanki biraz suni gibi gözükürken zamanın ruhu sanki kulaklara başka bir şeyi fısıldıyor. Neyse...

Şehrin gönlünün sultanı Galatasaray'ın ezeli rakibinin sahada olması mıydı, yoksa şehrin futbola açılığı mı bilinmez, ilk dakikalarda yaşanan gerginlik canları sıkımişti. Havaalanında suratına atılan Galatasaray formasının acısını çıkarmaya kararlı gözüken Emre'nin artık kendisinden bıktıran sinirine faturayı kesen hakem, ilk 10 dakikada adeta sarı kartını cebine koyamamıştı.

18'de Semih'in kaçırdığı Andre Santos, daha çok zeminin bozukluğuna takılıyordu. 20'de bir anda tabela değişiyordu. Gelişen Diyarbakır kontratağında, sakat Edu'yu aratmayan Bilica ile uzun süre formasından uzak kalan Lugano'nun getirdiği 'savunma açılımı' ev sahibine çok istediği golü getirmiş, yaşanan karambolde Tazemeta fileleri havalandırmıştı.

29'da gelişen Diyarbakır atağında devreye ilahlar giriyordu. Mendoza'nın füzesi direkte patlıyor, akabinde Tazemeta'nın şutunda devreye giren Gökhan Gönül, Hızır adını alıyordu. 37'de organize gelişen atakta, Emre kendisine atılan domatesin acısını asistiyle çıkarıyor, Gökhan muhteşem bir vuruşun altına imza atarak taraftarın gönlünü alıyordu: 1-1.

İkinci yarıyla birlikte yabancı maddeler sahaya yağıyordu. Bir parça durduktan sonra başlayan maçın 55. dakikasında sarı-lacivertliler öne geçti. Santos'la başlayan atakta Kazım son sözü güzel söylerken Emre ikinci asistini yapmıştı. 60'da Kazım'ın 'al da at' dediği Semih direği dövmüştü.

70'te Güiza'nın pasıyla ceza sahasında yerde kalan Semih, penaltı noktasından affetmiyordu. Nöbetçi golcü 75'te kafayla kaleyi bulamayınca, farkı artıramıyordu. 83'te Kazım'ın direkte patlayan muhteşem şutuna yazık oluyordu.

Fener önemli bir sınavı kazanırken Diyarbakır tribünleri sınıfta kaldı.

Aslan güle oynaya

Ali Murat Hamarat 28.08.2009

UEFA Avrupa Ligi'ni hedefleyen Galatasaray, güzeller güzeli Tallinn'de. On yıllarını Sovyetler Birliği'nin boyunduruğunda geçirmiş ülke, güzel kadınları ve müzisyenleriyle biliniyor. Çağdaş müziğin devlerinden Arvo Pärt, Veljo Tomris ve Erkki-Sven Tüür'ü yetiştiren topraklar, daha bir türlü futbolcularını üretememiş durumda. Futbol kâğıt üstünde oynanmasa da, solfej yarışması düzenlenmediğine göre endişeye mahal yok. Hele ilk maçta elde edilen 5-0'lık sonuçtan sonra Levadia mücadelesi kültür turundan başka bir anlam taşıyor.

Sovyet topraklarında St. Petersburg'dan sonraki en iyi ikinci konservatuara ev sahipliği yapan şehirde, Aslan yedeklerle sahada yerini aldı. Bir zamanların sarı-kırmızılıları yeni alamet-i farikası mor formayla Estonya'yı selamlarken, akılda sanki daha çok pazartesi oynanacak Ankaraspor maçı vardı.

Kayserispor'a attığı jeneriklik golden sonra Levadia karşısında ilk 11'de forma şansı bulan Elano, 8. dakikada Serdar'ı bulduysa da genç oyuncu kaleci Kaalma'nın böbreklerine çalışıyordu. Sol kanatta iyi gözükten Serdar Eyilik, hocası Rijkaard'a 'ben de varım' mesajı verirken 25'te akıl almaz bir gol kaçırıyordu. Elano'nun topuğuyla başlayan akında Nonda'nın topu önüne yuvarladığı Barış, fileleri havalandıracağına, meşin yuvarlağı üstüne basarak patlatmaya çalışıyordu. Bir an önüne atılan topu, karakola bomba diye bırakmasından korktuğumuz futbolcu, imkânsız başarmıştı.

Hemen akabinde Nonda, Kaalma ile karşı karşıya kaldıysa da Semih Saygıner'e nazire yaparcasına ince dokununca olmadı. Krampondan istaka olmayacağını tam anlamıştık ki Elano ilk yarının sonunda yine solunu konuşturdu. Hakem Vad, Nonda'nın faul yaptığına hükmedince, soyunma odasına golsüz gidilmişti.

51'de fileler havalanıyordu. Sağ kanattan kullanılan serbest atışta Galatasaray savunması uyuyunca Puri kafayı yapıştırıyordu. Aslan'ın tepkisi merak edilirken 57'de fark neredeyse artıyordu. Milli takımdaki tek golünü Türkiye filelerine bırakan Neemelo, Le Franco ile karşı karşıya kaldığı pozisyonda üç direk arasını bulamıyordu.

64'te skor eşitlendi. Mehmet Topal'dan topu alan Elano, Nonda'ya öyle bir pas verdi ki... Değil Kongolu, annem bile o golü atardı. Brezilyalının pası tek kelimeyle mükemmeldi. Elano'nun futbol zekasını konuşturup topa dokunmak yerine üstünden atladığı pozisyonda Serdar, kaleciye takıldı. Kalan dakikalarda başka gol olmayınca Aslan, güle oynaya istediğini aldı.

Estonya'daki ter idmanında sıkmadı Galatasaray. Gözler önce kurada, ardından Ankara'da olacak.

Zor dostum zor

Ali Murat Hamarat 06.09.2009

Güney Afrika'da düzenlenecek Dünya Kupası yolunda önemli sınav. Güzel kadınların diyarı Tallinn'den ancak bir puan çıkarabilmiş Türkiye, Estonya karşısında mutlak üç puan peşinde. Aksi takdirde vuvuzelaların sesini televizyondan dinleyeceğiz. Minik ülkenin şampiyonu Levadia'nın Galatasaray karşısında ne duruma düştüğünü hatırlayınca, Kadir Has'a rahat çıkıyoruz. Ancak hiçbir maç oynanmadan kazanılmıyor, futbol da kâğıt üstünde oynanmıyor.

Meclis, Kayseri'nin medar-ı iftihar stadyuma çıkarma yapmış. Neredeyse kanun çıkartacak çoğunluğa sahip Başbakan ve beraberindeki 100 milletvekili maçı izlemeye gelmiş. Akıllarda çarşamba günü Bosna deplasmanı, gönüllerde gol şov beklentisi.

İlk düdükle birlikte Kadir Has'ın çimlerinde zıp zıp zıplayan topa takıladuralım, 7. dakikada gol geldi. Hem de çağdaş müziğin devi, minik Estonya'dan. Defansın uyuduğu pozisyonda altıpastan biten Voskoboinikov fileleri havalandırdı. İsveç'te yaşayan Süryanilerin takımlarından Syrianska'dan hatırladığımız forvet o kadar boştu ki bir de kahve söylese yeriydi sanki...

Sonraki dakikalarda oyunu karşı kaleye yıkan ay-yıldızlılar, 29'da yarattıkları baskının karşılığını alıyordu. Emre'nin pasıyla ceza sahasında buluşan Tuncay, ayak içini konuşturdu. Emre'nin uzattığı topa dokunup dokunmadığı belli olmayan Arda'nın görünmez ayağı, olmadı rüzgârı işe yaramıştı.

36'da bir klasik yaşanıyor, camdan adam Gökhan Zan sakatlık sezonunu açıyordu. Yerine giren bir zamanların Belçikalısı Önder Turacı ilk defa Türkiye formasını giyiyordu. FIFA'nın bir milli takımda oynamış çifte vatandaşlara tanıdığı hak, savunma oyuncusuna Kayseri'de milli formayı getiriyordu. Bir dakika sonra Galatasaray'ın genç kaptanının bu sefer görünen ayağı Pareiko'yu zor durumda bırakıyor, sonradan devreye giren Sercan millileri öne geçiriyordu. Transferin son saniyesine kadar acaba gidecek mi diye papatya falı baktığımız Bursa'nın genç golcüsü en iyi bildiği işi yapıp ilk yarının sonucunu ilan etmişti.

İkinci devre şokla başladı. Oper'in uzaklardan çektiği şut, Servet'in mabad-ı şahanesinden sekerek tıngır mıngır kaleye gitti. Volkan kontrpiyede kalmıştı. 62'de yine Türkiye öne geçti. Hamit'in kullandığı korner, Arda'nın kafasında bitmişti.

72'de bu maç bitmişti. Hamit'in nefis pasını alan Tuncay, rakibini yatırdıktan sonra soluyla farkı ikiye çıkarmıştı. Kalan dakikalarda başka gol olmayınca, akıllara Bosna düştü. Bu oyunla, zor dostum zor!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şans bizi bıraktı

Ali Murat Hamarat 10.09.2009

Dünya Kupası elemelerinde tamam mı devam mı maçı... Yer: Bosna. Tarihte üç dokuz bir araya gelmiş, takvim 9 Eylül 2009'u gösteriyor. Türkiye sele teslim olmuş, tedbirsizlikten 31 kişi ölmüş. Milletçe birlik beraberliğe en fazla ihtiyaç duyduğumuz günlerden biri diye mi hatırlayacak tarih bu günü bilinmez ancak bu hayatî maçın insan yaşamının hiçe sayıldığı bir tarihte oynanıyor olması hiç unutulmayacak.

Saygı duruşuyla başlayan karşılaşmanın daha 4. dakikasında Türkiye öndeydi. Sağ kanattan fırtına gibi gelişen akında, Tuncay Gökhan Gönül'ü kaçırdı, Fenerbahçeli sağ bek Semih'e niyet ettiyse de, gol Emre'ye kismet oldu. EURO 2008'den hatırladığımız Fatih Terim'in sarkık gömleği belli ki iş başındaydı. Hocanın hırsı tamamdı, gerisi teferruattı.

25'te skora eşitlik geliyordu. Bosna'yı kana bulayan savaş öncesi Almanya'ya kaçan bir ailenin çocuğu olan Salihovic, uzaklardan ampul gibi asıyor, rakibin uğuru olan Bilino Polje Stadyumu'nu ayağa kaldırıyor. Hoffenheim'da top koşturan maestro, Volkan'ın solundaki köşede dinlenen örümceği uykusundan uyandırmış, pozisyona itiraz eden Terim'i tribünlerine yollamıştı.

Bu jeneriklik golden sonra Grafite ile Wolfsburg'u şampiyon yapan Dzeko, 30'da yakın mesafeden çerçeveyi bulamadı. Hemen akabinde Hamit tabir yerindeyse abandı ama Supic iyi yer tutmuştu. 32'de ise şans yanımızdaydı. Volkan'ı çalımıyan Bosna'nın en yetenekli ayağı Misimovic kaleyi buluyor, topu çizgiden çıkaran Servet, 'Hızır' lakabını alıyordu. İlk yarının sonlarında Arda çalımlarını şutla süsleyemeyince, soyunma odasına eşitlikle gidiliyordu.

İkinci yarının ilk diliminde Bosna kalesine dalga dalga yüklendi ay-yıldızlılar. 'Ya herru ya merru' derken dikkat etmek gerekliydi. 52'de Tuncay ile Sercan'ın verkaçında Bursa'nın golcüsü meşin yuvarlağı kaleciye nişanladı. Seken topa vuran Gökhan Gönül'e geçit vermeyen yine kaleci Supic'ten başkası değildi. 62'de verilmiş sadakamız varmış dedik. Savunma uyurken rakip uyumadıysa da EURO 2008'de omzumuzdan eksik olmayan melekler yine sahne almıştı.

Son çeyrekte top bir o kalede, bir bu kaledeydi. Damjanovic savunmayı yaylaya çeviriyor, Gökhan Gönül ise çerçeveyi bulamıyordu. Bir türlü tabela değişmezken dakikalar azalıyordu. 87'de Arda'nın şutu direkte patlayınca ümitler tükeniyordu.

Hep düşüş atmaya alışık milliler, sıradan bir zarla kazanabileceği maçtan üç puan çıkaramayınca iş mucizeye kaldı. Tedbirsizlik demeli buna, yoksa hep şans yakamızda olurdu değil mi?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Denizli yıldızları kesti, Kartal kendini astı

Ali Murat Hamarat 13.09.2009

Bir 12 Eylül akşamı. Yer Ali Sami Yen. Galatasaray, Beşiktaş'ı ağırlıyor. Bir tarafta lige harika başlayan tuzu kuru ev sahibi, diğer köşede sıkıntılı günler geçiren Kartal. Aslan ideal kadrosuyla sahaya ayak basarken Mustafa

Denizli kadroda darbe yapmış. Sürprizleri seven siyah-beyazlıların hocası 'kesmeyelim de besleyelim' mi demiş ve oynaması beklenen birçok ismi kulübeye çekmiş.

Dahilikle delilik arasındaki ince çizgiyi sorguluyorduk ki maç golle başladı. Bu sezon attığı duran top golleriyle dikkat çeken Galatasaray, Mustafa Sarp'ın kafasıyla öne geçti. Arda'nın kullandığı kornerde kaleci Rüştü'nün yaylada gezmeye çıkmış gibiydi. 12'de uzaydan gelen uzun topu Yusuf'a bırakan Sabri, bir de pas attırınca skor neredeyse eşitleniyordu. Serdar'ın şutu kaleyi yalamıştı.

Sirk cambazlarını andıran top tekniğiyle Beşiktaş'ın solunu zorlayan Keitai leblebi gibi rakiplerine ipe dizse de savunmaya yardım etmiyordu. 22'de Afrikalı yıldızın ortasına voleyı yapıştıran Kewell, üç direk arasını bulamıyordu. 29'da yine aynı senaryo tekrarlanıyor ancak Avustralyalı bu sefer kafasını kullanıyordu. Golün adıyla Japon görünümlü Brezilyalı Tabata'nın ikili mücadelesinde ortam kısa bir süre gerildiyse de atmosfer kısa sürede sakinleşti. İlk yarının sonunda aheste çekilen kürekler ikinci devrede kopacak fırtınanın habercisi miydi?

Mustafa Denizli Fink ve Bobo ile başladı ikinci 45 dakikaya. 52'de Serdar savunmanın arkasına kaçtıysa da Hakan Balta Hızır gibi yetişti. 57'de Serdar ile Leo Franco'nun karşı karşıya kaldığı pozisyonda Arjantinlinin ceza sahası dışındaki müdahalesi biraz el koksa da hakem devam demişti. Hemen akabinde Servet'i bakkala gönderen Serdar, çerçeveyi bulmadı.

61'de Yusuf'un füzesi Leo Franco'da kaldı. 65'te tel tek dökülen Galatasaray farkı ikiye çıkardı. Kewell'a hayır diyen Rüştü, Mehmet Topal'ın vuruşu sektirince, gol kralı apoletli Baros, topun dibine girmişti.

82'de Aslan galibiyeti perçinliyordu. Elano'nun müthiş pasını ayağının içiyle pamuk kıvamına getiren Kewell, Baros'a 'al da at' diyordu. Hafta içinde San Marino filelerini dört defa sarsan Çek futbolcu, kendisinin ikinci, takımının üçüncü golüne imza atmıştı.

Beşte beşle yoluna devam eden Aslan çok pozisyon verirken rakibinin dokuz puan gerisine düşen Beşiktaş'ta darbe yakın gibi gözüküyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fener'in mazereti var, şampiyonluk için asabi

Ali Murat Hamarat 14.09.2009

Ezeli rakiplerin buluşmasında Galatasaray beşte beş yapmış, Mustafa Denizli ise şapkadan tavşan çıkarmaya kalkmış. Bunu bilen Fenerbahçe, mutlak üç puan parolasıyla Bursa'ya ayak basıyor. Kanarya kazansa Aslan'ı zirvede yalnız bırakmayacak, Kartal'a dokuz puan fark atacak. Karşı cephedeki Timsah deseniz, antrenörü Ertuğrul Sağlam ve kadrosuyla beşinci büyük olma iddiasında. İskender diyarında haliyle kıyamet kopuyor, bize de anlatmak düşüyor.

Manisaspor karşısında kırmızı kart gören Emre'nin yokluğunda Fenerbahçe ne yapacaktı sorusuna cevap

ararken hızlı başladı mücadele. Kafa kâğıdı eskimiş Roberto Carlos'un kanadından yüklenen ev sahibi bir iki yokladı Kanarya'yı. İlerleyen dakikalarla birlikte orta sahada sıkışan oyunda sinirler gerildi. Sahada yaptıklarının bir bölümünü sokakta yapsa, hapishaneden çıkamayacak Lugano'nun Erol Taş'a taş çıkardığı pozisyonlarda, ister istemez aklımıza 'Emre de sakınmış canım' geldi. Hakem Deniz Çobani,üstüne koşan sarı-lacivertlilerden zor kaçarken ilk 11'de siftah yapan Mehmet Topuz'a 40 yıllık Fenerliymiş gibi arkadaşlarını sakınleştirmek düştü.

21'de Bursa uyuyor, Güiza baygın vuruyordu. Olmadı. İspanyol yıldız 30'da yanındaki Kazım'a topu uzatsa tabelada Fener'in hanesinde yazan sıfır değişebilirdi. Bencillik Kanarya'yı golden etmişti. 42'de Fenerbahçe öndeydi. Güiza Alex'in nefis pasında savunmaya takılmış, arkalardan gelen Brezilyalı maestro, golcüyeye ders vermişti.

Solak Alex'in müthiş sağ ayağına çıkartacak şapka ararken Kazım abanıyor, kaleci Ivankov ilk yarı 'tek gol yedim' diyordu. Sarı-lacivertlilerin 'mazaretim var asabiyim ben' şarkısıyla geçen ilk 45 dakikanın ardından ikinci yarı dengeli başlıyordu. Adı Galatasaray ve Fenerbahçe ile anılan Sercan da yer yer bencilliğiyle dikkat çekerken Güiza'ya adeta nazire yapıyordu.

Frankfurt Okulu yazarlarına pek düşkün Marksist Ergic'in kaptırdığı topla başlayan Fenerbahçe kontratağında Deivid, 70'te çerçeveyi bulamadı. Adorno okumakla topçu olunmuyor diye düşünürken sahne alan Ergic'in şutu az farkla auta çıktı. 86'da Vederson'un ortasına kafayı vuran Alex, golü yapamadı. Uzatmalarda Kazım'ın bencilliğine, Bursa'nın şanssızlığı eklenince skor değişmedi.

Kanarya korkarak geldiği deplasmanda altın bulurken ligin başında bu kadar sinirli olan bir takımın biraz kontrollü olmasında fayda var. Şampiyonluk da olsa, bu mazeret olarak kabul edilebilir mi?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Havada beraberlik kokusu vardı oysa ki...

Ali Murat Hamarat 16.09.2009

Ve perde. Evet, Roma'nda Messi'nin kafa vuruşuyla kapanan Şampiyonlar Ligi'nin perdesi sonunda kalkıyor. Geride kalan eleme faslını müteakip heyecan başlıyor. Bir köşede ezeli rakibinden yediği üç golle dünyası kararmış Beşiktaş, öbür tarafta devler arenasındaki son iki finale adını yazdırmayı başarmış Manchester United. Cristiano Ronaldo'yu sattığı parayla Afrika'daki birçok ülkenin sayısız sorununu noktalayabilecek parayı kasaya koyan İngiliz ekibi, iyi başlamak istiyor. Beşiktaş'a gelince...

Geçen sezonu çifte kupayla kapatan kınalı Kartal, ligde golü unutmuş, iki büyüğün tam 9 puan gerisinde kalmış. Bu ahval ve şerait içinde vazifesi mutlak puan olan siyah-beyazlılar, desibel rekorlarını altüst ederken yer yer takımı unutan taraftarının önüne ayak basıyor.

12 Eylül'ün 29. yıldönümünde kadroda darbe yaparak derbiden boynu bükük ayrılan kuzuya dönen Kartal'ın

hocası Mustada Denizli, beklenen adamları sahaya sürmüş. Zaten zarfa değil mazrufa bakmalı...

14. dakikadaki kornerde heyecanlandık. Nani'nin kestiği topta altıpas cehennem yerine dönerken İngiliz takımlarına karşı alerjik bir bünyeye sahip olduğu düşünölen Hakan, tokadını konuştırdı. Kova Yaşar ve Fatih Uraz'dan sonra bu sefer bir kulüp takımından sekiz yiyen kaleci olarak tarihteki yerini alan genç kaleci, Rüştü'nün kulak zarından geçirdiği ameliyattan sonra çıktığı maçıdaki ilk pozisyonda güven veriyordu. İbrahim'lerden Kaş olanı ilk yarı boyunca göz çıkarmazken, yılların eskitemediği kaptan, Manchester'ı üzüyordu. Samuray şövalyesi Tabata'ya tam takılmıştı ki İnönü'de yaprak oynamayan maçı ilk yarısı bitmişti...

İkinci devre ortaya sıkıştı oyun. Havada golsüz beraberlik kokusu vardı. Her şey güzeldi ta ki 77'ye kadar. Kaş'ı geçen Nani'nin vuruşunu ancak çelebilen Hakan, 14 yaşından beri 'Kırmızı Şeytanlar'ın kadrosunda olan Scholes'un kafasına dur diyemedi. Hayat yolunu yarılamış United'ın bayrak adamı bir anda evdeki puan hesabını tehlikeye atmıştı. 83'te defansın ardına sarkan Holosko, yavaş kalıyordu. Slovak futbolcu yol tarafındaki kaleye vuracağına Boğaz manzarasına dalmış gibiydi.

Kalan dakikalarda tabela değişmezken Kartal'ın mücadelesi göz doldurdu. Lakin futbolda gidiş puan verilmiyor. Şeytanlar da bir ara Azrail'i çağırıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslan Atina'yı da salladı

Ali Murat Hamarat 18.09.2009

Süper Lig'in fiyakalı Galatasaray, Avrupa Ligi serüvenine resmen Yunanistan'da başlıyor. Karşısında komşu ligin lideri Panathinaikos. Panthrakikos deplasmanından dönerken, geçirilen kazada ölen Yunan taraftarlar için Aslan'ın açtığı "Acınızı paylaşıyoruz pankartı" her şeyi ifade ediyor.

Barcelona'da beraber çalışanlardan Rijkaard, İstanbul'a gelmiş, Ten Cate ise Atina'ya. Eski dostların randevusunda ilk sözü 5. dakikada deplasman takımı söyledi. Sağdan nefis çalımlarla gelen Baros'un iştahı mıdır bilinmez, Elano savunmanın ikramını geri çevirmemişti. 11'de Elano, 'bu sefer attırayım' dediyse de sözünü Keita dinlemedi. Gidenin dönmediği Galatasaray sağlık ekibinin Linderoth'tan sonra en başarılı eseri Emre Güngör, bu sefer 24'te sakatlandı.

Solda uzun süredir kırmızı alarm veren Hakan Balta stopere geçiyor, Uğur solda yerini alıyordu. 35'te sezonun duran top şampiyonu, Keita'nın kısa pasıyla repertuara yeni bir pozisyon ekliyor, Elano'nun vuruşuna Galinovic 'hayır' diyordu. 'Yoncalar'ın muhteşem koreografisiyle destansı şarkıları Horto Magiko kulaklarımızın pasını alırken ilk yarı bitiyordu.

İkinci devreye golle başladı Aslan. Elano'nun kaçırdığı Baros, kalecinin sağından geçip sol ayağıyla topu filelere tıngır mıngır göndermişti. 53'te Leto altıpastan auta vuruyor, hemen akabinde Petropoulos, sarı-kırmızılı defans oyuncularını kafa kafaya vurdursa da, üç direk arasını bulamadı. 57'de Aslan'a bayram hediyesi geldi. Neredeyse Türkiye sınırından Elano'nun kullandığı Sarriegi'den sekerek fileleri bulmuştu.

Bu golünden de verdiği rehavetle Rijkaard'ın öğrencileri dururken eski yardımcısının talebeleri hızlandı. Belki de tribünden gelen uğultuları dindirmek isteyen Yeşiller, son ayırım saatte oyunu Aslan'ın kalesine yıktı. 60'da Petropoulos'un şutu direkte iz bırakırken 78'de Salpingidis, farkı ikiye indirdi. Golde Karagounis'in pasının altı çizilmeli.

Kalan dakikalarda Gilberto, Ninis, Petropoulos pozisyona girerken Leo Franco kalesinde devleşti. Maçın sonunda Atina'dan istediğini alan Galatasaray, dosta güven, düşmana gözdağı verme geleneğini sürdürdü. Aslan'ın yumuşak karnının neresi olduğunu söylemeye gerek yok, Rijkaard ve kurmaylarının biraz takım savunmasıyla ilgilenmesinde fayda var!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ali Sami Yen'de beraberlik esti

Ali Murat Hamarat 28.09.2009

GALATASARAY-ESKİŞEHİRSPOR

Namağluplar Ali Sami Yen'de buluşuyor. Mor köşede tarihinin en iyi başlangıcını yapmış Galatasaray, öbür tarafta lige renk katan Eskişehir. Geçen sezon oynanan iki maçta da Aslan'ı avlamayı başarmış deplasman ekibi, İstanbul'da da esmek istiyor.

Emre Aşık'ın yerine Hakan Balta savunmaya çekildiği için kendini ilk 11'de bulan Uğur'un performansı merak edilirken Kasımpaşa fatihi Nonda, Baros'un yerine formayı kapmış. Yıllarını sarı-kırmızılı forma altında geçiren Ümit Karan Eskişehir'in kaptanı. Karşılaşma öncesinde kırmızı-siyahlılardan bir ses: "Kaptanınız için oynayın." Aslan ise nefes nefes... Yedide yedi yapıp Fenerbahçe kovalanacak, tribünün lideri Alparslan Dikmen ölüm yıldönümünde mutlu anılacak...

Cüney Çakır'ın ilk düdüğüyle başlayan heyecan fırtınasının ilk dakikasında tabela değişebilirdi tabii Kewell biraz dikkatli olsa. Hemen akabinde Servet'in hatasını fırsat bilen çiçeği burnunda Es-Es kaptanı, ortamı karartabilirdi. Olmadı. 17'de sezonun ballı böreği Mustafa Sarp kaleciyle karşı karşıya kaldıysa da, 2.05'lik boyuyla hiçbir basket takımında sırtımayacak lvesa başarılıydı.

31'de Burak'a hayır demek Franco'ya düştü. 38'de tabela değişti. Rüzgârıyla bile adam yıkabilecek Keita'nın getirdiği topta kıtadaşı Nonda çerçeveyi bulmuştu. Aslan'ın gol dansı, 92 yıl önce bugün hayata gözlerini yuman dünyanın en güzel balerin çizen adamı Degas'ı getirmiş, derken ilk yarının son düdüğü gelmişti.

İkinci devre Keita Eskişehir'in kanadını dantel gibi işlerken rakibin inadı 55'te sonuç veriyordu. Hakan Balta'dan seken Bülent Ertuğrul'un şutunu tamamlayan Mehmet, takımının yılmadığını gösteriyordu. Üç puan isteyen Aslan'ın kalesinden çıkan topa cevabı merak ediliyordu. Oyun orta sahada sıkışıyor, dakikalar azalıyordu.

Nonda'nın yerine giren Baros, 80'de topa istediği gibi vuramadı. Mor formalıların baskısı bir türlü sonuç getirmiyordu. 90'da Arda'nın kullandığı çift vuruş İvesa'da erimişti. Uzatmalarda altıpastaki bomboş bekleyen Keita durdurmak yerine voley seçince Aslan, sezonun ilk puan kaybını yaşıyordu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol basit bir oyun

Ali Murat Hamarat 02.10.2009

GALATASARAY-STURM GRAZ

UEFA Avrupa Ligi'ne Atina'da muhteşem başlayan Galatasaray, ikinci maçında Sturm Graz karşısında. Mali sorunların pençesindeki Avusturya temsilcisinin Ali Sami Yen'de ne yapacağı merak konusu.

Avrupa'nın en iyi korunmuş şehirlerinden biri olmasına rağmen kışın üzerine çöken sisle tanınan Graz, gelecek yıl Avrupa Kültür Başkenti olmaya hazırlanan İstanbul'dan yedi yıl önce bu onura sahip olmuş. Küçük kent takımında Aslan'a pek tanıdık. 7 Kasım 2000'deki unutulmaz maçta tabelada yazan 2-2, her iki ekibi de Şampiyonlar Ligi'nde üst tura taşımıştı. Son dakikalarında Grazlılar, alkışlar arasında top çevirirken o gün rakipte oynayan Fleurquin, sonradan Florya'da antrenmanlara çıkacaktı.

Dün 47. yaş günü pastasını kesen Rijkaard'ın fendi, mevkidaşı Franco Foda'yı yenebilecek miydi? Beşiktaş'ta tutunamayan Schildenfeld'in savunmada görev yaptığı bir takım ne kadar tehlikeli olabilir diye düşünen tribünlerin aksine futbol oynamadan kazanılmıyordu.

Hızlı başlayan ev sahibi Elano ile tehlikeli geldi. Brezilyalı maestro önce kafasını, ardından aklını kullanamadı. Hele ikinci pozisyonda karşıya kaldığı Gratzel'in yaylada gezintiye çıkmasının cezasını kesmeye çalışan yıldız, topun dibine çok fazla girmişti.

'Elano ne yaptın'lar kafalarda inerken sonraki dilimde önce oyunu dengeleyen deplasman takımı sonradan dalga dalga gelmeye başlıyordu. Graz fırtınası sonuç getirmezken, Arda ilk yarının sonunda fileleri buluyordu. Ancak hakeme golünü beğendiremiyordu. Faul kararı çıkıyordu. İlk yarı bu sonuçla biter derken, "Futbol basit bir oyun, önemli olan basit oynayabilmek" diyen Cruyff'u anımsıyorduk. Beichler, iki pasta fileleri bulmuştu.

İkinci devreye fırtına gibi başladı Aslan. 59'da iki adımdan direği kırmaya çalışan Baros, 63'te fileleri buldu. Elano'nun adeta eliyle attığı pası Çek golcü, ıskalamamıştı. 69'da Arda'nın bulunduğu Sabri, bomboş arkadaşlarını görmek yerine topu direğe nişanladı. Pas verse zaten Sabri olmazdı!

Mecidiyeköy tarafına esen fırtına dakika başına bir pozisyon getiriyordu. Yanlış tercihlerle bulanmış bencillikler silsilesi Aslan adına tabelayı değiştirmiyordu. Graz'ın her orta sahayı geçişirse kalp hastalarını zorluyordu. Arda'nın milimetrik pasında Elano'nun akrobasi sevdası bir çuval inciri berbat ediyordu. İkinci yarı boyunca rakibi koruyan melekler, Hakan Balta'nın soyadıyla müsemma olduğu pozisyonda Aslan'ın omzunda fotoğraf

çektirince tabela değişmedi.

Futbol basit bir oyun, önemli olan...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Premier Lig de olmasa...

Ali Murat Hamarat 05.10.2009

CHELSEA-LIVERPOOL

Premier Lig’de cadı kazanı Londra’da kaynıyordu. Bir cephede masmavi Chelsea, karşı tarafta kıpkırmızı Liverpool. Dile kolay, son beş yılda 25 defa karşılaşmış bu iki takım. Birbirlerini nerdeyse eşlerinden çocuklarından daha fazla görmelerinden kelli her mücadeleleri sanki sırat köprüsünde oynanıyor. Son yılların yarattığı bu rekabette geçen yıl rakibini deplasmanda devirerek Chelsea’nin evindeki 86 maçlık yenilmez serisini sona erdiren Liverpool, Scolari’nin fiyakasını söndüren olarak akıllara kazınmıştı. Büyük maçlara Milan’dan alışık Ancelotti’nin ilk Liverpool sınavında alacağı sonuç merak edilirken, Rijkaard ile gündemimizi kaplayan rotasyon kavramının mucidi Benitez, 19 yıldır şampiyonluğa hasret olan camianın umutlanması için Stamford Bridge’de mutlak puan kovalıyor. şaka bir tarafa rakibini en son iki kere yendiğinde ki tarihler 1990’u gösteriyordu, şampiyon olan Liverpool, son beş karşılaşmada rakibine boyun eğmeme istatistiğine güveniyor. Tabii bu noktada 19. yüzyılda “Üç çeşit yalan vardır; yalan, kuyruklu yalan ve istatistik” diye buyuran eski İngiltere Başbakanlarından Benjamin Disraeli düşüyor.

Cezalı Cech’ın yerine kaleye Hilario geçmişti. İlk yarı orta sahada sıkışan oyunda Liverpool bir parça daha ağır barken sahadaki tempo başları döndürüyordu. Manchester United’ın puan kaybetmesiyle Liderlik için üç puana ihtiyacı olan Maviler, 60’da güldü. Hızlı gelişen atakta sol kanattan deplase olan Drogba’nın değme solaklara taş çıkartacak pasıyla buluşan Anelka, uzak direkte affetmemişti.

Rakibinin kalesine yüklenen Liverpool’da Torres müsait pozisyonlarda kaleyi bir türlü bulamazken uzatmalarda Malouda farkı ikiye çıkartıyordu. Drogba bu sefer de maestrolara nazire yapıyor, ‘al da at’ dediği Fransız Chelsea’nin liderlik koltuğuna bir hafta sonra geri döndüğünü müjdeliyordu. İstatistikler bir daha yanılırken akıllara tek bir şey düşüyordu: “Premier Lig hiç bitmesin.”

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yediğinden bir fazla atmak...

GALATASARAY-TRABZONSPOR

Fenerbahçe'nin mağlubiyet haberi Ali Sami Yen'i bayram yerine çevirmiş. Dopdolu tribünler zorlu Trabzon sınavından mutlak üç puan istiyor. Hesap basit olsa da, sahaya uyacak mı merakla bekleniyor.

Hızlı başlayan ev sahibi rakibini soldan çökertmeye kararlı başlamış gibiydi. Keita'nın ilk dakikadaki ortasına Kewell voleyı yapıştırdıysa da Sylva başarılıydı. 6'da yine Afrikalı kesiyor, kafayı vuran cam adam Gökhan Zan, direği buluyordu. Trabzon ilerleyen dakikalarda biraz oyunu dengeliyor ancak 'geliyorum diyen Aslan'ın golüne mani olamıyordu. 23'te Sabri'nin ortasında topla buluşan Kewell, solunu konuşturarak tribündeki Hagi'ye selam çakıyordu.

37'de Avustralyalı futbolcu, bu sefer Baros'tan aldığı pasla çerçeveyi gördü. Kewell'in köşedeki örümceği uyandırma sevdası sarı-kırmızılıları mutlak bir golden etti. Dripling ustasının sol pabucundaki gönye biraz kaymıştı. Hemen akabinde fileler yine havalandı. Keita'nın ceza sahasına gönderdiği mermiyi aynı hızla kaleye yollayan Servet, farkı ikiye çıkarmıştı. Sylva ışık hızında gelişen pozisyonda biraz şanssızdı. Görmediği topa sadece elini koyabildi o kadar. Devre böyle bitecek derken fark bire düştü. Ceyhun'un kullandığı frikik bir anda önünde biten Tayfun, büyük ikramiyeı çekmişti. Savunmada seken top öyle bir yere gitmişti ki... Belli ki meşin yuvarlağın canı gol olmak istemişti.

54'te Ayhan'dan sıyrılan Colman, 'vuruyorum' diye telgraf çektiyse de Aslan uyumuştı. Colman allamış pullamış, tabelayı eşitlemişti.

59'da Mustafa Sarp'ın hatalı pasıyla kaleci Leo Franco ile karşı karşıya kalan Serkan, bal yapamıyordu. Galatasaray'ın son yarım saatteki paniği düşündürürken top iki kale arasında gidip geliyordu. Sami Yen'de belli ki fırtına ekiliyordu.

69'da Keita'nın arka direkte bulduğu Baros, Arda'ya 'al da at' dedi. Kaptan affetmedi. 71'de sahne alma sırası, kürekleri biraz aheste çeken 'Pembe Panter'e gelmişti. Kewell'in yerine oyuna giren Barış Özbek'in müthiş pasıyla buluşan Baros, yakın mesafeden solunu konuşturdu. 86'da fark bire düştü. Gökhan'ın çarptırdığı Colman fileleri bulmuştu. Hakan Balta'nın savunamadığı kanat Trabzon için altın madeni, Galatasaray için çile yolu olmuştu. 90'da Tayfun'un vuruşu kaleyi yalayınca, maçın sonucu ortaya çıktı. Yediğinden bir fazlasını atan kazanmıştı...

Haftaya Saracoğlu'nda kıyamet kopacak söylemedi demeyin. İddaa'da altın oranı 10 olursa şaşırmamalı!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Afrikalılar böyle istedi

GALATASARAY-DİNAMO BÜKREŞ

Bir Türk takımının karşılaştığı ilk Avrupa takımıydı Dinamo Bükreş. İstanbul Ligi'nin şampiyonu Galatasaray, 1956-1957 sezonunda Metin Oktay ve Kadri Aytaç'ın gollerine rağmen rakibine elenmekten kurtulamamıştı. İlk milli maçını 1923'te Romanya ile yapan Türkiye'nin kulüp düzeyinde Avrupa serüveninin de yine bu ülkenin bir takımıyla başlaması kaderin garip bir cilvesi olsa gerek. Tıpkı 53 yıl sonra bu ilk maçı yapanlar Ali Sami Yen'de buluşurken her iki takımın ezeli rakiplerinin Bükreş'te oynaması gibi.

Pazarı düşünen Rijkaard, Baros ile Arda'nın yerine Nonda ile Elano'yu koymuştu. Mutlak üç puanı hedefleyen Aslan'da hesap basitti, ilk yarıda goller gelecek, sonra kürekler aheste çekilecekti.

İlk düdükle birlikte mor formalı bir zamanların sarı-kırmızılıları rakibinin üstüne gitmeye çalışıyordu. Orta sahada sıkışan oyunda Alexe'nin solu yürekleri ağızlara getiriyordu. Dakikalar 33'ü gösterdiğinde fileler havalandı. Kewell'in ortasında Servet'in gölgesi kaleci Dolha'ya yetmiş, top tıngır mıngır çizgiyi yetmişti.

37'de Keita'nın getirdiği topu göğsünde pamuğa çeviren Nonda'nın füzesine 'hayır' diyen Dolha, hemen akabinde Kewell'in Leeds günlerini akıllara düşüren bazukasını müthiş çıkarıyordu. 42'de fark ikiye çıkaran Aslan iyice rahatlıyordu. Fildişi Sahili-Kongo ortaklığında çekilen filmde Keita getiriyor, Nonda solunu konuşturuyordu. Zaten o vurmasa topu kaleye gönderecek kaç kişi vardı diye düşünürken ilk yarının sonu geliyordu.

46'da Afrikalılar işi bitirdi. Keita'nın kavisli sert ortasını Rumenler izleyince, altıpastaki sıkıntıdan Türk kahvesi söylemiş Nonda, kariyerindeki en basit gollerden birine imza attı. Keita'nın yerine giren Aydın'ın yerde kaldığı pozisyonda, penaltı noktasının başına geçen Elano affetmedi. 62'de pazarı düşünenleri rüyasından N'Doye uyandırdı: 4-1. İyimser tahminmiş, zira karşıda dakika başı pozisyona giren bir rakip vardı. Başroldeki aktörün adı Cristea idi. Eski Aslan Tamas'ın vuruşu kaleyi bulmazken Elano'nun sert şutu Sami Yen'i son defa ayağa kaldırdı.

Pazara şenlik var, 10 yıldır Kadıköy'de kazanamayan Aslan şeytanın bacağına kırabilecek mi, Habil'le Kabil'in son randevusu düşünülünce, futbolun kazanması tek temenni...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kan dökülmeden bir şeyler yapmalı

Ali Murat Hamarat 26.10.2009

FENERBAHÇE-GALATASARAY

Hazreti Adem'in iki oğlu Habil ile Kabil'in hikâyesi insanlık tarihinin ilk cinayetini barındırır. Kardeşi Habil'i öldüren Kabil tarihin ilk cinayetini işler. Aşk uğruna akan kanla, insanlık varolmuştur.

Hep bana Habil ile Kabil'in öyküsünü anımsatır ikisinin öyküsü. Her maç sanki Araf'ta oynanan ve kazananla yandaşlarını Cennet'e taşıyacak ilahi bir savaştır sanki. Âşık olduğumuz oyunun güzelliğinin santra vuruşu öncesi unutulması eyvah dedirtirken, yardımcı hakemin başına gelen yabancı maddeler nedeniyle dikiş atılması, santrayı geciktirdi. Gözyaşı döken futbol, maçın sonunda gülecek miydi?

Ev sahibinin hızlı başladığı maçın daha ilk dakikasında eski Galatasaraylı Emre'nin müdahalesiyle Baros hastanelik oluyordu. Galoşu andıran mavi ayakkabılarıyla Kazım'ın dağlara taşlara vurduğu şut, Fenerbahçe'nin 12. dakikadaki golünü müjdeliyordu.

Vederson'un ortasında topun üstünden atlayan Roberto Carlos, Alex'in tabelayı değiştirmesini sağlıyordu. Aslan topa sahip olurken pozisyon üretemiyor, orta sahada sıkışan oyunda futbolcuların mücadeleleri sınırları bayağı zorluyordu. Maçın mutlak hâkimi olması gereken Bünyamin Gezer ne İsa'ya, ne de Habil ile Kabil'in babasına yaranabilirken eski hakem hocalarına gün doğuyordu. Zira iş çıkırından çıkıyordu. 43'te Leo Franco Alex'e ikram ettiği toptan sonra mecburen fotoğraf çektiyordu. Kornerden gelen topta, Lugano direği aşamayınca ilk yarının sonucu ortaya çıkıyordu.

49'da Servet'in ikramında Mehmet Topuz'un 'al da at' dediği Kazım topu kaleye değil, Genç Fenerbahçeliler'e gönderdi. Leo Franco 51'de başardı. Kısa kalan degajdan sonra Alex'i indiren Arjantinli penaltı yarattı. Maestro Alex affetmedi. 56'da fark bire indi. Kornerden gelen topta Hakan Balta devreye girmişti.

Carlos'a yaptığı hareketten sonra Keita kızarınca, Aslan eksik kaldı. 78'de Güiza, iki metreden imkansız başardı. 87'de de Aydın müsait durumda topu Ali Sami Yen'e gönderdi, Güiza maçın sonucunu ilan etti: 3-1.

10 yıldır Kadıköy'de kazanamayan Galatasaray için Feng Shui'ciler devreye girmeli. Bir sonraki maç korkarım daha da kötü olacak. Ya eserinizle gurur duyun, ya da bir şey yapın!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Asırlık lanet bozulmuyor

Ali Murat Hamarat 01.11.2009

ARSENAL-TOTTENHAM

Kuzey Londra'da kalpleri durdurur Arsenal-Tottenham rekabeti. Araları yürüyerek 25 dakika olan iki kulübün birbirine olan nefreti 90 yıl öncesine dayanıyor. Bugün pek hatırlanmayan bir şike hikâyesinin kazananı Arsenal, kaybedeni Tottenham.

Birinci Dünya Savaşı hayatı olduğu gibi futbolu da durdurmuştu. 1914-1915 sezonunda oynanan bir maçta bugün İngiliz futbolunun en fazla şampiyonluk kazanan iki ekibi Liverpool ile Manchester United şike yapmış, kazanan 'Kırmızı Şeytanlar' o galibiyetle ligde kalmıştı. Yıkımın artması nedeniyle duran lig, savaştan sonra 1919'da tekrar başlayacaktı. İşte mahkemece sabit olan bu şike hikâyesinin üstünü balçıkla sıvamak Arsenal

Başkanı Sir Henry Norris'e nasip olacaktı.

İkinci ligde sadece altıncı sırada yer alan Arsenal'in patronu, ligde oynayacak takımlar oyçokluğuyla seçilsin diyince olanlar oldu. Liverpool ve Manchester United'ı hafiften 'uyararak' desteğini alan Norris, bir ara başkanlığını yaptığı Fulham'ın da oyunu kapmıştı. Manchester'ın galibiyetiyle düşmesi gereken Chelsea'nin ligde kalmasını sağlayan yönetici, herkesi ketempereye getirerek takımına sınıf atlatmıştı. Hem de hak etmedikleri halde.

Ligin son sırasında yer alan Kuzey Londra'dan komşu Tottenham ise bu hikâyenin tek kaybedeni, olmuş, küme düşmüştü. Arsenal o tarihten beri, tam 90 yıldır kümeden düşmezken, şikeciler de İngiltere tarihinin en iyi iki takımı olmuştu.

90 yıldır süren bu nefret öncesinde istatistikler, Arsenal'i gösteriyordu. Galatasaray'ın Kadıköy tarafesinden daha beterini yaşayan Tottenham, tam 10 yıldır rakibinin bileğini bükememiş, hattâ deplasmanda son defa 1993'te gülmüştü.

Ligin üç ve dördüncü sırasındaki ekiplerin mücadelesinde acaba diyenler 45 saniyede susuyordu. 41'de kullandığı taçtan sonra gelen topu ortalayan Sagna, van Persie'ye golü attırdı. Hemen akabinde Fabregas farkı artırıyor; ilk golün karbon koyası ikinci yarıda, biraz da hakem yardımıyla, tekrarlanınca maçın sonucu ortaya çıkıyordu: 3-0. Evet yine Sagna getirmiş, van Persie bitirmiş, akıllara da Kuzey Londra'daki lanet ne zaman bitecek sorusu gelmişti...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslan baloda, Sivas komada

Ali Murat Hamarat 02.11.2009

GALATASARAY-SİVASSPOR

Ali Sami Yen'de soğuk bir öğleden sonra. Gelmiyorum diyen sonbahar, iyiden iyiye yüzünü göstermiş, şehir rüzgâra teslim olmuş. Kazaklar çekmecelerden çıkmış, paltolar dolaplarda yerini almış. Belki de bundan ötürü bir pazar günü Ali Sami Yen'de ziyadesiyle boşluklar göze çarpıyor. Belki de...

10 yıldır ezeli rakibine Kadıköy'de boyun eğen Galatasaray, için geçen hafta belki de iklim değişmiş, kış olmuştu. Keita'nın kırmızı kartına, Baros'un kırılan tarak kemiği eklenince canlar iyiden iyiye sıkılmış, havanın soğuğu hatırlanmıştı.

İki yıldır ligin tozunu attıktan sonra bu sezon bir haller olan Sivas maçı belki de Aslan'ın kaderini çizecekti. Bülent Uygun'un yerine Muhsin Ertuğral'ı getiren 'Yiğidolar'ın da hedefi belliydi, kazanıp komadan çıkmak. Bir manada komadakiler buluşuyor, sahadakiler üşüyordu...

Ev sahibi taraftarının da desteğiyle hızlı başladığı maçta ilk pozisyonu Nonda'nın kafasından buluyordu. Kewell'in mermi gibi kestiği topa kafayı uzatan Kongolu, çerçeveyi bulamıyordu. Baros'un yokluğunda ne yapacağı merakla beklenen Afrikalı futbolcu, 11'de Sami Yen'i ısıttı. Sabri ile başlan akında Barış'ın şairane topuk pası, Nonda'ya asist olmuştu.

Rüzgârı arkasına alan Galatasaray, Mustafa Sarp'ın iştahıyla ilk yarıda pozisyonlara giriyordu sanki. Ön libero biraz şanslı olsa, devreden en az bir gol çıkarabilirdi derken 45. dakika geldi çattı. Hakem Sivas kalecisi Petkovic'in topu evine götürmeye karar verdiğine kanaat getirince, çift vuruşa hükmetti. Arda'nın bıraktığı topu Kewell lamba gibi filelere asmıştı.

İkinci devreye de hızlı başladı Galatasaray. Dinamizmiyle Aslan'ın orta sahasına ayrı bir renk getiren Barış'ın 55'te 'al da at' dediği Arda, sanki topu filelere göndermemeye çalışmıştı. Yoksa o pozisyonda ayağının dışını konuşturmazdı. Rijkaard 60'da Nonda'yı çıkarttı. 10 maç Baros'suz oynayacak Galatasaray'da Afrikalı yıldızın sakınılması doğaldı. Frene basan sarı-kırmızılılar topu dolaştırarak dakikaları eritirken 86'da Sabri'nin toplu buluşturduğu Kewell, klasına yakışmayan bir vuruşa imza attı.

Aslan bu sonuçla hem istediğini aldı hem de geçen sezon yoluna her kulvarda taş koyan Sivas'ı bitkisel hayata sürükledi. Üç maçta dokuz gol yiyen Rijkaard'ın öğrencileri sonunda tabelada sıfırı pozisyon vermeden gördü ya, Galatasaray için bu elde var bir demek.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kurtlar oynadı, Kartal dondu kaldı

Ali Murat Hamarat 04.11.2009

BEŞİKTAŞ-WOLFSBURG

İstanbul soğuğa teslim. Hafif yağmur çiseliyor, Beşiktaş Şampiyonlar Ligi'ndeki en kritik maçında Wolfsburg'u ağırılıyor. Bir galibiyet Kartal'ı o kadar yükseltilere uçurabilir ki. Bunu bilen siyah-beyazlıların nasıl başlayacağı merak edilirken cevap iştahla saldıran Almanlardan geliyor...

Dalga dalga rakibinin kalesine yüklenen yeşil-beyazlılarda kaleyi gören vuruyordu. Rüştü'nün yerine kaleyi koruyan Hakan Arıkan'a dair bilgi verilmiş olsa gerek. Devler arenasında Liverpool'da düzenlediği kabul gününde kalesinden sekiz top çıkararak Kova Yaşar ile Fatih Uraz'la yediği içtiği ayrı gitmeyen file bekçisi, Riether'in ortasına heyecan katarken hemen akabinde Gentner'in şutunda mabadını şahane kullanıyordu. 10. dakikada korner atışında savunmadan kopup gelen Costa kaleyi bulamıyorsa da, 14'te 'geliyorum diyen gol' geliyordu. Solunu daha önce ısıtan Misimovic, bu sefer köşede dinlenen örümceği uyandırıyor.

Siyah-beyazlılar 33'te İbrahim'le geldi. Kaptan, beklendiği gibi, rakibini üzemedi. Bir dakika sonrasında sağda unutulmuş Serdar'ın şutu o kadar kötüydü ki... 38'de Beşiktaş, kendisi nam ve hesabına devrenin tek organize atağına imza attıysa da, Bobo 'ilk yarıdan tek gol çıktı' demişti bile.

Almanların her atağı maçın kurtlar sofrasında oynandığını hatırlatırken ilerleyen dakikalar ve artan yağmurla birlikte Beşiktaş toparlanıyordu. Avrupa'da yoluna devam etmek için gol bulması gereken Kartal, 61'de Fink'le deniyordu. Orta sahada fink atmakla kalmayıp kaleyi düşünen tek Beşiktaşlı, Benaglio'yu geçemiyordu. 66'da Wolfsburg'un ikramı değerlendiremeyen Tabata dövünüyordu.

80'de Kartal'ın dev rüyası bitti. Dzeko'yla karşı karşıya kaldığı pozisyonda başarılı olan Hakan, ileri çıkınca keklik gibi avlandı. Gentner'in golü 'Yeter Demirören yeter'leri başlatmıştı ki, Dzeko gecenin son sözünü söyledi.

Bu sonuçtan sonra Kaf Dağı'nın ardında bir Avrupa Ligi umudu varsa da, bu saatten sonra zor dostum zor!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Münih'te birlik zamanı

Ali Murat Hamarat 08.11.2009

Bir tarafta Bayern Münih, diğer köşede Schalke. Alman futboluna damgasını vuran iki ekip arasındaki rekabet, son yıllarda kızışmış. Aslında iki takım da tarihin unutulmak istenen bir döneminin istenmeyen kahramanları.

Bir zamanların Yahudiler takımıydı Bayern Münih. İlk şampiyonluğuna ulaştığı 1932'de Eintracht Frankfurt'u deviren Bavyera ekibinin başkanı Kurt Landauer ile antrenörü Richard Dombi Musevi idi tıpkı finalin mağlup tarafının bütün sponsorları gibi. Almanya'da iklimin değişmekte olduğunu fark eden Hollandalı hoca, hemen ülkesine dönmüştü.

Nazilerin iktidara gelmesinden önce oynanan son finali kazanan Bayern'in başkanı önce işini kaybetti ardından kulüpteki koltuğunu. Toplama kampına gönderildiyse de, şanslıydı kaçabildi. Kardeşleriyse ölen milyonlardan sadece dört tanesi.

Küçük bir köyken maden ocaklarının açılmasıyla birlikte yazgısı değişen Gelsenkirchen'in takımı Schalke ise Hitler döneminin en başarılı futbol takımı olarak dikkat çekti. İlk zaferini 1934'te elde eden mavi-beyazlılar savaşın sonuna kadar altı şampiyonluğa imza attı. Rakibi Nasyonal Sosyalist Parti'nin 1920'lerin sonunda güçlendiği ve iktidara geldikten sonra mitinglerine ev sahipliği yapan Nürnberg'di. Nazilerin yayın organlarından *Der Stürmer*, 1932'de Bayern Münih'e yarı finalde elenen Nürnberg yönetimini göreve çağırarak, 'kendisine gelmesini ve Yahudi teknik direktörü Jenö Konrad'ı Kudüs'e yollaması' gerektiğini manşetini atmıştı. İki takımın rekabetinde gülen Schalke, kadrosundaki birçok Polonya asıllı futbolcuyla belki de Alman propagandasının yapıldığı zamanın ruhuna karşı futbol sahasında kazanılan zaferdi.

Son şampiyonluğunu 1958'de kazanan Schalke'den sonra sazı eline alan Bayern ise 1960'ların sonunda yazmaya başladığı destanda 21 defa mutlu sona ulaşarak Bundesliga tarihine geçmişti.

İki takımın mücadelesinde 2001'de Schalke gönüllerin şampiyonu olurken uzatmalarda golü bulan Bayern

zaferi elde etmişti. O tarihten beri her Bayern mücadelesine mutlak galibiyet parolasıyla çıkan mavi-beyazlılar, zor günler geçiren rakibine çelme takmak istiyordu.

Kuranyî'yle başlayan heyecan fırtınasında ilk kurşunu 31'de van Buyten sıktı. Yine bir duran topta sahne alan Matip'in kafasıysa puanları paylaştırdı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kaptan 'Maviler'i uçurdu

Ali Murat Hamarat 09.11.2009

CHELSEA- MANCHESTER UNITED

Maça gel. Bir tarafta ev sahibi Chelsea, diğer köşede Manchester United. Roman Abramovich'in Londra ekibini satın almasıyla kızışan rekabetin Premier Lig'deki 35. randevusu öncesi Maviler lider, 'Kırmızı Şeytanlar' iki puan gerisinde yer alıyor. İlk düdük beklenirken Stamford Bridge'de çıt çıkmıyor. Zira bugün İngiltere'de 1. Dünya Savaşı'nda hayatını kaybeden ve yaralananlar anılıyor. Stattaki ölüm sessizliğini bozmaya çalışan bir avuç taraftar hemen sükunete davet edilirken maç başlıyor.

Çayın beşte içildiği muhafazakâr topraklardayız. Günün anlam ve önemini belirten gelincik ev sahibinin masmavi formasının ortasına işlenmiş. Sahada birçok yeni-eski asker var. Saygıyla başlayan karşılaşmanın kıran kırana geçeceği aşikâr.

Premier Lig'de birbirine karşı oynadıkları maçlarda üstünlük sağlayamamış iki takımdan Manchester United, deplasmanda rakibini en son yedi yıl önce yenebilmişti. Evinde oynadığı ilk Hull maçından beri bırakınız beraberliği gol bile yemeyen Chelsea, istatistiklere güveniyordu.

Savunmanın belkemikleri Vidic ile Ferdinand'ın yokluğunda 23 yıldır Manchester United'ın başında olan Sir Alex'in ne yapacağı beklenedursun ilk yarı tam bir futbol ziyafeti şeklinde geçti. Her iki takım forvetleri Rooney ile Anelka'nın kendi savunmalarında kademeye girdikleri satranç mücadelesinde ayağına kadar gelen fırsatı değerlendiremeyen Giggs, 28. dakikada 100. golüne imza atamadı. Portesi Galler Milli Kütüphanesi'nde asılı olan yıldız bu golü nasıl kaçırdım derken klasını konuşuran eski Fenerbahçeli Anelka öyle bir vurdu ki... Dünyanın birçok kalecisinin içeri alabileceği topa elini uzatan 38 yaşındaki van der Sar, şarap misali yıllara atmıştı tokadını.

Golsüz geçilen devreden sonra ikinci yarıda her geçen dakika gerilim artıyordu. Cristiano Ronaldo sonrasının yıldızı Rooney, Manchester'ı sürüklemeye devam ediyordu. 28. yaş gününde Chelsea formasını 250. kez giyen Cole'dan beklerken gemisini kaptan kurtarıyordu. İkinci kaptan Lampard ortalıyor, asıl kaptan Terry fileleri havalandırıyordu.

Bu sezon Premier Lig'de duran toptan gol yemeyen tek takım olan Kırmızı Şeytanlar unvanı böylece bırakırken

iki takım arasındaki puan farkı beşe çıkmıştı. Londra'nın yenisi, azıcık İngilizce bilen Ancelotti belli ki bu sezon Premier Lig'e damgasını vurmaya hazırlanıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İbrahim üzmeyince, Fener üzülmüş sayıldı

Ali Murat Hamarat 22.11.2009

BEŞİKTAŞ-FENERBAHÇE

İstanbul sise teslim. Hayata inen bir günlük perde, derbinin ateşini engelleyemiyor. Akıllara bir taraftan fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür şair Tefik Fikret'in sis şiiri düşerken, taraflar sahada ısınmaya başlıyor. Bir köşede 'tatlı giyelim, tatlı konuşalım'ı şiar edindiğinden baklava formasıyla sahada yerini alan Beşiktaş, karşı tarafta ligin lideri Fenerbahçe.

Fonda griliği notaya en güzel taşıyanlardan Sibelius çalsa yeri derken, İnönü Stadı siyah-beyazlıların coşkusuyla yıkılmaya başlıyor, perde kalkıyor...

Ev sahibi hızlı başladı. 7'de İbrahim Üzülmüş'in kaçırdığı Ekrem Dağ'ın ortasında top önünde biten Serdar ölçüp biçtiyse de, gönye sanki ayağından kaymıştı. Yaptığı kritik müdahalelerle Beşiktaş'ın ilk dakikalardaki baskısını kıran sağ bek Gökhan, 16'da ters kanattan fileleri havalandıramadı. 26'da az kalsın bir Rüştü klasiği yaşıyordu. Tecrübeli kalecinin yanlış çıkışı soldan nefis akan Roberto Carlos'u da şaşırtınca tabela değişmedi. Hemen akabinde kariyerinin belki de güzel ortasını yapan İbrahim idi, gerisi teferruat!

32'de Carlos'un Nişantaşı'ndan vurduğu topu Rüştü zar zor çeliyordu. 43'te gelişen Kartal akınında, solda deplase olan Ekrem, meşin yuvarlağı dağlara taşlara göndererek bir çuval inciri berbat ediyordu. Alex'in son dakikada direkte patlayan frikiği kulaklarda çınlarken ilk yarının son düdüğü geliyordu.

Sahada yaşanan fırtınayla dağıldı sis. 46'da Ekrem Volkan'ı aşamazken, hemen devamında yazın sahadakileri birbirine düşürüp Beşiktaş'a mavi boncuk verdikten sonra Fenerbahçeli olan Mehmet Topuz, önünde örülen 'Toraman' duvara takıldı. 54'te fileler havalandı. Michael Fink, ikinci baharını yaşayan İbrahim'in adrese teslim gönderdiği topun canına kast etmişti adeta. İbrahim sağına alıp öyle bir orta yapmıştı ki... Kaptanının, kariyerinin performansını sergilediğini gören Bobo, durumu kıskanınca 57'de fark ikiye çıktı. Brezilyalı dönüp soluyla öyle bir yere vurmuştu ki, filelerdeki örümcek yerinden zıplamıştı. Twitter Kazım kızarınca emin olmuştuk, Beşiktaş 2005'ten sonra rakibini sahasında yenecekti. 83'te İbrahim Üzülmüş'in 'al da at' dediği Uğur İnceman, noktayı koydu: 3-0. Savulun yarışta Beşiktaş da var, duyduk duymadık demeyin!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kartal yavru şeytanları avladı

Ali Murat Hamarat 26.11.2009

MANCHESTER UNITED-BEŞİKTAŞ

Düşler Tiyatrosu'nda tuluat zamanı. Piyetin adı belli: Yavru Şeytanlar Kartal'a karşı. Cumartesi günü oynanacak Portsmouth maçı düşünen dünyanın en hızlı sakız çiğneyen adamı Sir Alex Ferguson, yedekleri sahaya sürmüştü. Birkaç tecrübeli futbolcunun yanında yerini almış gençler için bu maç, rüyalar sahnesinin tozunu yutmak demek.

Rusya'dan gelen haberden sonra siyah-beyazlıların hedefi belliydi, ne olursa olsun üç puan. Sisli derbide ezeli rakibini üçlediği baklavalı formanın uğuruna inanan Kartal'ın ununu elemiş, eleğini asmış 'Kırmızı Şeytanlar' karşısında ne yapacağı merak konusuydu.

Ev sahibi hızlı başladı. Fransızların büyük ümidi Obertan'ın sürüklediği akınlarda yürekler ağza gelse de, ilk dakikalar golsüz geçiliyordu. 18. dakikada 18'lik Macheda elini kolunu sallayarak geliyor, ayağındaki gönye kayıyordu. Hemen akabinde tabela değişiyordu. Tello'nun müthiş ayak içi Old Trafford'un Beşiktaş şarkılarıyla tanışmasını sağlıyordu. 30'da melekler deneyimli kalecinin omzunda raks ediyordu. Obertan'a karşı koca ilk yarı boyunca çare üretemeyen Kartal, 40'da maçı koparma fırsatını kaçırdı. Bobo'nun topuk pasıyla buluşan Fink, burun vursa fark ikiye çıkacaktı...

Soyunma odasına şen giden Kartal ikinci devreye kontrollü girdi. 56'da lokomotif gibi giden Gibson'un gördüğü Park, çerçeveyi bulamadı. Topu her ayağına aldığı anda metrobüs gibi gidip trafiğe hiç takılmayan Obertan, istemeyerek İbrahim'lerin toraman olanını Manchester Devlet Hastanesi'ne gönderiyordu.

Sir Alex'in sahaya sürdüğü abiler de etkisiz kalınca, Kartal istediğini aldı. 1990'larda Galatasaray ile Fenerbahçe'den sonra Beşiktaş da tiyatrodan Rüştü sayesinde mutlu ayrıldı. Artık Avrupa Ligi için son söz İstanbul'da söylenecek. United'a gelince, devler arenasında 23 maç sonra yenildiler belli ki yavru şeytanların abilerinden öğrenecekleri çok şey var.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir derbiden daha fazlası

Ali Murat Hamarat 30.11.2009

BARCELONA-REAL MADRİD

Bir tarafta 110. yılını kutlayan geçen sezonun kupa canavarı Barcelona, öbür tarafta gökte yıldız bırakmamış Real Madrid. Tarihten gelen ve Katalunya-Kastilya rekabeti ekseninden beslenen El Clasico, bir maçtan daha fazla anlam taşıyor.

Aşırı Katalan milliyetçiliğinden ötürü Diktatör Primo de Rivera'nın bundan seksen küsur yıl önce stadının kapısına kilit vurduğu, başkanı Gamper'i sınır dışı ettiği Barcelona'nın yaşadığı sıkıntılar General Franco döneminde de sürmüştü. Başkanlardan Sunyol rejim taraftarları tarafından öldürülürken, Katalanca uzun süre sadece bordo-mavililerin maçlarında serbestçe konuşulabilmişti.

Katalanların uzunca süre buluşma noktası olan Barça, bir bölge için 'bir kulüpten daha fazlası' anlamını taşımaya devam ededursun, iki hafta sonra yapılacak referandumda bağlayıcılık taşımaya da Katalunya'nın geleceği hakkında karar alınacak olması belki de maçın önemini bir parça daha artırıyor. Şimdi olmasa da, bir gün İspanya'dan ayrılmaya kararlı gözüken Gaudi ve Dalí'nin topraklarının sakinleri kazanınca, bir inanışa göre Katalanlar özgürleşiyor, Kralın takımı gülünce, İspanya bütünleşiyor.

Geçen sezon evi Santiago Bernabeu'da aldığı 6-2'lik hezimetin gölgesinde, Real Madrid savunma yaparak başladı futbol karnavalına. 35 yıl önce beşlendikten sonra General Franco ile stada adını veren Santiago Bernabeu'yu toprağa veren 'Beyaz Şimşekler' Afrika'nın birçok ülkesini kurtarmaya yetecek kadar para saydıkları Cristiano Ronaldo, Kaka ve Xabi Alonso gibi artı değerlerle iyi kapanırken harika kontratağa çıkıyordu. 20'de bir filarmoni orkestrasını yönetebilecek kabiliyetteki Kaka getirdi, Ronaldo mutlak pozisyonda Valdes'i geçemedi.

İlk çeyrekten sonra toparlanmaya başlayan ev sahibinde Xavi-Iniesta ortaklığı, tribünleri ayağa kaldırırsa da Casillas'ı sarsamıyordu. Yakalanan harika nesille rakiplerini hallaç pamuğu gibi atan Barça koca devre boyunca ezeli rakibini ısıramadı diye düşünürken gelen Mallenco'nun gelen düdüğü, yüz milyonlarca futbolsevere 15 dakika nefes aldırıyordu.

53'te Ronaldo'nun bıraktığı Higuain'e hayır demek Barça'nın ciğeri Puyol'a düştü. Kaptan gemiyi kurtarmıştı. 56'da tabela değişti. Alves'in ölçüp biçip kestiği topa voleyı yapıştıran Guardiola'nın sakatlığı nedeniyle turşusunu kurduğu Ibrahimovic'ten başkası değildi. Busquets'in atılmasıyla bir kişi eksilen ev sahibi Pique ile gole yaklaştı. Katalan devinin asbaşkanlarından Amador Bernabeu'nun torununun kafa vuruşu yalamıştı kaleyi, hakeza Abidal'in füzesi de.

80'deki kornerde Benzema Camp Nou'yu benzetemiyordu. Son dakikada Alves'in 'al da at' dediği Messi Casillas'ı şişliyordu. Diarra'nın atılmasıyla tarafların onar kişi bitirdiği El Clasico'nun sonunda Katalanlar gülerек liderliği geri alıyordu. Bu futbol ziyafeti beklenenin biraz altında kalsa da ikinci yarıyla beraber yükselen tansiyon karşılaşmanın bir derbiden daha fazlası olduğunu ispatlıyordu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Lugano gol, Carlos Hızır oldu

TWENTE-FENERBAHÇE

Avrupa Ligi'nde liderliği korumayı hedefleyen Fenerbahçe, Twente deplasmanına puan parolasıyla çıkıyor. Rakip kendi liginde 10 maçlık tulum çıkarıp liderliğe oturmuş. Belki de bunun moraliyle kazanıp işi bitirmek istiyor. Sarı-lacivertlilerin hedefi kaybetmemek. Üç puan ise ballı börek, pardon liderlik cepte demek.

Ligde Beşiktaş ile Kasımpaşa'ya boyun eğerek topun ağzına gelen Kanarya, ilk 25 dakikada rakip kaleye esiyordu. Her maçın olağan şüphelisi Güiza'dan geldi ilk tehlikeler. İspanyol futbolcu önce kafasını, ardından ayağını iyi kullanamıyordu. Ya da hayatını Twente'ye adanmış 39'luk Boschker kalesinde devleşiyordu. Bir sezon Amsterdam'a Ajax havası almaya gidişini saymazsak, yirmi yıldır aynı camia için ter döken file bekçisi, 24. dakikada da akli çoktan Brezilya'ya gitmiş Roberto Carlos'a dur diyordu.

32'de Alex'in kornerinde Boschker kabul günü düzenlemeye karar verdiyse de imdadına adımlarını karıştıran Selçuk yetişti. Hemen akabinde karşı kaleye yüklenen Perez, mahalle maçlarının en temel kuralını unutmuş, nafi abanmıştı. Aynı futbolcunun devre sonunda direkte iz bırakan şutu çizgiyi geçmeyince ilk yarıdan gol çıkmadı.

İngiltere'yi EURO 2008'e götüremeyen teknik adam olarak tarihin her zaman yazacağı Steve McClaren'ın öğrencileri daha atak başladı maça. Tapusu Chelsea'de bulunan 20 yaşındaki Stoch göz doldurmuş olacak ki Fenerbahçeli taraftarlar genç yeteneği lazerle etkisiz hale getirmeye çalışıyordu.

Paşazade Volkan'ın ıskasına inanamayan Saracoğlu'nun iki gollü iş bitireni Nkufo, 51'de bomboş durumda fileleri bulamadı. 58'de Fenerbahçe'nin kalecisi yine ikram ettiyse de rakip acemiymi. 60'da Carlos giderayak Hızır lakabını alıyor, Ruiz'in filelere gitmekte olan topunu müthiş çıkarıyordu.

68'de Güiza'nın mükemmel pasıyla buluşan Alex, karşı karşıya pozisyonda kendisine yakışanı yapamadı. 70'de Carlos'un tacına kafayı uzatan Alex'e direnen Boschker, hemen akabindeki kornerde çaresizdi. 'Geliyorum diyen gol'e Lugano alniyla imzasını atmıştı. Güiza'nın beceriksizliklerine 82 dakika tahammül eden Daum, İspanyol oyuncunun yerine Semih'i sürdürdü. Nkufo'nun direkte patlayan şutu Fener'e hayat öpücüğü oldu.

Uzatmalarda kaçan pozisyonlara kimse takılmadı zira liderliği garantileyen Kanarya çoktan yaşama dönmüştü!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kader Aslan dedi

GALATASARAY-PANATHINAIKOS

Galatasaray, Panathinaikos'u ağırlıyor. Ligde sıkıntılı günler geçiren mor formalılar, tıpkı ezeli rakibi Fenerbahçe gibi Avrupa'da kazanıp nefes almak istiyor. Üç puan, Kanarya gibi Aslan'ı da grup lideri yapıyor.

Kader 2006'nın Şampiyonlar Ligi finalinde beraber kulübede görev yapanlardan Rijkaard'ı İstanbul'a, yardımcısı Ten Cate'yi ise Atina'ya sürüklemiş. İkili Barcelona ile kupayı kucaklarken o gün Paris'te üzülenlerden Arsenalli Gilberto Silva da 'Yoncalar'a transfer olmuş... Yine aynı kader, İstanbul'da oynanan bir önceki finalde üç gol geriden gelerek Şampiyonlar Ligi'ni kazanan Liverpool'un iki yıldızını da bir araya getirmiş, hem de aynı şehirde. Kewell Aslan'da, Cisse rakipte. Fransız futbolcunun unutulmaz finalde yerine girdiği Baros ise sakatlığı yüzünden tribünde çekirdek çitliyor.

Eski dostların randevusuna hızlı başlayan Galatasaray'ın kötü kullandığı korner rakip için pozisyon olduysa da kademeye Elano girdi. Evet, yanlış duymadınız... Nonda göğsünde pamuğa çevireceği topu kontrol edemeyince, mutlak bir golden olan Cimbom, 19'da fileleri havalandırdı. Hırvat hakem Bebek orta noktayı gösterse de ofsayt bayrağı kalkmıştı. Zira Elano'nun pası Nonda'nın yumuşak etlerinden yumuşak bir şekilde sekerek Mustafa Sarp'ın önüne düşmüştü.

Cam adam Gökhan Zan yine kırılırken Arda'nın 41. dakikadaki yaptığı büyüclük akıllara kazınıyordu. Barış'ın çabuk unutulan şutunun ardından birkaç dakika sonra sahne alan Kewell'in kafası çerçeveyi bulmuyor, ilk yarıdan gol çıkmıyordu.

50'de toparlanmış görünen Arda'nın ortasına vuran Mustafa Sarp'ın şutu Gilberto'dan sekerek fileleri buldu. Top pazar akşamı oynanan derbide Olympiakoslu taraftarların pompalı tüfekte vurduğu Tzorvas'ı bir şekilde geçmişti. 55'te Yoncalar Cisse ile tehlikeli geldi. 61'de Nonda kalenin ölçüsünü yanlış alınca fark artmadı.

Sakatlık zanlısı Gökhan'ın yerine savunmanın göbeğine yerleşen Mehmet Topal'ın soyadıyla müsemma olmadığı pozisyonda Ninis'in ayağındaki topa yaptığı müdahale Aslan'ı ipten alıyordu. Keita'nın son dakikalarda sağ kanattan estirdiği fırtına sonuçsuz kalıyor, Sarriegi'nin vuruşunda tribünler titriyordu.

Gelen son düdükle liderliği garantileyen Galatasaray, rahat nefes aldı. Aslan Avrupa'da bir vites yükseltiyor sanki.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Savaş tamtamlarını duyuyor musunuz

Ali Murat Hamarat 07.12.2009

GALATASARAY-İSTANBUL B.B.

Ali Sami Yen'de Galatasaray, İstanbul Büyükşehir Belediye'yi ağırlıyor. Hesap basit, üç puan Cimbom'u liderliğe

taşıyor. Sakatlıklar nedeniyle kadro kurmakta zorlanan rakibi karşısında Aslan'ın eksiklikleri devede kulak kalıyor.

B Planı olmadığı nedeniyle acımasızca eleştirilen Rijkaard, cezalı Sabri'nin yerine Uğur'u, 'cam adam' Gökhan Zan'ın yerine de Mehmet Topal'ı sahaya sürmüştü. Panathinaikos'u aşarak Avrupa Ligi'nde liderliği garantileyen kadroyu koruyan Hollandalı hoca, Keita'yı yanında tutmuştu.

Tutuk başlayan sarı-kırmızılıların ilk tehlikesi 10. dakikada bekleneni veremeyen Elano'dan geliyordu. Brezilyalı maestronun kaleyi yalayan şutunda gösterdiği kıvraklık, 17'de gönülleri fethediyordu. Önüne gelen enfes topuk pasının albenisine kapılan Kewell vuruyor, top fileleri bulmadığı için jenerikler kaybediyordu! 26'da akıl almaz bir gol kaçtı. Arda'nın kaçırdığı Nonda topun dibine girmek yerine Hasagic'in dizine çalışıyordu. Galatasaray rakibinin üç katı kadar pas yapsa da, futbolda gidişe puan verilmiyordu. Liderlik için gereken gol gelecek mi diye sorarken ilk devrenin son düdüğü geliyordu.

48'de Uğur'un al da at diye adeta alnına yapıştırdığı topu Elano filelerle buluşturamadı. 56'da gol geldi. Belediye'nin solundaki altın madeninden faydalanan Uğur kesmiş, Hasagic'in yanlış çıkıp keklik misali avlandığı pozisyonda Kewell kafasıyla bitirmişti. 62'de Aslan'ın şansı yanında değildi. Taçla başlayan akında Arda'nın bazukası direkte iz bırakmıştı. 64'te kaptan kesti, Elano herhalde mokasen ayakkabıyla vurduğundan fark ikiye çıkmamıştı.

Hemen akabinde öbür kanattan geliyordu ev sahibi. Elano-Kewell-Nonda üçgeninde Kongolu 'günümde değilim' demeye devam ediyordu. 75'te Arda akıllara korner gollerle ünlü rahmetli Şükrü Gülesin'i düşürüyordu. Köşe atışı direkte patlıyordu.

Uzatmalarda Gökhan'ın kesmesi kaleyi yaladı. Uzatmaların dördüncü dakikasında Hasan beraberliği kopardı. Maçın hakemine gelince...

O sanki bir süre konuşulmak için çalıştı.

Belli ki Aziz Başkan'ın açıklamalarından sonra savaş baltaları çıkacak!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Almanlar yenilince biz de yenilmiş sayıldık

Ali Murat Hamarat 09.12.2009

BEŞİKTAŞ-CSKA MOSKOVA

Bize ilkokulda "Almanlar yenilince, biz de yenilmiş sayıldık" demişlerdi. Defalarca bunun yanlış olduğunu görmüştük. Çok da uzağa gitmeye gerek yok, EURO 2008'in yarı finalinde Almanya gülmüş oysa ki biz ağlamıştık. İşte belki de tarihte gerçekten ilk defa Almanlar yenilince, yenilmiş sayılacağız, en azından Beşiktaş.

Gözler İnönü'deyken kulaklar Wolfsburg'daydı. Alman ekibinin eksik Manchester United'dan alacağı puana, İstanbul'dan eklenecek üç puan Avrupa Ligi'nin kapısını sonuna kadar aralayacaktı. Tabii ikili averaj nedeniyle Beşiktaş'ın ya 1-0 alması ya da en az iki fark atması halinde!

Gün içinde gelen doping haberlerinden sonra Ignasevich ve Berezutski'nin yokluğunda rakip CSKA Moskova'nın savunma kurgusu merak edilirken ilk düdük geliyordu. Hem de İrlanda maçında Henry'nin elini görmeyerek Fransa'nın Dünya Kupası'na gitmesini sağladığından adı 'görme engelli'ye çıkan İsveçli Hansson'dan.

Kartal Pençesi formasıyla sahada yerini alan Beşiktaş hızlı başladı. Fenerbahçe maçının kahramanı İbrahim Üzülmez, kariyeri boyunca olduğu gibi hırslıydı. 11'de orta sahanın fink atanının bulduğu Tello topun dibine istediği gibi giremedi. 25'te Necid kafasını kaldırmak yerine şut atınca İnönü soğuk duş almadı. 31'de Ferrari Anadol olurken, Necid bu sefer pas vermeyi denediğinde İbrahimlerin Toraman olanı Hızır lakabını almıştı.

İlk yarının son diliminde Beşiktaş'ın temposu düşüyor, CSKA dalga dalga geliyordu. Mustafa Denizli'nin bir şey yapması gerekirken 41'de fileler havalanıyordu. Sol kanattan akan Krasic, yaptığı müthiş plaseyle Avrupa'nın devlerine göz kırpyordu. Artık Kartal'ın yoluna devam etmesi için yemeden üç gol atması gerekiyor derken kulakların olduğu Almanya'dan da kötü haber geliyordu.

İkinci devrenin başında Ertem Şener'in iki hafta önce her yerinden öptüğü Rüştü, rakibinin darbesiyle kanlar içinde kaldı. 54'te Toraman'ın füzesi rakipten sekerken hemen akabinde Almanya'dan iyi haber geldi. Artık Beşiktaş'a üç gol yetiyordu.

Beşiktaş baskısında önce Üzülmez üzemiyor, ardından Tello vuramıyordu. 73'te Ferrari'nin kafası çerçeveyi bulmuyor, Manchester'ın gol haberi ümitleri bitiriyordu. 86'da Üzülmez'in ortasını filelere gönderen Bobo skoru eşitliyordu.

Manchester farkı ikiye çıkarınca iş işten geçmişti. Son dakikalarda Kartal ülke puanı için bastırса da Aldonin işi bitirmişti. Umutlar sahada tükense de 17 aralıkta toplantı var, doping meselesi hakkında lehe bir karar çıkar mı beklemek lazım.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Göbek bağları beraber kesilmiş...

Ali Murat Hamarat 13.12.2009

FENERBAHÇE-ANKARAGÜCÜ

Fenerbahçe'nin cezası nedeniyle Şükrü Saracoğlu'nda sessiz gece. Sezona harika başladıktan sonra Fetret Devri'ne giren sarı-lacivertliler renktaş Ankarağücü'nü yenip komadan çıkmak istiyor. Belki de Kanarya'nın taraftarına en çok ihtiyaç duyduğu günde, seyirciler yerine tribündeki '30 milyon taraftarınla yanındayız' pankartı dikkat çekiyor. Takımın başında 118. defa sahne alarak Fenerbahçe tarihinde en fazla görev yapan hoca olma rekorunu Veselinovic'ten devralan Daum'un öğrencilerinin ne yapacağı merak konusu. Hele *Bild* gazetesinin Alman teknik adamın açıklamalarını yanlış anlamasından sonra!

Daha ilk saniyede Hürriyet'in müdahalesiyle yerde kalan Alex'in acı dolu sesiyle irkildik. Boş tribünler sayesinde nefes alanları bile duyuyorduk. 6'da Ankara'nın sarı-lacivertlileri duran topla gole yaklaştı. Bomboş durumda top önünde biten Metin, dağlara taşlara vurmıştu. Bir ara Beşiktaş'ta görev yapan Aydın hemen akabinde soldan dalmakla yetindi.

11'de topu gelişigüzel uzaklaştıran Bilica neredeyse asist yapıyordu. Güiza yine bildiğimiz gibiydi; kaleciyi geçemedi. 27'de Fenerbahçe'nin golünün adı yine Alex oluyordu. Gökhan'ın ortasına topuğuyla dokunan Güiza'nın hanesine ise asist yazılıyordu.

Ev sahibinin farkı artırma çabaları Slovak kaleci Senecky'de erirken, 38'de bu sefer topuk karşı kalede devreye giriyordu. Metin'in pasıyla Volkan'la karşı karşıya kalan Vassell köşeyi buluyordu: 1-1.

Türkiye'de canı sıkıldığı her halinden belli olan golcü, blog yazarak rahatlamaya çalıştığı günlerde klasını konuşturmuştu. Güney Afrika'da düzenlenecek Dünya Kupası'nın yolunu bekleyen Senecky, Mehmet Topuz'un füzesine de direnince ilk yarıdan beraberlik çıkmıştı.

İkinci yarıya deplasman takımı golle başladı. 49'da blog yazarının arka direkte bulduğu eski Beşiktaşlı, Ankaragücü'nün akşamını bir anda aydınlatmıştı. 57'de Gökhan'ın pasına attığı şut defansa takılan Güiza şanssızdı. 60'da Alex tabelayı eşitledi. İlk defa ilk 11'de başlayan Özer Hurmacı'nın nefis ara pası, Brezilyalı maestroya asist olmuştu.

74'te Mehmet Topuz'un kafasını Senecky nefis kurtarıyordu. Sonraki dilimde ilahlar Volkan'ın omzuna taşınıyordu. 78'de Meye'nin bazukası direkte patlıyor, 80'de Konate'nin şutu direği yalıyordu. 87'de kornerden gelen topta Güiza takımını öne geçiriyor, Özer de çizgiden çıkardığı topla üç puanı getiriyordu.

Haftalardır ezeli rakibi Galatasaray ile birlikte üç puanı bir arada göremeyen Kanarya, aynen Aslan gibi geriden gelerek kazanmasını bildi, hem de aynı sonuçla! Habil ile Kabil'in göbek bağları bu sezon da beraber kesilmiş sanki.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslan'ın hakkı üç

Ali Murat Hamarat 20.12.2009

GALATASARAY-GENÇLERBİRLİĞİ

Ali Sami Yen'de Galatasaray, sezonun ilk yarısını kapatıyor. Rakip ligin fiyakalılarından Gençlerbirliği. Daha önce iki defa liderlik için sahaya çıkıp sahasından beraberlik çıkaran Aslan, 'Allah'ın hakkı üçtür' dedirtecek mi?

Kulübede özgeçmişleri el yakan iki hoca dikkat çekiyordu. Hollandalı Rijkaard'ın meslektaş Thomas Doll da

Doğu Almanya'dan çıkıp Lazio'da top oynamış, Hamburg'u, bugün 100. yaşını kutlayan Dortmund'u çalıştırmış bir futbol adamı. Onların futbol kültürünün ülkeye bir şeyler katacağı aşikâr da, devran dönünce bu topraklarda ne olacağı hiç belli olmaz ya neyse.

Sakatlıklar nedeniyle her iki takım da ideal savunma kurgusuyla basamadılar Sami Yen'in çimlerine. Ev sahibi hızlı başladı. Arda'nın topuğunu önünde bulan Kewell, 12'de acele etmese tabelada Cimbom'un hanesi değişebilirdi. Aynı ikilinin 15'teki ortaklığında Avustralyalı bu sefer aşırmadı.

Bu dakikadan sonra oyundan düşüyor mu dedirten Arda 27'de fileleri havalandırıyordu. Kaptanın koluna çarpan top fileleri buluyor, Kuddusi Müftüoğlu hayır diyordu. Aynı pozisyonda top bir savunma oyuncusuna çarpsa penaltı verir miydi diye sormak istemiyorduk çünkü hakemi konuşmak istemiyorduk.

36'da Keita'nın ortasına Kewell'in muhteşem topuğuna, yardımcı hakem ofsayt bayrağını kaldırmıştı. O kadar güzel bir enstantane değer bulmamıştı ki futbolsever olarak üzülmüştük. Hayalî çekilen ofsayt çizgisinin ne tarafına düştüğü bütün hafta konuşulacak Avustralyalı, biraz dikkatli olsa 42'de fileleri havalandırabilirdi.

Galatasaray'ın Antalya'da canını sıkkan ofsayt taktiği İstanbul'da da nurtopu gibi pozisyonlar doğuruyordu. Kahe birbirinin karbon kopyasından bir kafasıyla, bir ayağıyla gol çıkaramıyordu. 61'de kornerde altıpasın köşesinde unutulmuş Orhan topu direğe nişanlıyordu. Rus ruletine dönen maçta bu sefer hemen akabinde karşı kalede Arda'nın 'al da at' dediği Mustafa Sarp iska geçiyordu.

77'de sahada gezinen Elano'nun kaçırdığı Keita arka direktteki Kewell'ı görünce fileler havalanmıştı. Brezilyalı öyle bir dakikada sahne almıştı ki...

Sayıların dili olsa, bu galibiyeti nasıl anlatırdı acaba. Üç defa fileleri havalandıran Galatasaray, son denemesinde bulunduğu golle üç puanı alıyor ve üçüncü liderlik sınavında ancak istediğini alıyordu. Aslan'ın hakkı üç olsa gerek!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ve Kanarya zirveye uçar...

Ali Murat Hamarat 21.12.2009

TRABZONSPOR- FENERBAHÇE

Avni Aker'de ilk yarının son maçı. Trabzonspor Fenerbahçe'yi ağırlıyor. Bordo-mavililerin tarihindeki şampiyonluk mücadelelerini hep sarı-lacivertlilerle yapmasından dolayı aralarındaki rekabetin farklı bir boyutta olduğu iki takım bu akşam diyor. Ev sahibi Şenol Güneş'in üst üste kazandığı üç maçı bu akşam alacağı üç puanla taçlandırmak ve ciddi sorunlar yaşadığı ilk devreyi en iyi noktada tamamlamak istiyor. En son 13 yıl önce Fenerbahçe ile final havasında geçen maçı kaybettikten beri toparlanamayan şehir istiyor, hakeza o gün şampiyonluğun elinden kaymasına mani olamayan Güneş de.

Roberto Carlos'un vedasından sonra deplasman takımında Andre Santos. Brezilya Milli Takımı'nda oynadığı sol beke çekilmiş. Bu sezonun artı değeri Emre'nin sahadaki varlığı liderlik peşindeki Daum'un şapkasındaki en büyük tavşan belki de...

Her iki ekibin 100. randevusuna İstanbul ekibi hızlı başladı. Güiza'nın ceza sahasının dışından müthiş şutu Onur'dan sekerek direkte patladı. Sonrası deseniz, Okçu'nun Küçük Emrah bakışı. Alanzinho metrobüs misali soldan kaleye akarken kalkan bir bayrak, Brezilyalının müsait durumdaki arkadaşına 'Veren'zinho yapmasını engelledi. Trabzon'un yaslanması akıllara hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır sözünü düşürürken sahne alan Alex'in 'al da at' dediği İspanya gol kralı boş kaleye 'ben gol atmam' arkadaş dedi. Alex Onur'u ileride görse de ayağından kayan gönye, ilk yarıdan gol sesi çıkarmamıştı.

47'de Umut'la başlayan akında top önünde biten Colman, dağları taşları dövüyordu. 56'da Alex'in beyniyle bulduğu Güiza soluyla fileleri havalandırıyor. 66'da kafası direktten dışarı çıkan Umut, hemen akabinde altıpastan üç direk arasını bulamıyordu. 74'te Gabric'in indirdiği topa Alanzinho'nun volesi direği yalıyordu.

Önce Özer'in veremediği pas, ardından Semih'in kötü şutu Fener hanesine ikiyi yazdıramadı. Bir ara 'En büyük Fener' tezahüratının duyulduğu maçtan Kanarya liderliği koparıp aldı. Zaten Galatasaray yenince, onlar yenmiş sayılmıyor mu...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Atamayana atarlar

Ali Murat Hamarat 11.01.2010

ESKİŞEHİRSPOR-FENERBAHÇE

Bütün dünyayı saran soğuk hava dalgası daha Türkiye'ye uğramamış. İngiltere'de kar kış kıyamet üçlüsü, futbola Noel'de bile ara verilmeyen ülkede tatili getirmiş, bizde ise bahar havası. Normalde bu mevsimde buz kesmenin haber değeri olmadığı Eskişehir'de tatlı bir akşamda ev sahibi, Fenerbahçe'yi ağırlıyordu. Tatil dönüşü Ziraat Türkiye Kupası ile başlayan futbol heyecanında her iki takımın da performansı merakla bekleniyordu.

Devre arasında Colin Kazım ve Önder Turacı'ya kapıyı gösteren Kanarya'nın son haftalardaki yıldızı Özer Hurmacı formayı yine kapmıştı. Roberto Carlos'un yerine çekilen Santos, Brezilya Milli Takımı'ndan alışık olduğu mevkideydi. Sezonun ilk yarısında kulübeyi ısıtan Deivid'i sahaya süren Herr Daum üç puan peşindeydi. Tabii söz konusu Fenerbahçe ise 27 senedir kazanılamayan kupa teferruat olmasa gerek ya neyse...

Kontrollü başladı maç. 13'te Ivesa ile karşı karşıya kalan Alex, sayısız basketbolcudan daha uzun olan Hırvat kaleciye takılıyordu. Bu haliyle Acun Ilıcalı'nın Devler Ligi'ne göz kırpan Ümit Karan'a takılmışken, hem Beşiktaş hem de Fenerbahçe forması giymenin nasip olduğu Burak Yılmaz sahne aldı. 24'te hafif çaprazdan kaleci

Volkan'ın üstüne abanan futbolcu yılmıyor, üç dakika sonra bu sefer karşı karşıya pozisyonda boş köşe yerine rakibinin ellerinin olduğu tarafa topu gönderiyordu, hem de ışıık hızıyla.

Birisi Burak'a mahalle maçlarının altın kuralı 'abanmak yok'u anımsatır mı diye sorarken Doğa'nın kafası az farkla auta çıktı. İlk devre boyunca savunması SOS veren Fenerbahçe'nin maestrosu Alex 38'de Deivid'i bulduysa da, vatandaşı çerçeveyi sadece görmekle yetinince ilk yarıdan gol sesi çıkmamıştı.

İkinci devreye her iki takım da aheste çekerek başlıyordu kürekleri. 57'de topu ayağına dolayan Ivesa, belki de bir çuval inciri berbat ediyordu. Dev kaleciden meşin yuvarlağı kapan Alex, Özer'i görüyor, genç oyuncu Hırvat file bekçisinin müdahalesiyle yerde kalıyordu. Beyaz noktanın başına geçen Alex klasını konuşurarak gemisini belki de 100. kez kurtarıyordu.

1983'ten beri kupayı kazanamayan Fenerbahçe, bu sezona ikide iki yaparak başladı. Kim bilir mahallenin altın kuralını birisi Burak'a fısıldasa, futbolun belki de en acı sözü gerçek olmazdı. Ancak olmadı, atamayan yine sahadan boynu bükük ayrıldı!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Spor ruhu kurşun geçirmez

Ali Murat Hamarat 12.01.2010

Angola'daki Afrika Uluslar Kupası'nın başlamasına iki gün kala Togo kafilesinin taranması akıllara spor tarihinin unutmak istediğı bazı kareleri düşürdü, insanlığın bir daha asla yaşamak istemediğı kesitleri.

Şüphesiz en acı deneyim 1972 Münih Olimpiyatları'nda yaşanmıştı. Dünyanın belki de Filistin'in adını ilk defa duyduğu kara günde, 11 İsraili sporcunun hayatını kaybetmişti. 1996'da Atlanta Yaz Oyunları'nda ise patlatılan bir bomba birisi Türk, iki kişinin son nefesini vermesini sağlamıştı. 2008 Pekin Olimpiyatları sırasında da bir turist öldürülmüştü. Ancak bu bütün dökülen kana rağmen sporun etrafında birleşilmiş olması Modern Olimpiyatların babası Baron Pierre de Coubertin'in insanların sporun ortak paydasında buluştuğı rüyasını haklı çıkarır gibiydi.

Münih'te can pazarı

Filistinli Kara Eylül örgütünün militanları İsrail delegasyonunun kaldığı bir binayı ele geçirip sporcu ve antrenörleri esir almıştı. Çıkan arbedede militanlar yaralanırken, güreş antrenörü Moshe Weinberg ile halterci Yossef Romano öldürülmüştü.

Örgütün talepleri belliydi. İsrail'de hapisanede bulunan yaklaşık 200 tutuklunun serbest bırakılmasını istemişlerdi. İsrail, bu talebi bir saniye düşünmeden bile reddetmişti.

Pazarlıklar sürerken hiçbir rehinenin kılına dokunulmamıştı. Penceredeki İsraililer Andre Spitzer ile Kehat Shorr'un yüzleri son kez canlı olarak dünya televizyonlarına yansımıştı. Militanlar istedikleri helikopterlerle kendilerini Kahire'ye götürecek uçağa taşımalarını beklediye de bu hiçbir zaman gerçekleşmeyecekti.

Keskin nişancılar devreye girmiş, ortalık kan yerine dönmüştü. Kalan beş saldırgan durumun umutsuz aldığını anlayıp helikopterleri tarayarak İsrailileri öldürmüştü. Sporcular dışında beş militan, bir de Alman polisi de can verdi.

Militanların cenazeleri Libya'da kahramanlar gibi karşılanmış ve devlet töreniyle gömülmüştü. Sağ olarak ele geçirilen üç militan ise 29 ekimde kaçırılan bir Lufthansa uçağının içindeki rehinelere karşılık serbest bırakılmıştı.

Arap Ülkeleri içinde bir Ürdün'ün kınadığı katliamdan sonra oyunlara devam ediliş edilmeyeceği dünyanın merak konusuydu. 5 Eylül 1972'de oyunlar durdu. Bir gün sonraki cenaze törenine 80 bin seyirci ve 3 bin sporcu katılmıştı.

Organizasyon Komitesi oyunların durdurulmasını istese de, Olimpiyat devam edecek, İsrail hemen, karşı tepkilerden korkan Mısır da bir gün sonra oyunlardan çekilecekti. Filistin'den birçok insan böyle haberdar olurken ortamı kana bulayan örgütün, Lübnan ve Suriye'deki kampları bombalaması için sadece birkaç gün gerekmişti.

Görev şehidi TRT kameranı

Atlanta'da sahne alan eski ordu mensubu Eric Robert Rudolph'ın patlattığı bomba Alice Hawthorne'un canını alırken 111 kişi de yaralanıyordu. Kaçışanları çekmeye çalışan TRT kameranı Melih Uzunyol işini yapmaya çalışırken kalbine yenik düşmüştü. Pekin'de yaşanan bir bıçaklama olayı olsa da, geçen yılın başında Pakistan'la karşılaşmak üzere bu ülkeye giden Sri Lanka Kriket Takımı'nın taranması, Münih'ten sonra bir milli kafilenin başına gelen ilk hadiseydi. Altı sporcu yaralanırken, altısı polis sekiz kişi hayatını kaybetmişti. Bütün dökülen kana rağmen sporun etrafında birleşilmiş olması, Modern Olimpiyatların babası Baron Coubertin'in insanların sporun ortak paydasında buluştuğu rüyasını haklı çıkarıyor. Sponsorların belki her şey olduğu bir zamanda spor, umudun adı oluyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Paşa tokadı

Ali Murat Hamarat 13.01.2010

BEŞİKTAŞ-KASIMPAŞA

Ziraat Türkiye Kupası'da kritik maç. Son şampiyon Beşiktaş, Kasımpaşa'yı ağırlıyor. Tarzan'a çarpılan Kartal,

mutlaka üç puan kovalıyor. Cadı kazanını andıran grupta alınacak bir kötü sonuç siyah-beyazlıların işini oldukça zorlaştıracak. Lige facia gibi başladıktan sonra komadaki Kasımpaşa'yı şaha kaldıran Yılmaz Vural'ın rakibinin ekmeğine yağ sürmeyeceği aşikâr.

Hızlı başladı karşılaşma. Olgunlaşmasa da bir o kalede, bu bir kaledeydi top. Gerek pas, gerek zamanlama hatalarıyla ilk dakikalarda dikkat çeken Murat Erdoğan'ın kullandığı kornerde kafayı vuran Merthan, 7'de fileleri buldu. Hoffenheim'dan kiralanın Ramazan Özcan, kalede sanki güven vermemiş gibiydi. Hemen akabinde rakip defans uyudu, Ernst uyumadı. Ancak Tolga başarılıydı.

21'de fark ikiye çıktı. Ligin göçmen kuşlarından Ergün Teber'in sol ayağıyla topa çizdirdiği yayın şaşkına çevirdiği Ramazan boşa çıkıyor, Cenk kafayı çakıyordu. Hemen akabinde her duran topta kırmızı alarm veren Paşa savunması, İbrahimlerin Toraman olanına yine vurduruyor ancak meşin yuvarlağın canı gol olmak istemiyordu.

26'da İbrahimlerin Kaş olanı göz çıkarınca, kazanılan penaltıyı kullanan Moritz affetmedi. Vitesse ile oynanan hazırlık karşılaşmasında iki penaltı kurtaran Ramazan, kötü başladığı ilk resmi maçında çaresiz kalmıştı. Bu gol tribünlerin fitilini yakmış, Yıldırım Demirören'in aleyhinde tezahürat başlamıştı. İlk devre bu sonuçla bitecek derken, Kartal golü buldu. Nihat-Bobo-Yusuf'tan oluşan şeytan üçgeni adeta şiir yazmış, Yusuf fileleri havalandırmıştı.

İkinci yarıya iki değişiklikle başlıyordu Mustafa Denizli. Nihat ile Uğur'un yerine Holosko ile Necip giriyordu. Genç Necip'in kumaşı hemen fark ediliyordu. 60'da yine bir kornerde Toraman'ın aşırıldığı topa bir başkası dokunamıyordu. 74'te Holosko'nun kafası kaleyi yalıyordu. Hemen akabinde kullanılan serbest atışta ofsaytta kalan beş Beşiktaşlının bir anda geriye depar atması unutulmazdı.

Kalan dakikalarda başka gol olmayınca, Vural'ın öğrencileri İnönü Stadı'ndan istediğini aldı. Seçim arifesindeki Beşiktaş'a gelince... Belli ki 31 Ocak'a kadar camia her gün doğum sancısı çekecek.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir ihtimal daha var mıdersiniz

Ali Murat Hamarat 17.01.2010

İBB-BEŞİKTAŞ

Donan İstanbul, Avrupa Kültür Başkenti heyecanıyla yanadursun Olimpiyat Stadı'nda in cin top oynuyor. Tevatiire göre oraya varanlar eczanelerden ilaç sipariş etmiş, D Grubu'nun kritik randevusunu bekliyor. Bir tarafta cadı kazanına dönmüş grupta unvanını korumak için mutlak kazanmak zorunda olan Beşiktaş, diğerk köşedeysse bir puanın bile ziyadesiyle umuda açılan köprüye dönüşeceğı İstanbul Büyükşehir Belediyespor. Derken Kuddusi Müftüoğlu'nun çalan ilk düdüğüyle heyecan fırtınası kopuyor.

Aheste çekerek başladı taraflar kürekleri. Orta sahada sıkışan oyunda Kartal biraz daha istekli gibiye de izleyicilerin pozisyona benzeyen ilk akını görmek için 20 dakika sabretmesi gerekti. Ernst'in kaçırdığı Tello sevdiği sol pabucuna istediği gibi hükmedemeyince, tehlike büyümemişti.

Beşiktaş'ın kalesine doğru esen fırtınaya çalan rüzgâr, top kontrolünü zorlaştırıyordu. Oyuncuların sadece dürttüğü meşin yuvarlak bile Usain Bolt'a bir boy fark atacak kadar hızlanıyordu. 39'da ilk defa organize gelen Beşiktaş'ta son sözü söyleyen Bobo'ya Hasagic dur diyordu. Hemen akabinde Ali karşı kaleye yükleniyor; Ramazan, Boşnak meslektaşına nazire yapıyordu. 41'te Holosko indiriyor, Fink direğe takılıyordu. İlk 40 dakika uyutan taraflar futbolu hatırlayınca, tribünde donma tehlikesi geçiren taraftarlar ısınarak yaşama dönüyordu. Maça tam ısınmışken de ilk yarının son düdüğü geliyordu.

47'de Belediye tehlikeli geldi. Ramazan hatalı çıktıysa da İskender bitiremedi. Hemen akabinde karşı kalede Ernst'in al da at dediği Ekrem topu dağlara taşlara gönderdi. 49'da fileler havalandı. Serhat'ın müthiş pasıyla buluşan İskender, direğin dibinde dinlenen örümceği uyandırmıştı. Kalan dakikalarda ise sadece zaman akmış, futbol donup kalmıştı.

Bu sonuçla son şampiyon Beşiktaş kupadan elendi. Geriye bir ihtimal kaldı, o da şampiyonluk mu dersiniz? Aralıkta Avrupa defterini kapatan Kartal, ocakta da kupaya veda etti. Sahada sergilenen performans düşünülünce, insan ister istemez şubatı sorguluyor. Zira bu hal marta kapıdan bile baktırmıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Golyat'a 25 dakika yetti

Ali Murat Hamarat 18.01.2010

GALATASARAY-DENİZLİ BLD.

Ziraat Türkiye Kupası'nda Galatasaray, Denizli Belediyespor'u ağırlıyor. Korkulu rüya görmek istemeyen ev sahibi için hesap basit, farklı kazanıp grupta oynanacak son Ankaragücü maçına rahat çıkmak. Rakip kolay lokma gibi görünse de futbol kâğıt üstünde oynanmıyor.

Rijkaard beklentilerin aksine asları sürmüştü sahaya. Belki de Hollandalı teknik adam, 'en iyi idman maçtır' felsefesiyle, sıkışık kupa programı nedeniyle hazırlık karşılaşması oynayamayan takımında rotasyona gitmeye gerek görmemişti.

Hafif yağmurlu İstanbul akşamında hızlı başladı Galatasaray. Sadece 8 dakikada tabela değişmişti. Son haftaların formda yıldızı Caner, Barış Özбек'in ortasına kafayı vurmuştu. 18'de fark ikiye çıktı. Nonda'nın şutuna hayır diyen Emin, Barış'ın sol ayağıyla fileleri havalandırışını çaresizce izlemişti. Almanya'dan Türkiye'ye geldiği günden beri soluyla uzaklardan şansını deneyen orta saha oyuncusu, belki de muradına ermişti.

Tevrat'ta anlatılan Davut ile Golyat'ın hikâyesi tekrarlanır mı diye mucize bekleyenler, 23'te umutlarını

kaybediyordu. Seyirciler bir deja vu yaşıyor, Elano'nun füzmesini sektiren Emin, Barış'ın iki, Aslan'ın üçüncü golünü yine çaresizce seyrediyordu.

İki gol arasındaki tek fark acaba Barış'ın bu sefer sağ ayağıyla atması mı diye sorarken, Aslan biraz frene basmıştı. Her atağı gol pozisyonuna dönen ev sahibinde Nonda'nın formsuzluğu, ilk yarının üçte bittiğini fısıldamıştı kulaklara.

Denizlililer 49'da Ali Sami Yen'e ayak basmakla yetinmiyor, kullandıkları ilk kornere Volkan'la golü buluyordu. 60'da Ayhan oyuna girer girmez takımına penaltı kazandırıyor, beyaz noktanın başına gelen genç Emre Çolak fileleri buluyordu. 65'te Emre'nin kullandığı frikik, barajdan sekip gol oluyordu. Genç oyuncunun performansı Sami Yen'i ısıtıyordu.

Kalan dakikalarda Galatasaray, istediğini almanın rahatlığıyla yine frene bastı. Son düdükle birlikte gözler bu sefer lige çevrilirken, hesap basit, Aslan son maçında Ankaragücü'ne dört farkla kaybetmediği sürece gruptan çıkıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bazı günlerden hayat akıyor

Ali Murat Hamarat 20.01.2010

Bir hayali vardı, çocuklarının derilerinin renklerine göre değil, karakterlerine göre değerlendirildikleri bir ülkede yaşamak istiyordu. Belki o göremedi ancak siyah erkekler ve kızlarla beyaz erkek ve kızlar el ele tutuşabili. İşte önceki gün ABD'de anılan Martin Luther King Jr. inançları uğruna kurşuna hedef olan sayısız insandan biri. Ancak o şanslı olanlardan biri, bırakınız unutulmayı adını taşıyan bir günde ağlanarak değil gülerek hatırlanıyor.

ABD'de 2000'den beri Doktor King'in doğduğu 15 ocaktan hareketle, aynı ayın üçüncü pazartesi Martin Luther King Jr. Günü olarak kutlanıyor. Dünyanın en önemli özgürlük savaşçılarından birinin etrafında buluşulurken, NBA'de neredeyse bütün takımlar sahne alıyor.

İlk defa 1979'da Kongre'nin önüne getirilen Doktor King'in doğum gününü ulusal bayram olarak kutlama fikri başta reddedilmişti. Sadece beş oy eksik kalmıştı. İki şey söylenmişti başta devlet memurlarına ücretli izin vermenin pahalı olduğu söylenmiş ve kendisinin kamu görevi yapmadığının altı çizilmişti.

Stevie Wonder'ın *Happy Birthday* şarkısıyla başlayan kampanyada, Yeni Dünya tarihinin en fazla insanı biraraya geliyor ve tam altı milyon insan bu günün tatil olması için dilekçe veriyordu. Halkın sesine başta kulak veren Başkan Ronald Reagan, 1983'te kanun tasarısını imzalarken, sonradan maliyetini düşünerek veto etmeye yeltenmişti. Ancak Temsilciler Meclisi ve Senato'nun desteği üzerine tasarı kanunlaşmıştı.

Son seçimde Başkan Obama'ya karşı Cumhuriyetçilerin adayı olan John McCain'in bundan 20 yıl önce özellikle

karşı çıktığı kanun, bazı eyaletler tarafından başta kabul edilmemişti. Sonradan McCain fikir değiştirip kanunun onaylanması için çalışsa da eyaleti Arizona buna karşı çıkıyordu. Ülkenin en önemli spor olayı olan Amerikan futbolu finali Super Bowl'un 1990'da adresi değişiyor, Arizona'dan California'ya taşınıyordu. Hip-hop grubu Public Enemy de *By The Time I Get To Arizona* şarkısında Arizona Valisi Fife Symington'ın biletini kesip onu öldürüyordu.

En son Güney Carolina'nın onayladığı kanuna göre Martin Luther King Günü, 50 eyalette kutlanıyor. Onbinlerce insanın bulunduğu tarihî Capitol Hill konuşmasında hayalini kurup "Özgürlüğün yankılanmasını sağladığımızda, Tanrı'nın bütün kulları, siyahlar ve beyazlar, Yahudiler, Hristiyanlar, Müslümanlar ve Budistler el ele tutuşup siyahların eski bir ilâhîsini söyleyecekler: Sonunda özgürüz! Sonunda özgürüz" diye haykırdığı dünyaya belki hâlâ tam kavuşamadıysak da o birçok coğrafyada umudun adı oluyor.

Bazıları Ay'a giderken, kimileri katilleri kahraman yapıyor. Bütün dünyanın Martin Luther King'i, onun insanların biraradalığını hedefleyen idesine uygun olan spor düzleminde andığı günlerde, Mehmet Ali Ağca serbest kalıyor, Erhan Tuncel infaz koruma memuru olmak için başvuru yapabiliyor. Kimilerinin yatacak yeri olmaması gerekirken, Hrant Dink toprak altında yatıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslan'ı bırak, Necati'ye bak

Ali Murat Hamarat 04.02.2010

ANTALYASPOR-GALATASARAY

Ziraat Türkiye Kupası'nda çeyrek final mesaisi; Antalya, Galatasaray'ı ağırlıyor. Antalya'ya göre soğuk, memlekete göre sıcak bir akşamda her iki takım da haftaya oynanacak rövanş için avantajlı bir skor kovalıyor.

Mor formalı Aslan'da Rijkaard, doğru dürüst pastırma yemediğini düşündüğünden olsa gerek, Elano'yu Kayseri'ye saklamış, 'sezonu kurtarış yapmadan bitireceğim' yeminini bozmamakta kararlı Leo Franco'nun eldivenlerini genç Ufuk'a teslim etmiş. Olaylı İsviçre maçının belki de en çok kaybettirdiği Şifo Mehmet ise birçok sakatı varken sürebileceği en iyi takımı sahaya sürmüştü.

Kontrollü başlayan maçın 10. dakikasında deplasman takımının kullandığı korner, bir anda değer kazandı. Caner'in kestiği topta dizini kullanan kaptan Arda, fileleri havalandırmıştı. Bu golden sonra Cimbom geriye yaslanırken, ev sahibi dalga dalga gelmeye başlamıştı. Emre Güngör ile başlayan hatalar silsilesi 26'da meyvesini verdi. Dünyanın en kalın baldırlarına sahip oyuncusu Djiehoua, ince bir çalımı müteakip çıkardığı şutla tabelayı eşitledi. Neill'den seken top Ufuk'u geçmiş, balkondan maçı izleyenlere maytapları yaktırmıştı.

Yediği golden sonra toparlanır diye beklediğimiz Aslan, ilerleyen dakikalarla daha çok oyundan düşüyordu. Akordu bozulmuş Ayhan'ın varlığı, ev sahibinin güvencesi olurken 40'da Necati eski takımını Henry usulü harika bir plaseyle avlıyor, ilk yarı Antalya lehine bitiyordu.

İlk yarıda Jo'nun yerine giren Giovanni, 57'de Mustafa'yı bulmaya çalıştıysa da Necati golü engelledi. Orta sahada sıkışan oyunda pozisyonlar nadasa bırakılmış gibiydi. 78'de sahanın yıldızı Necati indirdi, Sedat'ın füzesine Ufuk iyi direndi. 85'te Servet'in akıl almaz hatasını değerlendirmeyen kırmızı-beyazlılar milli takımın stoperine adeta kıyak yapmıştı. Giovanni ile Elano birbirine girdiğinde anlamıştık, ilk maçın Necati'nin döktürdüğü Antalya lehine biteceğini.

Haftaya ne olur bilinmez ancak Aslan'ın önündeki zorlu ayı bu futbolla aşamayacağı kesin.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Daha önce neredeydiniz

Ali Murat Hamarat 05.02.2010

FENERBAHÇE-BURSASPOR

Ziraat Türkiye Kupası'nda çeyrek finalin en heyecanla beklenen karşılaşması başlıyor, Fenerbahçe Bursaspor'u ağırıyor. Malum ev sahibi bu kupayı en son kaldırdığında doğanlar, çoktan çoluk çocuğa karıştığından mücadelenin tadı pek bir baharatlanıyor. Hele bir de Ertuğrul Sağlam'ın yönetiminde taş gibi bir takım hüviyetine bürünen yeşil-beyazlılar düşünülünce, ağzımızın suları iyiden iyiye akıyor.

Ligin ikinci yarısına harika bir girizgâh yapan lider Fenerbahçe'nin serisi devam edecek miydi? Şükrü Saracoğlu'nun patates tarlasını andıran zemininde ilk tehlike konuk ekipten geldi. 6'da Sercan müthiş getirdiyse de Ozan İpek uyudu. Serpiştirmekte olan karla beraber Fenerbahçe kasırgası Ivankov'un kalesine esmeye başladı. Semih ile Ömer Erdoğan ikilisinin düellosundan deneyimli stoper galip gelirken, 17'de tribünler nafile ayağa kalktı. Semih'in indirdiği topta, Alex müseccel marka olmuş solunu konuşturamamıştı.

21'de Copacabana plajında yaptığı akrobatik hareketlerle kaleye yüklenen Santos'un Ivankov'da kalan şutu adeta golü müjdeliyordu. Hemen akabinde yine bir duran topta Alex kesiyor, direktten seken topu gole susamış Santos filelere gönderiyordu. 25'te duran topu müteakip gelişen pozisyonda sahne alan Lugano farkı ikiye çıkarıyordu. 27 yıllık kupa hasretiyle alev alan Fener fırtınası 40'ta Semih'le üçü bulurken Hüseyin Göçek'in ilk yarıyı bitiren son düdüğü Bursa'nın imdadına yetişiyordu.

48'de Özer Hurmacı sahada Brezilyalılara Samba konusunda taş çıkardıysa da vuruşu direkte patladı. Belki de melekler Ivankov'a acımişti. 53'te Bursa'nın sağdan geldiği akında Turgay'ın kramponunda delik olsa gerek topu ıskaladı. Hemen sonrasında Ali Tandoğan'ı kaçıran Fener savunması belli ki Volkan'a güvenmişti.

Kanarya'nın frene basmasını fırsat bilen Timsah, bir türlü golü bulamıyordu. Fener'de perdeyi kapatan Semih'in yerine giren Gökhan'ın kaleyi yalayan kesmesine karşı kalede nazire yapan Volkan, adaşını üzemiordu. Gökhan'ın direkte patlayan şutu maç 3-0 bitti diyordu.

Bu sonuçtan sonra Kanarya mucize olmazsa yarı finalde. Ancak sarı-lacivertliler öyle bir yarı çıkardı ki, taraflı

tarafsız futbolseverleri mest etti. İnsan bu takımı gördükten sonra, ister istemez soruyor: Daha önce neredeydiniz?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol çimde oynanır

Ali Murat Hamarat 07.02.2010

KAYSERİSPOR-GALATASARAY

Türkiye'nin en modern stadı Kadir Has'ta Kayserispor, Galatasaray'ı ağırlıyor. Sahanın her şeyi güzel de futbol çim üzerinde oynanıyor. Öyle bir zemin var ki topu kontrol etmek, yer yer develere hendek atlatmaktan zorlaşıyor.

Yılan hikâyesine dönen Ali Turan olayından sonra, birbirlerine giren iki camianın buluşmasından çıkan sonuç merak ediliyor. En son 1974'te renktaşını devirebilmiş ev sahibi gol krallığı tahtında yalnızları oynayan Makukula'ya güvenirken, Jo'nun sakatlanmasıyla santrforu kalmayan Rijkaard, Afrika Uluslar Kupası'ndan yürüyerek döndüğünden ziyadesiyle geç kalmış Keita'ya formayı teslim etmiş, manevi evladı Gio'yu da sahaya sürmüş. Fenerbahçe'yi takibini sürdürmek isteyen Aslan, zorlu maçtan üç puan istiyor.

Daha ilk düdükle birlikte Leo Franco'nun kalesine Kayseri fırtınası esmeye başladı. Cangele'nin sürüklediği ataklarda Makukula ile Neill'in futbolun sınırlarını zorlayan mücadelesiyle demir alan gerginlikler, maçın anlamını gözler önüne sermişti; bu karşılaşmadan alınacak puan veya puanlar altın niteliğindeydi.

İlk yarıdan az pozisyon çıkarken sezonun güven vermeyeni Franco, Gökhan'ın şutunu sektirmiyordu. Futbolcuların birbirlerine pas atabilecekleri birçok pozisyonu pas geçtikleri Aslan'da kornerde sahne alan Neill'in vuruşunda defans araya girerken, Mustafa Sarp'ın 'al da at' dediği Arda'nın kötü vuruşu 'ilk yarıdan gol sesi çıkmadı' diyordu.

Kontrollü başladı ikinci 45 dakika. Giderek maçtan 'atan galip' kokusunu alanların sayısı artarken Hakan Aslantaş'ın atılmasıyla Kayseri, 64'te bir kişi eksik kaldı. 73'te Uğur'un ortası önünde kalan Elano, topu rakibine çarptırınca tabela değişmedi. 77'de Cangele, yarım penaltı gibi bir yerden tribünleri buldu.

Giderek ağırlaşan zeminle birlikte pas vermek imkansızlaşıyordu. 88'de Arda-Elano-Emre Çolak üçgeni pozisyon getiriyor, genç oyuncunun vuruşu Souleymanou'dan dönüyordu. Arda'nın kestiği topu Keita filelerle buluşturamayınca, maç başladığı gibi bitiyordu.

EURO 2016'ya talip olan Türkiye'nin şapkayı önüne koymasında fayda var. Eskiden yol yapmadan stat yapıyorduk, şimdi onu aştık, zemin yerine patates tarlası yapıyoruz. Ne de olsa tarım toplumuyuz!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kulvar sayısı ikiye düştü

Ali Murat Hamarat 11.02.2010

GALATASARAY-ANTALYASPOR

Ziraat Türkiye Kupası çeyrek final rövanş karşılaşması. Bir köşede Galatasaray, diğer tarafta Antalyaspor. İlk maçı Güneş'de 2-1 kaybeden sarı-kırmızılılar, tur için gol kovalıyor. İlk düdük bekleniyor...

Soğuktu ve yağmur çiseliyordu. Gökten üç damla düşünce, sıkışan İstanbul trafiği sağolsun, başlama vuruşundan sonra da sahaya taraftarlar gelmeye devam ediyordu. Hemen maçın başında Necati'nin dilini yutar gibi olması yürekleri ağza getiriyordu.

Eski Galatasaraylı futbolcunun hemen ayağa kalkmasıyla rahatlayan tribünler, 14. dakikada heyecanlandı. Topun yakıştığı ayaklar Elano ile Arda'nın raksinde, Sambacı'nın 'al da at' dediği Mustafa Sarp, Ömer Sarp'ın ayaklarına nişan aldı. 20'de Elano ceza sahasındaki Keita'yı bulmayı başaramadıysa da ortası direktte patladı. Ömer'in omzunda dinlenen şans meleği, 26'da yine sahne aldı. Elano'nun indirdiği topa inanılmaz bir vuruş yapan Caner, file bekçisini aşıya da, aynı direğe takılmıştı.

İştahı her halinden belli olan Brezilyalı Elano, yerde kalmasıyla kazanılan penaltıyı 32'de gole çeviriyordu. 35'te ligin en fazla korner golünü atan takımı cevap veriyordu. Aslan'ın savunması uyuyor, direktten seken top önünde biten Necati, skoru eşitliyordu. Golde adamını kaçıran Mustafa Sarp, karşı kalede de heyecanlanınca, ilk yarıdan istediğini alan Antalya oluyordu.

İkinci yarıya golle başladı. Gio'nun yerine giren Emre Çolak, anında görüntü verdi. Elano'nun kaçırdığı Arda'nın bulduğu genç yıldız, 47'de Aslan'ı öne geçirdi. Hemen akabinde Uğur getirdi, Mustafa bir çuval inciri berbat etti. Uğur'un ortasında altıpastan Ömer'i bulan Mustafa, 'biz bu filmi izlemiştik' dedirtti.

65'te defansın gerisine sarkan Necati, yanlış tarafına giden Mustafa'nın hatasından yararlanarak skoru eşitliyordu. 86'da Aslan Caner'le öne geçiyordu. Artık bir gol gerekiyordu. Kalan dakikalarda Galatasaray'ın şuursuz baskısı sonuç vermeyince, sarı-kırmızılılar kupadan eleniyordu.

Ankaraspor maçı nedeniyle haftayı pas geçecek Aslan'ın bir sonraki randevusu Madrid'de. Sanki bu ara takıma biraz nefes verecek. Ancak savunmanın bu hali insanı korkutuyor doğrusu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Avrupa yolu arapsaçı

Ali Murat Hamarat 16.02.2010

BURSASPOR-TRABZONSPOR

Ligde pazartesi mesaisi. Bir tarafta İskender diyarı Bursa, karşı tarafta Şenol Güneş'i görmesiyle birlikte şaha kalkan Trabzon. Öyle bir maç ki ev sahibi kazansa, iddiasını dostla düşmana haykıracak; Karadeniz ekibi gulse, lig bambaşka bir hal alacak. Acaba iki Anadolu ekibinin oynadığı bu karşılaşmanın berabere bitmesi için ligin büyükleri duacı olmuş mudur derken, Fırat Aydınus'un ilk düdüğüyle birlikte Bursa'da heyecan kasırgası kopuyor.

Sahanın her parselinde müthiş bir mücadeleyle başladı maç. Yeşil Bursa'nın lakabıyla müsemma olan çimlerinde iki taraf da birbirini tartıyordu. Trabzon üzerindeki titrekliliği 30. dakikayla birlikte atmayı başarırken, gelişen organize atakta Cale biraz dikkatli olsa tabelanın değişmesi işten bile değildi. Hemen akabinde Colman, dünyanın en golcü dördüncü kalecisi Ivankov'un üzerinden topu aşırıp kale yerine korner bayrağına doğru gitti. 34'te Egemen eski takımına kıyak yaptıysa da Battalla, ikramı geri çevirdi.

Malum eski takımına karşı görev yapanlardan, Egemen Bursa'nın, Hüseyin ise Trabzon'un kaptanlığını yapmış, Bursa'nın beki Mustafa Keçeli Trabzon'un ekmeğini yemişti. Tam futbolun azizliğinden bahsetmeye hazırlanırken hop oturup hop kalkıyor ancak ilk yarıda gol göremiyorduk.

Trabzon'un maestrosu Colman, 53'te getiriyor, Engin pişiremiyordu. Karşı kalede Ozan İpek'in güzel şutunda, Onur devleşiyordu. 67'de beklenen gol geliyordu. Sol kanattan Ozan İpek'in ortasında altıpasın hemen dışında unutulmuş Batalla, kafayla cezayı kesiyordu.

73'te Serkan, Alanzinho'nun önüne pamuk gibi bıraktığı topu Ivankov'a nişanladı. Hemen akabinde Engin'in volesi, yine Bulgar kalecide eridi. Burak'ın vuruşunu çıkaran Ivankov, son haftaların golcüsü Umut'a 88'de mani olamayınca puanlar paylaşıldı. Egemen'in bulduğu forvet, bir şehrin umutlarını yıkarken, kendi takımınıniki yeşertmişti.

Bu sonuçla her iki ekibin umutları sürüyor sanki; beklemeli.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslan altın buldu

Ali Murat Hamarat 19.02.2010

ATLETICO MADRID-GALATASARAY

Avrupa Ligi'nde heyecan fırtınası. Haftasonu Barcelona'nın namağlup unvanına son veren Atletico Madrid, Galatasaray'ı ağırlıyor. Her iki ekibin birbirine düşmesinden sonra köprünün altından çok sular akmış; İspanyollar toparlanmış, Aslan'ın, en azından kâğıt üstünde, ısıracak adamı kalmamış. Vicente Calderon'da başlama vuruşu öncesinde şartlar Cimbom'un aleyhine gözüксе de, futbol sahada oynanıyor.

Kontrollü başladı Galatasaray. 15'te Arda, Atletico'nun altyapısından yetişen 19 yaşındaki file bekçisi de Gea'yı avlayamadı. 23'te topu kaptırmakla yetinmeyip bir de anlamsız faul yapan Caner, golü doğurdu. Kariyerinde Real Madrid ve Arsenal görmüş olan Reyes'in frikikten çizdirdiği müthiş yay, eski takımına karşı oynayan Leo Franco'yu aşmış, filelerde dinlenen örümceği uyandırmıştı.

28'de Mustafa Sarp bomboş durumda topu göğsünde pamuğa çevireceğine kafasını kullanınca tabela eşitlenmiyordu. 35'te melekler Franco'nun omzuna yerleşiyordu. Maradona'nın damadı Agüero, bomboş durumda fileleri bulamıyordu. 43'te top önünde biten Simao'nun şutu direğin dışına çarpıyordu. Ölü toprağını üstünden atan Aslan, son dakikada iki kere tehlikeli geliyordu. Arda-Elano-Keita üçgeninde Afrikalı bitiremiyordu. Hemen akabinde Elano duran toptan kesiyor, Servet'in kafasını çelen de Gea, ilk yarıdan tek gol çıktı diyordu.

Afrika Uluslar Kupası'nın en güzel golüne imza attığı günden beri kayıplarda olan Keita, 56'da müthiş vurduysa da genç kaleci yine başarılıydı. 61'de Agüero önündekileri bakkala gönderdiyse de Franco'ya takıldı.

75'te Keita, şeytan doldurur diye düşündü ancak olmadı. İşte aynı Fildişi Sahili oyuncu, hemen akabinde fileleri havalandırdı. Hakan Balta'nın kestiği topta ilerisi rakibi, gerisi kendisini yakan Atletico'nun savunması uyuyunca Keita arka direkte maden bulmuştu. Aslan bir anda skor avantajını ele geçirmişti.

Kalan dakikalarda başka gol olmayınca, Galatasaray korkarak geldiği Madrid'den rövanş için istediğini elde etti. Ali Sami Yen'deki maça yürek dayanmaz!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bursa'nın dönüşü

Ali Murat Hamarat 23.02.2010

FENERBAHÇE-BURSASPOR

Ligin tepesinde kıyamet kopuyor. Kazanırsa liderliğe yükselecek Fenerbahçe, sezonun sürprizi Bursaspor'u ağırlıyor. Bir maçı eksik Timsah üç puan alsa, ikinciliğin yolu aralanacak. Derbinin gölgesinde kalsa da, belki de haftanın karşılaşması İstanbul'da oynanıyor. Şükrü Saracoğlu'nun çimlerinden çıkacak sonuç, merakla bekleniyor.

Türkiye Kupası çeyrek final rövanşında Bursa'nın verdiği epik mücadele hafızaları süslerken, Lille arifesindeki Fenerbahçe için 'en iyi idman maçtır' düsturu düşüyor.

Karşılaşma golle başladı. 4. dakikada Cristian'ın bulduğu Alex, ceza sahası dışından müthiş bir vuruşa imza attı. Belli ki Bursalılar, maestroyu tanı mıyordu. Yoksa Brezilyalı evinin bahçesinde bile bu kadar rahat dönemezdi. 6'da Volkan adaşını geçse de, şutu direkte patlayınca şen olamadı konuk ekip. Hemen akabinde Alex'in uzun pasında top önünde biten Güiza, kulübedeki 'genç Semih hayranlarını mest ediyor, Ivankov'a çalışıyordu.

10. dakikada Bursa'nın unuttuğu Alex, sıkıntıdan bir de Türk kahvesi söyleyeceği rahatlıkta kötü vurdu. 20'de Alex kornerden Vederson'u bulmasıyla, işler Bursa için sarpa sarmıştı. Gökçeklerin has çocuğunun Şam'a vurduğu şut, Halep'teki Santos'un muhteşem topuğuyla fileleri bulmuştu. 27'de fark bire indi. Ozan'ın ipek yumuşaklığında kestiği topta Batalla, kafayı konuşturmuştu. 34'te yine unutulmuş Alex, füzeyi gönderse de bu sefer devreye giren direk, heyecan fırtınasının ilk yarısından sadece üç gol çıktı demişti.

57'de Emre ile geliyordu Kanarya. Solak yıldız istediği pabucuyla, istemediği gibi vuruyordu. Bursa sahayı iyi parsellemezken, ev sahibi yer yer idman havasında takılıyordu. Oyun orta sahada sıkışsa da ilerleyen dakikalarla birlikte heyecan artıyordu. 85'te Bilica'nın yarattığı çift vuruş sonrasında skor eşitleniyordu. Ozan İpek'in vuruşu ısrarla 9.15'i bozan Cristian'dan sekip Volkan'ı aşıyordu.

Son dakikaların golcü takımı Fenerbahçe'nin reaksiyonu merak edilirken, uzatmalarda Timsah öne geçti. Sahanın en kötülerinden Volkan Şen'in bulduğu 90 dakikanın en iyisi Ozan İpek, bu yarışta, 'Bursa da var' demişti.

Bize bu filmi Beşiktaş karşısında izleten Bursa, daha kendisinden çok bahsettirecek. Belli ki bu ligde köprünün altından daha çok su akacak!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Merhaba Süper Lig

Ali Murat Hamarat 26.02.2010

GALATASARAY-ATLETICO MADRID

Ali Sami Yen'de bir futbol akşamı. Son 16'ya bilet dağıtılıyor, Galatasaray ile Atletico Madrid 1-1'in rövanşında sahaya ayak basıyor. Perşembenin gelişi pazardan belli olacaksa, zorlu Beşiktaş sınavından başı havada çıkmayı başarmış Aslan, Vicente Calderon'da elde ettiği beraberliğin avantajıyla maça başlıyor. Fırtına öncesi sessizlik kulakları sağır ederken ilk düdük geliyor.

İspanyollara karşı son yıllarda üstünlüğüyle dikkat çeken sarı-kırmızılılar, kontrollü başladı. 17'de Uğur'un bulduğu Elano, Elf boyunda olsa belki bir şey olabilirdi. Yine aynı sambacı birkaç dakika öncesinde vuruyor, topun sekeceğini bütün stat anladıysa da Mustafa Sarp, pozisyonu en yakından izlemekle yetiniyordu. Rakip Maradona'nın damadı Agüero ile sağlı sollu gelirken, Servet'in darbesi Arjantinli yıldızı paketleyip sedye koyuyordu. 35'te Arda, Keita'nın ters topunda solunu konuşturamayınca, ilk yarından gol çıkmıyordu.

İkinci devreye hızlı giren 'Boğalar'dı. Galatasaray savunmasının ofsayt diye durduğu bir anda geriye sarkan Reyes'in ayaklarına vantuz gibi yapışan Leo Franco, mutlak pozisyonu engelledi. 52'de sağ kanattan akan Reyes, pek de sevmediği sağ pabucuyla kaleyi gördüğü anda abandıysa da direkler Cimbom'u korudu. İlerleyen dakikalarla köşesine sinen Aslan, matadorun öldürücü darbesine razı bir boğa görüntüsüne bürünüyordu. İtalyan hakem de sağolsun, biraz İspanyolların emeğine yağ sürüyordu.

63'te taçtan gol geldi. Top biraz da şansıyla önünde biten Simao'nun ayak içi köşede dinlenen örümceği uyandırırken Sami Yen'de soğuk duş etkisi yarattı. 66'da taçtan bu sefer Aslan, altın çıkardı. Caner'in bulduğu Arda, Keita'nın kafasına öyle bir kesmişti ki Afrikalı yıldız bu ikramı geri çevirmedi.

İşte ne olduysa 79'da oldu. Caner Perea'ya yaptığı presle topu kaptı, rakibinin plonjonundan sonra topa ancak vurabildi. Ne maçın orta, ne de mücadeleyi en yakından beleşe izleyen ek hakemi pozisyonu göremeyince, buz gibi penaltı gitti. Herhangi bir kaleci yapsa, helal olsun denecek hareket, bir şekilde görülememişti.

Neden sahada altı hakem var diye sorgularken, akli pozisyonda kalan Caner, arka arkaya gördüğü kartlarla saha dışında kalınca, Aslan'ın yazgısı belli olmuştu. 90'da sahne alan Forlan'ın fileleri bulduğu ayak içi, tur Atletico'nun demiş, işi bitirmişti.

Boğalara şapka çıkartırken, altı hakem uygulamasını başlatanlara da selam etmeli. Madem bu iki ek hakem sadece maçı izleyecek, çekirdek çitlemelerine izin verilmeli, 90 dakika başak türlü geçmez sanki!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Âşıkların akşamı

Ali Murat Hamarat 29.03.2010

Kimilerine göre dünya derbisi. Her ne kadar son yıllardaki kimi buluşmaları ilk kanın döküldüğü Habil ile Kabil'in öyküsünü anımsatsa da bambaşka bir duyguyla başlıyordu Ali Sami Yen'deki randevu. Özhan Canaydın'ın vefat ettiği haftada oynanmasından kelli alkışların ışığında bekleniyordu elit tek hakemimiz Cüneyt Çakır'ın ilk düdüğü. Saracoğlu'nda 6-0'lık mağlubiyette, Aziz Başkan'ı alkışlayan Mekteb-i Sultani'nin abisi, Galatasaray'ın eski başkanının gölgesinde derbi demir alıyordu.

Zorlu seçimde adaşı Adnan Öztürk'ü deviren başkan Polat ve tribünler üç puan istiyordu. Lider Bursa'nın kaybettiği, Beşiktaş'ın kazandığı haftada ezeli rakiplerden birinin alacağı galibiyet, altından kıymetliydi.

Fırtına gibi başladı maç. Gökhan Gönül'ün sarpa sardığı anda top önünde biten Mustafa Sarp'ın pası savunmada kalınca, aynı dakika içinde iki başlama vuruşu yapılamamış oldu. Emre'nin yokluğunda Selçuk ve Mehmet Topuz'un performansı merak edilirken hayali ofsayt çizgisinin bir adım önünde dinlenen Güiza'nın ısrarı, yardımcı hakemin bayrağının inmemesine neden oldu. Her iki tarafın da, ceza sahasına girmemeye yemin etmiş gibi gözüksükleri maçta, mesafe tanınmaksızın çekilen şutlar, ilk yarının özeti gibiydi. Her ne kadar vuruşlar dağlara taşlara gidiyorsa da, 'şut eken'lerin amacı gol biçmekti.

İkinci devre sahanın her santimine kontrol hakimdi. Ne de olsa, bu haftalarda güzel futbol beklemeyen bir ahfadın evladydık. 57'de Jo'nun 'al da at' dediği Giovanni, gönyeyi kaydırıyordu.

Dünya Tiyatrolar Günü'nün 24 saat sonrasında sahne alan Selçuk, 70'te gol biçiyordu. Telgraf çekseniz iki günde gelecek yerden vurulan topu manşetle almaya çalışan Leo Franco ise bir anda istenmeyen adam ilan ediliyor, İsa peygamberi 30 gümüş için satan Havari Yahuda misali bir tepkiyle karşılaşıyordu. Tribünler günah keçisini bulurken, ev sahibi için sezon film şeridi gibi akıyordu.

Kalan dakikalarda başka gol olmayınca, ezeli rakibini deviren Fener, istediğini alarak ikinciliğe tırmandı. Özhan Bey'in gölgesinde dostluğun kazanması kötü futbolu unutturuyor. Aslında göbek bağıyla bağlı düşman

kardeşlerin isteyince insanlığın değerlerini hatırlaması, küskün futbol romantiklerini sevindiriyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu saatten sonra...

Ali Murat Hamarat 11.04.2010

Dünya El Clasico'yu bekleyedursun, Süper Lig'de Beşiktaş, Trabzon'u ağırlıyor. Galibiyet dışında alınacak her sonucun 'artık önümüze bakacağız' açıklamasını getireceğini bilen Çarşı, İnönü'de ses rekorlarını kırmaya çalışıyor. Aksi takdirde festivalde filmler izlenecek, İstanbul'a gelen baharın tatlı nefesini Galatasaray'dan sonra, Beşiktaşlılar da yüzlerinde hissedecek.

Dengeli başlayan oyunda 15. dakikada Kartal tehlikeli geldi. Holosko'nun dar açıdan kaleyi tutturamadı. 21'de Uğur İnceman'ın kornerden bulduğu Bobo'nun kafası tabelayı değiştirebilirdi, tabii çizgide biten Serkan olmasa...

Hemen akabinde karşı kalede Rüştü ile karşı karşıya kalan Umut, deneyimli file bekçisine takılıyordu. Duran topların altın değerinde olduğunu gösteren bir diğer kornerde, Alanzinho veriyor, Egemen'in kafasında Rüştü devleşiyordu. İlk yarının kahramanı Rüştü'nün sakatlanmasıyla birlikte kaleyi Hakan Arıkan teslim alırken, tempo düşüyordu. Haliyle de akıllara Hakan'ın unutmak istediği Liverpool'daki bir akşam düşüyordu. Uzatmalarda Selçuk'un ortasını herkes bizim gibi izleyince, ilk yarıdan gol sesi çıkmıyordu.

48'de Egemen'in müdahalesiyle yerde kalan Bobo'nun kullandığı serbest atış, kaleci Onur'u zorlamadı. 53'te kariyeri tartışılan Teofilo, harika çalımını müteakip topu üç direk arasından geçiremedi. Mamafih Messi gelse memlekete, tartışılır ya neyse...

Hemen akabinde Trabzon defansı kabul günü düzenlemeye başlıyordu. Önce Bobo yerde yatan Onur'un üstüne çalışıyor, ardından kullanılan kornerde altıpastan unutulmuş İbrahim Toraman rakibi üzüyordu. 64'te Beşiktaş organize geliyor, Ekrem Dağ, Onur'u aşamıyordu.

66'da Ceyhun heyecanına yenik düşmese, İnönü'de iklim bir anda sertleşebilirdi. Aynı oyuncu 82'de önce Hakan'a nişanladı, sonrasında da kullandığı frikikte direği aşamadı. Kalan süredeki Beşiktaş baskısından sonuç çıkmayınca, maç başladığı gibi bitti.

Bu saatten sonra Kartal'ın şampiyon olması mucizelere bağlı. Ne demiştik, bahar gelmiş şehre, tadını çıkarmaya bakmalı. Yarış sanki artık iki atlı!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslan'ın zirve inadı

Ali Murat Hamarat 18.04.2010

Manisa'da şehre Galatasaray gelmiş, tribünler tıklım tıklım. Bir ara 'şampi' ilan edilmiş Cimbom, az da olsa şampiyonluk umutlarını sürdürmek istiyor. Ormanlar kralı Tarzan ise can derdine düşmüş, mutlak puan diyor. Bir yakada ligdeki son dört maçında kalesinden top çıkarmamış ev sahibi, öbür köşede ligin en golcü ikinci takımı olan deplasman ekibi. Vedaya hazırlandığı yuvası Ali Sami Yen'den uzakta bu sezon kediye dönen Aslan'ın ne yapacağı merak ediliyor.

Rijkaard, Servet ve Emre Güngör'ü kulübede tutarken Hakan Balta'yı yine Neill'in yanında başlatıyordu. Taraflar kürekleri aheste çektiler ilk çeyrekte. 22'de Baros'un düşürülmesiyle kazanılan serbest atış tabelayı değiştiriyordu. Ligimizde pek görmediğimiz bir organizasyonda Caner, Elano'yu buluyor; Brezilyalı maestronun zekasını konuşturnarak yerden sert gönderdiği topa dokunan Keita, bir saniye sonrasında golünü kutluyordu.

Hemen akabinde rakibinden topu seken Keita, ceza sahası içinde tilki edasıyla dolaşan Baros'u bulsa, bir dakika içinde ikinci defa santra vuruşu yapılması işten bile değildi. 36'da Arda'nın bulduğu Baros, 'tam form tutmadım' derken, hemen akabinde öbür kalede unutulmuş Mehmet Nas kafayı iyi vuramayınca, ilk yarıdan başka gol çıkmadı.

54'te Çek golcü imkânsız başarıyordu. Defansın kazak ördüğü anda topla buluşan Baros, kaleciyi çalımlıyor ancak fileleri bulamıyordu. Aslan'ın savunmasının uyuduğu anda ise Aykut, Isaac'in ayaklarından topu çalıyordu.

63'te nefis dönse de ağır kalan Baros, bir dakika sonrasında bu sezon deplasmanlarda golle tanıştı. Defansın gerisine sarkan Arda'nın ayağının ucuyla dokunduğu topu tamamlayan Baros, hak ettiği golüne kavuşmuştu. Kaptan Arda'nın dışarıya gelirkenki sıkkin yüzü her şeyi özetlerken, 74'te fark bire indi. Sabri'nin kanadından gelen akında, Mehmet Topal, bu sezon oynadığı her maçta gol yemiş olan Aykut'un serisini devam ettirmesini sağlamıştı. 85'te Giovanni bomboş Elano'yu gördü, o ise direği dövdü.

Kalan dakikalarda başka gol gelmeyince Aslan, ezeli rakiplerinin raks edeceği yarını beklemeye başladı. Tarzan'ın hesabıysa zaten aşağıdakilerle...

ALİ MURAT HAMARAT

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbol şahane

Ali Murat Hamarat 26.04.2010

Bir gün herkes Fenerbahçeli olacak diyenler şimdi Galatasaray taraftarı. Esbab-ı mucibesi bir önceki maçta saklı. Aslan'ın ezeli rakibi, Kasımpaşa'yı aşmış, liderliğe çıkmış. Şampiyonluğa ulaşan beşinci takım olmak isteyen Bursa, Ali Sami Yen'de kazanıp 70 milyona iddiasını haykırmak, Cimbom ise spekülasyonlara son vermek istiyor.

Fırtına gibi başladı karşılaşma. Seyircisinin de desteğini alan Aslan, 8. dakikada müthiş geldi. Baros- Arda- Giovanni üçgeninde meşin yuvarlak önünde biten Meksikalı, solunu konuşturamadı. Türkiye'de alışık olmadığımız taç organizasyonlarından biri 15'te Bursa'ya pozisyona sokuyor, Sercan'ın şutunda Neill Hızır misali yetişiyordu. 20'de Volkan Şen'in müthiş pasıyla buluşan Sercan, pas yerine çalımı tercih edince, tabela değişmiyordu.

Hemen akabinde ligimizin belki de tek Marksist oyuncusu Ergic denediyse de Aykut başarılıydı. Sonrasında fırtına dinmiş, uzatmalarda Elano'nun akıl almaz hatasını Volkan değerlendiremeyince, ilk devreden gol çıkmamıştı.

İkinci yarı yine Elano'nun ikramıyla başlıyordu. Sercan bomboş durumdaki Volkan'ı görmüyor, iskender diyanı şenlenmiyordu. Dakika başı pozisyona giren genç yıldız, kim bilir La Liga gol kralı apoletli Güiza'yı örnek

alıyordu, en azından Türkiye serüvenini. 58'de şansı sayesinde topu önünde bulan Keita da dünkü Holosko'ya öykünüyordu.

62'de duran topların vazgeçilmez silahı Ömer Erdoğan'ın kafasını Aykut, müthiş çıkardı. Sonrasında Aykut'un omzunda gezinen şans meleği, ışık hızıyla öbür kaleye taşınmıştı aksi takdirde Keita'nın iki dakikada üç gol atması işten bile değildi. Baros'un iki adımdan auta giden kafasınaysa akıl sır ermedi; kutsal kitaplar akla geldi.

Taraflar biraz dinince, hakem Bünyamin Gezer sahne alıyordu. Ucuz kararlarla her iki takım da eksiliyordu. 80'de Hakan'ın bazukasını Ivankov sektirmiyordu. Karşı kalede arka arkaya pozisyonları harcayan Ergic, Bursa'yı güldüremiyordu.

Sarkaç misali gidip gelen topun canı istemeyince, Fener zirveye çıktı. 22 adama kalpten teşekkürler. Ancak şu maçın hakkı daha iyi bir hakem değil miydi sanki!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Akıl sır ermez bir masal

Ali Murat Hamarat 06.05.2010

Yıl 1983, Fenerbahçe en son kupayı almış. O gün doğanlar, bugün çoluk çocuğa karışmış... Televizyonun tek kanallı olduğu günlerde gelen Mersin İdmanyurdu zaferinden beri Kanarya, bu organizasyonda başarıya hasret. Türkiye Kupası, belki de varlığını, sarı-lacivertlilerin kaldırmamasına borçlu. Bakalım federasyonun finali peygamberler şehri Urfa'ya aldırması, geçmişiyile hesaplaşmaya yavaş yavaş başlayan Türkiye'nin, belki de mazarından en sevimli esprilerinden birinin tarihe gömülmesine neden olacak mı?

Tarihi ileri saralım. Trabzon ile Fenerbahçe'nin daha önce yine bir 5 Mayıs'ta öyle bir randevusu var ki... 14 yıldır Karadeniz ekibi o şampiyonluğun yitirildiği maçın ağırlığı altında eziliyor. Alınacak bir beraberlikle, ligde ipi göğüsleyecek camiayı o gün çalıştıran Şenol Güneş, 1996'nın intikamını almayı hedefliyor. Oynattığı futbol birçoklarını tatmin etmese de, gelecek hafta camiayı çifte kupalı kumru misali sevindirmeye hazırlanan Daum ise kazananın şimdiye kadar her zaman haklı olduğu topraklarda zafer istiyor.

Gündüz gözüyle başlayan maçın 5. dakikasında bomboş durumdaki Umut'un şutu kaleyi tutmadı. Hazreti İbrahim'in doğduğu mağarayı ziyarete giden Fenerbahçelilerin tedbiri elden bırakmaması, tabelayı değiştirmemişti. Kısır oyunda 15'te sahne alan yine Umut'tan başkası değildi. Forvetin Diyarbakır'dan vurduğunu Volkan zor çelmişti.

Milli kaleci, bir ara Fener forması giymiş Burak Yılmaz'ın uzaklardan kullandığı frikiğe de hayır deyince, ilk yarıda gol sesi çıkmamıştı. Güneşte oynanan futbol, neredeyse halı saha maçlarının bile gölgesinde kalmıştı.

55'te GAP Arena ayağa kalkıyordu. Güiza'nın pasıyla buluşan Alex, göğsüyle pamuğa çevirdiği topu diziyle sektirip sol ayağının dışıyla köşeye bırakıyordu. 60'ta gole Trabzon yaklaşıyor, Colman'ın plasesinde yan direk devreye giriyordu. 66'da Selçuk'un ortasına kafayı vuran Umut, fileleri havalandırarak kaçırdıklarından en azından birini mahsup ediyordu.

75'te Alex'in kornerinde Deivid'in volesi Onur'da kaldı. 80'de Colman'ın 'al da at' dediği Burak, gol kaçırma işinde yılmazlığını bu sefer iki adımdan ispatladı. Hemen akabinde Fenerbahçe savunmasının Balıklı Göl'e çay içmeye gittiği anda, sahne alan Engin, Lugano'yu yatırdıktan sonra Volkan'ı avladı. Uzatmalarda gelen Colman'ın golü, farkı ikiye çıkarırken Trabzon belki de 14 yıl öncenin intikamını almıştı.

Fener'e gelince... Ne peygamberler kenti, ne Hazreti İbrahim. Olmadı mı olmuyor. Futbolu yer yer bu öyküler güzelleştirse de hakikaten bu masalın inandırıcılıktan yoksunluğu düşündürüyor. Bu arada kötü bir istatistik daha... Fenerbahçe, 2001 ve 2005'te yitirdiği iki kupa finalinden sonra oynadığı Ankaragücü maçlarını kaybetmiş, tarih tekerrür eder mi?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kalecisiz olmaz

Ali Murat Hamarat 13.06.2010

Bir tarafta futbolun beşiği İngiltere, diğer köşede futbola yıllarca Fransız kaldıktan sonra ayak sesleri duyulan ABD. Bir zamanlar aynı topraklar için savaşılan ülkeler, bir ömürdür daimi müttefik. Siyaset bir tarafa, bu seferki randevunun masada değil Dünya Kupası'nda olduğu düşünülünce iş başka, aşk başka...

Bundan 60 yıl önce aslen Haitili olan Gaetjens'in golüyle İngiltere'yi devirerek bir futbol mucizesine imza atan Birleşik Devletliler, atalarının yaptığı gibi taca yine başkaldırmak amacıyla maça başlıyordu. 44 yıl sonra kupayı yeniden kaldırmak isteyen Kraliçe'nin çocukları ise kulübedeki Fabio Capello önderliğinde mutlak üç puan istiyordu.

Golle başladı maç. Heskey'nin kaçırdığı kaptan Gerrard, 4'te ayağının dışını konuşturmuştu. Dakikalar ilerledikçe bir o kalede, bir bu kalede gidip gelen top, 40'ta yine fileleri buldu. Hem de unutulmaz bir şekilde. Amerika'da doğan İngiltere'de doyan Fulhamlı Dempsey'nin kalenin ortasına çektiği şutu düzenlediği kabul gününde içeri alan Green bir anda maça damgasını vurmuştu. 'Yapma Volkan' sesleri beynimizde çınlarken, Ada publarını herhalde inleyen nameler sarmıştı.

İkinci yarıya Avrupalılar hızlı giriyordu. Maçın başından beri devam eden beyhude çizgiye inme geleneği sürerken ortadan ABD savunmasını yaran bar fedaisi görünümlü Heskey, Howard'ın ellerine çalışıyordu. 65'te Altidore Carragher'ı emekli ettikten sonra abanıyor, Green'in parmak uçlarından seken top direkt dönüyordu. İngiltere ise bu atağa vites yükselterek cevap veriyordu.

Rooney'in şeytani zekasından çıkan şut kaleyi yalarken, Ian Wright'ın evlatlığı Shaun, Howard'a takıldı. Lampard'ın vuramadığı top puanları paylaştırmıştı.

Gözlerimizin pasını alan mücadelede vuvuzelaları bile bir ara duymaz olmuştuk. Ancak bu maçın bir unutulmazı var ki... Ada'yı morartan, Amerika'nın umutlarını yeşerten adamın zaten kulakları şimdi çınlıyor!

Tarih yazan talihsiz Haitili

Futbol tarihinin en büyük sürprizlerinden biri Brezilya'da yaşanmıştı. Literatüre Belo Horizonte mucizesi olarak geçen günde ABD, 1950 Dünya Kupası'nda İngiltere'yi Joe Gaetjens'in tek golüyle geçmişti. Babası Belçikalı, annesi Haitili olan bu 40 yıla sıkışmış yaşamın kahramanı, milli formasını terlettiği ülkenin ise hiçbir zaman vatandaşı olmamıştı.

1924'te doğan Joe, bursla yolunu tuttuğu Columbia Üniversitesi'nde bir yandan okuyor, diğer taraftan bulaşıkçılık yapıyordu. Boş zamanlarında futbol oynayan genç bir anda keşfedilip kendisini Dünya Kupası kadrosunda bulmuştu. ABD vatandaşı olmasa ne olurdu o devirlerde!

Joe çıkmış futbolun beşiği İngiltere ağlarını havalandırmış. New York Times'ın bile o gün itibarı ile önemsemediği maç, sonradan bir mit halini alacaktı. Ülkesine döndükten sonra Haiti formasını terleten yıldız ise bir daha elemelerden ötesini göremeyecekti...

Yaşam öyküsünün gözleri yaşartan sonuna gelince... Politikayla yıllardır uğraşan bir ailenin apolitik çocuğuydu Joe. O bir topun peşinden Fransa'ya bile sürüklenirken, Gaetjensler ülke yönetimi için kafa bile yormuştu. Ailesi, 1964'te kendisini ölene kadar devlet başkanı ilan edecek François Duvalier'e 1957'de seçim kaybeden Louis Dejoie'yi desteklemiş, iki küçük kardeşi bir darbe girişimine destek vermekle itham edilmişti. Duvalier'in kendisini diktatör olarak ilan ettiği 8 Temmuz 1964'te bütün Gaetjensler ülkeyi terk ederken, Haiti'de kalan Joe, istihbaratçılar tarafından evinden alınmıştı. Son nefesini verdiği gün bugün bile bilinmiyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Brezilya rakibini bekliyor

Ali Murat Hamarat 21.06.2010

Ölüm grubunda iki ağır sıklet karşı karşıya. Bir köşede beş Dünya Kupası şampiyonu Brezilya, öbür tarafta kıtasının zümrüdü Fildişi Sahili. Kaybedenin canının yanabileceği, kazananın ise üst turda İspanya ile raks edebileceği düşünülünce, "enteresan" bir randevu bizi bekliyor. Ne de olsa her karşılaşmaya bu sıfatı yakıştırmayı başaran Ömer Üründül maçı yorumluyor...

Galatasaray'da koca bir sezon dinlendiğinden turnuvaya diri başlayan Elano'nun bir gol, bir de asistyle Kuzey Kore karşısında sonuca giden 'Sambacılar'ın Portekiz'e kök söktüren 'Filler' karşısında ne yapacağı merak konusuydu. Afrikalıların alacağı puan altın değerinde Güney Amerikalılarınki ise çilingir hükmündeydi.

Ülkelerinin yazgısını değiştirmeye niyetli Robinho ile Drogba'nın Jabulani'ye güvenerek çektiği anlamsız şutlarla başladı maç. Bakkaldan aldığımız plastik topları andıran, bugüne kadar oynanan birçok maçta sıradan bir meşin yuvarlak görüntüsü çiziceğine en iyi oyuncu Oscar'ına aday olan Jabulani'ye inanmadan da olmazdı hakikaten.

25'te Bermuda Şeytan Üçgeni'nden daha öldürücü olan Robinho-Kaka- Fabiano triosunun santrforu topu tavana çiviliyor, gözlerimizin pasını alıyordu. Fabiano'nun enfes vuruşuna biyonik adam Drogba nazire yapar mı derken dakikalar eriyordu.

Fildişi'nin yıldızının hazırlık maçında kolunu kıran Brezilya asıllı Japon Tanaka'nın kulakları çınlayadursun, Fabiano ikinci yarıda farkı ikiye çıkardı. Santrfor o kadar güzel bir gol atmıştı ki pozisyonda Jabulani'yi hafif okşaması da hoş görülmüştü sanki. Kaka'nın getirdiği topu Elano, 63'te pişirmiş; hemen akabinde yediği tekmede de Galatasaraylıların yürekleri ağzına gelmişti. Drogba'nın 79'daki golü sadece şeref sayısı hükmünü taşımıştı. Gerginlik giderek tırmanırken, sahne alan Aslan'ın bir diğer yıldızı Keita ise Oscar'ı hak ettiği pozisyonda Kaka'yı attırmıştı.

NBA'de Rockets, Lakers ve Spurs formlarıyla toplam yedi şampiyonluk kazanan Horry vardı ya, bütün sezon dinlenen, play-off'larda coşan. İşte bizim Elano tam öyleymiş diyorduk ki Brezilyalı doktorların marifetlerini bekleyeceğiz. Her işte hayır vardır, Galatasaray sağlık kurulunun eline düşse, Allah bilir ampute liginde oynardı...

Gerçi Fildişi hekimleri kırık kollu adamı 10 günde ayağa kaldırıyor ya neyse...

AĞA TAKILANLAR

» İki maçta da Brezilya adına birer gol kaydeden Elano, Galatasaray'da forma giydiği bir sezon boyunca sadece 3 lig golü atabildi.

» Elano aynı zamanda Ganalı Asamoah Gyan ile birlikte turnuvada iki farklı maçta gol atan iki oyuncudan biri.

» Dün 40.kez Brezilya Milli Takımı forması giyen Luis Fabiano, takımı adına 27 kez fileleri havalandırdı

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şili'nin ateşi duvarı yaktı

Ali Murat Hamarat 22.06.2010

Bir yakada turnuvanın en güzel oyunlarından birinin altına imza atan Şili, diğer köşede Dünya Kupası'nın en büyük şampiyonluk adayı İspanya'yı devirmeyi başarmış İsviçre. Kızgın Boğalar'ın Honduras ile oynayacağı karşılaşma öncesinde, ilk maçların muzaffer ekiplerinin randevusu heyecanla bekleniyor.

Birçoklarına göre kapalı kutuydu Şili. Güney Amerika'da rakiplerine kök söktürse de esamisi okunmamıştı bu diyarda. Hem de kadroda bulunan Tello'ya rağmen. Honduras maçındaki performans birçoklarını şaşırtsa da elemelerde Brezilya'nın ardından ikinci sırayı alan bu takım bu kadar bizi hayrete düşürmemeliydi sanki...

İsviçre deseniz son beş Dünya Kupası maçında gol yemeyerek ilginç bir istatistiğe imza atmıştı. Hatta Almanya'da yapılan son şampiyonada kalesinden topu çıkarıp santra yapmamasına rağmen penaltılarda yıkılan Hitzfeld'in talebeleri, genç takımlarda yakalanan istikrar çizgisini büyüklerde de korumak istiyordu. Hızlı başladı Şili. Udinese'de de şiir yazsa da bizim merceğimize yeni giren Sanchez, takımını sürüklüyordu. Tabii orada Di Natale'nin gölgesinde döktürüyordu. 30. dakikada Behrami'nin atılmasıyla bir kişi eksik kalan İsviçre, gol yememe serisini sürdürebilecek miydi?

Şili'nin artan baskısı ilk yarıdan gol çıkarmazken, ikinci devrenin hemen başında fileler havalandı. Sanchez fileleri bulduysa da kalkan bir bayrak 'hayır' demişti. Karar doğruydı. Aynı futbolcu Benaglio ile karşı karşıya kaldığında, İsviçre kalesinin efsunlu olduğuna inanmıştık. İspanyolların bir çuval gol olmayan pozisyonundan sona Şilililerin de şanssızlığı katmerleniyor gibiydi. 75'te kader ağlarını ördü. 558 dakikadır gol yemeyerek Dünya Kupaları tarihinin rekorunu kıran İsviçre defansını sonunda yaran Şili, Gonzales'in kafasıyla öne geçmişti. Güney Amerika ekibi geliştirdiği akınlarda farkı artıramazken, dakikalar 90'u gösterdiğinde puan gitti geldi. Bomboş durumdaki Eren kaleyi bulamayınca, İsviçre'nin derdi bitmedi.

Kesin olan bir şey varsa, o da Bielsa'nın öğrencilerinin kupaya kattığı renk. Her şampiyonada bir sürpriz aday vardır ya galiba vuvuzela diyarınıninki de Şili olacak. Bielsa'nın öğrencileri sizin de kalbinizde bir köşe tuttu mu yoksa...

AĞA TAKILANLAR

» İsviçre beş maç aradan sonra ilk kez bir dünya kupası maçı kaybetti.

» Şili'de Fernandez ve Carmona bu maçta sarı kart görerek, cezalı duruma düştüler. İki oyuncuda İspanya'ya karşı forma giyemeyecek.

» İsviçre bu maç kadar dünya kupalarında oynadığı son 27 maçta kırmızı kart görmemişti.

» İsviçre 558 dakika gol yemeyerek, dünya kupasında en uzun süre gol yememe rekorunu kırdı. Daha önceki rekor 550 dakika ile İtalya'nındı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Parmaklıkların ardında futbol

Ali Murat Hamarat 23.06.2010

Bir kitabın bir ülkenin yazgısını değiştirdiğini biliyor musunuz? Hem de bir futbol kuralları kitapçığının. Güney Afrika'nın devlet başkanlarından, bakanlarına bugünün birçok önemli figürü yıllarını geçirdikleri Cape Town açıklarındaki bir adada bulunan hapishanede futbolla yaşama tutunmuştu. Robben, birçok futbolseverin aklına Hollanda'nın büyük yıldızını düşürse de aynı adlı ada Güney Afrika tarihi için büyük önem taşıyor. Yüzyıllar boyunca önce cüzzamlılara, ardından mahkûmlara yataklık eden adanın sakinlerinin bir öyküsü var ki akıllara durgunluk veriyor.

Hapishanede tanınan federasyon

İktidarda ırkçı yönetimin bulunduğu dönemde, dünyanın en kötü koşullarına sahip hapishanesi olarak nam salan yerde, Mandela 18 yılını geçirmişti. Beyaz yönetime karşı sesini çıkaranların tıklandığı Robben Adası'nda, kendilerinden çok, başkalarının özgürlüğü için savaşılan tutukluların bütün farklılıklarına rağmen buluştukları zemin futbol sahası olacaktı.

Hapishanede bulunan az sayıda kitaptan biri FIFA'nın kurallar kitapçığı olunca, adada bir anda güneş doğmuştu. Bir futbol ligi kurulması fikri ortaya atıldı. Sekiz takımdan bir lig oluşturulacak, fikstürler FIFA'nın kurallarına göre yapılacak, hakemler yine kuralına uygun olarak karşılaşmaları yönetecekti.

FIFA'nın kural kitapçığından yararlanılarak hakem sınavı yapıldı. Sınavı geçenler hakem oldu, o karşılaşmalarda düdük çalanlardan Jakob Zuma ise yıllar sonra ülkenin devlet başkanı!

1965'te ise hapishane yönetimi ada sakinlerinin cumartesi günleri bahçede futbol oynamalarına izin verdi. Onur mücadelesinde artık tabelada mahkûmların hanesinde kocaman bir BİR yazıyordu, rejimin hanesinde ise SIFIR. FIFA tarafından da 1969'da tanınan Makana Futbol Federasyonu, bütün organizasyonu başarıyla yönetiyordu.

Apartheid'in resmen son bulduğu 9 Mayıs 1994'ten beri ülkeyi yöneten parti olan Afrika Ulusal Kongresi'nin iki numaralı adamı olacak Walter Sisulu, Mandela ve sonradan devlet başkanlığı koltuğuna oturacaklardan Thabo Mbeki'nin babası Govan Mbeki'nin bu maçları izleyip izlemediği bugün bile tartışılıyor.

Futbolla umuda yolculukta rol alanlara gelince... Sonradan Afrika Ulusal Kongresi bakanları olacak isimler, bugünün 2010 Dünya Kupası organizasyon komitesi üyelerinden Tokyo Sexwale, yakın arkadaşının oğlu Thabo Mbeki tarafından ülkenin anayasa mahkemesine atanan Dikgang Moseneke, halk kahramanı iken 1994 sonrası dönemin spor bakanı olan Steve Tshwete gibi önemli figürlerin hepsi Robben Adası'nda futbol oynamıştı. İşte ayak basmadan sakinlerinin umutlarını terk ettiği kara parçasının da bize fısıldadığı gibi futbol asla sadece futbol değildir, artık üzerinde bir müze olan Robben Adası'nın da gösterdiği gibi bazen umuttur, hattâ hayatın ta kendisidir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İngiltere kazandı Slovenya yıkıldı

Ali Murat Hamarat 24.06.2010

Herhalde birisi iki hafta önce İngiltere gruptan çıkabilmek için ölüm kalım maçı oynayacak dese deli denirdi. Güney Afrika'ya Dünya Kupası'nın en büyük favorilerinden biri olarak gelen futbolun beşiği, oynadığı iki karşılaşmada da sevenlerini üzmüştü. Devir hesap kitap devriydi. Alınacak bir galibiyet, üst turun kapısını sonuna kadar aralayacaktı. Ada'nın futbolda zirve yaptığı 1966 Dünya Kupası finaliyle özdeşleşmiş kırmızı forma, Capello'nun aradığı kan olacak mıydı?

Naftalin kokusu sinmiş kırmızılarının eşliğinde Dünya Kupası'nı kaldıran Booby Moore, takımın beyni Bobby Charlton ve bir finalde hat-trick yapan Geoff Hurst akıllara düşmüş, yüzlerde bir tebessüm oluşmuştu. Belki de formanın hatırına hızlı başlayan İngiltere'nin üzerindeki baskı dikkatleri çekmişti. İlk dakikalarda Premier Lig'in usta ayakları Çitlembiksporlu meslektaşlarını aratmamıştı.

Chelsea'nin patronu Abramovich kadar olmasın, sanat koleksiyonuyla da tanınan Capello'nun yüzü 22'de gülüyordu. Millner'in sağdan kestiği ortaya ayağını koyan Defoe, Handanovic'in reflekslerinin zayıf olduğunu gösteriyordu. Golle özgüven kazanan İngiltere, sağlı sollu geliyor, tabela ise bir türlü değişmiyordu. Lampard, Defoe ve Gerrard'ın vuruşları ilk yarıdan baki kalan hoş anlar olarak beyinlerimize kazınıyordu. Tabii bir de anılar gözümüzde canlanıyor, mahalle bakkalından aldığımız plastik toplardan daha tuhaf bir yörünge izleyebilen turnuvarın meşin yuvarlağı Jabulani, bizi zaman makinesinde bir yolculuğa sürüklüyordu.

İkinci yarının başında altıpastan unutulmuş Defoe, imkânsız başardı. Ofsayttan kaçmayı başaran Rooney, Handanovic ile karşı karşıya kaldığı pozisyonda direği dövdü. Diğer kalede Novakovic'in şutunda Terry, Dedic'in vuruşunda da Glen Johnson, hızır gibi devreye girmiş, kaleci James ise matematikteki etkisiz eleman olarak incelenmişti. Kalan dakikalarda artan baskıyla İngiliz oyuncular yine Çitlembiksporlular gibi oynarken, Upson'ın kritik müdahalesi turu getirmişti, geç ve güç olsa da! Derken gelen bir haberle Slovenya yıkılmıştı, geç ve acımasız olarak...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir asıra yaklaşan rekabet

Ali Murat Hamarat 27.06.2010

"Futbol, 22 kişinin oynadığı ve Almanların kazandığı bir oyundur" demişti Gary Lineker. Unutulmaz İngiliz, belli ki doğumundan önceki yıllardaki sonuçları bilmiyordu...

Birinci Dünya Savaşı'nın ilk yılı 1914'ün Noel'inde ilan edilen gayrıresmî ateşkeste siperlerden çıkan Alman ve İngiliz askerler futbol oynuyor (altta), meşin yuvarlak birbirlerine saatler sonra ateş edecek adamları birleştiriyordu.

Ülkelerin resmî futbol tarihi 1930'da Berlin'de başlamıştı. İlk karşılaşmanın rövanşı ise 1935'te Londra'da yapılmıştı. Hitler ve kurmayları Berlin Olimpiyatları öncesi maçı propaganda fırsatı gördüğünden binlerce taraftarı Londra'ya yollamıştı. Yahudilerle yakın Tottenham Hotspur'un sahası White Hart Lane'de evsahibi rahat kazanmıştı. Bir sonraki randevu ise tarihe geçecekti. Avusturya'yı ilhak eden Almanlar, kabına sığmıyordu. Dönemin barış yanlısı İngiliz Başbakanı Neville Chamberlain'ın talimatıyla 110 bin Alman'ın önünde Berlin

Olimpiyat Stadı'na çıkan sahadaki 22 futbolcu Nazi selamı vermişti. Hitler'in en önemli kurmaylarının önünde Almanya'ya fark atan İngiltere, çok değil 15 ay sonra aynı ülkeye savaş ilan edecekti.

1966'da bugün bile golü tartışılan finalde hat-trick yapan Hurst ilahlaşacak, kupayı kaldıran kırmızı Bobby Moore Sir (solda) olacaktı. Uzatmalarda skor 2-2 iken Hurst'ün şutu direğe vurup çizgiye inmişti. İngilizler golü kutluyor, hakemse kararsızdı. Aslen Azeri, Rus yan hakem Tevfik Bakhramov'un gol kararı tabelayı değiştiriyor, Azerbaycan ile İngiltere arasında dostluk köprüsü kuruluyordu. Hakikaten de 2004 yılında Dünya Kupası elemeleri için Bakü'ye gelen Adalılar, Bakhramov'un adını taşıyan statta önce 1996'da vefat eden hakemin mezarına çiçekler koymuştu. 1970 Dünya Kupası çeyrek finali de ziyadesiyle ses getirmişti. Uwe Seeler, Beckenbauer ve Müller'in golleri Almanya'yı zafere taşımıştı. Girdiği beş seçimin dördünü kazanan başbakan ve İşçi Partisi'nin sembol ismi Harold Wilson'ın, tek kaybettiği seçimi, Almanya'ya yitirilen maça bağlaması iki ülke arasındaki rekabeti ortaya koyuyordu.

1990 Dünya Kupası ve 1996 Avrupa Futbol Şampiyonası'nın yarı finalinde oynanan yakın tarihin iki önemli randevusu da penaltı atışları sonucu Almanya üstünlüğü ile sona ermişti. Ve bugünkü başlama vuruşundan önce 2001'de Münih'te rakibini beşleyerek büyük sükse yapan ve ülke basınının bir bölümüne zafer çılgınlıkları attıran İngiltere'nin galibiyet hanesinde 12, Panzerler'inde 10 duruyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbolun cübbeli adamları

Ali Murat Hamarat 29.06.2010

Dünya Kupası tarihine kara bir gün olarak geçti 26 Haziran 2010. Almanya'nın İngiltere'yi evine yolladığı maçta Lampard'ın direğe çarptıktan sonra içeri düşen ancak gol olarak değer kazanmayan şutuyla, Arjantin'in yıldızı Tevez'in Meksika karşısında ofsayt iken perdeyi açtığı kafa vuruşu Dünya Kupası'nın tozlu sayfalarını aralattı. Zaman içinde kostümleri renklendiyse de, her maçtan sonra 'kara'lıkları tartışılan adamların unutulmazlarını anımsayalım.

Şampiyona tarihinin Uruguay'daki ilk ayağına damgasını finali yöneten Belçikalı Jan Langenus vurmuştu. Her iki takımın da karşılaşmanın kendi topuyla oynanmasını ısrar etmesi üzerine Avrupalı ilk yarıyı Arjantin'in, ikinci devreyi Uruguay'ın meşin yuvarlağıyla oynatmıştı. Herkesin kendi topuyla kazandığı finalde ev sahibi gülerken, golf pantolonlu hakem akıllara kazınmıştı.

Her şey Mussolini için

Kendi evinde düzenlenen 1934 Dünya Kupası'nın iktidarı için önemli bir propaganda malzemesi olduğunu bilen İtalyan faşist lider Mussolini, maçları yönetecek hakemlerle buluşmayı hiç ihmal etmemişti. İspanya ile oynanan çeyrek finalde ilk maç 1-1 bitmiş, bir gün sonra maç tekrarlanmıştı. Sahanın her yerinde İspanyolların yediği meydan dayacağına ses çıkarmayan İsviçreli hakem, İtalyanlara zorla faul olan bir gol attırmış, İspanyolların penaltısını es geçip, bir de gollerini iptal etmişti. Mercet'nin icraatları o kadar hazindi ki futboldan ömür boyu men edilecekti.

1962 Dünya Kupası'nın olaylı Şili-İtalya maçını yöneten İngiliz Ken Aston, belki de o karşılaşmada yaşadıklarının etkisiyle sarı ve kırmızı kart uygulamasına geçilmesi için çalışmıştı. İtalyan gazetecilerin Şili ile ilgili yaptığı bir

haberde, fakirliğin altını çizip ülkenin her yerinde sokak kadınlarının olduğunu yazması üzerine sahada çıkan meydan savaşında dayak yiyen Avrupalılar sahadan atılmıştı.

44 yıl sonra...

Önceki gün, 44 yıl sonra deja vu yaşatan pozisyon, 1966 Dünya Kupası'na damga vurmuştu. 2-2 devam eden finalin uzatma dakikalarında Geoff Hurst'ün Almanların file bekçisi Hans Tilkowski'yi geçen, sonra da direğe çarpıp yere düşen şutunda maçın Azeri asıllı Rus yan hakemi Tefik Bakhramov, topun çizgiyi geçtiğine hükmedip santraya koşmuştu. Kırk yıl sonra topun çizgiyi geçmediğine hükmedildiğinde, İngilizler çoktan eleme maçı için gittikleri Azerbaycan'da, yıllar önce Alman savaş esirleri tarafından yapılan ve sonradan Bakhramov'un adını alan stada ayak basmadan, 1996'da vefat etmiş hakemin kabrini ziyaret etmişlerdi.

1974'te Türkiye yoktu belki ancak hakem Doğan Babacan oradaydı. Türk hakem kupa tarihinin ilk kırmızı kartını çıkarmış, Şilili Carlos Caszely'yi oyundan atmıştı.

1986 Meksika Dünya Kupası'nda İngiltere'yi 2-1 geçen, Arjantin yarı finale adını yazdırırken, Maradona çok konuşulmuştu.

İkinci golünde bütün İngiltere'yi peşine takıp ağları havalandırırken, ilk golünde elini kullanmıştı Peter Shilton'ı aşmak için. Maçın Tunuslu hakemi Ali Bennaceur, pozisyonu süzemeyen belki de tek kişi olmuştu Azteca Stayumu'nda.

1990 İtalya Dünya Kupası'nın yarı finalinde ev sahibi ile Arjantin'in buluşmasına Fransız Michel Vautrot damgasını vurmuştu. Saatine bakmayı unutup penaltılarla bitecek maçın uzatmalarına sekiz dakika eklemişse de hâlâ hakemlik dünyasının yüz aklarından.

Almanya'da yapılan önceki Dünya Kupası'nın yıldızı ise İngiliz hakem Graham Poll olmuştu. Hırvatistan ile Avustralya arasında oynanan maçta Avrupa ekibinin defans oyuncusu Josip Simunic, üç sarı kartı müteakip atılmış, karşılaşmayı yöneten ismin de sayı saymayı bilmediği iddia edilmişti.

Amerika'nın Slovenya'ya attığı nizami golü iptal eden Malili Coulibaly, Lampard'ın vuruşuna kayıtsız kalan hakem dördlüsü ve ofsaytta adeta dinlenen Tevez'i süzemeyen Roberto Rosetti ile yardımcısı belli ki bu kupadan Brezilya'ya yadigâr kalacak.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir sergiden yaşamlar

Ali Murat Hamarat 01.07.2010

Dünya Kupası'nın olanca hızıyla sürdüğü Güney Afrika'da açılan sergilerde ülkenin yıldızları tanıtılıyor. Gölgede kalmış iki futbolcunun günışığına çıkan öyküleri tekrar tekrar anlatılmayı hak ediyor

Dünya Kupası'nda finale yaklaşılrken, Güney Afrika'da açılan sergilerde ülkenin futbol tarihi de anlatılıyor. Avrupa'da profesyonel olarak oynamış ilk siyahî futbolcu olan Steve Mokone'den, yıllarca milli takım kaptanlığını yapan Leeds United efsanesi Lucas Radebe'ye birçok yıldız anımsatılırken, iki hazin öykünün kahramanını özellikle anmalı...

Coventry'de 1950'lerin ortasında top koşturduğu sıralarda, teknik direktörü tarafından sirklerde iş bulması öğütlenen Mokone'den daha başarılı olmuştu Albert Johanneson İngiltere'de. Bir öğretmenin tavsiyesi üzerine geldiği Leeds'te, sol açık dokuz sezon geçirecekti. 1963-64 sezonunda attığı 15 golle takımının birinci kümeye çıkmasında önemli rol oynayan Johanneson, 1965 Federasyon Kupası finali için Wembley'e ayak bastığında, tarih yazılmış, tarih de onu yazmıştı. Dünyanın en köklü futbol organizasyonunda final oynayan ilk siyahî oyuncu olan kanat oyuncusu, Liverpool'un zaferine mani olamamıştı.

1970'te York City'nin yolunu tutan Güney Afrikalı kısa süre içinde futboldan kopuyordu. Sonrasındaysa hayatı yokuş aşağı gitmişti. Kötü giden evliliği boşanmayla noktalanıyordu. Alkole olan düşkünlüğü kısa sürede bağımlılık seviyesine çıkıyor ve dönülmez akşamın ufkunda yalnız başına ölüyordu. Kalbi durmuştu...

Sergide de hatırlanan futbolcunun önemine gelince... O İngiltere'de ırkçılığa karşı göğüs germiş ilk öncülerden biri. Kendisini evinde hissetmesi için maçlarda ayaklarına muz atan Leeds taraftarları, o zamanlar bunların ırkçılık olarak değerlendirilmediğini bugünkü sergide anlatadursun, o sahada en iyi bildiği şeyi yapmaya çalışmıştı.

George Best'in hakkında "Cesur bir adamdı. Çok yetenekliydi. Ayrıca iyi de bir insandı. Bu her şeyden önemli değil mi" dediği Johanneson, Radebe'den 30 yıl önce Leeds United'da efsaneleşmişti. Hikâyesi ne kadar iç burksa da, bir de Eudy Simelane var ki onun hazin öyküsü gözleri yaşartıyor.

Güney Afrika Milli Takımı'nda da forma giyen Simelane, ortasaha oyuncusu olarak görev yapmıştı. Dört küçük takım çalıştırırken, hakemlik sınavlarına hazırlanıyordu. İşte ne olduysa o günlerde oldu. Cansız bedeni bugün adını taşıyan minicik bir köprü olan KwaThema'da bulundu. Defalarca tecavüze uğramış, dövülmüş ve 25 defa bıçaklanmıştı. Sivil toplum kuruluşlarının raporlarına göre bu bir nefret suçuymuştu. Zira lezbiyen olduğunu açıklayan kadına defalarca tecavüz edilerek "iyileştirilmeye" çalışılmıştı, Güney Afrika'daki birçok lezbiyene de yapıldığı gibi.

Katillerinden birisine 32, diğerine 35 yıl hapis cezası çıkarken, diğer iki zanlının davası sürüyor. Bugün Simelane'nin ismi bambaşka bir mücadeleyle özdeşleşiyor. Minicik köprüsüyse insanın nutkunun tutulmasını sağlıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Asırların ötesinde futbol

Ali Murat Hamarat 02.07.2010

Güney Afrika'da çeyrek final heyecanı, bugün iki devin kapışmasıyla demir alacak. Tarihlerinde daha önce dokuz kere karşılaşmış Brezilya ile Hollanda'nın 10. randevusu her zamanki gibi kıran kırana geçecek. Şimdiye kadar oynanan maçların bilançosunda Brezilya'nın galibiyet hanesinde üç, Hollanda'nınkinde ise iki yazıyor, oysaki her iki ülkenin yolu bundan asırlar önce kesişiyor, hem de Avrupalıların üstünlüğünde.

Her şey şeker için

17. yüzyılın başlarında İspanya'dan bağımsızlığını kazanan Hollanda, sömürgeler arıyordu. 1621'de Karayipler için tekel oluşturma yetkisi verilen Batı Hindistan Şirketi, dünyanın dört bir köşesine açılmıştı. Kuzey Amerika'da bugünkü New York City'nin olduğu yerde koloni kuran şirket, Afrika'yla köle, Kuzey Amerika'yla kürk, Güney Amerika'yla da şeker ticareti yapıyordu.

1624'te Brezilya'ya Salvador'dan giriş yapan Hollandalılar, daha fazla toprak işgal ediyorlardı. Amerika kıtasındaki ilk sinagog Recife'de kuruluyor, yerleşik hayata geçiliyordu. Toprakların flora ve faunası listeleniyor, birçok önemli eser veriliyordu. Çıkan savaşlarda topraklarını koruyamayan Hollandalılar, 1661'de Portekiz İmparatorluğu'nun egemenliğini tanıyordu. Kısacık sürede Brezilya'nın mimarisinden sanatına birçok etki bırakan ülkeden aynı topraklara ikinci göç dalgası, on dokuzuncu yüzyılın ikinci yarısında yaşanmıştı. Birinci Dünya Savaşı öncesinde üç binden fazla Avrupalı için, Güney Amerika toprakları yeni bir başlangıç olmuştu. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Katolik Çiftçiler Organizasyonu tarafından örgütlenen üçüncü göç dalgasıyla yine Hollandalılar akın etmişti Brezilya'ya. Adını Hollanda, Amerika ve Brezilya'dan alan 'çiçekçiliğin başkenti' Holambra, bu yeni yerleşimler arasında dikkat çekmişti.

Kupada beraberlik var

Futbola gelecek olursak, ilk defa 1963'te bir hazırlık maçında buluştu hücum futboluyla özdeşleşmiş iki takım. İlk maçta Hollanda gülerken, ikinci mücadele Dünya Kupası'nda oynanmıştı. 1974 Dünya Kupası'na son şampiyon unvanı ile gelen Brezilya, Rinus Michels önderliğinde yazılan Total futbol manifestosu karşısında ne yapacaktı? Golsüz geçen ilk 45 dakikadan sonra, perdeyi Galatasaray'ın yardımcı antrenörü Johan Neeskens açmış, adaşı Cruyff skoru ilan etmişti. Sarı Fare ve şürekâsı finale kadar dümdüz yoluna devam ederken, kupayı Almanya kaldırmıştı. İkinci ciddi randevu ise bu sefer Yeni Dünya'da oynanmıştı.

Brezilya'nın bugünkü hocası Dunga'nın forma giydiği 1994 Dünya Kupası'nın çeyrek finalinde gol perdesini Romario açıyor, Portakalların defansını yaran Bebeto farkı ikiye çıkarıyordu. Forvet, yanına gelen Mazinho ve Romario ile birlikte kundaktaki bebeğini sallıyormuş gibi yapıyor, dünyanın en sevimli gol kutlamalarından biri hayat buluyordu. Bergkamp ile Winter'in golleri Avrupalıları ümitlendirse de Branco'nun frikik golü, sambayı başlatıyordu. Hollandalılar evine dönerken, Brezilyalılar sonradan şampiyon oluyordu.

Bir sonraki büyük buluşma bu sefer yarı finalde gerçekleşecekti. Fransa'da düzenlenen 1998 Dünya Kupası'nın unutulmazları arasına giren maçta son sözün penaltı atışları söylemişti. Şampiyona tarihinin en golcü oyuncusu Ronaldo'ya Kluivert cevap verirken, beyaz noktadan hep ağlayan Portakallar, Galatasaray'a henüz gelmemiş olan Taffarel'e takılmıştı. Piyango Cocu ile yine sarı-kırmızıyla yolu kesişeceklerden Frank de Boer'in ikizi Ronald'a çıkmıştı.

1999'dan beri karşılaşmayan her iki takımın mücadelelerinde Brezilya rakip ağlara 14 gol bırakırken, Hollanda 13 defa Sambacıların filelerini havalandırdı. Her iki ekibin üç maçının 2-2 bittiği düşünülünce, çeyrek final kıyasıya geçecek gözüküyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Onlar için adeta final

Ali Murat Hamarat 03.07.2010

"Meksikalılar Azteklerden, Perulular İnkalardan, Arjantinliler ise gemilerden geldi" der Güney Amerika'nın sakinleri. Hakikaten 1885 ile Birinci Dünya Savaşı arasında üç milyondan fazla göçmen alan Arjantin'in nüfusu, bir anda iki katına çıkmıştı. O Avrupa limanlarından yola çıkıp Buenos Aires'te demirleyen gemilerden binlerce Alman inmişti. Bu tanıma Avusturyalılar, Macarlar, Yugoslavlar, Polonyalılar, İsviçreliler de giriyordu.

Almanca konuşulan topraklardan beş dönemde akın olmuştu Güney Amerika ülkesine. 1827'de Buenos Aires'te bir Alman kolonisi kurulurken, 1870'ten Birinci Dünya Savaşı'nın sonuna kadar gelen 100 bin kişi,

Arjantin'in gelişmesinde etkili olmuştu. Açılan okullarda yetişen çocukların sayısı giderek artıyor, bunlar toplum yaşamında önemli rol alırken Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra gemilerden inenlerin sayısı giderek artıyordu.

Arjantin'deki okulların sayısı 59'dan 176'ya tırmanırken, göçmenler kimliklerini korumak için çalışıyordu. İsviçrelilerin kurduğu günlük gazete, Naziler'den kaçmak için 1933'ten sonra ülkeye ayak basanların can simidi oluyordu. Beşinci dalga ise tamamen tersten geliyor, İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminden sonra içlerinde birçok önemli Nazi'nin bulunduğu 12 bin kişi kıta değiştiriyordu.

'Ölüm meleği' lakaplı doktor Josef Mengele hiçbir zaman yakalanamazken, Hannah Aredt'in "fazlasıyla normal, ortalama, sıradan bir devlet memuru" olarak tanımladığı Nazi Almanyası'nın Yahudi politikalarından sorumlu Adolf Eichmann yakayı burada ele vermişti.

Devlet başkanı bile Alman

Bugünkü Arjantin nüfusunun onüçte birini oluşturan Alman kökenlilerin arasından bir önceki Devlet Başkanı Nestor Kirchner'in de çıktığı düşünülünce, bu azınlığın önemi daha bir ortaya çıkıyor. Koltuğunu eşine devreden Kirchner'i bir tarafa bırakıp futbola dönmeli...

İki takım tarihlerinde 18 defa karşılaşırken, Güney Amerikalıların üstünlüğü dikkat çekiyor. Bugüne kadar oynanan maçlarda Arjantin sekiz defa gülerken, Almanya beş defa kazandı. Tangocular 25 gol atarken, Panzerler fileleri 23 defa havalandırdı.

İlk randevu 1958 Dünya Kupası'ndaydı. Almanlar için pek kolay lokma olan Arjantinliler, sekiz yıl sonraki buluşmada, adeta sahada kan döküyordu. 90 dakikanın sonunda gol atılmazken, Tangocular neden o yıllarda "hayvanlar" olarak nitelendirildiklerini ispatlıyordu.

Finaller geçidi

1986 Dünya Kupası'nın finalinde buluşmuştu Arjantin ile Almanya. Meksika'ya damgasını vuran Maradona, çeyrek ve yarı finalde İngiltere ve Belçika'ya aynı tarifeyi uygulamıştı. Rakip filelere ikişer gol bırakan maestro, Shilton'ı eliyle avlarken lakabını almış, yarı finalde resital vermişti. Futbol ilahını tutma görevinin verildiği Lothar Mattheaus, dört yıl önce Buenos Aires'te oynanan hazırlık maçında gösterdiği inanılmaz performansı tekrarlayabilecek miydi?

Arjantin ise, 1982'deki maçta beş kilo veren ancak Maradona'ya ikili mücadele kaybetmeyen Panzer hakkında sonradan, "Karşımda oynayan en iyi futbolcuydu" diye otobiyografisinde yazacak Tanrı'nın Eli'nin ayağına bakıyordu. Fenerbahçe yollarına düşmesine daha birkaç yıl olan Schumacher'in ikramını geri çevirmeyen Brown, perdeyi açarken, Maradona'nın bugünkü düşmanı Valdano farkı ikiye çıkarmıştı. Rummenigge ve Völler'in golleri tabelayı eşitlerken, bütün final sahada görünmeyen Maradona'nın pasıyla Burruchaga, Dünya Kupası'nı Arjantin'e getirmişti.

1990 İtalya Dünya Kupası'nın yine sonunda buluşmuştu iki ülke. Napoli'yi arada şampiyonluğa taşıyarak Çizme'de yaşanan en büyük peri masallarından birine imza atan Arjantinli maestroya tapan şehir, ona olan borcunu yarı finalde ödemişti, hem de kendi ülkelerine karşı. Tek taraflı geçen finalde kazanılan penaltıyı köşeye bırakan Andreas Brehme, Almanya'yı havalara uçururken, Maradona'yı da gözyaşları içinde bırakmıştı.

İki ülke 2005'teki Konfederasyon Kupası'na kadar hazırlık maçlarını mesken tutuyordu. Oradan çıkan beraberlik, yine Almanya'nın düzenlediği 2006 Dünya Kupası çeyrek finalinin 90. dakikasının sonunda da tabelada yazmıştı. Ayala'nın kafasına Klose cevap verirken Pekerman, Messi'nin kulübede turşusunu kurmakla meşguldü. Penaltılara kalan maçın sonunda yarı final vizesi ev sahibinin olurken, tecrübeli eldiven Jens Lehmann kahramanlaşmıştı. Kaleci antrenörü Andreas Köpke'nin yazdığı kâğıttan kopya çeken deneyimli file bekçisi, iki penaltıyı kurtarmıştı.

1 milyon avroluk kâğıt

Çocuklar yararına 1 milyon avroya satılan o kâğıt parçası, bugün Alman Tarih Müzesi'nde dursun, bu yılın başında Münih'teki son hazırlık maçında bu kez Arjantin kazanmıştı. İki kere finalde raksetmişlerin Afrika kıtasında bugün yapacağı ölüm valsı heyecanla bekleniyor. Sanki her iki takımın ortak geçmişleri, futbolseverlere muhteşem bir maç vaat ediyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Alman futbol destanı

Ali Murat Hamarat 04.07.2010

Güney Afrika'da futbol şöleni... Daha önce iki Dünya Kupası finalinde karşılaşmış Arjantin ile Almanya bu sefer son sekizde buluşuyor. Bir tarafta turnuva boyunca tango yapan Güney Amerikalılar, diğer köşede ise ülkenin içindeki bir zamanların ötekilerinden müthiş renkli bir takım yapmayı başaran Avrupalılar. İşte bu uyumun mimarı Löw, belki de tarihin en eğlenceli Almanyasının altına imzasını atarken, o iki finalde de sahne almış mevkidaşı Maradona'nın bütün tercihlerine rağmen şimdilik şampiyona performansı göz dolduruyor.

Özbek hakemin düdüğüyle demir alan heyecan fırtınası golle başladı. Rakibine karşı daha önce oynadığı 18 maçta sadece beş defa dış geçirebilmiş Panzerler, Schweinsteiger'in ortasına kafayı çakan Thomas Müller ile öne geçti. Hollandalı van Gaal'in Bayern Münih'teki prensi yine yapmıştı numarasını. Bugünlerde koltuğu sallanan Başbakan Angela Merkel de dahil olmak üzere Almanlar ayaktaydı.

Futbolun mesihi Messi'nin ilk defa 8.dakikada topla buluştuğu maça fırtına gibi başlayan Panzerler, Müller'in getirdiği, Klose'nin bitiremediği pozisyondan sonra biraz kabuğuna çekiliyordu. Higuain, Messi ve Tevez ile gelen Maradona'nın öğrencileri ilk yarı boyunca damaklarda hep eksik bir tat bırakıyordu. Cılız ataklarda ise yaptığı hatalarla Schalke'yi 50 küsur yıl sonra gelecek lig şampiyonluğundan eden Neuer, kalesinde güven veriyordu. Önce ABD, ardından İngiltere, en son da Brezilya'yı kurutan Rolling Stones'un beyni Mick Jagger görüldüğünde de her iki takımın taraftarları "Eyvah!" diyordu.

İkinci devreye Arjantin hızlı başladı. Çiçeği burnunda Real Madridli Di Maria'nın biraz silkinmesi, Güney Amerikalıları kendine getirmiş gibiydi. Birçok enstantanede bir arada görüntülenen Tevez- Mertesacker buluşmalarından birinde Arjantinlinin volesi Almanın burnunda erimişti.Yere düşse de mücadelesini bırakmayan Müller'in kaçırdığı Podolski, 68'de Klose'ye 'al da at' demişti.

Almanya gole doymuyordu. Sahanın Müller ile birlikte yıldızı olan Schweinsteiger'in bulduğu Friedrich, 74'te farkı üçe çıkarıyordu. Milli takımdaki ilk golünü atan stoper, bu iş bitti derken, skoru Klose ilan ediyordu. Son anlarda gelişen kontratakta, Mesut Arjantin ceza sahasında sıkıntıdan bir de kahve söylemiş Klose'nin sağ

pabucunu bulduğunda, Arjantin 4.0 şiddetindeki depremle sallanıyordu. Almanya'da ise biralar su gibi akıyordu... Bu sonuçla rakibini hallaç pamuğu gibi atan Panzerler, adını yarı finale yazdırdı. Güney Amerikalılara gelince... Belli ki onlar evlerine döndüklerinde yanık tangolar dinleye

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İspanya böyle istedi

Ali Murat Hamarat 08.07.2010

Dünya Kupası'nda finale bir kalmış, Hollanda rakibini bekliyor. Bir köşede Güney Afrika'nın Wunderteam'i (harika takım) Almanya, diğer yakada son iki yıldır cümle alemini titreten İspanya. Çok değil iki yıl önce Avrupa'da final oynayan iki ülke bu sefer Durban'da buluşuyor. Hollanda'yı 32 yıl önce dünya ikinciliğine taşıyan Avusturyalı Ernst Happel'in adını taşıyan stadyumda yapılan EURO 2008'in finalinde gülen 'Yeniköy Kasabı' Del Bosque'nin öğrencileri, rövanşı vermek istemiyor. Boğalar, tutuk başladıkları hattâ biraz da 'Alman'laştıkları turnuvada tarih yazmayı hedefliyor. Neredeyse katıldığı tüm şampiyonalarda turnuva takımı lakabını alan rakipleriyse gerçekten 'Panzer'leştikleri Afrika kıtasında, bütün ötekilerin gücüyle bambaşka bir varoluş sınavından geçiyor. Ve o Mannschaft'ta (takım) Polonya asıllı Klose dışında hiçbir yabancı uyruklu, Alman Milli Marşı'nı söylemiyor. Aşırı sağ Almanya Milliyetçi Hareket Partisi'nin (NPD) mahkemeye gömülen ırkçı "Beyaz, sadece formanı rengi değildir" söyleminin zihinlerden de kazınması için bu takımın başarısı hayati önem arz ediyor.

Başbakan Zapatero evinde kalırken, İspanyol devlet erkanını temsil etmek kırmızıyla sarıyı harmanlayan Kraliçe Sofia'ya düşmüştü. Nadal'ın bu yılki Roland Garros zaferini de Paris'te yerinden takip eden Sofia, 6. dakikada heyecanlandı. Del Bosque'nin kulübede turşusunu kurduğu Pedro'nun ara pasıyla buluşan David Villa, Neuer'e takılmıştı. Hemen akabinde Iniesta'nın ceza sahasına sıkıştığı mermiye kafa uzatan Puyol, çerçeveyi bulamamıştı. İlerleyen dakikalarda denge sağlanırken, ilk yarının sonlarında Mesut'un yerde kaldığı pozisyonundan penaltı çıkmayınca soyunma odalarına golsüz eşitlikle gidilmişti.

İkinci devre Xabi Alonso'nun mesafe tanımaksızın çektiği şutlarla başlıyordu. 57'de Almanya kalesine esen fırtınada, ilahlar sahne alıyordu. Xabi'nin topuk pasıyla buluşan Iniesta, yerden sert kesiyor, Villa yetişemiyordu. İspanya bunaltıyor ancak fileler havalanmıyordu. Löw'ün öğrencileri 68'de tehlikeli geliyor, Podolski'nin ortasına vuran Kroos'a Casillas hayır diyordu.

73'te tabela değişti. Kornere kafayı çakan Puyol, Boğaları öne geçirmişti. 81'de defansın arkasına kaçan Pedro, kahraman olmayı denemek yerine pas verse Almanya'nın işi bitecekti; Barça'nın yıldızı bir çuval inciri berbat etmişti. Kalan dakikalarda gol olmayınca, İspanya istediğini almıştı. Yıllarca mazlumlardan güçlülere, birçoklarının ahını alan Almanlar ise belki de bedduaların kurbanı olmuştu.

Pazar günkü finalde Hollanda ya da İspanya'dan biri tarihinde ilk defa şampiyon olacak. Bu arada Almanya'da mukim ahtapot Paul yine bildi ya sözün bittiği yerdeyiz. Acaba o heyecanı yaşamadan Paul'e mi danışsak... O nasılsa sonucu önceden görüyor!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Alemin kralı İspanya

Ali Murat Hamarat 12.07.2010

Afrika'nın düzenlediği ilk Dünya Kupası'nda final günü. Bir tarafta Avrupa şampiyonu apoletli İspanya, diğer köşede iki kez final görmüş hüzünler abidesi Hollanda. Taraflardan biri tarihte ilk defa alemin kralı olacak, diğeri ağlayacak...

Yüzyıllar önce savaşımış iki ülke, öyle bir coğrafyada buluşuyor ki... Onaltıncı yüzyılda İspanyol imparatoru II. Felipe'nin uyguladığı baskıya karşı ayaklananlar, 1579'da Hollanda'nın temelini atmıştı.

Portakallar, İspanya ile savaşlarını çağrıştıran milli marşı Güney Afrika'da söylüyor, yıllarca akrabalarının tahakkümü altında tuttıkları topraklarda. Hollanda kökenli Boerlerin, kenardaki De Boer'e selamlar, yarattığı ırkçı Apartheid rejiminin yıllarca kasıp kavurduğu ülkede iklim son 20 yılda değişse de yaşananlar belleklere kazınmış duruyor. Robben bütün dünya için bir futbol sihirbazıyken, Güney Afrika'da özgürlük savaşçılarının yıllarca işkenceye uğradığı ada oluyor. O adanın siyasi mahkumlarından Jakob Zuma'nın seremonide Hollandalıların elini sıkması bambaşka bir anlam taşıyor. O insanlığın unutulduğu toprak parçasında, futbol ekseninde yazılan umut öyküsünde hakemlik de yapmış bugünün Devlet Başkanı keşke ilk düdüğü çalsaydı derken maç başlıyor.

İspanya'nın temelini oluşturan Barcelona'nın futbol kültürünü yaratan Hollandalı Cruyff'un gurur duyabileceği finale Boğalar hızlı başladı. Ramos'la tehlikeler yaratan Del Bosque'nin öğrencileri, İspanya kazanır diyen ahtapot Paul'ü haklı çıkarmaya çalışıyordu. Derken 25 maçı yenilmeyen Hollanda'nın sertliği artırmasıyla birden oyun kör dövüşüne dönüyor; sokakta yapılsa, cezası beş yıldan başlayacak hareketler sadece sarı kartla cezalandırılıyordu. Tempo düşüyor, ilk yaradan gol çıkmıyordu.

62'de sezonun üç kupalı altın adamı Sneijder'in attığı harika pasla buluşan Robben, Real Madrid günlerinin hatırına olsa gerek, Jabulani'nin sadece finalde tanıştığımız kuzeni Jobulani'yi Casillas'a nişanlamıştı. Navas'ın sert ortasını geçiren Heitinga, Villa'nın önüne atlayarak mutlak bir golü engellemişti. 82'de Iniesta tam golü atacakken müdahil olan Sneijder, 'ben dünyanın en verimli oyuncusuyum' demiş, uzatmalara gidilmişti.

Iniesta'nın Villa'ya ver diye topu uzattığı Fabregas, nafile kahraman olmaya kalkıyordu. Hemen akabinde Mathijsen kornere gelen topta altı pastan çerçeveyi bulamıyordu. Dakikalar 116'yı gösterirken tarih yazılıyordu. Fabregas'ın bulduğu Iniesta, Paul'ün de dediği gibi şampiyonu ilan ediyordu.

Dört yılda bir gelen futbolun ramazanı böylece bitti. Kitasının en büyüğü artık terfi etti, alemin kralı oldu. Hollanda'ya gelince... Onların gözyaşları her şeyi anlatıyor. Ancak bu ülkede kazanmamaları sanki biraz da takdir-i ilahi kokuyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslan terlemedi bile

Ali Murat Hamarat 06.08.2010

Fenerbahçe'nin Şampiyonlar Ligi'ne havlu atmasından sonra gözlerin çevrildiği Galatasaray, Belgrad deplasmanına ayak basıyor. Avrupa sınavlarında göz doldurmayan üç büyüklerden, ilk maç sonrasında en fazla yerden yere vurulanı, kâğıt üstünde zayıf görünen rakibinin karşısına mutlak galibiyet parolasıyla çıkıyor. Zaten aksi bir sonuçta mercan formalılar, annelerinin ligine dönüyor.

Hızlı başladı bir zamanların sarı-kırmızılıları. 3. dakikada Savunmanın gerisine sarkan Arda, biraz dikkatli olsa, OFK üç dakika içinde ikinci kere santra yapacaktı. Hemen akabinde Serdar Özkan bir önceki pozisyonun karbon kopyasında hayran hayran topu izlerken kaleci Saranov'a yakalandı. 11. dakikada kullanılan kornere

fileler havalandı. Serdar Özkan kesti, Hakan Balta aşırdı, Mustafa Sarp bitirdi. Geçen sezonun ilk yarısında adı gizli golcüyü çıkan Sarp, yine arka direkte bitmişti.

22'de tabela yine değişti. Mustafa Sarp orta sahada ekmeğini taştan çıkarıyor, attığı nefis pası taraftarın sevgilisi Kewell bitiriyordu. 32'de Galatasaray defansı uykuya dalıyor, savunmanın arkasına kaçan Nikolic, üstüne gelen topu buyur eden Aykut'un yardımlarıyla fileleri buluyordu. Birkaç dakika sonra kabul günü düzenleme sırası Hakan Balta'ya geliyor, onun yanından yürüyerek geçen Belgradlılar, kalesinde devleşen Aykut'u geçemiyordu...

İkinci devreye kürekleri aheste çekerek başlayan Aslan, 56'da bir mucizeye imza attı. Taç atışlarını rakibe teslim etmesiyle ünlü camia, bu sefer penaltı çıkarmıştı. Belgrad eksilirken, beyaz noktanın başına geçen Kewell, Cimbom'u rahatlatmıştı. Hemen sonrasında gelişen kornerde mermi kıvamındaki topa kafasını uzatan Sabri, Hızır lakabını almıştı.

71'de yeni transferlerden Pino nefis uzatıyor, Arda'nın fizik kurallarıyla dalga geçtiği aşırma vuruşu fileleri havalandırıyordu. Fiipovic'in direkte patlayan muhteşem şutu hafızalara kazınırken, Aslan 81'de beşliyordu. Sabri'nin ortasına ayağını koyan hazırlık maçlarının gol makinesi Mehmet Batdal, resmen siftah yapıyordu.

Galatasaray bu farklı galibiyetle aradığı morali buldu. Belgrad'daki bu ter idmanını çabuk unutup ileriye bakmalı. Diğer maçlar bu kadar kolay olmaz!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aradığınız Aslan'a ulaşamıyor

Ali Murat Hamarat 15.08.2010

Futbolun ramazanı Dünya Kupası'ndan sonra hoşgeldin Spor Toto Süper Lig! Önce Güney Afrika'daki turnuva, ardından yazın ortasında başlayan Avrupa mesaisi. Meşin yuvarlaksız geçen günlerin sayısı pek azalmış. Yetmezmiş gibi bir de üzerine yeni getirilen haftada dört güne yayılan lig programı düşünülünce, sahada sergilenecek performans önem kazanıyor. "Ya sev ya terk et" denme tehlikesi bir tarafa, kalite yükselmezse aşkımızdan bıkmamız olasılığımız çok da uzak gözüküyor...

Bir tarafta Sivasspor, diğer yakada Galatasaray... Yepyeni bir maraton, yeni heyecanlar derken Mustafa Kamil Abitoğlu'nun ilk düdüğü geliyor, 2010-2011 sezonu başlıyor.

3. dakikada tehlikeli geldi ev sahibi. Cihan'ın Şam'a giden şutu Neill'den sekip Halep'e yönelince, kaleci Aykut'un terlemesi gerekmişti. 7'de tabela değişti. Neill'in kaçırdığı Arda, attığı milimetrik pasla Mustafa Sarp'ın arka direkte yaptığı koşuyu ödüllendirmişti.

Bir duran topta Kewell'in kafası dışında etkili gözükmeyen Cimbom geriye fazlasıyla yaslanınca, rakibinin üstüne yüklenen Sivas 42'de skoru eşitliyordu. Mehmet Yıldız'ın yerde kaldığı pozisyona faul çıkıyor, Ceyhun'un ortasında Zita fileleri buluyordu. Bu golle tansiyon bir anda yükselmışti. Krem formalıların aşırı gerginliği ilk yarının son dakikalarına damgasını vururken, Kewell'in şutunu harika çıkaran Ramovic, devre arasına eşitlikle gidilmesini sağlamıştı.

İkinci devrede top bir o, bir bu kaledeydi. Sakatlığı nedeniyle geçen sezonun büyük bölümünde forma bulamayan Mehmet Yıldız'ın tekrar parlar gibi görüntüsü Sivas'a bir vites artırmıştı. 60'da Hakan'ın baltalaştığı pozisyonu sürükleyen Ceyhun'un bulduğu Cihan, köşeyi bulmuştu: 2-1.

Mehmet Batdal'ın oyuna girmesiyle birlikte hareketlenen Aslan, kalan dakikalarda son koz olarak Baros'u sahaya sürüyordu. İlerleyen dakikalarda Ceyhun çok istediği gole kavuşamazken, Sivas sezona galibiyetle başlıyordu.

Bu mağlubiyet çok konuşulacak. Tercihlerinden çok sahadaki kabadayılığıyla dikkat çeken Rijkaard'ın işi çok zor gözüküyor. Sanki Hollandalı hoca, artık gün sayıyor...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Celladın adı Ergic

Ali Murat Hamarat 23.08.2010

Süper Toto Süper Lig'de pazar mesaisi... Zirvenin olağan şüphelerinden Galatasaray, son şampiyon Bursa'yı ağırıyor. Beşinci büyük iddiasında Timsah, Süper Kupa'yı Trabzon'a yitirse de kaldığı yerden devam ediyor. Rakibine gelince... Ligin perdesinin indiği mayıs ayından beri bu sezonun planını yapamadığı görülen Cimbom'un gerek Sivas gerek Karpaty maçlarında çizdiği tablo ürkütüyor. Görünen köy kılavuz istemiyor, transfer diye bağırان takımın ayrıca ruhunu da yitirmekte olması dikkat çekiyor. Ya Galatasaray eldeki malzemenin yer yer yetersizliğine rağmen savaşıacak ya da şu iki karşılaşmadaki gibi dişleri dökülmüş Aslan misali kaderine razı olacak.

18 yıldır rakibine İstanbul'da kaybetmeyen ev sahibi iyi başladı. Sağlı sollu duran toplanla dolu üç dakikalık sekanstan gol çıkmasa da Sami Yen heyecanlanmıştı. Golü bulmak ise orta sahayı 15'te geçen Bursa'na nasip oldu. Aslan'ın sol kanadından gelen Volkan Şen kesti, kaleci Ufuk Neill'in anlaşmazlığı liginin belki de tek Marksist futbolcusu Ergic'e asist olmuştu!

İlerleyen dakikalarla birlikte pozisyonlar birbirini kovalıyordu. Mustafa Sarp, Kewell'in indirdiği topta attığı çalımdan başı dönmüş olacak, şutu çekemiyordu. Aynı futbolcunun 'al da at' dediği Bursa, ikramı geri çeviriyordu. Yine bir duran toptan gelen Aslan'da 'akıl adam' Neill bırakıyor, bomboş Baros'un ayakları birbirine dolanıyordu. Uzatmalarda Volkan Şen'e çıkmayan, Baros'a da sanki eksik çıkan kart akıllara kazınırken ilk yarının son düdüğü geliyordu.

İkinci devre Galatasaray yüklenmeye çalışırken, Bursa geriye yaslanıyordu. Sercan-Volkan ikilisi 62'de tehlikeli geliyor, Ufuk çıkarıyordu. Hemen akabinde Baros, Barış'ın getirdiği topa altıpastaki dokunamıyordu.

82'de fark iki oldu. Adorno Ergic'in şutu Neill'dan sekmiş, Ufuk'u ters ayakta yakalamıştı. Kalan dakikalar adeta tefererruattı. Timsah son 18 yıl sonra İstanbul'da Aslan'ın bileğini bükerken, Ali Sami Yen'deki karamsar hava, her şeyi anlatıyordu. Belli ki ilerleyen günlerde Florya civarında çok kelle uçacak!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aydınlıktan bitkisel hayata

Ali Murat Hamarat 27.08.2010

Aslanlar Ukrayna'da buluşmuş... Bir tarafta İstanbul, diğer yakada Lyiv'inkiler. Sezona facia gibi başlayan sarı-kırmızılılara bir çelme de Ali Sami Yen'den 2-2'lik beraberlik koparmış yeşil-beyazlılar atmak istiyor.

Koltuğu sallantıda olan Rijkaard'ın öğrencileri pek bir durgun başladı maça. Hayır sahada öyle bir hava vardı ki birçok futbolcu 'buraya neden geldik' der gibiydi. Maçı geçen ay Fenerbahçe ile oynanan Gurbet Kupası'nda Galatasaraylıların öfkesini kazanmış Alman hakem Kinhöfer de yönetmese, Cimbom için artı bir motivasyon da olmayacaktı sanki. Kör dövüşü gibi geçen ilk yarının ortalarından itibaren rakibini yoklayan Karparty, son bölgede başarısızdı. 34'te Fedetskiy'in vuruşunda Ufuk kalesinde güven verirken, Baros'un kornerde biten atağı dışında İstanbul'un Aslanları bir pozisyona girememişti koskoca 45 dakikada. Onun yerine hakemle girilen diyaloglar düşündürücü hattâ ürkütücüydü.

60'da Hakan getirdi, Barış bitiremedi. Akınları olgunlaştırmak için Arda'nın ayağına bakan sarı-kırmızılılarda kaptanın formsuzluğu dikkat çekiyordu. 72'de Ukraynalı Aslanların bir kişi eksik kalmasıyla umutlar, bir nebze de olsa yeşeriyordu. Arda ve şürekâsı hayal kırıklığı yaratırken, 90'da gol geliyordu. Kaptanın pasında Tubic'in ayağı kayıyor, top önünde biten Aydın fileleri buluyordu. Uzatmalarda bir küsur sezondur mazisini arayan Hakan Balta soyadıyla müsemma olurken, Fedetskiy komadaki Aslan'ın fişini çekiyordu.

Ukrayna'dan İstanbul'a gelen şok soğuk hava dalgasının Florya'da kıyamet koparacağı kesin. Peki çanlar sizce kimin için çalıyor?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dikmen'in aşkıyla

Ali Murat Hamarat 27.09.2010

Ligde pazar mesaisi. Bir tarafta Galatasaray, diğer köşede Fener'in belalı İstanbul Büyükşehir Belediye. Sezona facia gibi başladıktan sonra üç maçlık bir galibiyet serisi yakalayan Cimbom, seyircisinin önünde yine kazanmayı hedefliyor. Belediye ise her zamanki gibi çalışıyor dedirtmek istiyor. Efsane Metin Oktay'ın ölüm yıldönümünde oynanan Gaziantep maçına 'Taçsız Kral'ın ölümsüzleştiği parçalı formayla çıkmayan ev sahibi eleştirilere kulak vermiş olacak, iki yıl önce 27 eylülde kaybettiği UltrAslan'ın lideri Alparslan Dikmen için Sami Yen'in çimlerine ayak basarken, Galatasaray gibi görünüyor.

Fırtına gibi başladı Aslan. 2. dakikada Cana'nın müthiş pasıyla Hasagic ile karşı karşıya kalan Baros, topu rakibine nişanladı. 5'te Serkan Kurtuluş'un ortasına kafayı yapıştıran Çek golcü, en iyi bildiği işi yaparak kendisini affettirmişti. 11'de yine sağdan geldi ev sahibi. Ali Turan ile işlememeye mahkum olan sağ kanata renk katan Serkan'ın bulduğu Çek forvet altıpasta tam topu kontrol etmişti ki araya giren Rızvan meşin yuvarlağı elleyince penaltı kazanılmıştı. Beyaz noktanın başına gelen Baros, kendisinin ve takımının ikinci golünü atmıştı.

Aslan'ın frene basmasını fırsat bilen Belediye, çalışmaya başlıyordu. Rızvan'ın kanadından ataklar geliştiren ekipte eski Beşiktaşlı İbrahim Akın, attığı çalımlarla baş döndürüyordu. 41'de gelişen kontratakta Aydın Baros'u görüyor, tabela muhteşem bir şekilde değişiyordu. Topu kontrol etmeye çalışırken düşen yıldız, yerde vurduğu voleyle bu işlerin ustası Ibrahimovic'e nazire yapıyordu.

İkinci yarı karşılıklı ataklara sahne oldu. İbrahim önüne düşen ikramı elinin tersiyle iterken, Misimovic bomboş durumda Hasagic'e çalıştı. Üç farklı üstünlüğe rağmen kontra yemeyi başaran Aslan, İskender'in dağlara taşlara giden vuruşunu sadece izledi. Tribünlere de çöken rehavet, 66'da tabelayı değiştirmişti. Serbest atışta unutulmuş Tum, kafayı vurmuştu.

İbrahim'in şutunda ev sahibinin kalesine yerleşen melekler hemen orta çizgiyi geçiyor, Misimovic'in vuruşunda Hasagic'i öpüyordu. Kanguru ortaklığında Kewell'in ortasına voleyi patlatan Neill, direği sarsıyordu.

Aslan tedirgin başladığı maçı rahat bitirdi. Belki de uzun zamandır eksik olan inanç bulunmuştu, hem de artık vedaya hazırlanılan Sami Yen'e can verenlerden birinin ölüm yıldönümünde.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ağır sıklet Kartal

Ali Murat Hamarat 01.10.2010

Avrupa Ligi'nde ikinci akşam... Beşiktaş, Rapid Wien'e konuk oluyor. Bir zamanlar dünyayı titretmiş iki imparatorluğun varisleri sahada buluşadursun, akıllara ister istemez Viyana kapılarından iki kere dönen Osmanlı geliyor. Malum kâğıt üstündeki favori olan kazansa, atılacak başlıklar klişe olacak, tarih kitaplarından kopacak.

Aston Villa'yı eleyerek gruplara kalan Viyana'nın yeşil-beyazlıları, karşılaşmanın 'Eski Kıta'da Türklerin en fazla yaşadığı şehirlerden birinde oynanmasını fırsat bilmiş. Bir zamanların işçi sınıfının buluşma noktası, hasılat için 18 bin kişilik asıl yuvası Gerhard Hanappi'den kopmuş, üç katı kapasiteli Ernst Happel'e taşınmış. Yani, Rapid'in efsanelerindenken, jübilesini yaptıktan sonra başladığı mimarlıkta yaşamını adadığı takımın stadını inşa ederek tarihe geçen Hanappi'den, Avusturya'nın dört ülkede zafere ulaşmış, özgeçmişinde iki Şampiyon Kulüpler Kupası yazan dünyaya armağan ettiği en önemli futbol adamı Happel'e...

Zamanın ruhu yine kazandı derken taraflar üçer Türk hakkıyla maça başlıyordu, tabii sonradan vatandaş olan Aurelio'yu saymazsak. Oyunda kaldığı sürece sol kanatta dans eden Quaresma 11'de nefis süzülüyor, ayağının içiyle yay çizdirdiği top direktte patlıyordu. Portekizli yıldızın sakatlanmasıyla birlikte yürekler ağza gelirken, Kartal uzaktan şutlarla sonuç arıyor, Hilbert ve Tabata kaleciyi yokluyordu.

İkinci devreye fırtına gibi girdi ev sahibi. Fasulye sıırğı Nuhü'nün zorlamaları 50'de gelen golün habercisiydi. Rapid'in Türklerinden Yasin Veli'yi, o da direğin yardımıyla fileleri bulmuştu. 55'te skora denge geldi. Kartal'ın ciddiyeti elden bırakmayan, son haftaların en formdaki adamı Ernst'in pasında kaleci Hedl kabul günü düzenlemiş, karizmatik Portekizlinin yerine giren Holosko, ikramı reddetmemişti.

Arka arkaya pozisyonlara giren Slovak oyuncu pas vermek yerine vurmaya deneyince olmuyordu; direk dövmekle, kaleci şişirmekle tabela değişmiyordu. 62'de Tabata'nın milimetrik pasını alan Bobo, Holosko'ya gol nasıl atılır dersi veriyor, siyah-beyazlıları öne geçiriyordu.

67'de futbol tarihinin en karizmatik isimli figürü oyuna dahil oldu. İkinci Viyana Kuşatması'nın yüzylından yadigar soyadıyla sahaya ayak basan bir zamanların korkulu santrforu Jan Vennegoor of Hesselink 84'te sahne aldığı anda, kalesinde devleşen Hakan, adeta üç puanı müjdelemişti.

Kalan dakikalar başka gol getirmeyince Kartal istediğini aldı. Yalnız birisinin Holosko'ya futbolun takım oyunu olduğunu hatırlatmasında fayda var!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Herkesten önce o vardı

Ali Murat Hamarat 08.10.2010

Tarihî maça sayılı saat kaldı. Milliler Berlin Olimpiyat Stadı'nda Almanya'nın karşısına çıkmaya hazırlanırken, pek de bilinmedik bir öykünün kahramanını anlatmalı, elli yıl önce bu ülkeye yerleşen ilk Türkü...

1935'te Aydın'da doğan Coşkun Taş, kısa sürede şehrinin takımı için top koşturmaya başlamıştı. Özel izinle büyüklerle futbol oynayan çocuk, bir taraftan da okumak istiyordu. Liseyi bitirir bitirmez 1951'de Beşiktaş'a imza atan genç yıldız, bir yandan da üniversitede dirsek çürütüyordu.

Ertesi yıl ilk defa milli olmuştu sol bek. Henüz 19 yaşındayken 1954 Dünya Kupası'na giden kadronun bir parçası olan Aydın'lı delikanlı, 1959'a kadar Beşiktaş'ta görev yapmıştı. Sonradan hayatının kararını vermiş ve Köln'e bir mektup yazmıştı. Alman kulübünün başkanı Franz Kremer'den gelen cevap üzerine uzun bir yolculukla varmıştı yeni adresine.

Birinci Dünya Savaşı sırasında Almanya'da çalışırken gözünü kaybeden babasının ayak izlerini takip ederek bu ülkeye giden ikinci aile bireyi olmuştu 24 yaşındaki genç. Elden düşme arabası ve ek işiyle pek mutluydu. Kısa sürede takıma uyum sağlamış, formayı kapmıştı.

1960'ın şampiyonluk maçına kadar devamlı sahne aldı. Frankfurt Waldstadion'da kaybeden onbirin içinde yoktu. İddialara göre başkan finalde sadece Almanların oynamasını istemişti.

Aylar sonra antrenörü Oswald Pfau'dan acı gerçeği öğrenen Almanya'daki ilk Türk futbolcu, yıkılmıştı. İdmanlara gitmek bile istemiyordu. Giderek işine konsantre oluyor, futboldan uzaklaşıyordu.

İkinci yılının sonunda kulüpten ayrılmaya karar veren Taş, Köln'de kalmak istiyordu. Kendisine en fazla bir yıl süre biçerken ikinci kümedeki Bonner'e transfer olan oyuncu, kendisine kısa sürede bambaşka bir dünya kuruyordu. 1962'de Köln'deki Ford fabrikasından teklif aldığı anda, dünyalar bir mânada onun olmuştu. 30 yılı aşkın sürece Ford'da görev yapan Taş, 4 Haziran 1959'da Köln'e ilk adımı attığında, şehirde konsolosluk görevlileri dâhil 18 kişi yaşıyordu.

Coşkun Taş bugün 75. yaşında. Könlü olmaktan gurur duyadursun, biz onu yine Almanlar sayesinde keşfediyoruz. Yıllarca futbol tarihimizin şahikası olarak görülen 1954 Dünya Kupası'na katılan takımın oyuncularından biri kendi imkânlarıyla Köln'ün yolunu tutup orada bambaşka bir hayat kurmuş, haberimiz bile yok. Başlama vuruşu öncesinde biraz da spor kültürü bakımından çuvaldızı kendimize batırmalıyız sanki...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bursa dostluk dinlemedi

Ali Murat Hamarat 25.10.2010

Ankara'da kardeşler buluşmuş, tribünlerde bayram havası... Geçen hafta dönülmez akşamın ufkunda Galatasaray'ı dörtleyerek Rijkaard'ı evine gönderen Ankaragücü, beşinci büyük olma iddiasındaki Bursaspor'u ağırlıyor. Başkentin sarı-lacivertlileri sükselerini sürdürmeyi hedeflerken, İstanbulluların elinden şampiyonluğu kopartan rakibi ise akşamki derbi öncesinde kazanıp çekirdeğini çitleyerek maç seyretmenin planlarını yapıyor. Devler arenasında üçte sıfır çeken Timsah'ın ne yapacağı merak edilirken, ilk düdük geliyor.

Daha taraflar sahaya tam yerleşmemişti ki 6. dakikada kendisini unutturan Sestak, penaltıcı kaleci Ivankov'u yatırıp fileleri bulmuştu. Annesinin liginin namağlup ekibi, hiç istifini bozmadan 16'da beraberliği sağladı. Batalla'nın kullandığı kornerde, İbrahim Öztürk kafayı yapıştırdı. Her iki takım da şehirlerinin plaka numaralarında fileleri havalandırmıştı.

27'de öne geçiyordu son şampiyon. Ankaragücü ceza sahasında cirit atan Batalla pişiriyor, Turgay nefis bitiriyordu. Dört dakika sonra yine bir klasik yaşıyordu. Duran topların ustası Bursa, bu sefer sol kanattan Vederson'un kestiği frikte herkesten bir kafa yukarıda olan kaptan Ömer ile farkı artırıyordu. Hemen akabinde haşarı çocuklardan Sercan getiriyor, adı firariye çıkan Volkan, kaleci Özden'e nişanlıyordu. 39'da ise maç bitiyordu. Akını müthiş sürükleyen Sercan'ın emeğini, liginin gerçek Marksist topçusu Ergic süslüyordu. Uzatmalarda yine savunmanın arkasına kaçan Sercan aşırıyor, Özden'in fileleri bulan tokadı dostluk bitti dedirtiyordu. Gerçi asıl tokadı Bursa vurmuştu...

Devler arenasında yenile yenile yenmenin değerini daha bir öğrenmiş gözükken Bursa, ikinci yarı frene bastı. Ankaragücü üç büyüklerden birini devirmiş Anadolu takımı sendromunu yaşarken bir anda beşibirerde olmuştu. Sahaya yayılan 'bitse de gitsek' havasından az etkilenenlerden Sestak, 63'te imkânsız başarıncı skor değişmedi. 79'da Özden'in altın tepside sunduğu ikramı Turgay belki de dostluk adına beş metreden geri çevirmişti.

Kalan dakikalarda başka gol olmayınca, Timsah kardeşinin kalbini kırarak liderliğini sürdürdü. Söylemedi demeyin, Bursa önce derbiyi, ardından cuma akşamı şehre gelecek Fenerbahçe'yi bekliyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şiddetin ateşi derbiyi sardı

Ali Murat Hamarat 26.10.2010

Buenos Aires'te oynanan Independiente-Boca Juniors derbisi öncesi yaşananlar yabancı düşmanlığıyla ırkçılığı, bitiminde cereyan edenler ise polisin orantısız güç kullanımını akıllara getirdi

Arjantin'de dün oynanan Independiente-Boca Juniors karşılaşmasına sahadaki sert mücadelenin dışında öncesi ve sonrasında yaşananlar damgasını vurdu. Golsüz berabere biten derbide sekiz Boca taraftarı polisin sıkıtığı plastik kurşunlarla yaralanırken, ev sahibi tribünlerden sahaya çörek yağdırılmasıysa, aslında Güney Amerika'daki yabancı düşmanlığını sembolize ediyordu.

Her şey, tango diyarında River Plate ile Boca Juniors'ın gölgesinde kalsa da ülke tarihinin 14 şampiyonlukla en iyi üçüncü takımı olan, Güney Amerika'nın devler ligi Libertadores Kupası'nda ise ulaştığı yedi zaferle kıtanın en başarılı ekibi olan Independiente taraftarlarının sahaya yağdırdığı çöreklerle başladı. Boca file bekçisine yağdırılan 'bagel' benzeri 'bolas de fraileler' ile tatlı 'paragüitas'lar aslında birçok taraftarın daha önce defalarca kez yaptığı göndermenin tezahürüydü. Bolivyalıları aşağılamak için argoda kullanılan "bolitas" ve Paraguaylılar için söylenen "paraguas" böylece yine karşımıza çıkmıştı. Birçok Bolivyalı ile Paraguaylının gönülden desteklediği Bocalılara istinaden söylenen şarkının sadece yabancı düşmanlığı içermeyip ırkçılık da barındıran sözleri yine statta söyleniyordu. Boca taraftarına Bolivya ve Paraguay'dan geldiklerini söyleyen marşta, "Bazen kendime biz zenci yıkıyor mu diye soruyorum" deniyordu.

Bu Independiente taraftarlarının ilk vukuatı da değildi. Daha önce Boca taraftar grubu 12'yi de hedef alarak aşağılanan iki ülke bayraklarının ortasına 12 yazdıran kırmızı-beyazlı tribünlerin bu davranışını protesto eden futbolcular, açtıkları pankartla Bolivya ve Paraguaylılardan özür dilemişti.

Polis kurşunları

Bütün bu olaylar eşliğinde oynanan maçtan sonra tribünleri boşaltmak için polisin silahlarına davranması ve biber gazı sıkması bir anda Libertadores de America Stadı'ndaki ambiyansı gerdi. Boca Juniors'ın polisten şikâyetçi olacağını açıklayan asbaşkan Juan Carlos Crespi, "Taraftarlar sakince tribünleri terk ederken, bir anda ateş açılınca ortalık karıştı. Dört bin kişinin bir kapıdan o kadar hızlı çıkmasını bekleyemezsiniz" dedi.

Bu mücadeleden önce oynanan Huracan-San Lorenzo maçında da iki taraftarın vurulması, ortamı iyice germiş durumda. Belli ki Arjantin'de sıcak olan iklim iyiden iyiye futbolseverleri kavuracak, tartışma kazanı kaynatacak.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sami Yen yeşerdi

Ali Murat Hamarat 31.10.2010

Geçen hafta Kadıköy'den beraberlik çıkararak lige havlu atmayan Galatasaray, belalısı Antalyaspor'u ağırlıyor. Taraftar, sevgilisi Hagi'ye kavuşmuş, Ali Sami Yen'de bayram havası. Nasıl olmasın, teknik adamlığında Fenerbahçe'yi beşleyerek camiaya Türkiye Kupası'nı kazandırmış Rumen hoca, Saracoğlu'nun lanetini sona erdirmiş, 21. yüzyılın ilk puanını getirmiş. Karpatların Maradonası, benzetildiği Arjantinli futbol ilahının 50. yaşgününde, bu sefer başka bir laneti bitirmek istiyor. 2001-2002 sezonundan beri Antalyaspor'un bileğini İstanbul'da bükememiş Cimbom, şeytanın bacağını kırmayı hedefliyor.

Hagi merkeze yerleştirdiği Barış, Mustafa Sarp ve Cana ile belli ki son üç haftada seriye bağlamış rakibi karşısında dizginleri eline almak istiyordu. Fenerbahçe karşısında göz dolduran Pino, Baros'un yokluğunda yine forvette yerini alıyordu.

Kontrollü başladı maç. Daha etkili gözüken ev sahibi, savunmada 18. dakikada uykuya dalınca Tita ile Ufuk karşı karşıya kaldıysa da tabela değişmedi. Brezilyalı oyuncu, ikramı geri çevirmişti. 31'de Maskeli Şövalye Servet, Aslan'ı öne geçirdi. Kornerden gelen topa o kadar iyi vurmuştu ki savunma oyuncusu...

Milli futbolcunun iki haftadır gösterdiği performans, akıllarda birçok soru işareti uyandırırken, 34'te bir anda fark ikiye çıkıyordu. Siftah yapan Pino, tribünlerin kısa sürede sevgilisi olurum mesajı veriyordu. Hemen akabinde inceci Misimovic'in pek zarif topuna Neill dokunamıyordu. Serkan'ın yerine oyuna giren Ali Turan'ın 'al da at' dediği Kerem çerçeveyi bulamayınca devreden iki gol çıkıyordu.

İkinci yarı karşılıklı akınlarla demir aldı. Bir kalede Neill, öbüründe Veysel havadan sonuca gitmek istemişti. 55'te Musa Nizam, farkı bire indirdi. Savunmanın arkasına sarkan genç oyuncu, çıkıp çıkmamak arasında papatya falı bakan Ufuk'u avlamıştı.

Bu golle Sami Yen'deki bahar havası dağılıyor, hafiften sis çöküyordu. Sağlı sollu gelmeye başlayan Antalya, Ali Turan madenini kullanmaya çalışıyordu. 77'de yine kornere Servet vuruyor, Ömer iyi çıkarıyordu. 87'de Ömer'in üstüne çalışan Misimovic, Pino'nun asistini yiyordu. Topu minare gibi diken Pino'ya, hemen akabinde Zitouni nazire yapınca Aslan istediğini alıyordu.

Hagi'nin öğrencileri çok önemli bir üç puan aldı. Son günlerini yaşayan Sami Yen'e bahar geldi mi bilinmez ama umutların yeşerdiği kesin.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gollerle yaşayan adam

Ali Murat Hamarat 05.11.2010

 Gollerle yaşayan adam Önceki gün Real Madrid filelerini iki defa havalandıran Filippo Inzaghi, Avrupa'daki gol adedini 70'e çıkarıp Raul'u yakaladı. Ofsayt çizgisinde yaşayan 37'sini devirmiş bu adamın hikâyesini aramalı, en iyi yaptığı işe şapka çıkarmalı.

Doğduğu Piacenza'da başladı ağları sarsmaya. Pişmek için Leffe ve Verona'ya gönderildi, çıtır çıtır pizza kıvamına geldi. Piacenza'da toplam 15 gol attıktan sonra bir zamanların 'taşfırın'ı Parma'ya geçmişti.

Süt ürünleri devi Pamelat'ın sponsorluğunda İtalya üzerinden 'Yaşlı Kıta'da fırtınalar estiren takımda sadece 15 defa forma şansı bulabilmişti. 28 Eylül 1995'te Arnavut Teuta karşısında Avrupa'da hesabı açan 'Bay Gol'ün bir sonraki durağı Atalanta'ydı. 33 karşılaşmada attığı 24 golün referansıyla arya söylemeye 'İhtiyar Kadın'a transfer olmuştu. Futbolseverlerin de hafızalarına Juventus'ta kazanmıştı. Del Piero ve Zidane ile adeta 'Torino Şeytan Üçgeni'ni kurup takımına iki şampiyonluk kazandırmıştı. 165 maçta 89 gol attıktan sonra Trezeguet'nin arkasında yedek beklemektense 2001'de Milan'a transfer olan Inzaghi, Juventuslu hayranlarını üzerken kırmızı-siyahlı camiada büyük bir coşku yaşanmıştı. Hasat yakındı...

Milan'da Shevchenko ile kurduğu ortaklıkla bir şampiyonluk, bir Şampiyonlar Ligi'ne ulaşan Super Pippo, zaman zaman dizinden yaşadığı sakatlıklarla canı sıkılsa da attığı gollerle daha çok can sıkmış, 2007'nin Şampiyonlar Ligi finalinde Liverpool ağlarını iki kere havalandırıp kahraman olmuştu.

Ağustos ayında 37 yaşını bitirmiş amansız gol makinesinin ofsayt çizgisiyle geliştirdiği hassas ilişki bir kuyumcuyla hassas terazisi gibi. Sir Alex Ferguson'ın 'doğuştan ofsayt' olarak tanımladığı futbolcuyu, Sarı Fare Cruyff da futbol oynamamakla itham ediyor. O ise alayına isyan, hayatı yarılmasında rağmen fileleri havalandırıyor, adeta golle yaşıyor.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sami Yen'de kutup iklimi

Ali Murat Hamarat 15.11.2010

Ali Sami Yen'de haftanın kapanışı... Sezonun çileli bülbülü Galatasaray, sağı solu belli olmayan Manisaspor'u ağırılıyor. Şeytan üçgeni Makukula-Simpson-Isaac ile iyi gününde ligin en iyi takımlarına bile sök söktürecek Tarzan'ın İstanbul'da ne yapacağı merak ediliyor.

Taraftarına bayram hediyesi vermek isteyen Aslan, hızlı başladı. Son haftaların ele avuca sığmaz Kolombiyalı Pino, 2. dakikada mesafe tanımaksızın çektiği şutlardan bir tanesiyle taraftarları heyecanlandırdı. Kupada Denizli'ye soluyla çektiği bazuka hafızaları süsleyedursun, hemen akabinde Sabri şansını denedi.

Hagi'nin orta sahada görev verdiği Sabri giderek oyuna ağırlığını koyarken, Manisa ilk on dakikadaki ablukayı yavaş yavaş yarmaya başlıyordu. Orta sahada sıkışan oyunun 32. dakikasında tabela değişti. Geçen sezonun gol kralı Makukula ayağına gelen ilk topu filelerle buluştururken, milli takımın stoperi Servet'le kedinin fareyle

oynadığı gibi dalga geçiyordu. Bu golle oyunun kalitesi artacağına düşüyor, pastırma yazının hüküm sürdüğü İstanbul'un en azından bir mıntıkasında hava soğuyordu.

53'te Elano'nun füzesi kaleyi yaladı. Etkisiz Kewell'ın yerine oyuna dahil olan Mehmet Batdal'ın girişiyle birlikte Aslan'ın dizilişi bir mana kazanıyordu. 55 dakika boşa harcanmış gibiydi. Hagi Ali Turan ile Misimovic'i değiştirerek ikinci hamlesini yapıyordu.

Ya herro ya merro diyen Cimbom'un arkası yolgeçen hanına dönerken, Cana'nın müdahalesiyle yerde kalan Isaac takımına penaltı kazandırdı. Beyaz noktadan affetmeyen Simpson, 'Aslan artık sadece kupada var' demişti.

Kalan dakikalarda tribünler erken boşalırken, tribünlerden yükselen homurtular her şeyi anlatıyordu. Mecidiyeköy'e bayram öncesi kutup havası çöküyor artık vedaya hazırlanan Sami Yen "yönetim istifa"larla inliyordu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şeytanın bacağı kırıldı

Ali Murat Hamarat 28.11.2010

Sonbaharın geç de olsa soğuk nefesinin hissedildiği İstanbul'da cumartesi mesaisi... Fenerbahçe, belalı Büyükşehir Belediye'ye konuk oluyor. Olimpiyat Stadı'nda rakibini üzme alışık olan Abdullah Avcı'nın öğrencileri geleneği devam ettirmek, üç büyüklerin şimdilik tek umut vereni Kanarya ise şeytanın bacağını kırarak zirveden kopmamak istiyor. Bir süredir şehirdeki yaşamı olumsuz etkileyen lodos fırtınasının mücadeleyi nasıl etkileyeceği merak ediliyor, ne de olsa karşılaşma şehrin yaz meltemiyle okşandığı günlerde bile donmanın mümkün olduğu tek sahada oynanıyor.

İlk düdükle beraber rakip kaleyi yoklamaya yeminli İbrahim Akın'ın mesafe tanımaksızın şutlarıyla başladı karşılaşma. 8'de zoru başaran Niang, topu Hasagic'e nişanladı. Atılan uzun topta derin bir uykuya dalan Mahmut'un 'hababam'lığı neredeyse tabelayı değiştiriyordu...

16'da kazanılan serbest atışta Alex müthiş kesiyor, Niang çerçeveyi bulamıyordu. Hafta içinde Fenerbahçe'nin 3000. golünü de imza atan Brezilyalı maestronun İbrahim Akın'a yaptığı, sokakta olsa adam yaralayamaya teşebbüsten dava açılabilir müdahaleye sadece sarı kart çıkıyordu.

32'de Fener öne geçti, hem de birkaç dakika önce mutlak kızarması gereken Alex'le. Hababam Mahmut'un ikinci ikramında araya giren Baroni golün mimarı olurken, Brezilyalının bulduğu Mehmet Topuz'un asistiyle kaptan takımını öne geçirmişti. İlk yarının kalan dakikalarında rakibini yoklamaya devam eden Kanarya, soyunma odasına mutlu giderken, sarılacivertliler karşısında ürettiği çözümlerle ünlü Avcı'nın hamleleri bekleniyordu...

İkinci yarıya hızlı girdi taraflar. Top bir o, bir bu kaledeydi. Halis Özkahya'nın hafiften limon sıktığı anlar da olmasa futbolseverlerin neşesine diyecek yoktu. 55'te İbrahim Akın çok da eskitmediği sağ pabucuyla meşin yuvarlağı dağlara taşlara vurunca, beraberlik gelmedi. 59'da Alex'in kullandığı kornerde altıpastan bir de Türk kahvesi söyleyecek kadar vakti olan Yobo, Hasagic'e çalıştı.

Oyuna sonradan giren Dia, inci gibi Belediyelileri ipi dizdikten sonra yerde kalıyordu. 79'da kazanılan penaltıyı kullanan Niang, o kadar kötü vurdu ki... Gol olması için Hasagic'in ancak ters köşeye yatması gerekirdi. İbrahim

82'de yine sağıyla kaçırınca anlamıştık lanetin bittiğini.

Olimpiyat Stadi'ndan üç defa boynu bükük ayrılan sarı-lacivertliler, çok önemli bir virajı döndü. Belli ki Kanarya bu yarışta var olabilecek tek büyük.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Acı veda

Ali Murat Hamarat 29.11.2010

Ligde pazar mesaisi, Ali Sami Yen'e veda derbisi... Ev sahibi Galatasaray deseniz, lige havlu atmış, kupayı bekliyor, tabii bir de Aslantepe'yi. Beşiktaş cephesinde ise sakatlar can sıkmış, arka arkaya gelen puan kayıpları tartışılıyor. Tek sorunun kulübede oturanlar olduğuna kanaat getirmiş 'Adnanlar İmparatorluğu'nun son kozu Hagi ne kadar dayanır diye sorarken, Atatürk Havalimanı'nında sessizce uğurlanacak teknik direktörler kervanının yeni halkası olmasından endişe edilen Schuster'in günleri daha sayılı duruyor. Alman hocanın dediği gibi Türk futbolu 1960 model mi bilinmez ancak öğütme süratimizin yanında ışık hızı kaplumbağadan hallice kalıyor.

Her iki kulübenin sahiplerinin yolları 20 yıl önce Madrid'de kesişmişti. İspanya'nın üç büyüğünü dolaşan Schuster Atletico'da oynarken, Hagi Real'in formasını giyiyordu. Kader onları şimdi Mecidiyeköy'de buluşturmuştu.

Golle başladı maç. Kısa sürede sarı-kırmızılı tribünlerin belalı olmaya başaran Ali Turan Başkesen, Holosko'yu arkadan takip etmekle yetinmeyip bir de ceza sahasında indirince, kazanılan penaltıyı kullanan Guti, 7'de fileleri buldu.

21'de yürekler ağza geliyordu. Elano'nun müthiş pasıyla buluşan Pino, kaleci Cenk'i çalımamaya kalkıyor, pozisyonun devamında Kolombiyalı'nın topu buluşturduğu Kewell, eski günlerine nazire yapsa da fileleri bulamıyordu. Birkaç dakika sonrasında Sabri-Pino ikilisiyle geldi Aslan. Pino'nun şutu Cenk'ten dönüyor, Sabri kafasıyla kaleyi bulamıyordu. İlk yarının kalan dakikalarında tansiyon yükselirken başka gol olmuyordu.

İkinci devreye Mehmet Batdal'la başladı Hagi. Taraftarın çilesi Ali'ye kement atılmıştı. Ev sahibi bastırıyor, Kartal ziyadesiyle geriye yaslanıyordu. Haliyle de Schuster'in takımına ne oldu soruları akıllarda dolaşıyordu...

68'de Holosko ölçüp biçti, sarı-kırmızılılar onu izledi. Eğer şutu direkte patlamasa yılın son derbisinin heyecanı bitecekti. Hemen akabinde yüklendi Galatasaray. Pino, topa istediği gibi vuramadı. 79'da Guti'nin ortasına kafayı yapıştıran Nobre, Ali Sami Yen'de 'The End' demişti. Uzatmalarda gelen Kewell'in golüne 'yönetim istifa sesleri' karışırken, son düdük geldi.

8 yıl sonra bu sahada kazanan Beşiktaş bu sonuçla lige tutunurken, Aslan taraftarlarını üzmeye devam etti. Ali Sami Yen Sami Yen olalı, böyle sezon görmedi. Her veda acıdır da bu bambaşka sanki...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İdman altı, vuruş sıfır

Ali Murat Hamarat 05.12.2010

Avrupa kara teslim, bizde yaz havası... Her ne kadar komşular için çetin kış koşulları çoktan başlamış olsa da, Kasımpaşa ile Galatasaray nefis bir Aralık gününde buluşuyor. Beyoğlu derbisine ev sahibi sonuncu, deplasman ekibiye 11. sırada başlıyor. Geçen sezon gösterdiği performansla parmak ısırtan Yılmaz Vural'ın öğrencileri bir tarafa, sarı-kırmızılıların hali düşündürüyor. Her hafta daha kötüye giderken, artık süt dökmüş kediye dönen Aslan'ın Recep Tayyip Erdoğan Stadı'nda ne yapacağı merak ediliyor.

Hızlı başladı Galatasaray. Kasımpaşa savunması daha tam yerleşmemişti ki Kewell kaleci Tolga ile karşı karşıya kaldığında, 'mazi kalbimde yara' demişti. Ancak pozisyon geçmemişti. Seken topu önünde bulan Sabri, kulübeyi görmüş olacak, öyle bir şut çıkardı ki Hagi gurur duysa yeriye. Meşin yuvarlağın canı gol olmak istememiş, direk rakets etmişti.

Aslan ilerleyen dakikalarla birlikte baskısını devam ettiriyordu. Aydın'ın nefis ortasına kafayı yapıştıran Kewell, 27'de tabelayı değiştiriyordu. 33'de ele avuca sığmayan Pino, müthiş hareketlerini güzel bir şutla süslese de gönyesi bir parça kayıyor, jenerikler bir golden mahrum kalıyordu. Yekta Sabri ile Neill'in ikramını değerlendiremezken, Pino Barış'ın akıl almaz hatası karşısında aynı cömertliği gösteremiyordu. 'Kaleyi görmeden şut atmak' kavramını dilimize yerleştirmeye kararlı olan Kolombiyalı, ilk yarının sonunda plaseyle de gol atılabileceğini anlamıştı!

İkinci devreye istekli başlayan Kasımpaşa, fırsatları harcayan Cimbom idi. Önce çalımdan sonuç alamayan Pino, ardından da soluyla topu Tolga'ya nişanlayınca fark artmadı.

Kolombiyalı ilk Sabri, ikinci olarak da Kewell'in asistini yemişti. Pino ile başlayan 67. dakikadaki acemiler mangası piyesinde, en son sahne alan Barış altıpastan çerçeveyi bulamamıştı. 72'de fark üçe çıktı. Hagi Sabri Bey'in nefis ortasına koşu yapan Hakan ile Dos Santos'un ortaklığında, Balta'nın göğsü işi bitirmişti. Kalan dakikalarda ter idmanı yapan Aslan, gol vuruşu çalışmasında ikmale kalıyordu.

Bu sonuçla Galatasaray, istediği sonucu aldı. Güç olmadı da geç oldu sanki.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gençlerin şehri Konya

Ali Murat Hamarat 20.12.2010

Konya'da ilk yarının sezon finali. Bir tarafta geldiği gibi gitmeme telaşındaki ev sahibi, öbür köşede tarihinin en kötü ikinci sonbaharını yaşamış Galatasaray. Mecidiyeköy'e çoktan kış çökmüş, lider Trabzon'un yarısı kadar puan toplayabilmiş Aslan, ligde süt dökmüş kediye dönmüş. Gelen gideni aratıyor, rakipler bir zamanın korkulu rüyasıyla buluşmak için sıraya giriyor.

Fırtınanın arifesindeki Cimbom, üç gün önce ölüm yıldönümünü andığımız Mevlana'nın şehrine ayak basmıştı. Düşme hattıyla arasında iki galibiyetlik fark olan sarı-kırmızılılar, puan alarak kâbus görmek istemiyordu.

Kontrollü başlayan maçın 11. dakikasında altyapı kontenjanından sahaya sürülen A2'nin yıldızlarından Anıl Dilaver, savunmanın gerisine sarktı. Bir zamanlar Arda'nın giydiği 66 numaralı formayı giyen futbolcu, kendisi atmak yerine Kewell'a attırmaya kalkınca ne tabela ne de alnında yazan 'genç oyuncu' ibaresi değişti.

"Ne olursan ol gel" toprağıydı Konya Galatasaray için. Aydın burada baş tacı olmuş, Uğur ise dizinden sakatlanıp dönülmez akşamın ufkuna saparak takımdan uzaklaştırılmıştı. 39'da Çağlar'ın Avrupai ortasına altıpastan unutulmuş Ayhan kafayı vurdu da top üç direk arasına gideceğine Mevlana Müzesi'ne doğru

yönelmişti. Tazameta'nın pasıyla buluşan Veli'nin önüne yatan Çağlar Hızır nam-ı müstearıyla anılırken, üniversite sınavında anlatım bozukluğu olarak kabul edilecek pozisyonla ilk yarı bitmişti; Serdar Özkan'ın ortasına Gökhan Zan kafayı kalecinin üstüne vurmuştu.

İkinci yarı top iki kale arasında gidip geliyordu. Menajerlik faaliyetlerinde bulunsa da, disiplinli bal yapmayan arı Serdar Özkan ve Kewell, sarı-kırmızılıları umutlandırıyordu. 76'da Anıl'ın ölçüp biçip kestiği topa Avustralyalı büyücü, sadece yere basmakta kullandığı sağıyla vurunca olmuyordu.

81'de tabela değişti. Kewell- Neill- Hakan Balta- Anıl dörtgeninde, topu önünde bulan genç oyuncu güzel bir vuruşla fileleri buldu. Akıllara tam Aydın düşmüştü ki o da birkaç dakika sonra sahne aldı. Anıl'ın al da at dediği topu üç adımdan kaleciye nişanlayan futbolcu, kim bilir Galatasaray kariyerine bitmez tükenmez kredisinin başladığı yerde nokta koyuyordu.

Mevlana'nın "Yüz defa tövbeni bozmuş olsun da yine gel" dediği yerde yeni bir oyuncu doğdu. Anıl, Galatasaray'ın geleceğini aydınlatır mı bilinmez ancak yıllar önce şampiyonluk getiren abisi gibi bizleri yıldırması futbolseverlerin en büyük temennisi. Oynamamaya yemin etmiş gibi gözükünlere gelince... Ara transfer öncesi onları uykusuz geceler bekliyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Galada mutlu son

Ali Murat Hamarat 24.01.2011

Aslantepe resmen kapılarını açıyor. Son bir haftada yaşananlar camia düşünülünce felaket senaryosu gibi... TOKİ Başkanı'nın vakt-i zamanında Berlin Olimpiyatları'nı açan Hitler'i andıran vücut dili, Başbakan protesto edilebilir mi tartışmaları; nezaketle haysiyetin birbiriyle ölümüne rakısı... Galatasaray Başkanı Türk Telekom Arena'nın inşaatı sırasında hayatlarını kaybeden işçileri unutmuş, tribüne nerdeyse o gün 'seçmece' aldıklarına küsmüş. Bir yandan Mekteb-i Sultani savaş baltalarını çıkarmış, Adnan Polat da geçen hafta hafiften tu kaka ilan ettiği taraftara sarılarak asırlık okula resmen harp açmış...

15 Ocak 2011 belli ki futbolumuzda bir milat. Taraftarın bir bölümü, renklerden bağımsız tek yumruk; büyüklerimizse koltuk sevdasında. Canı olsa neler diyeceğini pek merak ettiğim meşin yuvarlak ağılıyor, Kuddusi Müftüoğlu'nun ilk düdüğüyle Arena perde diyor.

Sivas'ın yeni yüzlerinden Grosicki'nin sağ kanat bindirmeleriyle başladı gala. Emre Çolak'ın 7. dakikadaki ortasına Kazım dokunamayınca, top önünde biten çiçeği burnunda Aslan Yekta, müsait durumda çerçeveyi bulamadı. 23'te Sami Yen'in kapanışında röveşata çakan Servet, az kalsın Arena'nın siftahını yapıyordu.

Başlarda savunmadan çıkarken zorlanabilen Cimbom, giderek oyunu rakip kaleye yıkıyorsa da bir türlü fileleri bulamıyordu. Son bölgeye kadar geliş iyiydi de futbolda gidiş yoluna puan verilmiyordu. Mücadele kızışıyor, ilk yarıdan gol sesi çıkmıyordu.

50'de Sabri'nin bulduğu Kazım, Korcan'a çalışmasa tabelanın değişmesi işten bile değildi. 57'de yeni Aslanlardan Stancu, Arena'ya ayak basıyordu. 64'te Sivas gole yaklaştı, hem de iki kere. Ufuk, Grosicki'nin 'al da at' dediği Mehmet Yıldız'a hayır demiş, Kamanan da boşta kalan topu minare gibi dikmişti.

70'te beklenen gol geliyordu. Servet'in başlattığı akında fileleri bulmak yine aynı oyuncuya düşmüştü. Sabri'nin kaçırdığı Barış, arka direktteki stoperini bulmuştu. 81'de Servet'in unuttuğu Eneramo'nun kafası direkte

patlayınca, üç puan Aslan'ın olmuştu.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biz bu filmi izlemiştik

Ali Murat Hamarat 31.01.2011

Olimpiyat Stadı'nda gündüz mesaisi... Bir köşede Türk sporu için büyük umutlarla yaptırılan ancak aldığı rüzgâr nedeniyle gülle atma dışında herhangi bir rekoru tescil ettirmenin mümkün olmadığı yuvanın sahibi İstanbul Büyükşehir Belediye, diğer tarafta çocukluğun tatlı anılarından Harlem'i andıran yıldızlar topluluğu Beşiktaş. Ara transfer döneminde kadroya katılan Simao ve Almeida'dan sonra beklentiler çığ gibi büyüse de futbol kâğıt üstünde oynanmıyor, akıtılan tonlarca para çoğu zaman takımdaşlıkla berabere bile kalamıyor. Gökteki kadar yıldızı bir duygu etrafında toplayamadıktan sonra kupalar gelmiyor.

Temmuz ayında bile üşümenin mümkün olduğu bu statta Belediye karşısında siftahı olmayan Kartal, hızlı başladı maça. Kanatlardan geliyordu gri formalılar. İlk dilimde üç direk arasında tedirgin görünen Hasagic, önce Vinicius, ardından Nobre'nin kafa vuruşlarını iyi çıkarıyordu. 20'de yoklama sırası Belediye'ye geldi. Rüzgâr bir anda topa kleps çektirince yoktan var olan tehlikede Cenk, zamanında kalesinden fırladı.

35'te tabela değişti. Kullanılan kornerde ortada fol yok, yumurta yokken meşin yuvarlağı elinden kaçırın Cenk, adeta Vinicius'a asist yapmıştı. Daha önceki büyük hatasında Nietzsche'den alıntı yapan file bekçisi, Bursa'da akıl almaz bir gol yiyen Galatasaraylı meslektaş Ufuk'a nazire yapmıştı. Oysa ki sadece topu yumruklaması gerekiyordu...

İlk yarının son düdüğü beklenirken Aurelio'nun atılmasıyla bir anda eksik kalan Kartal'ın oyunu çevirebilmek için 45 dakikası vardı. 50'de Portekiz işbirliğinden gol çıkmıyordu. Almeida'nın 'al da at' dediği Quaresma, çerçeveyi bulamıyordu.

Bir o, bir bu kaledeydi top. Sarkaç bir gidip bir geliyordu. Çimlerde geçen korku filminde 66'da sahne alan Simao, muhteşem bir frikikle skoru eşitledi. Usta bir senaristin kaleminin kokusu sinmiş maçta Belediye, arka arkaya tehlikeler yaratıyordu. Kaçırmanın ustalık gerektirdiği pozisyondaysa Fenerbahçe'den gelen Gökhan Ünal, 80'de boş kaleyi bulamıyordu.

Son dakikalar Cenk ile Belediye arasında geçti. Genç kaleci hatasını ziyadesiyle telafi ederken kalesinde devleşiyordu. Karşı karşıya pozisyonlara dur diyen Cenk, 90'da kaderine razı oldu. Savunmanın gerisine sarkan İskender, ceza sahasının dışından Thierry Henry'nin bile gurur duyacağı bir ayak içiyle işi bitirmişti.

Muhteşem bir maça sahne oldu genelde sessizliğe mahkûm Olimpiyat Stadı'nın çimleri. Arenadan yine Belediye çıktı, bize de kaderin ağlarını sorgulamak kaldı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tutankamon'un laneti!

Ali Murat Hamarat 16.02.2011

Tam 52 yıl olmuş Fidel Castro, Küba'nın devlet başkanı olalı. Bir devrimin heyecanıyla fırtınalar estirerek başladı, yıllar içinde yumuşadı. Sağlık gerekçesiyle koltuğu kardeşine terk edip son zamanlarda günüşiğinden

uzak duruyorsa da onsuz olmuyor.

Tarih sadece bazı özel çocuklarını "ondan nefret edenler ve onlara tapanlar" eşliğinde yazar.

Castro eğer şanslı olsaydı, Che gibi ölür; bütün dünyanın kahramanı olurdu; oysaki artık yüzü sevenlerine eskisi kadar parlak görünmüyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

"Yine de dönüyor"

Ali Murat Hamarat 16.02.2011

Kimileri için bir mana taşımasa da bazıları için adeta bir fetiş tir günün öyküsünü okumak. Kimbilir bir tanıdıklarının ölüm ya da doğum günlerinden yola çıkarak başkalarıyla özdeşim kurma çabasıdır. Bazen bir tutkudur, kimi zaman da sadece bir meraktır.

15 şubat, Galileo Galilei'nin doğduğu gün olarak tarihe geçmişti. 1564'te dünyaya merhaba diyen modern bilimin babası, Dünya'nın döndüğünü ve Güneş'in de evrenin merkezi olduğunu söyleyerek Katolik Kilisesi'nin temeline adeta dinamit bırakmış tı. Engizisyon tarafından inkâra zorlanıp aforoz edilerek son yıllarını ev hapsinde geçiren matematik ve fizik dâhisi, ölümünden asırlar sonra Vatikan'ın gözünde de aklanacaktı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cesurların dili

Ali Murat Hamarat 17.02.2011

Puccini'nin *Madame Butterfly* Operası'nın Scala'da görücüye çıktığı, **Newsweek'in dünyaya merhaba dediği gündür 17 şubat.** Cio-Cio San'ın ölümsüz aryası *Un bel di Vedremo*'su 107 yıldır insanları ağlatadursun, dünyanın en ünlü yayın organlarından biri 2008'de 75. yaşındayken Türkçeye gelmiş; birçok dergi gibi, ülkedeki serüveni kısa soluklu olmuştu.

Şüphesiz basketbol tarihinin en büyük oyuncusu **Michael Jordan.** 48 yıl önce bugün doğan Majestelerinin parkelerde yaptığı kimi hareketler, aklın sınırlarını zorluyor; vedasından sonra da onların birçoğu tedavülden kaldırılıyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yaşamın ucu

Ali Murat Hamarat 18.02.2011

 Yaşamın ucu İnanılmaz bir gündü... **Sahra Çölü karla tanışmıştı.** Hem de bir tane düşmemişti Cezayir'in güneyine. Yarım saat süren yağış, Ghardaia'da trafiği altüst etmişti. Ne de olsa birçok insan o gün ilk defa karla tanışıyordu. Bir daha da görecekları yoktu. **18 Şubat** 1979'da gerçekleşmişti bu mucize. **Dünyanın en büyük çölüne kar yağmıştı.**

Birçoklarının çocukluğunun soğuk gecelerini yazan **Tezer Özlü** ise bu kadar şanssız değil zira arada kar yağıyor onun Aşyan'daki mezarının üstüne. **Tam 25 yıl önce Zürih'te noktalanmıştı 43 yıllık serüveni.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aydınlıktan karanlığa, karanlıktan aydınlığa

Ali Murat Hamarat 19.02.2011

 Aydınlıktan karanlığa, karanlıktan aydınlığa **İngiltere'nin ilk bir milyon sterlinlik oyuncusuydu Justin Fashanu. Yaşasa bugün 50 yaşında olacaktı...** Ancak olmadı. Futbol tarihinin en büyük teknik direktörlerinden Brian Clough, Nottingham Forest'e transfer ettiği forvetin eşcinsel olduğunu anlayınca, kısa sürede onu kapının önüne koymuştu. Tabloid basınının mezesi olan Fashanu, gay olduğunu haykırabilen tek futbolcu olarak kayıtlara geçmişti.

Bir diz sakatlığını müteakip göçmen kuşlar misali bir orada, bir buradaydı. Herkesin rüyası Amerika, onun için kâbus olacaktı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Siyah-beyaz

Ali Murat Hamarat 21.02.2011

 Siyah-beyaz Şöyle haykırıyordu: "Ben siyah doğdum, siyah büyüdüm. Hastayken de siyahtım, ölürken de. Ya sen? Sen pembe doğar, beyaz büyürsün. Hasta düştüğünde sararır, güneşe çıktığında pancarlaşır, öldüğünde morarırsın. Bir de gelmiş bana renkli diyorsun."

Ne Malcolm Little olarak bilindi ne de Müslüman olduktan sonra aldığı Hacı Malik el Şahbaz olarak. Tarihin en etkileyici figürlerinden biri olan **Malcolm X, tam 46 yıl önce kurşunların hedefi olmuştu.** Bir zamanlar köle olan ailesinin efendisi olan mavi gözlü Bay Little'ın adını kullanmayı bırakıp Afrikalı atalarının gerçek ismini sembolize eden X'i kullanmaya başlayan siyah hakları savunucusu, ötekinin gözünden dünyaya bakmaya

başarmıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: [taraf.com.tr](#), [web.archive.org](#) (arşiv bağlantısı)

Kader ağlarını örer

Ali Murat Hamarat 22.02.2011

 Kader ağlarını örer “Herkes bir gün 15 dakikalığına ünlü olacak” demişti, bundan tam **24 yıl önce vefat eden Andy Warhol**. Pop Art’ın harika çocuğuydu. Kimileri dâhi dedi, bazıları şarlatan. Yaptıkları bugün bile konuşuluyor, boşluğu biraz Damien Hirst ile doluyor.

Warhol’dan belki de çok daha deliydi Avusturya’nın problem çocuğu **Oscar Kokoschka**. Bursuna başvurduğu akademi onu havada kaparken, reddettikleri vatandaşı Almanya’nın başına geçecekti. Kim bilir güzel sanatlar fakültesinin kapılarında yeşeren nefret, Naziler tarafından yozların yozu ilan edilmesini sağlamıştı; şüphesiz **22 Şubat 1980’de son nefesini veren** sanatçı, belki de Hitler’in kendisine düşman belirlediği ilk insandı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: [taraf.com.tr](#), [web.archive.org](#) (arşiv bağlantısı)

Notalarda yaşayan gün

Ali Murat Hamarat 23.02.2011

 Notalarda yaşayan gün Şüphesiz barok müziğin ilahlarından biriydi **23 Şubat 1685’te** Almanya’da **doğan George Friedrich Händel**. Yeteneği bir tarafa, çok şanslıydı. Almanya’daki patronu bir anda İngiltere Kralı olunca, üzerinde Güneş batmayan imparatorluğun kapıları kendisi için sonuna kadar aralanmıştı. Kraliçe Anne’in ölümünden sonra tahta geçecek bir Protestan bulunamayınca, Alman Georg olmuştu I. George, Händel saray bestecisi.

İngilizce bilmeyen çiçeği burnunda İngiltere Kralı’nın gözbebeği idi Händel. Thames Irmağı’nı turlayan saltanat kayıklarında, belki de Almanca konuşmaktan kaynaklanan dostluk bir efsaneyi yaratmıştı. Birçok bestesi yer yer o zamanın halkına fazla gelse de Hamburg’un Telemann diye inlediği, Leipzig’in Bach’a kavuştuğu yıllarda, vatandaşlığını aldığı İngiltere’de George Frideric Handel olarak ölmüştü.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: [taraf.com.tr](#), [web.archive.org](#) (arşiv bağlantısı)

Dünya buz keserken

Ali Murat Hamarat 24.02.2011

Dünya buz keserken Günlerden bir gün İstanbul Boğazı buzla kaplanmış... Birçoklarının kütlelerin üstünden yürüdüğü bugün nesillerden nesillere aktarılmış...

Çekilen fotoğraflar akılları donduruyordu. İnsanlar kıyıda birikmiş buzların üstünde yürürken, arka tarafta vapurlar çalışıyordu. Aslında Boğaz donmamıştı. **24 Şubat 1954'te Tuna Nehri'nden kopan buz parçaları Karadeniz üzerinden İstanbul'a gelmişti.**

İstanbul'da denizin donması için sıcaklığın -25'in de altına inmesi gerekiyor. Son yüzyılda ölçülebilen en düşük sıcaklığın sadece -16 olduğu düşünülünce, Bizans ve Osmanlı dönemine dair anlatılanlar efsanelerden öteye gidemiyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kelebek gibi uçup arı gibi sokmuştu

Ali Murat Hamarat 25.02.2011

Kelebek gibi uçup arı gibi sokmuştu Bir köşede Dünya Ağırlık Şampiyonu Sony Liston, öbür tarafta **Cassius Clay**. Miami Beach'te nefesler tutulmuş, büyük randevunun sonucu bekleniyor. Clay, altıncı rauntla birlikte kelebek gibi uçmaya, arı gibi sokmaya başlıyor. Köşesine omzundaki sakatlık nedeniyle devam edemeyeceğini açıklayan Liston, yedinci raundun gonguna tepkisiz kalıyor.

Bütün dünyaya "Ben en büyüğüm" diye haykıran o 22 yaşındaki delikanlı, **25 Şubat 1964'te dünyanın en genç Ağırlık Şampiyonu olarak tarihe geçmişti.** Bir hafta sonrasında adını değiştiren boksör **Muhammed Ali** adını almıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sefalet değil letafet

Ali Murat Hamarat 26.02.2011

Sefalet değil letafet 26 Şubat, geçmişe açılan bir pencere olsa gerek. Fransız Edebiyatı'nın en büyük yazarlarından **Victor Hugo**, "**26 Şubat 1802'de** hayata **doğdum**, 16 Şubat 1833'te aşka doğdum. Annem beni dünyaya getirdi; sen ise beni yarattın" diye yazmıştı yarım asırdan fazla süre geçirdiği aşkı ve metresi Juliette'e. *Sefiller* ve *Notre Dame'ın Kamburu* ile girmişti ortaokulda birçoklarının dünyasına. Jean Valjean'la ağlayan yürekler, Quasimodo için pek bir hızlı çarpmıştı.

Hugo'dan 118 yıl sonra dünyaya merhaba diyen **Vasconcelos**, *Şeker Portakalı* ile daha da erken girmişti kütüphanelere.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

64 yıl önce: +2, -1

Ali Murat Hamarat 27.02.2011

 64 yıl önce: +2, -1 Yeni Dünya'ya açılan on binlerce insandan biriydi Johann Adolf Grosssteinbeck. Önce soyadını kısalttı, ardından oğluna olabildiğince Amerikalı adı taktı... İşte Herr Grosssteinbeck'in **27 Şubat 1902'de doğan** torunu **John Steinbeck**, Amerika'yı karış karış, satır satır yazarak belki de dedesi ve dedesi gibilerin rüyalarının kâbusa dönüşmesini de kaleme almıştı. *Fareler ve İnsanlar*, *Gazap Üzümleri*, *Cennetin Doğusu* gibi başyapıtlara imza atan yazar, 1962'de Nobel Edebiyat Ödülü'nü de almıştı.

Şüphesiz köpeğinin gölgesinde kalmıştı 1904'te Nobel Tıp Ödülü'nün sahibi olan **Ivan Pavlov**.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslan keklik misali

Ali Murat Hamarat 27.02.2011

Kazma kürek yaktıran ayın arifesinde oldukça soğuk, hafif kar serpintili bir İstanbul gününde İstanbul Büyükşehir Belediye, Galatasaray'ı ağırlıyor. Eylül ayında ağır grip, kasımda zatürree olma garantisi veren Olimpiyat Stadı'nda, tribünlere böyle bir günde teşrif etmiş herkes alkışı hak ediyor; güllenin bile yönünü değiştirecek rüzgâr, futbol topuna balon muamelesi yapıyor. Abdullah Avcı'nın yönetiminde büyüklerin belası, Aslan'ın ise sevdalısı olan ev sahibinin makus talihini yenip yenemeyeceği merak edilirken, ilk düdük geliyor.

Daha önce sarı-kırmızılılara karşı oynadığı yedi maçtan sadece iki beraberlik çıkarabilen ev sahibi, kontrollü başladı maça. Zaten bu koşullarda da başka türlü oynanamazdı. Bir kaleye atılan uzun topun nefesi kesilirken, öbüründe meşin yuvarlak uçup gidiyordu. Kasırgayı andıran bu esintide, Dünya Rüzgâr Sörfü Şampiyonası bile düzenlenemez diye düşünürken, dakikalar pozisyonuz eriyordu.

32'de öne geçti Aslan. Sabri'nin güzel pasını önüne harika indiren Baros, soluyla öyle güzel vurmuştu ki buz gibi soğuk hafiften kırılmıştı. Kırılğan yıldızın oynamadığı maçlarda sıradanlaşan Cimbom, ilk yarıdan istediğini alarak soyunma odasının yolunu tutarken, tribünde donma tehlikesi atlatanların ikinci 45 dakikaya beklentisi büyüktü. Biraz heyecanın sakıncası yoktu, temponun vücut sıcaklığına getirisi çoktu...

50'de Mahmut uzaklardan sert vuruyor, Zapata 'ben buradayım' diyordu. Rüzgârı arkasına alan Belediye iyi çalışıyordu.

61'de skora denge geldi. Serkan'ı hallaç pamuğu gibi atan Gökhan Ünal'ın bulduğu Holmen, affetmedi. Beş dakika sonrasında Belediye öndeydi. Cana'nın Mustafa Sarp'a çarptırdığı topu önünde bulan eski Fenerbahçeli,

bu sefer İbrahim Akın'a asist yapmıştı.

Kazım'ın Ekrem'i ceza sahasında indirmesiyle kazanılan penaltıyı kullanan İbrahim, farkı ikiye çıkarıyordu. Kalan dakikalarda başka gol olmayınca, 'Avcı'nın takımı Galatasaray'a yattıyor' önermesi tarihe karıştıyordu.

Bu sonuçla beklenen oldu; daha şimdiden aldığı 11 mağlubiyetle tarihin en kötü Cimbom'u doğdu. Birileri eseriyle gurur duyuyor mudur şimdi!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yapı bozanlar

Ali Murat Hamarat 28.02.2011

Yapı bozanlar Biraz buruk bir gün gibi gelir 28 şubat. Artık yıllardaki kardeşi 29 şubatın gölgesinde akar gider. Türkiye'de uzantısı malum. Kaderin cilvesi olsa gerek, **28 Şubat**'ın 14. yıldönümünde, dün **vefat eden Necmettin Erbakan** bugün manşetlerde.

Tam **25 yıl önceydi**. İsveç Başbakanı **Olof Palme**, karısı Lizbet ile Suzanne Osten'in *Bröderna Mozart* (Mozart Kardeşler) filmini izlemek için Stockholm'ün göbeğindeki Grand Cinema'ya gitmişti. İki saat süren sinema keyfinden sonra dışarı çıkan çifti bir sürpriz bekliyordu. **Yakın mesafeden arkadan sıkılan bir kurşun Sosyal Demokrat Parti'nin liderini hedef alıyordu.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hüznün tablosu

Ali Murat Hamarat 01.03.2011

Hüznün tablosu Piyanonun tuşları üstündeki hüznülü bir vals gibidir yer yer besteleri. İçine kapalı, melankolik. Onun gibi, her notasıyla insanın duygularına dokunan kaç besteci olmuştu ki...

Bugün Polonya'nın en büyük havaalanına adını veren **Frederic Chopin, 1 Mart 1810'da** Varşova yakınlarında **dünyaya merhaba demişti**. En azından o hep öyle bildi. Ölümünden yarım asır sonra ortaya çıkan vaftiz belgesine göre, Romantik dönemin büyük ustası, aslında 22 Şubat'ta doğmuştu.

Melankolinin prensi, sayısız hastalıkla boğuşmuştu 39 yıl boyunca.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dünya denen gemi

Ali Murat Hamarat 02.03.2011

 Dünya denen gemi Şüphesiz bir dönemi temsil ediyor bugün pastasının üstündeki **80 mumu** üfleyen **Mikhail Gorbaçov**. Kimilerine göre Batı'nın altmış yıl boyunca yetiştirdiği en büyük casus, bazılarına göre bütün olacakları öngörmüş bir deha. Şeffaflık politikası Glasnost ve yeniden yapılanmayı hedeflediği Perestroyka ile çökmekte olan Sovyetler Birliği'ni ayağa kaldırmaya çalışmıştı Gorbi. Başaramayınca da istifa etmişti. Hakikaten de dediği gibi "Hepimiz dünya denen geminin yolcularıyız ve onun karaya vurup parçalanmasına izin vermemeliyiz. Çünkü ikinci bir Nuh'un gemisi olmayacaktır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kapkara

Ali Murat Hamarat 03.03.2011

 Kapkara George Bizet'nin *Carmen* operasının galasını yaptığı, **Time dergisinin dünyaya gözlerini açtığı gün 3 mart**. Adını bilmeseler bile, milyonlarca insan 1875'ten bu yana Fransız bestecinin notalarını biliyor; yayın hayatının en seçkinleri arasında sayılan dergi ise 88 yıldır dünyanın dört bir köşesinde okunuyor, okutuluyor.

3 Mart 1974, birçokları için sıradan bir gündü, tıpkı Türk Hava Yolları'nın 981 sefer sayılı uçuşuyla Paris'ten Londra'ya gitmek için Orly Havaalanı'na gelenler için olduğu gibi. Aslında talep yoktu THY'ye. Fakat British Airlines'daki grev, bir anda uçağı dolup taşırmıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçeğin sahici ikizi

Ali Murat Hamarat 04.03.2011

 Gerçeğin sahici ikizi Bugünlerde herkes *Siyah Kuğu* ile Oscar alan Nathalie Portman'ı konuşuyor. Genç aktrisin performansına övgüler yağdırılırdursun, **Çaykovski**'nin ölümsüz balesi de ilgiyi hak ediyor; özellikle de bugün.

4 Mart 1877'de Moskova'daki Bolşoy Tiyatrosu'nda yerini alanlar, *Kuğu Gölü Balesi*'nin prömiyerini bekliyordu. O günlerin en iyi balerini **Anna Sobeshchanskaya**, başkasından uygun olmayan menfaat temin ettiği gerekçesiyle temsilde **dans edemiyor, yerine Pelageya Karpakova sahne alıyordu**.

Sonuç tam bir felaketti. Çaykovski'nin müziği gürültülü bulunmuş, koreografi yerden yere vurulmuştu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir günün iki yakası

Ali Murat Hamarat 05.03.2011

 Bir günün iki yakası **Tam 58 yıl önceydi**. Moskova'da iki ayrı adam son nefesini veriyordu. Sovyetler Birliği'ni 31 yıl yöneten **Stalin**, beyin kanamasını müteakip **Azrail ile dört gün süren dansında yenik düşerken**, ülkenin en büyük bestecilerinden **Sergey Prokofyev** Kızıl Meydan yakınlarında **gözlerini dünyaya kapatıyordu**.

1917'deki Ekim Devrimi'nden sonra Rusya'yı terk eden entelektüellerden biriydi Prokofyev. Kısa soluklu olur dediği gurbetteki günleri 1935'te sona ermişti. Çalkantılı bir süreç de böylece başlamıştı. Devrimin 20.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mermerin içindeki melek

Ali Murat Hamarat 06.03.2011

Şüphesiz dâhiydi **6 Mart 1475'te dünyaya merhaba diyen Michelangelo**. Leonardo da Vinci ile öyle bir rekabete girdi ki... Dâhilerin hayranları yüzyıllardır hangisi daha iyi diye tartışadursun, birbirleriyle asla geçinemeyen iki adamın tuval ve mermer üstündeki meşru savaşı, sanat tarihinin birçok kilometre taşı doğurmuştu.

Sık sık öfke nöbetlerine tutulan, münzevi, tuhaf bir adamdı Rönesans'ın büyük ustası. İnsanlarla iletişim kurmayı beceremiyor, tevatüre göre cebinde bir akrep besliyordu. Durmadan çalışıyor, inandığı mükemmelin peşinden koşuyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Meydan okumak...

Ali Murat Hamarat 07.03.2011

 Meydan okumak... Gelmiş geçmiş en büyük yönetmenlerden biriydi **Stanley Kubrick**. 48 yıllık kariyerinde 13 uzun metrajlı film çeken ustanın her karesi, sinema tarihine bir meydan okumaydı adeta. Her janra bir başyapıt armağan etmiş, beyazperdedeki buluşlarıyla mest etmişti.

Bir görüntü ustası, ağır bir entelektüeldi. İmkânsıza olan koşusu, belki de kendisine saygısından kelliydi. Dünyanın dört bir köşesinde filmlerinin gösterileceği sinemaların teknik koşulları bile onun için bir meseleydi. Sadece bir plan için yaptırdığı özel kameralar, gökyüzünün rengi için defalarca tan vakti set kurdurup günlerce peşinde koştuğu bir ton için gösterilen bir sabır, alinyazısı mükemmeliyetçiliğin izdüşümü olan tarifi zor

planlar, harikanın yetmeyeceği kareler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir günün hikâyesi

Ali Murat Hamarat 08.03.2011

 Bir günün hikâyesi Önce bilindik hikâye... **8 Mart 1857'de** New York'ta **binlerce işçi** çalışma koşullarının iyileştirilmesi için bir tekstil fabrikasında **greve gitmişti**. Polis müdahil olunca, ortalık kan yerine dönmüştü. Yaygın inanışa göre **Dünya Kadınlar Günü**, bu trajediden **doğmuştu**.

Sonra tarihçilerin anlattığı... Aslında bu olay hiç olmamıştı. Türkiye'de birçok kaynakta yazıldığı gibi çoğu kadın 129 kişi ölmemişti. 1921'den beri 8 Mart'ı kutlayan Sovyetler Birliği'ne bu gün bırakılmak istenmediğinden bir dezenformasyon yapılmış, 1955'te bu grev icat edilmişti; yıl olarak da Clara Zetkin'in doğduğu sene seçilmişti.*

Peki, ne olmuştu?..

8 Mart 1908'de yine aynı şehirde toplanan **15 bin ABD'li kadın işçi**, **çalışma saatlerinin kısaltılmasını, daha iyi ücreti ve seçme seçilme haklarını talep etmişti**.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nabucco projesi Barbie

Ali Murat Hamarat 09.03.2011

 Nabucco projesi Barbie **Tam 52 yıl önceydi**. New York'taki Amerikan Oyuncak Fuarı'nda **sarı altın saçlı bir bebek dünyaya merhaba diyordu**. Kısa sürede **Barbie** bütün dünyayı sarıyor, daha ilk yılında 350 bin adet satılıyordu.

Aslında herşey **Eliot Handler** ile karısı **Ruth**'un Avrupa'ya gitmesiyle başladı. Çocukları **Barbara** ve **Kenneth** ile birlikte gezerken, bir oyuncakçıda gördükleri bebek, bir anda Amerikalı müteşebbis çiftin bir imparatorluk kurmasına neden olmuştu. *Bild* gazetesi için Reinhard Beuthien'in yarattığı Lili karakteri, 1955'te vücut bulmuş ve oyuncak olarak piyasaya sürülmüştü.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hattın diğer ucu

Ali Murat Hamarat 10.03.2011

 Hattın diğ er ucu **10 Mart 1876, Boston**

Bir odada **Alexander Graham Bell**, diğ erinde yardımcısı. Amerika'yı mesken tutan İskoç mucit, hattın diğ er ucundaki yol arkadaşına "Bay Watson, buraya gelin. Sizi görmek istiyorum" der. Söylenilen her kelimeyi duyan Watson, heyecanla odaya koşar.

1876 yılının Sevgililer Günü'nde Patent Bürosu'na telefon için iki başvuru olmuştu. Bell'in avukatı Marcellus Bailey binaya ilk girerken, iki saat sonra gelen Elisha Gray, aslında çok daha doyurucu olan dosyayı kendi elleriyle teslim etmişti.

İncelemelerden sonra patent **7 Mart 1876**'da Bell'e verilse de aradan geçen 135 yıla rağmen hâlâ İskoç mucidin Gray'in fikrini  aldığı, onun çizimlerini dosyaya ekleyen patent memurunun rüşvet aldığına inanılıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devir teslim

Ali Murat Hamarat 11.03.2011

 Devir teslim Tam **80 yıl önce** geçirdiği araba kazasında **hayata gözlerini yummuştu Friedrich Wilhelm Murnau**. Alman yönetmen, sinemanın emekleme döneminde yaptıklarıyla ilahlaşmış, ışığın efendisi olmuştu. Elindeki yüzlerce kiloluk kameralarla yapmaya çalıştıkları, sonradan anlaşılmıştı. Bazı filmleri kaybolsa da arkasında adeta bir hazine bırakmıştı.

İki metreyi aşan boyuyla da dikkat çeken yönetmen, *Nosferatu* ile sinema tarihine girmiş, *Der letze Mann*'da ise yedinci sanatın abecesini yazmıştı. Berlin yakınlarındaki cenazesine i lerinde Greata Garbo ve Fritz Lang'ın da bulunduğu bir futbol takımı kadar insan katılmıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir Tanrı var

Ali Murat Hamarat 12.03.2011

 Bir Tanrı var 1929 yılıydı... Berlin'de 13 yaşındaki bir çocuğın solist olduğu konsere giden Albert Einstein, ufaklığın yeteneği karşısında küçük dilini yutmuştu: "şimdi biliyorum, gökyüzünde bir Tanrı var!"

Dünya tarihinin gelmiş geçmiş en büyük keman ustası **Yehudi Menuhin**, 83 yaşındayken **12 Mart 1999'da ölmüştü**. Dünyanın dört bir köşesini arşın arşın dolaşan virt  z n yolu Türkiye'den de geçmişti.

1973'te kemanın ilahı ilk İstanbul Müzik Festivali'ne katılmak için geldiğinde olanlar olmuştu. *Tercüman* gazetesi "Musevi Menuhin Türkiye'de" manşetini atmıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir tatlı, bir acı

Ali Murat Hamarat 13.03.2011

 Bir tatlı, bir acı Tam **15 yıl önce** Murat Murathanoğlu, televizyon ekranlarında "Kupa bizim, kupa bizim, kupa bizim" diye haykırıyordu. Haklıydı, Türkiye basketbolda Avrupa'da ilk kez gülüyordu. **Efes Pilsen** üç yıl önce Aris karşısında ucundan döndüğü **zafere sonunda ulaşmıştı**.

Koraç Kupası'nda finale yükselen lacivert-beyazlılar, 6 martta Abdi İpekçi Spor Salonu'nda oynanan ilk maçı 76-68 kazanarak rövanş için sekiz sayılık bir avantaj ele geçirmişti. Bir hafta sonra İtalya'daydı Biracılar. Herşey istedikleri gibi gidiyordu. Derken lacivert-beyazlıların heyecanlarına kapılması bir anda rövanşın içine limon sıkıyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Pi'nin doğurduğu izafiyet

Ali Murat Hamarat 14.03.2011

Kimileri için bir şey ifade etmez **14 Mart**. Oysaki Pi sayısının meftunları 22 yıldır aynı heyecanı yaşıyor; 3. ayın 14. gününü bayram olarak kutluyor.

Değişik algoritmalar kullanılarak Π 'nin basamaklarını hesaplama konusunda yarış devam ededursun, biz onu 3,14 kabul edelim; en azından bugünün yüzü hürmetine.

Şüphesiz dünyanın en ünlü formüllerinden biri $E = mc^2$. İşte bu meşhur İzafiyet Teorisinin babası, belki de şanına yakışır şekilde **Pi Günü'nde doğmuştu**.

1879'da dünyaya merhaba demişti Albert Einstein.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kadife

Ali Murat Hamarat 17.03.2011

 Kadife Birçokları için sıradan, Güney Afrika için tarihi bir gündü 17 Mart 1992 . Sandığa giden üç milyona yakın beyaz, ülkenin karanlığını tarihe gömmek için oy kullanıyordu. 44 yıldır uygulanan ırk ayrımcılığına dayanan apartheid rejiminin kaderinin sorgulandığı referandumdan çıkan sonuç, insanlık için aydınlık olmuştu. Toprakların kara yazgısı değişmiş, 27 Nisan 1994'te herkesin katılabildiği seçimde 27 yılını parmaklıklar ardında geçiren Nelson Mandela, devlet başkanı olmuştu.

Tam 73 yıl önce Trans-Sibirya trenine atlayan karnı burnundaki Feride Hanım'ın bir hayali vardı; kocası Hamit'in olduğu Vladivostok'a kazasız belasız varmak.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Günişığında soygun

Ali Murat Hamarat 18.03.2011

Günişığında soygun 18 Mart dünya tarihinin en büyük sanat hırsızlığına, yataklik etmişti. Amerika'da gerçekleşen bu büyük vurgunda, en az 300 milyon dolar değerinde 13 yapıt bir anda yok olmuştu. 18 Mart 1990 sabahı, Boston'daki Isabella Stewart Gardner Müzesi'ne gelen iki polisin emniyet teşkilatına bağlı olarak çalışmadıkları kısa süre içinde anlaşılmıştı. Vermeer, Rembrandt, Manet ve Degas gibi ressamın eserlerinin yerinde yeller esiyordu. Ama içlerinde öyle iki tablo var ki...

Çok az resim yapmış Johannes Wermeer , zamanının en büyük ustalarından biri olarak görölmüyordu. Gölgede kalmış sanatçı, iki asır sonra 19.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İyi Nazi-kötü Nazi

Ali Murat Hamarat 19.03.2011

İyi Nazi-kötü Nazi 19 Mart, bir dönemin iki figürünün doğduğu gün. İyi Nazi Albert Speer 1905, kötü Nazi Adolf Eichmann ise tam bir yıl sonrasında dünyaya merhaba demişti. Bir dönemin estetik anlayışını belirleyen Speer, kavgasını pek de merak etmediği Führer'in yakın arkadaşıydı.

Milyonlarca Yahudinin yok edildiği nihai çözümün babası Eichmann ise Hannah Arendt'e kötülüğün sıradanlığı kavramını icat ettirmişti: "Fazlasıyla normal, ortalama, hattâ basmakalıptı: Sıradan bir devlet memuruydu. Dünyanın en sıradışı cinayetlerinden sorumlu bu adam, bunları olabilecek en sıradan güdülerle, iyi bir vatandaş olma isteği, terfi etme gayreti, görev duygusu ve nezih toplum inancıyla işlemişti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Deliliğin eşiğinde

Ali Murat Hamarat 20.03.2011

Deliliğin eşiğinde İki kutuplu Alman şiirinin tımarhaneyi bile gören yüzüydü Friedrich Hölderlin. "Düşüncemin ilk şafağından beri kendimle dünya arasında uyumsuzluk bulunduğunu hissettim" diyen şair,

asırlardır Goethe ile karşılaştırılıyor. Rakibinden daha dar bir kelime dağarcığıyla beyninin damıttıkları bambaşka bir dünyayı anlatıyor; delirmenin arifesindeyken atladığı eşik hâlâ aşılamıyor.

Filozofların en şairi Heidegger'in aradığı şiirselliği bulduğu Hölderlin, 20 Mart 1770'te doğmuştu. Hegel'in yurt arkadaşı, Alman idealizminin romanı Hyperion'u yazdıktan sonra yavaş yavaş insanlardan kopmaya başlamış, ardından adımlarını hızlandırarak deliliğe koşmuştu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vasatların ilahı

Ali Murat Hamarat 21.03.2011

 Vasatların ilahı 1723'ün Leipzig Şehir Meclisi tutanaklarında şöyle yazıyor: "En iyilerini getiremediğinizde, vasatları alırsınız."

Her şey 5 Haziran 1722'de Thomas Kilisesi'nin müzik direktörü Johann Kuhnau'nun ölümüyle başladı. Bestecinin boşalttığı koltuğa kim oturacaktı?

Şehirde herkes konuşuyordu. Ne de olsa söz konusu olan Leipzig'in en büyük iki kilisesinden biriydi. Asırlardır süren gelenek doğrultusunda o koltuğa oturacak besteci, her hafta ayine kantat yetiştirecek, yılın önemli günleri için besteler yapacaktı.

Kentin gönlünde yatan aslan Georg Philipp Telemann idi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ölümsüz tosbağa

Ali Murat Hamarat 22.03.2011

 Ölümsüz tosbağa 23 Mart 2006'da Türkiye'de olmasa da birçok ülkede manşetleri bir hayvan süslüyordu. Kolkata'da bir kaplumbağa ölmüştü. Yaşına dair sayısız iddia vardı. Kabuğuna radyokarbon metoduyla bakıldığında hakkındaki iddialar doğrulanmıştı, biricik yaratık 255 yaşındaydı. 2005'te Sanskritçe eşsiz anlamına gelen Adwaitya adını alan bu tosbağa, 18. yüzyılda Hindistan'ın sömürgeleşmesinde oynadığı rol nedeniyle üzerinde güneş batmayan imparatorluğun cennette doğmuş komutan olarak tanındığı Robert Clive'in bahçesine aldığı dört kaplumbağadan biriydi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Evliya Simone

Ali Murat Hamarat 25.03.2011

 Evliya Simone Tam 90 yıl önce Fransız kadınla Polonya asıllı Fransız Yahudisi bir adamın Almanya'da doğan çocuklarıydı Simone Henriette Charlotte Kaminker. Paris'te sekreterlik yapan güzeller güzeli kadın, parçası olduğu bir entelektüel grup sayesinde girdi sinema dünyasına. Taşıdığı yarım Yahudi kanı nedeniyle babasının soyadını atıp annesinin kızlık soyadıyla bütün dünyada markalaşmıştı: Simone Signoret.

Beyaz perdede güzelliği başına belâydı adeta. Kariyerinin başlarında fahişe rolleri uygun görülen Simone Signoret, yavaş yavaş kendisini kabul ettiriyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir cenazeden manzaralar

Ali Murat Hamarat 29.03.2011

 Bir cenazeden manzaralar **29 Mart 1827'de Viyana** sokakları dopdoluydu. Parçalı bulutlu bir havada toplanan binler, tarihin en büyük bestecilerinden birisine vedaya hazırlanıyordu. Tiyatrolar kapalıydı. Herkes oradaydı.

1791'de kimsesizler mezarlığına gömülen Mozart'ın aksine kent bir diğer çocuğuna sahip çıkmıştı. 26 Mart 1827'de göklerin gürlediği bir günde ölen **Ludwig van Beethoven**, güzel bir havada son yolculuğuna uğurlanıyordu.

Dahinin tabutunu taşıyanlardan **Franz Schubert**, cenaze merasiminden sonra arkadaşlarıyla bir restoranın yolunu tutmuştu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Varlığın ihtişamı

Ali Murat Hamarat 31.03.2011

 Varlığın ihtişamı Eyfel Kulesi'nin 122 yıl önce 1889'da kapılarını açtığı 31 Mart, bu coğrafyada ikinci Abdülhamid'i tahtından eden olayla anılıyor. Bugünkü takvime göre aslında 13 Nisan 1909'da yaşanan vaka dışında, bu gün Avrupa'nın göbeğinde cereyan eden bir hadise var ki işte o kültür tarihinin tozlu sayfalarında anlatılıyor.

31 Mart 1913... Viyana'da yapılan Yeniyl konserleri sayesinde çiçeklerini, avizelerini yakından tanıdığımız biricik Musikverein Salonu hınca hınç dolmuş, Avusturya entelijansiyası 12 ton manifestosunu ilan eden gençlerin eserlerini bekliyor.

Anton von Webern, Alexander Zemlinsky ve orkestrayı da yöneten Anton Schönberg'in eserlerinin icrası sırasında yükselen tansiyon Alban Berg'in şarkılarının söylenmesiyle patlamıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şakanın şakası

Ali Murat Hamarat 01.04.2011

Şakanın şakası Bugün 1 Nisan, neşe doluyor insan. Asırlardır dünyanın dört bir köşesinde bugün şakalar yapılıyor. Birçokları duyduğu acayip şeylere inanmıyor, kimi zaman kurunun yanında yaş bile yanıyor.

Geoffrey Chaucer'ın dizelerinde başlamıştı kültür tarihçileri 1 Nisan'ın esbab-ı mucibesini aramaya. İngiliz Edebiyatı'nın babasının kullandığı martın 32 gün sonrası bir şaka mıydı... Bugün hâlâ akademisyenler bu ifadeyi tartışadursun, bazıları usta şairin kelimelerin arkasına saklanarak Ortaçağ felsefesinin diliyle dalga geçtiğine inanıyor. 1508'de Eloy d'Amerval de bir şiirinde Fransızların bugün 1 Nisan'da şakalara kananlar için kullandığı 'poisson d'avril' (Nisan balığı) ifadesine yer vermişti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Amerikalı Robin Hood

Ali Murat Hamarat 03.04.2011

Amerikalı Robin Hood 3 Nisan 1882'de Missouri adeta yanıyordu. Yaptığı sayısız soygunla Vahşi Batı'ya korku salmış Jesse James, güvенеbildiği iki adamıyla beraber kahvaltıda'ydı. Ford Kardeşlerden Charley, Yeni Dünya'nın en korkulan haydutlarından birinin has adamlarındandı. Kardeşi Bob ise çeteye yeni katılmıştı.

Aynı evde yaşıyorlardı. Kendisi ve ailesi için daha iyi koruma isteyen Jesse, koynunda beslediği yılanlardan habersizdi; kardeşler elebaşlarının kellesi üzerine anlaşıma yapmıştı. Sıcaktan ceketini çıkaran James, silahını da bırakmıştı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vicdanın rüyası

Ali Murat Hamarat 04.04.2011

Vicdanın rüyası Bir hayali vardı, çocukların sırf renklerinden ötürü arka sıralara itilmediği bir ülkede yaşamak istiyordu. O hayalin gerçekleştiği Amerika'yı görmeye ömrü yetmedi belki; ama "Vir hayalim var" diyerek dillendirdiği tüm cümleler bugün el ele tutuşabilen siyahlar ve beyazların gizli andı gibi. Rüyasında görse inanamazdı herhalde kendisini katleden ülkede bir siyaha Beyaz Saray koridorlarında "Başkan" diye seslenileceğine.

Kefenini yanında taşıyanlardan Martin Luther King Jr. "Beni tehdit ediyorlar ve önümüzde zor günler var.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Görkemin gölgesi

Ali Murat Hamarat 05.04.2011

 Görkemin gölgesi Mozart'ın kenti Salzburg'un müzik tarihine armağan ettiği ikinci dev **Herbert von Karajan, 5 Nisan 1908'de doğmuştu**. Mükemmelin peşindeki orkestra şefi, aşırı disipliniyle konser salonlarında terör estirmişti. Tevatüre göre onun gölgesi bile müzisyenlere yeterdi.

Klasik müzik tarihinde toplamda en fazla albüm satmış ismini tek kelime özetliyordu: Disiplin. Salzburg yakınlarındaki Anif'te bulunan şatosunda yaşayan Karajan, sabahın köründe kalkıyor, iyi bir yürüyüşü müteakip havuzunda yüzüyordu. Başında bulunduğu Berlin Filarmoni'ye provalar için her gün kendi kullandığı uçağıyla giden orkestra şefi, akşamları da evine dönüyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Antik Yunan'dan sevgilerle

Ali Murat Hamarat 06.04.2011

 Antik olimpiyat serüveni, M.Ö. 776 yılında başlayıp M.S. 393'e kadar devam etmişti. Önceleri tek gün sürüp sekiz yılda bir yapılan şenlikler, M.Ö. 684'te beş güne çıkartılmış; daha sonraları da dört yılda bir yapılmaya başlanmıştı.

Oyunlara, her Yunan vatandaşı erkek katılabiliyordu. Pisagor, Aristo, Sokrates, Platon ve Hipokrat gibi tarihin birçok kilometretaşı şanslarını denemiş; hattâ Platon, iki defa şampiyon bile olmuştu.

Leonidas, Herodoros, Hermogenes, Milon, Chionis eskinin ikonlarıydı. Leonidas dört oyunda toplam 12 zafer kazanırken, Milon üst üste altı olimpiyatta şampiyonluk tatmıştı.

Roma İmparatoru Birinci Theodosius, pagan ritüelleri barındırdığı için oyunlara son noktayı koymuştu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Buğudan büyüye...

Ali Murat Hamarat 07.04.2011

 Buğudan büyüye... 1926'nın Noel akşamıydı. Amerika'daki birçok çocuk Noel Baba'nın getireceği hediyeler için dua ederken, 11 yaşındaki Eleanora Fagan'ın gözleri doluydu. Tecavüzün mağduru olan küçücük kız, annesi yetişmese belki canından da olacaktı.

Caz tarihinin en buğulu sesinin sahibi Billie Holiday, 7 Nisan 1925'te doğmuştu, Eleanora Fagan olarak. Tecavüze uğradıktan sonra annesiyle birlikte hizmetçilik yaparken tesadüfen duyduğu Louis Armstrong ve Bessie Smith plakları alın yazısı olmuştu.

Hayatta kalabilmek için fahişelik yapan kızın öyle büyüleyici bir sesi vardı ki.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İki çizginin arası

Ali Murat Hamarat 08.04.2011

 İki çizginin arası Tenis dünyasında esen bir kasırganın adıydı **Arthur Ashe**. Sadece kortlarda esmemiş; ötekilerin hakları için dirsek çürütürken iki kere de tutuklanmıştı. Polisle başı ilk Güney Afrika'daki apartheid rejimine karşı düzenlenen bir yürüyüşte derde girmiş, ölümünden kısa bir süre önce de Haitili mültecilere dikkat çekmeye çalışırken ikinci defa merkeze götürülmüştü.

Grand Slam turnuvalarını kazanan ilk siyah Amerikalı raket belki de rakiplerinden hiç çekmemişti, koca yüreğinden çektiği kadar. 1979'da kalp krizi geçiren tenisçi, kortlara kısa sürede döndüyse de beklenen vedası ertesi yıl gelmişti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Jumbo'nun öyküsü

Ali Murat Hamarat 09.04.2011

 Jumbo'nun öyküsü Sirk... Küçücük çocukların hayvanlarla tanıştığı, akrobatların aklın sınırlarını zorladığı sihirli topraklar. Ya da yine sirk... Palyaçoların makyajındaki noktalar sayesinde gözyaşının anımsatıldığı, hayvanların sayısız işkenceye uğradığı açık hava hapishaneleri.

İşte gezici sirkleri sayesinde küpünü dolduran, Kârun kadar zengin olan 19. yüzyılın unutulmaz müteşebbislerinden P.T. Barnum, Londra'daki bir filin ününü duymuştu. İçlerinde İngiltere'nin başbakanı olacak Winston Churchill ile Amerika'yı yönetecek Theodore Roosevelt'in de olduğu bir milyondan fazla çocuğun sevgilisi olan **Jumbo**'yu satın almak için Kraliçe Victoria'ya 10 bin dolar teklif eden işadamı sonunda istediğini alıyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Meksika'dan Şişli'ye

Ali Murat Hamarat 10.04.2011

 Meksika'dan Şişli'ye Nisanın müjdelediği bahar kadar, dünyanın baharını müjdeleyenleri de yanında götüren bir ay olduğunu biliyor muyduk? Maçka Demokrasi Parkı'na gidenlerin tanıyacağı bir yüz **Emiliano Zapata**. Meksika'nın devrim tarihinin tarım reformu ile birlikte köşe taşlarından biri olan bu adam, devrim figürlerinin birçoğunun aksine bir akademik bilge değildi.

Döneminde kimilerinin köylü diyerek dalga geçtiği, coğrafya bilgisi olmadığından Lenin'e Meksika'dan atlı birlik destek yollamaya çalıştığı rivayet edilen Zapata, ülkesinden tüm dünyaya başka bir dünya hayalinin sadece kitaplarda değil yüreklerde de yazdığını haykırıyordu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kızıl Rudi

Ali Murat Hamarat 11.04.2011

 Kızıl Rudi Dünya tarihinin yeniden yazılmaya başlandığı 1968'de Avrupa'nın dört bir köşesi yanıyordu. Paris'in bir parça gölgesinde kalan Berlin'de takvimler **11 Nisan**'ı gösterdiğinde üç el silah sesi duyuluyordu. Öğrenci lideri **Kızıl Rudi kafasından vurulmuştu**.

Almanya'nın en önemli düşünce insanlarından biriydi **Rudi Dutschke**. Demokrasiyi adeta bir kültür olarak gözeneklerine işleyen sosyolog, diğer eylemcilerden ziyadesiyle ayrılıyordu. Sosyalist Öğrenci Birliği tarafından anarşist bulunan Anschlag dergisinin editörlüğüyle başladığı parkurda sayısız ses getiren hareketin bilfiil parçası olmuştu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uzayın derinliklerinde

Ali Murat Hamarat 12.04.2011

 Uzayın derinliklerinde Tam 50 yıl önceydi. Sovyetler Birliği'nden gelen bir haber bir anda dünyaya bomba gibi düşüyordu. Uzayda dolaşan ilk insan olan Yuri Gagarin, sağ salim dünyaya dönmüştü.

Çağın en büyük yarışlarından biri de uzay yolunda yaşanmıştı. Komünist Rusya ile kapitalist Amerika'nın gökleri fethetme savaşında birçokları peynir ekmek gibi harcanırken, 12 Nisan 1961'de Vostok gemisiyle yeryüzüne inen 27 yaşındaki Gagarin, bütün insanlığın kahramanı olmuştu. Çok değil 23 gün sonra Yeni Dünya da mutluydu, 1971'de ayda NASA'dan habersiz golf oynayacak Alan Shepherd en iyi ikinci olmuştu.

Kimilerine göre 1.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Önyargılar parçalanırken...

Ali Murat Hamarat 13.04.2011

 Önyargılar parçalanırken... Şebeke'yi çözen, Köpeklerin Günü'nde sinemayla arasındaki kutsal bağı bize fısıldayan **Sidney Lumet** artık yok. İşte dört gün önce kanser illetinin elimizden aldığı büyük ustanın başyapıtlarından **12 Angry Men** (12 Kızgın Adam) tam **54 yıl önce Amerika'da vizyona girmişti**.

12 jüri üyesi üzerinden hukuk sisteminin atomlarına parçalandığı filmde bir cinayetin peşinde mahkeme salonlarının kasvetli ambiyansında sürüklenir izleyici. Bütün jüri cinayetten eminken, sekiz numaralı üyenin vicdanı 11 insanın karşısında dikilir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yakın mesafeden

Ali Murat Hamarat 14.04.2011

 Yakın mesafeden Tam **75 yıl** önce Brooklyn'de doğmuştu rozetini satmayan aynasız. New York Polis Teşkilatı'nda yıllarca çalıştıktan sonra etrafına daha farklı bir gözle bakmaya başlamıştı. Sistemin kokuşmuşluğunu fark eden 19076 rozet numaralı dedektif, vicdanının sesini dinleyerek kimi meslektaşlarına savaş açmıştı.

25 Nisan 1970'te New York Times'ın manşetiydi **Frank Serpico**. Gazeteye bildiklerini anlattıktan sonra görevine devam ediyordu, ta ki 3 Şubat 1971'de bir uyuşturucu baskınında yakın mesafeden vuruluncaya kadar. Arkadaşları bir polis vurulduğunda merkeze geçmeleri gereken özel kodu göndermemişti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aşk ve gurur

Ali Murat Hamarat 15.04.2011

 Aşk ve gurur Büyük bir tesadüf olsa gerek, büyük âşıklar **Jean Paul Sartre** ile **Simone de Beauvoir**'ın birbirini takip eden günlerde ölmesi. Bir önceki asrın en büyük düşünürlerinden, varoluşçuluğun kalesi yazar **15 Nisan 1980**'de ölürken, İkinci Cins ile dünyada taşları yerinden oynatan feminist **14 Nisan 1986**'da son nefesini vermişti.

Tutkulu bir öykünün parçalarıydı onlar. Sürekli üretiyorlar; üretirlerken de aşklarını yaşıyorlardı. Adam çok istemişti, kadınla evlenmek. Kadın yolundan dönmemeye kararlıydı; geleneksel olarak kadınlara sunulmuş tek geleceğe karşıydı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gökyüzünün efendileri

Ali Murat Hamarat 16.04.2011

 Gökyüzünün efendileri İnsanoğlu medeniyetin başından beri gözünü bulutlara dikmişti. İstikbal göklerdeydi... Balonları, uçaklar kovalamış; 20. yüzyılın ilk çeyreğinde denizler havadan aşıldığında yeni bir çağ başlamıştı.

17 Aralık 1903'te ilk motorlu uçağı uçuran Wright Kardeşlerin büyüğü Wilbur, 16 Nisan 1867'de dünyaya gözlerini açmıştı. Bir numara ufağı Orville ile beraber tarihe geçtiği sabah saatlerinde, kuşlarının 12 saniye havada kalıp 37 metre uçuşmasına şahitlik etmişti.

Herkes bu olayı konuşuyordu. Sıradan insanlardan, dahilere.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beyzbol katedrali

Ali Murat Hamarat 18.04.2011

 Beyzbol katedrali 18 Nisan 1923'te binlerce insan New York'ta yeni yapılan stadın yolunu tutuyordu. Gıcır gıcır tribünler. Boya alerjisi olanların rengini değiştirecek tazelikteki bir koku teneffüs ediliyordu. Saat üçte çalınan Amerikan Ulusal Marşı ile heyecan daha da katlanıyordu. Yankee Stadyumu New York Eyaleti Valisi Al Smith'in ilk atışıyla resmen açılmıştı.

Yerkürenin bir tarafında hayatı durdudan beyzbolun gerçek katedrali, 88 yıl önce kapılarını açmıştı; hem de bu oyunun en büyük rekabetinin taraflarının randevusuyla. Boston Red Sox'ın gülüyken, tevatüre göre takımın sahibi Harry Frazee'nin Broadway'deki oyunların finansmanı için Yankees'e satılan Bebek Ruth ve arkadaşları, galada rahat kazanmıştı. Yaptıkları, yapacaklarının teminatıydı.

O zamana kadar yeşil sahalarda pek bir başarısı olmayan New York kentinin beyzbol takımının yazgısı Bebek Ruth ile birlikte değişirken, Boston şehrinin üzerinde kara bulutlar dolaşmaya başlamıştı. Yeni yuvasında oynadığı ilk sezonda tarihinin ilk şampiyonluğuna ulaşan Yankees tarihi baştan yazarken, ezeli rakipleri 86 yıl boyunca kupa görmüyordu. Bebek Ruth'un laneti ancak 2004'te biterken, beyzbolun katedrali 2008'de emekliye ayrılıyor, geçen yıl yıkılıyordu.

Şüphesiz Osmanlı tarihinin en renkli figürlerinden biriydi 18 Nisan 1558'de son nefesini veren Hürrem Sultan. Batı dünyasının muhteşem ilan ettiği bir padişahı, avucunun içinde oynatmayı başarmış bir kadındı. Koca bir

imparatorluğun geleceğini etkilediyse de, bu topraklardaki ününü beyaz cama borçlu. Kim bilir Muhteşem Yüzyıl dizi çekilmeseyse, o da gölgede kalacaktı; tıpkı birçokları gibi. Oysa bugünlerde milyonlarca insan onların aşkını konuşuyor, tarih kitaplarına bakıp hata arıyor. Belli mi olur, yarın da bir başka dizi çekilecek, belgeselle kurmaca dizi arasındaki fark anlaşılacak.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ne pastası, bildiğin alınyazısı

Ali Murat Hamarat 19.04.2011

 Ne pastası, bildiğin alınyazısı Şüphesiz tarihin en renkli figürlerinden biriydi **Marie Antoinette**. Başta sığ, keyfine düşkün olarak gösterilse de zamanla güçlü bir karakter olduğu yazılmıştı. Uygarlığın çok önemli bir dönemecinde, kocası XVI. Louis'le birlikte oturdukları koltuktan belki de ağzından çıkmamış "Ekmek bulamıyorlarsa pasta yesinler" cümlesinin esbab-ı mucibesi. Shakespeare'in Jül Sezar'a söylediği "Sen de mi Brutüs" veya Galileo Galilei'ye atfedilen "Yine de dönüyor"undan farklı olarak kraliçeye çamur atılmak istenmişti. Bugün küçücük çocuklar bile okul sıralarında Marie Antoniette'i halk düşmanı olarak biliyorsa, birileri amacına ulaşmış olsa gerek.

1755'te Viyana'da doğan Maria Antonia Josepha Johanna, Kutsal Roma İmparatoru I. Franz ile İmparatoriçe Maria Theresa'nın 15. çocuklarıydı. Güzeller güzeli bu küçük kızı, yaşıtı Mozart'ın bacak kadarken sarayda verdiği bir konserden sonra "Seninle bir gün evleneceğim" diye öptüğü iddia ediledursun, 12 yaşında Fransa tacının bir sonraki sahibi Louis'nin bir anda potansiyel karısı olmuştu. Ailedeki çiçek salgını iki ablasının hayatını almış, kraliçe olma ihalesi ona kalmıştı.

19 Nisan 1770'te Viyana'daki Augustin Kilisesi'nde kıyılan nikâhla **evlilik** resmîleşmişti. Avusturya'ya kadar zahmet edemeyen Louis'yi prensesin erkek kardeşi temsil etmişti; bugün kanunen yasaklanan vekâlet yoluyla evlilik, o zamanlar serbestti. 16 Mayıs 1770'te Versay Sarayı'ndaki görkemli düğünü, 1774'te taç giyme töreni izledi, 1793'teyse giyotin.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayatta kalan çocuk

Ali Murat Hamarat 20.04.2011

 Hayatta kalan çocuk **20 Nisan 1889**'da Avusturya'nın bugün Almanya sınırında bulunan Branau am Inn kasabasında Klara-Alois çifti bir heyecan yaşıyordu. Daha önce doğan üç çocuklarını sırasıyla toprağa veren karı koca, bir ayaklarının çukurda olmasından sıkılmış, dualar ediyordu. Acaba bu sefer dünyaya getirdikleri hayatta kalacak mıydı?

Altı buçuk sularıydı... Akşam hafiften çökerken, **bebeğin ilk ağlaması duyulmuştu**. Erkek olan çocuk yaşayacaktı... Viyana'da Güzel Sanatlar Fakültesi'nin kapısından iki kez döndü, sonra da gerekli şartları taşımadığı için mimar da olamadı. Birinci Dünya Savaşı'na onbaşı olarak katılan bu genç, silahların sustuğu dünyada başka bir ülkünün peşinden koşan ve gereğinde kan dökmekten imtina etmeyecek Alman İşçi

Partisi'ne üye olduğunda tarih yeniden yazılabilirdi. Hitabet gücü hemen fark edilen 55. numaralı üye, küçük partinin ad değişikliğinin ardından ülke koşullarının da yardımıyla kitle partisine evrildiği Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi'nin başına geçecekti.

1932'de Alman vatandaşı olduğunda, ülkeyi yönetmesi için taşınması gereken son şart da sağlanan **Adolf Hitler**, 5 Mart 1933'te oyların yüzde 43,9'unu alarak iktidara gelmiş, ayağının tozuyla çıkardığı yasayla da güçler ayrılığı ilkesini ortadan kaldırmıştı. Meclise gerek olmayan yerde siyasi partilere evleviyetle gerek kalmamış, kapılarına kilit vurulmuştu. Dünya olup bitene alkış tutarken, 20 Nisan 1939'da Führer'in 50. yaş günü görkemli bir şekilde kutlanmıştı.

Alman ordularının 1 Eylül 1939'da Polonya'ya girmesiyle İkinci Dünya Savaşı başlamıştı. İlk yıkımda sadece onbaşı olan Klara-Alois çiftinin hayatta kalan tek çocuğu bu sefer terfi etmiş; milyonlarca kaybın baş sorumlusu olmuştu.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ses ve mükemmeliyet

Ali Murat Hamarat 21.04.2011

 Ses ve mükemmeliyet Kendi zevki için gözünü kırpmadan bir başkasına kıyabilen insanoğlu, küçücük çocukları rahatlıkla gözden çıkarabiliyordu. Aslında her şey kadınların sahneye, koroya alınmasının yasak olmasıyla başlamıştı. 1553'te Roma'da başlatılan uygulama, sonra başka yerlere de sıçramıştı. Onlarca hadım edilen çocuktan kaç tane büyük castrato çıkmıştı...

Çocuk sesinin korunan saflığı ve güzelliği... Üzerine gelişen göğüs kafesiyle ciğerleri eklediğinizde, ulaşılan ses o kadar ruhaniydi ki, sanki hedeflenen, insanın mükemmelliğinden çok daha ötesiydi. Sesleri çatallaşmadan erkekliklerinden olan bu çocukların çoğu derin bir yalnızlığa itiliyordu. Birçokları beklentileri karşılayamazken, büyüleyici sese sahip olanların birçoğunun gelişiminde yaşanan bozukluklar, dikkat çekiyordu. Cüceler, devler, ucubeler...

Farinelli filminin çevrilmesiyle birlikte tekrar birçokları tarafından keşfedilen castratoların sonuncusu olan **Alessandro Moreschi, 21 Nisan 1922'de son nefesini vermişti**. 1902 ve 1904'ten bugüne kayıtları kalan son örnek, türünün en sıradanlarından biriydi. Kendisine opera yazılan son castrato Giovanni Battista Velluti'nin yanından bile geçemeyeceği yazılan performansı, tiz seslerde Tanrı katına çıkabildiğini göstermiştir ki, insan ister istemez Farinelli, Senesino, Caffarelli gibi mucizevî varlık olarak nitelendirilenleri merak etmektedir.

Hayal gücünün sınırları yeteriz kalırken, bugüne en iyileri hakkında sadece yazılanların kalması, ilahi bir tesadüf olsa gerek; ya da kıyılan binlerce çocuğun âhı!

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uyanmak- uyandırmak

Ali Murat Hamarat 22.04.2011

 Uyanmak- uyandırmak **22 Nisan 1724'te dünyaya merhaba diyen Immanuel Kant**, düşünce tarihinin en büyük duraklarından biri olarak kabul ediliyor. David Hume'un dogmatik uykusundan kaldırdığı Alman filozof, asırlardır uykudaki felsefeyi uyandırmıştı. Bir milletler topluluğunu savunduğu, idealizmin temel direklerinden *Ebedi Barış*'ta dillendirdiği düşünceleri yer yer hâlâ insanlık için rüya gibi görünüyor.

"Dünyayı bilmek isteyen, önce onu kendi içinde kurmak zorundadır" diyen Kant'tan tam 146 yıl sonra doğan birisi, bugün kurduğu bir sistemle anılıyor. Her ne kadar günümüzde kimi iddianamelerde adı "terörist" diye geçse de 20. asrın en büyük devrimcilerinden biri olarak yazılmıştı **Vladimir İlyiç Ulyanov 'Lenin'**in adı tarihe. **22 Nisan 1870'teki doğumuna** dair olağanüstü rivayetler üretilmese de belki de hayatında attığı her adım mercek altına alınmıştı.

Dönemin anarşist ya da bireysel yöntemlerine sırtını çevirip "Farklı bir yol izleyeceğiz" dediğinde, ileride Marksizm'in üstüne kurgulayacağı Leninizm'in temellerini atan siyaset insanı, bütün hayatını adeta savaşıarak geçirmişti. Bir nisan günü doğan çocuğun temelini attığı rejim yıkıldı yıkılmasına ancak dünyadaki yıkılan tüm rejimler neredeyse unutulmuşluğa terk edilirken, sadece onun için büyük bir iştahla hatırlanması, kafalarımızda birçok insanın hayatını değiştiren bir soru işareti bıraktı. Türk hukuk sisteminin de kimi aktörlerini derinden etkilediği, KCK davasının iddianamesine girmesinden belli. Sahi 1943'te ölen Nikola Tesla da Ergenekon iddianamesine girmemiş miydi?

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Edebiyat kavşağı

Ali Murat Hamarat 23.04.2011

 Edebiyat kavşağı **Bugün 23 nisan**, neşe doluyor insan. Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) tarafından 1995'ten beri **Dünya Kitap ve Telif Hakları Günü** olarak kutlanan günün etrafında edebiyat tarihinin devleri buluşuyor.

Belki de dünya tarihinin en büyük yazarı **William Shakespeare**, 26 Nisan 1564'te vaftiz edilmişti. Doğduğu gün kesin olarak bilinmese de asırlardır onun **dünyaya 23 nisanda merhaba dediği iddia ediliyor**. Hakkında kimileri o eserleri başkası kaleme almıştı diyedursun, İngiltere'de takvimler **23 Nisan 1616'yı** gösterirken **son nefesini vermişti**; tıpkı **Miguel de Cervantes**'in İspanya'da **23 Nisan 1616'da öldüğü** gibi. İnebahtı Savaşı'nda sol elinden olan yazar, beş yıl Cezayir'de esir hayatı yaşadıktan sonra döndüğü İspanya'da başyapıtı *Don Kişot*'u yazmıştı.

Shakespeare ile aynı gün ölümüne gelince... O tarihlerde İngiltere’de Jülyen, İspanya’da Gregoryen takvimi kullanılıyordu. Her iki ülkede de takvimler aynı günü gösterse de Cervantes 23 nisan, İngilizlerin efsanesi ise 3 mayısta tarihte donmuştu.

Tartışmalar bir tarafa bugün **Maurice Druon**, Nobel Edebiyat Ödülü’nü kazananlardan İzlandalı **Halldor Laxness doğmuş**, **Inca Garcilaso de la Vega** ile **Josep Pla** da **ölmüştü**. Yine bir **23 nisanda doğduğu iddia edilen**lerden **Vladimir Nabokov**, anılarını kaleme aldığı *Konuş, Hafıza*’da aslında 22 nisanda doğduğunu ancak doğumgününü bir gün sonrasında kutlamayı tercih ettiğini söylemişti.

Ne olursa olsun; bugün 23 nisan, neşe doluyor insan.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Su üstüne çıkmak

Ali Murat Hamarat 23.04.2011

 Su üstüne çıkmak Bu toprakların büyük bir acısını sembolize eden 24 Nisan, başka bir ülkenin tarihi açısından ayrı bir önem taşıyor. Bugün Stockholm’ün göbeğinde yer alan bir müze, tüm dünyadan ayrılıyor. Binlerce insanın saatlerce kuyrukta beklemeyi göze aldığı bir gemi, bütün ihtişamıyla sizi selamlıyor.

Aslında her şey 30 Yıl Savaşları’nda Baltık Denizi’nin kontrolünü geçirmek isteyen İsveç Kralı Gustav İkinci Adolph’ün o zamanların en büyük savaş gemisini sipariş etmesiyle başladı. Hiçbir masraftan kaçılmıyordu. İki yıl boyunca süren geminin yapımı 1628’de sona erdi. 10 Ağustos 1628’de denize indirilen **Vasa**, bir deniz mili bile gidememişti.

Adını İsveç’i yöneten hanedandan alan zamanının en büyük savaş gemisi, o kadar süslüydü ki bir kalyondan çok, sanat eserini andırıyordu. Polonyalıların üzerine korku salmak için tasarlansa da Titanic gibi ilk seferinde batmıştı. Hem de bir buzdağına çarpmamıştı.

Vasa, bundan tam 50 yıl önce derin uykusundan **Andreas Franzen tarafından kaldırılıp su üstüne çıkartıldığında** insanlığı büyük ve güzel bir sürpriz bekliyordu. Çünkü ahşap gemilerin en büyük düşmanı deniz solucanları (teredo navalis) Stockholm civarında yaşayamadığı için dev gemi neredeyse battığı gibi çıkmıştı. İlk seferinden 333 sene sonra yeryüzüne dönen gemi, müzeye dönüştürüldüğünden beri önünde insan seli bekliyor. Bugüne kadar otuz milyona yakın ziyaretçinin uğradığı Vasa, Stockholm’ün ortasında sizi mağrur bir ifadeyle selamlıyor.

Bugün 70 metrelik gemilerin denizden aynen çıkarılabildiği bir dünyada hangi utancın tarihi saklanabilir ki...

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir marşın ötesi

Ali Murat Hamarat 25.04.2011

 Bir marşın ötesi 4Aralık 1938'de Fransa, hazırlık maçı için İtalya'daydı. Napoli'de toplanan binlerce taraftar faşist sloganlar atıyordu. O zamanlarda Avrupalıların sahada görmeye alışık olmadığı bir ten rengine sahip Fas asıllı Larbi Ben Barek ya da nâm-ı diğer Abdelkader Larbi Ben M'barek'e ırkçı sataşmalarda bulunulunca, kaptan Etienne Mattler, siyahî arkadaşının yanına gidip Fransız Millî Marşı'nı söylemeye başlıyordu... Savaş kokularının ayyuka çıktığı günlerde, futbol sahaları sivil itaatsizlikle tanışmıştı.

25 Nisan 1792'de Claude Joseph Rouget de Lisle, Chant de guerre pour l'Armée du Rhin şarkısını bestelemişti. Marsilya sokaklarında söylenmeye başlanan bu ezgi, kısa sürede Fransa'yı sarmıştı. İhtilalin melodisi 30 Temmuz 1792'de Paris'e girmiş; 14 Temmuz **1795'te** de resmen ülkenin millî marşı olmuştu. Kimi dönemlerde yasaklanan La Marseillaise, 1879'dan beri vazgeçilmez konumunda.

Marş, Liszt'ten Berlioz'a, Schumann'dan Wagner'e, Debussy'den Elgar'a birçok bestecinin yapıtlarında irili ufaklı bir şekilde kullanılmış, kulaklarda çınlamıştı. Çaykovski'nin **1812 Üvertürü'nde** kendi zamanındaki Rus Millî Marşı ile birlikte kullanmasına kanmamalı; 1812'de Fransa ile Rusya'nın savaştığı Borodino Muhaberesi sırasında La Marseillaise yasaklıydı; Boje, Tsarya Hrani (Tanrı Çarı korusun) bestelenmemişti. Tanrı Çarı korumayınca, Sovyet rejimi tarafından Çaykovski'nin bestesi biraz rötuşlanmış; eski Rus Millî Marşı eserden çıkarılmıştı.

Serge Gainsbourg'un reggae versiyonunu da yaptığı La Marseillaise, yıllardır tartışılıyor. **1998 Dünya Kupası'nda** Le Pen tarafından bilmedikleri iddia edilen marşı, finalde birbirlerine kenetlenerek söyleyen oyuncular zafere ulaşmıştı. Fransızların futbol ikonu Cantona'nın "**Fransız olmak millî marş söylemekle olmuyor. Fransız olmak için önce devrimci olmak, fakir ve yoksulların halinden anlamak gerekiyor**" sözü belki de her şeyi anlatıyor. Bir zamanlar ötekinin varoluşunu sembolize eden marş, şimdi onun varoluşunu kabullenemeyenlerin sesi oluyor.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vicdanın sesi

Ali Murat Hamarat 26.04.2011

 Vicdanın sesi Tam 74 yıl önceydi. Avrupa'yı o yıllarda kavurmakta olan rüzgârdan en çok çekenlerden İspanya, iç savaşın tüm acısını yaşıyordu. **26 Nisan 1937'de** General Franco'yu destekleyen Alman uçakları, Bask topraklarının üzerinde cirit atıyordu. Öğleden sonra 16:30 sularında sivillerin yaşadığı **Gernika'ya yağdırılan bombalar onlarca can alırken, tarihî kasabayı da harabeye çevirmişti**. Tüm dünyadan tepki yağıyordu. Önemli gazeteler habere kayıtsız kalmamıştı. O günlerde 1937 Dünya Fuarı için Paris'te bulunan Pablo Picasso, 1 Mayıs 1937'de fırçayı eline alıyordu...

Temmuzda İspanyol pavyonunda sergilenen tablo, başta gölgede kalsa da kısa sürede savaş karşıtlığının sembolü olmuştu. 1939'da Picasso'nun isteğiyle New York'taki MoMa'ya verilen resim, yıllarca Yeni Dünya'da kalmıştı. General Franco Guernica'yı İspanya'ya istiyor, sanatçı da "Halk cumhuriyete kavuşsun" diyor, kamu özgürlüklerinin ve demokratik kurumların yeniden oluşturulmasını şart koşuyordu.

Önce Picasso öldü, ardından Franco. MoMa ne kadar direndiyse de dâhinin 100. yaşı şerefine Madrid'e Prado Müzesi'ne dönen başyapıt, bugün Kraliçe Sofya Müzesi'nde sergileniyor. Yıllardır Basklar resmi almak isteyedsun, 349 x 776 santimetrelik dev tablonun yaşlı tuvali bir yolculuğu daha kaldıramaz gibi gözüküyor. Kim bilir Guernica'nın o insanlık ayıbına ortak olan o topraklarda sergilenmesi çok daha manidar olsa gerek!

Çektikleri acıların nasıl, nerede anılacağına bile mağdurların karar veremediği dünyada, sadece tablolar değil başka şeyler de hiç ait olmadıkları yerlerdeler. Yanıbaşımızdaki nükleer felaketin 25. yıldönümünde Çernobil'in vurduğu, rant uğruna kanser riskli çay içilen kıyıların ülkesinde, bugün kurulması planlanan santrallerin Guernica'yla arasındaki ortak noktayı bulmak ise memleketimizde az rastlanan bir şeye, vicdana gereksinimi arttırıyor.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Havaifişek musikisi

Ali Murat Hamarat 27.04.2011

27 Nisan 1749'da Londra tarihî günlerinden birini yaşıyordu. Toprakların en büyük bestecisi **George Frideric Handel'in yeni eseri *Music for the Royal Fireworks*'ün galası vardı.**

Aslında her şey altı gün önce başlamıştı. Son provada halkla buluşan eser, o kadar büyük bir beğeni kazanmıştı ki bütün İngiltere bu konseri konuşuyordu. Sanat halk içindi; 12 bini aşkın izleyici, eserin icra edileceği yere varabilmek için yollara dökülünce dünya, tarihin konser uğruna oluşan ilk trafiğiyle tanışmıştı. Londra Köprüsü'nü saatler süren bir uğraşla geçenler, yolun bir bölümünü yürüyerek aşanlar... Ertesi günün gazeteleri yolda yaralanan centilmenlere dikkat çekiyordu. Beklentiler o kadar yükselmişti ki...

İkinci George'un ricasıyla bestelenen eserin galasında masraftan kaçınılmamıştı. Şölenin her saniyesi tasarlanıyor, havaifişeklerin ne zaman atılacağı tasarlanıyordu. İtalyan mimar Giovanni Servandoni, bugünün konserlerine taş çıkartacak bir performansa imza atmaya hazırlanıyordu ta ki yağmur başlayıncaya kadar. Londra'nın silseniz çıkmayan alinyazısı, törene doğru iyiden iyiye şiddetini arttırmıştı.

Eserin icrası harikaydı da ıslanan havaifişeklerin bazıları patlamıyordu. Tam bu sırada ufak çaplı bir yangın çıkınca, çılgına dönen Sinyor Servandoni çekti kılıcını. Tüm kral muhafızları mimarın üstüne çullanıyordu ki mimarın niyeti ortaya çıktı. İtalyan mimar, ikinci George'u değil, kralın havaifişeklerinden sorumlu memurunu öldürmeye kalkmıştı.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tepetaklak

Ali Murat Hamarat 28.04.2011

 Tepetaklak **28 Nisan 1945**'te Como Gölü yakınlarındaki bir evde korku hâkimdi. Tutuklu bulunanlar, kendilerini bekleyen sondan bihaberdi. İçeri giren birisi önce onları kurtarmak için geldiğini söylese de durum farklıydı. **Benito ile Clara** daha boş bir yere götürülünce, olmak üzere olanları anlayan kadın, sevgilisine sarılmıştı. **Vuruldu.** Göğsünü açan adam, "Beni göğsümden vurun" diye haykırıyor; son dileği yerine getiriliyordu.

İtalya'yı büyük bir felakete sürükleyen **Benito Mussolini** ve arkadaşlarının cesetleri, ertesi gün meydanlarda sergileniyordu. Ayaklarından bağlamış, ters çevrilmişlerdi. Gerçi onlar da ülkelerini ters çevirmemiş miydi?

1910'ların başında İtalyan solunun harika çocuklarından biri olarak görülüyordu sonranın Il Duce'si. Sosyalist Parti'nin gazetesi *Avanti*'nin editörüken, tiraj beşe katlanmış, 100 bine çıkmıştı. Ama yaklaşmakta olan Birinci Dünya Savaşı, Benito'nun yol haritasını 180 derece değiştirecekti. Partiden atılan Mussolini, 1914'te *Il Popolo d'Italia* gazetesini, 1921'de de Nasyonal Faşist Parti'yi kurmuştu...

28 Nisan 1977'de tüm Almanya'nın beklediği mahkeme sona ermişti. **Andreas Baader, Gudrun Ennslin ve Jan-Carl Raspe** ömür boyu hapse çarptırılmıştı. Kızıl Ordu Fraksiyonu, önderlerini hapisten kurtarmak için her yolu deneyecekti. Sarı sonbahar kırmızıya bulanacak ancak dökülen oluk oluk kana rağmen sonuç değişmeyecek; liderlerin hayatı hapisnede son bulacaktı. Resmî makamlar intihar diyor; birçokları öldürüldüklerine inanıyor; sonuç ne olursa olsun, aynı kalıyor.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Usta

Ali Murat Hamarat 29.04.2011

Tam 31 yıl önce Los Angeles'tan gelen bir haber ajanslara bomba gibi düşmüştü. Sinema tarihinin en ünlü figüranı dünyadan kayıp gitmişti. Birçok filmde kısacık görünen **hafif toplu, seyrek saçlı tıknaz adam ölmüştü.**

İngiltere'de 1899 yılında doğan **Alfred Hitchcock**, 1920'lerde başladığı yönetmenlik serüveninde birçok şahesere imza atmıştı. **Sapık**'ta Norman Bates karakteri hepimizin kâbusuydu; **Kuşlar** sayesinde ise güvercinlerden bile ürker olmuştuk. **Arka Pencere**'de kimbilir başkalarını röntgenlerken kendi ilişkilerimizi sorguluyor; **Tehlikeli Adam**'ı izledikten sonra **Que Sera Sera** diye şarkı söylüyorduk.

Hâlâ filmlerinde ne zaman görünecek diye bekliyoruz...

Hitchcock'tan tam bir yıl önce ölen, Türk tiyatrosunun Batılı anlamda kurucusu sayılan **Muhsin Ertuğrul**, ayrıca sinemanın da bu topraklardaki emekleme günlerine damgasını vurmuştu. Beyazperdede yansıttığı, buram buram tiyatro kokan planları nedeniyle eleştirilse de 17 yıl boyunca Türkiye'de bir o film çekmişti. Tevatüre göre Atatürk, tek yönetmen devrinin şahikası **Bir Millet Uyanıyor**'u beğenmemişti.

İşine çok saygılıydı. Bir oyuncunun provaya geç kalması asla düşünülemezdi. Zamanı geldiğinde perde kalkar, temsil başlardı. **Geç kalan Atatürk'ü bile tiyatroya almadığı** iddia ediledursun, o Türkiye'nin önde gelen tiyatrocularının birçoğunu paltosundan çıkarmıştı.

Muhsin Ertuğrul'un ölümünün üzerinden 32 yıl geçmiş... Bugün adını taşıyan sahnenin durumu tartışılıyor; devlet tiyatrolarının kapatılıp kapatılmayacağı papatya falı baktırıyor.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Notaların dili

Ali Murat Hamarat 30.04.2011

 Notaların dili Müthiş hitabet gücüyle başına geçtiği ülkeyi büyük bir felakete sürükleyen adam, **30 Nisan 1945'te intihar etmişti**. Milyonlarca insanın hayatını kaybetmesinde başrol oynayan bu liderin, vasiyetinde devlet başkanı olarak tayin ettiği Amiral Carl Dönitz, ertesi gün Alman radyosunda **Adolf Hitler'in öldüğünü** duyuruyor ve ardından Führer'in en sevdiği beste olan Anton Bruckner'in *Yedinci Senfoni*'sinin ikinci bölümü Adagio çalmaya başlıyordu...

Hitler'in intihar ettiği gün, 75. Yaş gününü kutlayan **Franz Lehar** ise **30 Eylül 1870'de doğmuştu**. Operetler döneminin şahikası, Alman topraklarında iklimin değişmesiyle birlikte bir anda mercek altına alınmıştı. Karısı Yahudi olsa da **Adolf Hitler'in en sevdiği bestecilerden birinin** bu kadarcık kusuru kabul edilebilirdi.

1938'de Sophie Hanım'a bahşedilen özel statü, damarlarındaki kanı arıştırdığından midir bilinmez Lehar, Hitler'in 50. yaş gününü boş geçmemişti. Oysa tüm bunlar yaşanırken, bugün bütün dünyada tanınmasına neden olan başyapıtı *Şen Dul* Opereti'nin sözlerini yazan yakın arkadaşı Fritz Löhner-Beda, Dachau Toplama Kampı'ndaydı. Besteci 70 yaşındayken Goethe Madalyası ile onurlandırılırken, librettisti çoktan Buchenwald'e nakledilmişti. Hattâ orada çalıştırılan Yahudilerin moralinin artması için bir şarkı da yazmıştı.

Son durağı Auschwitz olan Beda, 4 Aralık 1942'de son nefesini dövlere vermişti. Yeterince iyi çalışamamıştı da!.. Arkadaşının durumundan hiçbir zaman haberdar olmadığıni söyleyen Lehar ise bu dünyadan 1948'de ayrılmıştı.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uzak-yakın

Ali Murat Hamarat 01.05.2011

 Uzak-yakın 18 Şubat 1930'da Arizona'daki Lowell Rasathanesi'nde bir heyecan yaşanıyordu. 25 yaşındaki **Clyde Tombaugh**, yepyeni bir gezegen keşfetmişti. Resmî açıklama yapılması için 23 gün beklenmişti. Aslında

tercih edilen tarih manidardı. Gözlem evini kuran Percival Lowell'ın 75. yaş gününün kutlandığı, Uranüs'ün keşfinin 149. yıldönümü olan 13 Mart 1930'da bütün dünyaya duyurulan gökcisminin adı ne olacaktı?

Ertesi gün hikâyeyi gazetede okuyan Oxford Üniversitesi'nin eski kütüphanecilerinden Falconer Madan, küçük torunu Venetia Burney'ye insanlığın yeni keşfini anlatıyordu. 11 yaşındaki küçük kız, Roma tanrılarında birisinin ismini dedesine fısıldadığında olaylar geliyordu. Madan, çok önemli bir astronom olan arkadaşına torunun önerisini söylüyor, **1 Mayıs 1930'da uzaktaki gökcisminin adı konuyordu: Plüton.**

2006'da Prag'da yapılan Uluslararası Astronomi Birliği kongresinde, kendisine ait bir yörüngesi olmadığı için gezegenlikten çıkarılan **Plüton'un isim annesi, 30 Nisan 2009'da son nefesini vermişti.** Gökcisminin statüsü ne olursa olsun; Mickey Mouse'un köpeğinden bir elemente, bugün her yerde o isim duyuluyor; kimse ona cüce gezegen demiyor.

Plüton kadar uzak mıydı bilinmez; ama 1977 mayısının ilk günü alana uzanan kirli el fazlasıyla uzaktı vicdana. Bugünlerde demokrasi bayramı ilan edilen gün, binlerce polis eşliğinde kutlanıyor. 70'lerin ruhu birilerini korkutadursun, bazılarının hayali olmaya devam ediyor. Bu 1 Mayıs'ta alanda olamayacak gazeteciler başta olmak üzere, herkesin bayramı kutlu olsun!

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Spor köprüsü

Ali Murat Hamarat 02.05.2011

 Spor köprüsü Tam 105 yıl önce, 2 Mayıs 1906'da Atina'da Ara Olimpiyatlar'ın kapanış töreni yapıyordu. Antik Yunan'ın asırlarca süren geleneğinin canlandırılmasının 10. yılı şerefine, yine modern oyunların başladığı yerde 20 ülke buluşmuştu. 903 sporcu arasında 30 kişilik bir heyet Osmanlı İmparatorluğu'nu temsil ediyordu. Rumlar, Ermeniler, Yahudiler ve Levantenler Komşu'nun yolunu tutmuştu.

Tatavla Heraklis Jimnastik Kulübü'nden Yorgo Alibrantis, 10 metre ipe tırmanmada dünya rekoru kırıp altın madalya kazanmıştı. Sonradan bu branş Olimpiyat listesinden çıkarılınca, rekor 105 yıldır Yorgo'ya ait. Yine oyunlarda futbolda Osmanlı'yı temsil eden iki takımdan İzmir ikinci, Selanik ise üçüncü sırada yer almıştı.

Baron Pierre de Coubertin'in İstanbul gezisindeki mihmandarı Aleko Mulos, bir sonraki gerçek Olimpiyatların yapıldığı Londra'ya gittiğinde, resmen bu toprakların oyunlardaki ilk temsilcisi unvanıyla tarih kitaplarına yazılıyordu. Madalya kazanmamasının ne önemi vardı ki önemli olan katılmaktı.

2 Mayıs 1920'de gözler Indianapolis'teki bir beyzbol maçındaydı. Ev sahibinin Chicago American Giants'ı 4-2 yendiği karşılaşmada oynayan bütün oyuncular siyahtı. Evet tenlerinin renkleri nedeniyle beyazlarla aynı sahalarda buluşmalarına izin verilmeyenlerin ligi, tam 91 yıl önce demir almıştı. 1940'larda önce alt liglerde kendisini ispatlayan Jackie Robinson, 15 Nisan 1947'de Brooklyn'de sahne aldığı bir dönem kapanmaya başlamıştı. Giderek daha fazla siyah, öncü Robinson'ın formasını giydiği Dodgers'ın maçlarını izlemeye koşuyor, kendi liglerini ikinci plana atıyordu. Aynı otobüslere binemeyen farklı ırklar, sporun kardeşlik rüzgârının altında önyargıları parçalamıştı.

alimurathamarat@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)